

TamSaha

TFF'nin Aylık Futbol Dergisi

● Ağustos 2015 ● Sayı 129

SPORTOTO
SüperLig

**Hasan
Doğan
Sezonu**

**Futbol
âşıklarıyla
buluşuyor**

50 yıldır birlikte olmak,
aynı dili konuşabilmektir.

Coca-Cola Türkiye'de 50 YIL

SARAR

Türkiye Futbol
Federasyonu
Adına Sahibi
Yıldırım Demirören

Sorumlu Yazışları
Müdürü
Mazlum Uluç

Yazışları
Bağış Erten
İlker Uğur
Barış Tarık Mutlu
Nihat Özten
Türker Tozar
Gürsel Kuru
Aydın Güvenir
Mine İpek
Rasim Artagan
Deniz Ak

Görsel Tasarım
Hasan Teoman

Fotoğraf Editörü
Haydar Tanışan

Yazışma Adresi
Türkiye Futbol
Federasyonu
İletişim Müdürlüğü
Hasan Doğan Milli
Takımlar Kamp ve
Eğitim Tesisleri
Riva-Beykoz
İstanbul

Telefon
0216 554 51 00
Dahili: **57 59 / 57 60**
e-mail: **iletisim@tff.org**
Web sitesi
http://www.tff.org

Spor Toto Süper Lig

6

Hasret sona eriyor

TFF Süper Kupa

Dev kupa sahibini arıyor

56

Ağustos içindekiler

68

Hayrullah Mert Akyüz

İtalya maçı dönüm noktam oldu

Millî Takım

24

Bu
gruptan
çıkartırız

60

Arda Turan

Barcelona
yolunun zihin
kıvrımları

84

Copa America

Şili ilk kez
evinde güldü

42

Alper Boğuşlu

Türk kaleci
ekolünü
oluşturacağız

İtalya Futbolu

94

Çizme
tekrar
parlıyor

Hasret sona eriyor

Spor Toto Süper Lig'in 58. sezonu 14 Ağustos 2015 günü start alıyor. İlk sezonunda Fenerbahçe'nin, son sezonunda ise Galatasaray'ın şampiyon olduğu lig tarihinde mutlu sonla en çok kucaklaşan takım, 20 şampiyonluğu bulunan Galatasaray. Sarı-kırmızılı takımı 19 şampiyonlukla Fenerbahçe takip ediyor. Beşiktaş'ın 13, Trabzonspor'un 6, Bursaspor'un da 1 şampiyonluğu var. Bu beş şampiyonun yanı sıra yeni sezonda Medipol Başakşehir, Mersin İdman Yurdu, Konyaspor, Gençlerbirliği, Gaziantepspor, Eskişehirspor, Akhisar Belediyespor, Kasımpaşa, Çaykur Rizespor, Medicana Sivasspor, Kayserispor, Osmanlıspor ve Antalyaspor ligde mücadele edecek.

1

1959 yılında başlayan lig mücadelesinde 58. sezon 14 Ağustos günü start alıyor. TFF Yönetim Kurulu'nun oybirliğiyle merhum başkanlardan Hasan Doğan'ın isminin verilmesini kararlaştırdığı Spor Toto Süper Lig Hasan Doğan Sezonu, 14 Ağustos günü başlayacak.

Dünya Kupası ve Avrupa Şampiyonası'nın oynanmadığı yıllarda futbolseverler için ligin gelişi bir başka sabırsızlıkla çekilir. Hasretler büyür... Heyecanlarla sarmalanır... Ve takvim yapraklarının biraz daha hızlı düşmesi için adeta duaya çıkılır. İşte 2015-2016 sezonu da böylesi sezonlardan birisi. TFF'nin yabancı oyuncu sayısını 14'e çıkarmasının ardından başlayan yıldız yağmuru da bize seyir zevki ve rekabeti daha yüksek bir lig vaat ediyor. Elbette yeni sezon 18 takım için farklı duyguları barındıracak içinde. Kimisi şampiyonluk sevincini doyasıya yaşarken, kimileri kaçan şampiyonluğa ağıt yakacak. Birileri Avrupa kupala-

rına bilet almanın sevinciyle halalara uçarken, birileri küme düşmenin hüznüyle gözyaşları akıtacak. Evet, biz bu duyguları yaşayacak takımların hangileri olacağını bugünden kestiremiyoruz ve zaten futbol bu kadar özel kılan da bu öngörülemezliği değil mi? Madem ki ileride neler olduğunu bekleyip göreceğiz, o zaman gelin birlikte geçmişe bir yolculuk yapalım ve 1. Lig olarak yola çıkıp Süper Lig adını alan en üst düzeydeki futbol mecramızın 57 sezonluk macerasına şöyle bir göz atalım...

Futbol Federasyonu Başkanı Orhan Şeref Apak'ın girişimleriyle kurulan ve o dönemdeki adı "Millî Lig" olan Türkiye Profesyonel Birinci Ligi'nin ilk maçı 21 Şubat 1959'da İzmir'de İzmirspor ile Beykoz arasında oynandı. İzmirspor'un 2-1 kazandığı maçın 11. dakikasında meşin yuvarlağı rakip filelere gönderen Özcan Altuğ, lig tarihine "ilk golü atan futbolcu" olarak geçti. O sezon 16 takımla oynandı. Takımlar 8'erli

Ligimizin Şampiyonları

Sezon	Şampiyon
1959	Fenerbahçe
1959-1960	Beşiktaş
1960-1961	Fenerbahçe
1961-1962	Galatasaray
1962-1963	Galatasaray
1963-1964	Fenerbahçe
1964-1965	Fenerbahçe
1965-1966	Beşiktaş
1966-1967	Beşiktaş
1967-1968	Fenerbahçe
1968-1969	Galatasaray
1969-1970	Fenerbahçe
1970-1971	Galatasaray
1971-1972	Galatasaray
1972-1973	Galatasaray
1973-1974	Fenerbahçe
1974-1975	Fenerbahçe
1975-1976	Trabzonspor
1976-1977	Trabzonspor
1977-1978	Fenerbahçe
1978-1979	Trabzonspor
1979-1980	Trabzonspor
1980-1981	Trabzonspor
1981-1982	Beşiktaş
1982-1983	Fenerbahçe
1983-1984	Trabzonspor
1984-1985	Fenerbahçe
1985-1986	Beşiktaş
1986-1987	Galatasaray
1987-1988	Galatasaray
1988-1989	Fenerbahçe
1989-1990	Beşiktaş
1990-1991	Beşiktaş
1991-1992	Beşiktaş
1992-1993	Galatasaray
1993-1994	Galatasaray
1994-1995	Beşiktaş
1995-1996	Fenerbahçe
1996-1997	Galatasaray
1997-1998	Galatasaray
1998-1999	Galatasaray
1999-2000	Galatasaray
2000-2001	Fenerbahçe
2001-2002	Galatasaray
2002-2003	Beşiktaş
2003-2004	Fenerbahçe
2004-2005	Fenerbahçe
2005-2006	Galatasaray
2006-2007	Fenerbahçe
2007-2008	Galatasaray
2008-2009	Beşiktaş
2009-2010	Bursaspor
2010-2011	Fenerbahçe
2011-2012	Galatasaray
2012-2013	Galatasaray
2013-2014	Fenerbahçe
2014-2015	Galatasaray

1959 yılında kurulan ligin ilk şampiyonu Fenerbahçe

iki gruba bölündü ve bu gruplara "Kırmızı", "Beyaz" isimleri verildi. İki grubun birincileri final oynayacak ve şampiyon belirlenecekti. Beyaz Grup'un lideri Fenerbahçe ile Kırmızı Grup'un lideri Galatasaray finale adlarını yazdırdı. İlk maçı 1-0 kaybeden Ignac Molnar yönetimindeki Fenerbah-

çe, rövanşı 4-0 kazanarak Türkiye 1. Ligi'nin ilk şampiyonu unvanını elde etti. 1959-1960 sezonundan itibaren grup sistemi kaldırıldı ve lig bugünkü haliyle oynanmaya başlandı. "Millî Lig" adı kısa bir süre sonra "Türkiye 1. Ligi" olarak değiştirildi. 1987-1988 sezonuna

kadar galibiyete 2 puan verilirken, o sezondan itibaren galibiyete 3 puan verilmeye başlanmasıyla gol ortalamalarında büyük artış görüldü. 90'lı yıllarda iletişim teknolojileri ve TV yayıncılığındaki gelişmeler de ligimize sıçrama yaptırdı. Özel televizyon kanallarının kurulmasının ardından şifreli yayınlara geçilmesi, Türk futbolu için büyük bir gelir kapısı açtı. Galatasaray'ın UEFA Kupası'ndaki başarısı, Millî Takım'ın 2002 yılında Dünya Kupası'nda, 2003 yılında ise Konfederasyon Kupası'nda üçüncü olması, 2008 Avrupa Şampiyonası yarı finali, Türk futbol tarihinin önemli gelişmeleri olarak kayıtlara geçti. 2002-03 sezonunda adı Türkiye Süper Ligi olarak değiştirilen lig, 2005-10 sezonları arasında Turkcell'in sponsorluğu ile birlikte Turkcell Süper Lig adı altında oy-

nandı. Organizasyonun adı 2010-11 sezonundan itibaren Spor Toto Süper Lig oldu. 1959'da Millî Lig'le başlayan lig tarihinde 51 sezon boyunca Fenerbahçe, Galatasaray, Beşiktaş ve Trabzonspor dışında şampiyon çıkmamıştı. Ancak 2010 sezonunda Bursaspor bu geleneğe son vererek ligimizin beşinci şampiyonu olmayı başardı. Lig tarihinde Galatasaray'ın 20, Fenerbahçe'nin 19, Beşiktaş'ın 13, Trabzonspor'un 6, Bursaspor'un da 1 şampiyonluğu bulunuyor. Şimdi gelin ligin başladığı günden bu yana neler yaşanmış, geçmişteki sezonlara bir göz gezdirelim. İki grup üzerinden oynanan ilk sezonda Fenerbahçe'nin şampiyon olduğunu yazının başında belirtmiştik. İkinci sezonda yeni bir şampiyonla tanıştık. 20 takımlı ligde 38 maçta 65 puana ulaşan Andras Kutik'in Beşiktaş'ı ipi göğüslerken, 88 gol atarak siyah-beyazlılardan 20 gol daha fazla kaydeden Fenerbahçe 60 puanla ikinci sırada kaldı. Adalet ve Hacettepe ise 2. Lig'e düşen takımlar oldu. Üçüncü sezonda Fenerbahçe ikinci kez şampiyonlukla kucaklaştı. Yine 20 takımla oynanan ligde Galatasaray'la kıyasıya bir yarışa girişen sarı-lacivertli takım, Laszlo Szekely'nin teknik direktörlüğünde ipi rakibinin 1 puan önünde göğüsleyerek mutlu sona ulaşırken, bir önceki sezonun şampiyonu Beşiktaş 6 puan geride, üçüncü sırada kalmıştı. Adana Demirspor küme düşerken, Altay ve Altınordu play-off oynayarak ligde kalmayı başardı. 1961-62 sezonu Türkiye'ye yeni bir şampiyon daha getirdi. Galatasaray, Fenerbahçe'nin dört puan önünde ilk şampiyonluğunu elde ederken, Beşiktaş yine üçüncü sırada yer alıyor ve ligin üç büyük geleneği değişmiyordu. O sezon ligden düşen takım olmamış, son üç sıradaki Vefa, Ankara Demirspor ve Şeker Hilal play-off sonunda devam etmeyi başarmıştı. Bu sezonun bir başka özelliği ise ilk üç sezondaki

Ligimizin Gol Kralları

Sezon	Oyuncu	Takımı	Gol
1959	Metin Oktay	Galatasaray	11
1959-1960	Metin Oktay	Galatasaray	33
1960-1961	Metin Oktay	Galatasaray	36
1961-1962	Fikri Elma	Ankara Demirspor	21
1962-1963	Metin Oktay	Galatasaray	38
1963-1964	Güven Önüt	Beşiktaş	19
1964-1965	Metin Oktay	Galatasaray	17
1965-1966	Ertan Adatepe	Ankaragücü	20
1966-1967	Ertan Adatepe	Ankaragücü	18
1967-1968	Fevzi Zembem	Göztepe	19
1968-1969	Metin Oktay	Galatasaray	17
1969-1970	Fethi Hepar	Eskişehirspor	13
1970-1971	Ogün Altıparmak	Fenerbahçe	16
1971-1972	Fethi Hepar	Eskişehirspor	20
1972-1973	Osman Arpacıoğlu	Fenerbahçe	16
1973-1974	Cemil Turan	Fenerbahçe	14
1974-1975	Ömer Kaner	Eskişehirspor	14
1975-1976	Cemil Turan	Fenerbahçe	17
	Ali Osman Renklibay	Ankaragücü	17
1976-1977	Necmi Perekli	Trabzonspor	18
1977-1978	Cemil Turan	Fenerbahçe	17
1978-1979	Özer Umdü	Adanaspor	15
1979-1980	Mustafa Denizli	Altay	12
	Bahtiyar Yorulmaz	Bursaspor	12
1980-1981	Bora Öztürk	Adanaspor	15
1981-1982	Selçuk Yula	Fenerbahçe	16
1982-1983	Selçuk Yula	Fenerbahçe	19
1983-1984	Tarık Hocic	Galatasaray	16
1984-1985	Aykut Yiğit	Sakaryaspor	20
1985-1986	Tanju Çolak	Samsunspor	33
1986-1987	Tanju Çolak	Samsunspor	25
1987-1988	Tanju Çolak	Galatasaray	39
1988-1989	Aykut Kocaman	Fenerbahçe	29
1989-1990	Feyyaz Uçar	Beşiktaş	28
1990-1991	Tanju Çolak	Galatasaray	31
1991-1992	Aykut Kocaman	Fenerbahçe	25
1992-1993	Tanju Çolak	Fenerbahçe	27
1993-1994	Bülent Uygün	Fenerbahçe	22
1994-1995	Aykut Kocaman	Fenerbahçe	27
1995-1996	Şota Arveladze	Trabzonspor	25
1996-1997	Hakan Şükür	Galatasaray	38
1997-1998	Hakan Şükür	Galatasaray	33
1998-1999	Hakan Şükür	Galatasaray	18
1999-2000	Serkan Aykut	Samsunspor	30
2000-2001	Okan Yılmaz	Bursaspor	23
2001-2002	Arif Erdem	Galatasaray	21
	İlhan Mansız	Beşiktaş	21
2002-2003	Okan Yılmaz	Bursaspor	24
2003-2004	Zafer Biryol	Konyaspor	25
2004-2005	Fatih Tekke	Trabzonspor	31
2005-2006	Gökhan Ünal	Kayserispor	25
2006-2007	Alex De Souza	Fenerbahçe	19
2007-2008	Semih Şentürk	Fenerbahçe	17
2008-2009	Milan Baros	Galatasaray	20
2009-2010	Aziza Makukula	Kayserispor	21
2010-2011	Alex De Souza	Fenerbahçe	28
2011-2012	Burak Yılmaz	Trabzonspor	33
2012-2013	Burak Yılmaz	Galatasaray	24
2013-2014	Aatif Chahechouhe	Sivasspor	17
2014-2015	Fernando	Bursaspor	22

şampiyon Macar teknik adamlar hegemonyasına son veren Gündüz Kılıç'ın, şampiyonluk yaşayan ilk Türk teknik adam olmasıydı. Ertesi sezon da yine Gündüz Kılıç yönetiminde ipi göğüsleyen Galatasaray, üst üste iki kez şampiyon olmayı başaran ilk takım olarak geçiyordu kayıtlara. Bu defa lig 22 takımla ve iki grup üzerinden oynanıyor, Kırmızı Grup'u Galatasaray, Beyaz Grup'u Beşiktaş ilk sırada tamamliyordu. İkinci tur, iki grubun ilk 6 sırasını alan 12 takımla oynandı ve Galatasaray, Beşiktaş'ın 1 puan önünde ipi göğüsledi. Üçüncü sırada ise yeni bir takıma yine yer yoktu. Fenerbahçe şampiyonun 9 puan gerisinde o sırayı parsellemişti. Karagümrük, Şeker Hilal, Vefa ve Yeşildirek ise küme düşüyordu. Bir başka Türk teknik adamın şampiyonluk yaşayabilmesi içinse 12 sezon beklemek gerekecekti. 1963-64 sezonunda yeniden normal lige dönüldü. 18 takımlı sezonda iki takım arasında büyük bir çekişme yaşandı ve Yugoslav Miroslav Kokotović yönetimindeki Fenerbahçe, Beşiktaş'ın 1 puan önünde üçüncü şampiyonluğuyla kucaklaştı. Galatasaray ise şampiyonun 11 puan gerisinde kalmasına rağmen üçüncü sırayı yine

Sezonlar ve Goller

Ligde bir sezonda en fazla gol, 1987-88 sezonunda 380 maçta 1032 golle kaydedildi. En az gol ise 1973-74 sezonunda atıldı. Takımlar 240 maçta fileleri toplam 405 kez havalandırdı. Ligde gol ortalaması en yüksek sezon ise 2000-2001 oldu. 306 maçta toplam 1017 gol atılırken, maç başına düşen 3.32 ortalama, lig tarihine "en bereketli sezon" olarak geçti. En az gol ortalamasının gerçekleştiği sezon ise 1969-70 oldu. 240 maçta toplam 419 gol atılırken, maç başına düşen ortalama gol sayısı 1.74'te kaldı.

İlk kez üst üste üç defa şampiyon olmayı başaran Galatasaray kadrosu

"üç büyük" dışında bir takıma bırakmadı. Beyoğlu ve Kasımpaşa ise lige veda eden takımlardı. 1964-65 sezonunda lig ilk defa 16 takımla oynandı. Fenerbahçe sadece 1 kez yenildiği sezonu 47 puan toplayarak Beşiktaş'ın 6 puan önünde dördüncü kez şampiyon olarak tamamladı. Takımın başında bu defa İngiliz Oscar Hold vardı. Galatasaray 39 puanla üçüncü sıraya yeni bir takımın girmesine izin vermezken, Altınordu küme düşen tek takımdı. 1965-66 sezonunda Yugoslav Ljubisa Spajic yönetimindeki Beşiktaş 48 puan toplayarak ikinci şampiyonluğunu elde ederken, ikinci sırada 42 puanlı Galatasaray vardı. Ligin ancak 8. sezonunda üç büyüğün dışında bir takım ilk üçe girmeyi başarmış, 38 puan toplayan Gençlerbirliği, Fenerbahçe'nin 6 puan önünde üçüncü sırayı almıştı. Şekerspor ve Beykoz ise lige veda eden takımlardı. Ertesi sezon Beşiktaş, Spajic'in teknik direktörlüğünde alıştığı koltuğu bırakmadı ve 45 puan toplayarak üçüncü şampiyonluğunu elde etti. Fenerbahçe iki puan gerisinde ikinci, Galatasaray ise dört puan arkada üçüncü sıradaydı. İstanbulspor, İzmirspor ve Karşıyaka o sezon lige mendil salladı. 1967-68 sezonunda yarış yine Be-

şiktaş ile Fenerbahçe arasında yaşandı. Ama bu defa ipi göğüsleyen taraf 49 puanlı Fenerbahçe oldu. Sarı-lacivertliler, kendilerine ligin ilk sezonunda şampiyonluk yaşatan Ignac Molnar'la bir kez daha mutlu sona ulaşmıştı. Beşiktaş, şampiyonun 7 puan gerisinde ikinci sırada kalmış, Galatasaray ise 13 puanlık farka rağmen üçüncü sırayı kimselere bırakmamıştı. Bu şampiyonluk Fenerbahçe'nin beşinci şampiyonluğuydu ve sarı-lacivertliler iki rakiplerine kısa sürede önemli bir fark atmış durumdaydı. Ancak 1968-69 sezonunda 46 puanla şampiyon olan Galatasaray'ın bu farkın açılmasına izin vermeyeceği de ortaya çıkmıştı. O sezonun en çarpıcı yanı Yugoslav Toma Kaleperovic yönetimindeki Galatasaray'ın şampiyonluk için çektiği takımın Eskişehirspor olmasıydı. Es-Es fırtına gibi estiği sezonda Galatasaray'ın üç puan gerisinde kalmış ama ilk kez bir Anadolu takımı ligi ikinci sırada bitirmeyi başarmıştı. Şekerspor ve İzmirspor ise sezonun küme düşenleriydi. 1969-70 sezonunda yine bir ilk yaşandı. Rumen Traian Ionescu yönetimindeki Fenerbahçe'nin şampiyonluğu olağan bir sonuçtu ve sarı-lacivertliler bu mutluluğu

Trabzonspor, şampiyonluğu ilk defa İstanbul dışına taşıyarak Anadolu ihtilalini gerçekleştirmişti

altıncı kez yaşıyordu. Ama ikinci ve üçüncü sırada Eskişehirspor ile Altay'ın yer alması, Galatasaray'ın sekizinci, Beşiktaş'ın ise dokuzuncu sırada kalması o güne dek görülmuş bir şey değildi. O sezonun küme düşenleri ise Gençlerbirliği ve Altınordu olmuştu. Galatasaray bu dibe vuruşun acısını, sonraki üç sezonda çıkarımayı başardı. İngiliz Brian Birch'ün çalıştırdığı sarı-kırmızılı takım, 1970-71'de Fenerbahçe'nin, 1971-72'de Eskişehirspor'un, 1972-73'te ise yine Fenerbahçe'nin önünde ipi göğüsleyerek lig tarihinin üst üste üç sezon şampiyonluk elde eden ilk takımı olmayı başardı. Sarı-kırmızılılar böylece 6 kez şampiyon olan Fenerbahçe'yi de yakalamış oluyordu. Bu üç sezonda Beşiktaş bir kez bile ilk üçe giremiyor ve giderek rakiplerinin gerisinde kalıyordu. Ancak Galatasaray da üst üste üç sezon elde ettiği şampiyonluğun ardından tam 13 sezon beklemek zorunda kalacaktı. Bu arada 1970-71'de

Adana Demirspor ve Vefa, ertesi sezon Karşıyaka ve İstanbulspor, sonrasında ise PTT ve Şekerspor küme düşüyordu. 1973-74 ve 1974-75 sezonlarında Brezilyalı futbol efsanesi Didi'nin çalıştırdığı Fenerbahçe, üç yıl uzak kaldığı şampiyonlukla üst üste iki kez kucaklaştı. 1973-74'te Beşiktaş bir süredir uzaktan izlediği şampiyonluk yarışına yeniden katılıyor, ancak Fenerbahçe, siyah-beyazlıların 3 puan önünde mutlu sona ulaşıyordu. Üçüncü sırada ise tarihinde ilk kez Boluspor yer almıştı. Son üç sezonun şampiyonu Galatasaray, Eskişehirspor'un da arkasında ancak beşinci sırayı alabiliyor, Vefa ve Mersin İdman Yurdu ise lige veda ediyordu. 1974-75 sezonunda Fenerbahçe, en yakın takipçisi Galatasaray'ın 5 puan önünde şampiyonluğu elde ederken, üçüncü sırada Eskişehirspor yer alıyor, Beşiktaş ise beşincilikle yetiniyordu. O sezon lige çıkan Trabzonspor 30 puanla 9. olurken, hiç kimse bordo-mavili

takımdan kısa bir süre sonra gelecek şampiyonlukları beklemiyordu. Ama Trabzonspor, şampiyon Fenerbahçe'den bile az gol yemiş ve başarılı bir savunmanın neler yapabileceğini ertesi sezon göstermek üzere sinyallerini vermişti. O sezon düşen takımlar ise Samsunspor ve Kayserispor'du. 1975-76 sezonunda Türk futbolunda bir ihtilâl yaşandı. 17 sezonda Fenerbahçe, Galatasaray ve Beşiktaş dışında şampiyon görmeyen Türkiye Ligi o sezon yepyeni bir büyükle tanıştı. Ahmet Suat Özyazıcı'nın teknik direktörlüğünü yaptığı Trabzonspor, ikinci sezonunu yaşadığı ligde en yakın rakibi Fenerbahçe'ye 3 puanlık fark atarak şampiyon oldu. Fenerbahçe 40, Trabzonspor ise Galatasaray ve Adanaspor gibi 36 gol atmıştı ama kalesinde sadece 14 gol görmek, bordo-mavililere tarihlerindeki ilk şampiyonluğun kapısını açmıştı. Galatasaray'ın üçüncü olduğu sezonda Ankara gücü ve Balıkesirspor düşüyor, Beşiktaş ise küme düşen takım-

14 yıllık şampiyonluk hasretini 1982'de sona erdiren Beşiktaş kadrosu

ların 2 puan önünde 11. sırada kendisine yer bulabiliyordu. Trabzonspor, bu başarının tesa-düfi olmadığını 1976-77 sezo-nunda bir kez daha şampiyon olarak kanıtladı. Bordo-mavili takım bu defa da Fenerbahçe'nin 4 puan önünde yer almış, 41 golle ligin en fazla gol atan takımı olur-ken, kalesinde de sadece 12 gol görmüştü. Altay'ın üçüncülüğü elde ettiği sezonda Beşiktaş dör-düncü, Galatasaray beşinci oluyor, Giresunspor ve Göztepe küme düşüyordu.

1977-78 sezonunda 1 puan farkla Trabzonspor'un önünde şampi-yonluğa ulaşan Toma Kalepero-viç'in Fenerbahçe'si, rakibinin serisine son verdi. Kaleperoviç, Galatasaray'dan sonra Fenerbah-çe'yi de şampiyon yapan teknik adam olarak tarihe geçerken, Trabzonspor o sezon da şampiyon olsa, bugün üst üste 6 şampiyon-lukla yanına bile yaklaşılmayacak bir rekorun sahibi olabilirdi. Üçün-cülüğü Galatasaray'ın elde ettiği sezonu Beşiktaş beşinci sırada ta-mamlıyor. Ankaragücü ve Mersin İdmanyurdu ise küme düşüyordu. 1978-79'dan itibaren Trabzonspor üç kez daha şampiyon oldu. O se-zon Özkan Sümer yönetiminde sadece 1 kez yenilen ve kalesinde yalnızca 7 gol gören bordo-mavili

alırken, 29 puanlı Fenerbahçe averajla ligde kalıyordu. Rizespor 29 puanla küme düşerken, lige veda eden diğer iki takım Mersin İdman Yurdu ve Orduspor'du. 1981-82 sezonunun şampiyonu Beşiktaş, mutlu sonla tam 14 sezon sonra kucaklaştı. Eski oyuncusu Yugoslav Djordje Miliç yönetimindeki siyah-beyazlı takım ligi Trabzonspor'un 1 puan önünde 44 puanla şampiyon ola-rak tamamlarken, Fenerbahçe 41 puanla üçüncü sırayı alıyor, Gala-tasaray ise 32 puanla 11. sırada kalıyordu. O sezon düşen takımlar Diyarbakırspor, Göztepe ve Eski-şehirspor olmuştu.

1982-83 sezonunda Fenerbahçe dört yıl beklediği şampiyonlukla bir kez daha buluştu. Yugoslav Branko Stanković'in çalıştırdığı sarı-lacivertliler Trabzonspor'a 2 puan fark atarak zirvede yer alır-ken sezonu Galatasaray üçüncü, Beşiktaş ise beşinci sırada tamam-lıyordu. O sezonun düşenleri ise Altay, Gaziantepspor, Samsunspor ve Mersin İdman Yurdu'ydu. 1983-84 sezonu Trabzonspor'un şampiyonluğuyla tamamlandı. Ahmet Suat Özyazıcı yönetimin-deki bordo-mavili takım, lige çık-tığından bu yana 10. sezonunda 6. şampiyonluğunu elde etmişti ama bu aynı zamanda onların mutlu sonla son buluşması olacaktı. Trabzonspor'un 50 puan topladığı ligde Fenerbahçe 45 puanla ikinci, Galatasaray 44 puanla üçüncü, Beşiktaş aynı puanla dördüncü sırada yer alıyordu. Karagümrük, Adanaspor ve Adana Demirspor ise o sezon lige veda etmişti.

En farklı skorlar

Ligde şimdiye dek en farklı skorlu galibiyeti Beşiktaş elde etti. Siyah-beyazlılar, 56 sezonu geride kalan ligde, 1989-1990 sezonunda İstanbul'da Adana Demirspor'u 10-0 yenerek, tarihi bir galibiyete imza attı. Ligin en çok gol atılan maçı ise 1991-1992 sezonunda oynanan Fenerbahçe-Gaziantepspor müsabakası oldu. Fenerbahçe'nin 8-4 kazandığı maç, 12 kez filelerin havalandığı en gollü karşılaşma olarak tarihe geçti.

Trabzonspor 6. ve son şampiyonluğunu 1984'te bu kadroyla kazandı

1984-85 sezonu inanılmaz bir çe-kışmeye sahne oldu. Fenerbahçe ile Beşiktaş sezonu 50'şer puanla bitirdi ve ligin şampiyonu ilk kez averajla belirlendi. 65 gol atıp 25 gol yiyen Yugoslav teknik direktör Todor Veselinovic'in Fener-bahçe'si, 49 gol atıp 19 gol yiyen Beşiktaş'ın önünde ipi göğüsledi. Trabzonspor 42 puanla üçüncü, Galatasaray 36 puanla beşinci olabilmiş, Boluspor ve Antalya-spor ise küme düşmüştü. 1985-86 sezonu tıpkı bir önceki gibi geçti. Bir sezon önce şampi-yonluğu averajla Fenerbahçe'ye kaptıran Beşiktaş, bu defa Galata-saray'a averajla üstünlük sağla-yarak mutlu sona ulaşmıştı. Her iki takımın da 56'şar puanı vardı ancak Beşiktaş 65 gol atıp 21 gol yerken, o sezon hiç yenilmeyen Galatasaray 57 gol atıp 20 gol ye-mişti. Stanković ise Fenerbah-çe'nin ardından Beşiktaş'ı da

şampiyon yapan teknik direktör olarak kayıtlara geçmişti. Fener-bahçe, Samsunspor ve Sarıyer'in ardından beşinci oluyor, Trabzon-spor ise ligdeki ilk sezonu dışında en kötü derecesini yaparak ye-dinci sırada kalıyordu. Sezonun düşenleri ise Kayserispor, Ordus-por ve Sakaryaspor'du. 1986-87 sezonu bir başka hasre-tin sonu oldu. Son şampiyonlu-ğunu 1973'te elde eden Galatasa-ray, 13 sezonluk bekleyişin ardın-dan Alman futbol efsanesi Jupp Derwall yönetiminde Beşiktaş'ın 1 puan önünde mutlu sona ulaştı. Sarı-kırmızılılar bir sezon önce namağlup olmalarına rağmen averajla kaptırdıkları şampiyonlu-ğun acısını çıkartmış, üçüncülüğü ise Samsunspor almıştı. Trabzon-spor ve Fenerbahçe dört ve be-şinci olarak sıralanıyor, Diyarba-kırspor ve Antalyaspor lige veda ediyordu.

103 gollü rekortmen şampiyon Fenerbahçe

Galatasaray, hasret yıllarının ar-dından üst üste ikinci şampiyon-luğunu 1987-88 sezonunda elde etti. Sarı-kırmızılı takımın ulaştığı 90 puan da bir rekordu. İkinci Be-şiktaş 78, üçüncü Malatyaspor 62, dördüncü Samsunspor ise 60 pu-an toplayabiliyordu. Trabzonspor 6, Fenerbahçe 8. sıralarda kalmış, Zonguldakspor, Gençlerbirliği, Kocaelispor ve Denizlispor küme düşmüştü.

1988-89 sezonunda çifte rekor kı-rıldı. Yugoslav Todor Veselinović yönetimindeki Fenerbahçe 93

Galatasaray, 14 yıllık şampiyonluk özlemini Derwall-Denizli ikisiyle bitirdi

puan toplayarak şampiyon olur-ken, o güne kadar ulaşılan en yüksek puana erişmişti. Sarı-la-civertlilerin attığı 103 gol ise bir başka rekor olarak kayıtlara geçti. İkinci Beşiktaş, Fenerbahçe'nin 10 puan gerisinde kalmış, Galatasa-ray ise ancak 69 puan toplayabil-mişti. Ligden düşenler ise Kahra-manmaraşspor, Rizespor ve Eski-şehirspor'du. Beşiktaş, İngiliz teknik adam Gor-don Milne yönetiminde 1989-90 sezonundan itibaren üst üste üç kez şampiyon olarak, daha önce Galatasaray ve Trabzonspor'un

elde ettiği başarıya ortak oldu. 1989-90 sezonunda 75 puan toplayan siyah-beyazlı takım en yakın takipçisi Fenerbahçe'ye 5 puan fark atarken, Trabzonspor ve Galatasaray üç ve dördüncü sıraları paylaşıyor, Sakaryaspor, Adana Demirspor, Samsunspor, Altay ve Malatyaspor küme düşüyor, 18 takımlı ligde takım sayısı da 16'ya indiriliyordu.

Baştan da belirttiğimiz gibi ertesi sezon da Beşiktaş'ın tek yenilgi ve 69 puan toplayarak şampiyonluğa ulaşmasıyla tamamlandı. İkinci sırada kalan Galatasaray, sezonu siyah-beyazlıların 5 puan gerisinde tamamlamış, Trabzonspor şampiyonun 18 puan arkasında üçüncü olabilmişti. Fenerbahçe ise Sarıyer'in ardından beşinci sırada kalmıştı. Zeytinburnu, Karşıyaka ve Adanaspor o sezon lige veda eden takımlardı.

1991-92 sezonunda Beşiktaş bu defa Fenerbahçe'ye 5 puan fark atarak ve üstelik bir sezon önce-sindeki tek yenilgilik başarısını daha da geliştirip namağlup olarak şampiyonlukla kucaklaşıyordu. Siyah-beyazlılar, sezonu yenilmeden şampiyon olarak tamamlayan ilk takım unvanıyla da kayıtlara girmişti. Galatasaray'ın üçüncü, Trabzonspor'un dördüncü sırada tamamladığı sezonda Samsunspor, Adana Demirspor ve Boluspor ligden düşüyordu. 1992-93 sezonunda, müthiş çekişmelerden birisi daha yaşandı ve Alman Karl-Heinz Feldkamp idaresindeki Galatasaray ile Beşiktaş ligi aynı puanda bitirdi. 66'şar puan toplayan iki takımdan Galatasaray 74 gol atıp 21 gol yediği için, 68 gol atıp 23 gol yiyen Beşiktaş'ı averajla arkasında bırakarak şampiyonluğa ulaştı. Trabzonspor'un üçüncü sırayı elde ettiği sezonu Fenerbahçe, Kocaelispor'un ardından beşinci sırada bitirebildi. Konyaspor, Aydınspor ve Bakırköyspor ise o sezonun

Beşiktaş, Gordon Milne döneminde üst üste üç yıl şampiyonluk yaşadı

tutunamayanları oldu. 1993-94 sezonunda Galatasaray bu kez Fenerbahçe ile kıyasıya bir yarışa girdi ve rakibinin 1 puan önünde 70 puan toplayarak üst üste ikinci kez şampiyonluğa ulaşmayı başardı. Takımın başında bir başka Alman hoca, Rainer Hollmann vardı. Trabzonspor'un üçüncü, Beşiktaş'ın dördüncü sırada tamamladığı sezonun sonunda Karabükspor, Karşıyaka ve Sarıyer küme düşüyordu. 1994-95 sezonunda Alman teknik adamların hegemonyası devam etti. Bu kez 79 puan toplayan Christoph Daum'un Beşiktaş'ı, Trabzonspor'un 3 puan önünde şampiyonluğa elde etti. Galatasaray'ın üçüncü, Fenerbahçe'nin dördüncü bitirdiği sezon dört büyüklerin sultanı altında geçmiş, o sezon Adana Demirspor, Zeytinburnuspor ve Petrolofisi lige veda etmişti. 1995-96 sezonunda yarış oldukça dramatik bir biçimde sonlandı.

Brezilyalı Carlos Alberto Parreira'nın çalıştırdığı Fenerbahçe, geride kaldığı yarışta Trabzonspor'u Avni Aker'de yenmeyi başarıyor ve 84 puanla mutlu sona ulaşıyordu. Trabzonspor 82 puanla ikincilikte kalarak 11 sezon sonra ayağına gelen şampiyonluk fırsatını tepmişti. Beşiktaş ve Galatasaray'ın üç ve dördüncü sıraları alması, ligin klasik sezonlarından birinin yaşanmasına yol açıyor, Karşıyaka, Eskişehirspor ve Kayserispor da küme düşüyordu. 1996-97 sezonundan itibaren ligde Fatih Terim ve Galatasaray fırtnası esti. Galatasaray bu sezonda üç rakibini de açık ara geride bırakmayı başardı. Sarı-kırmızılılar 82 puanla şampiyon olurken, Fenerbahçe 74, Beşiktaş 73, Trabzonspor da 72 puanda kalmıştı. Bu açık ara şampiyonluk adeta bir rekorun da habercisi gibiydi. Nitekim Galatasaray, sonraki üç sezonu da şampiyon olarak tamamlayacak ve

üst üste 4 kez şampiyon olarak bir rekor kıracaktı. O sezonun küme düşenleri ise Sarıyer, Denizlispor ve Zeytinburnuspor olmuştu.

1997-98 sezonunda Terim'in Galatasaray'ı, yine Fenerbahçe'nin önünde ancak bu defa 4 puan farkla, 75 puan toplayarak bir kez daha mutlu sona ulaştı. Trabzonspor'un üçüncü tamamladığı sezonda Beşiktaş, ancak İstanbulspor ve Samsunspor'un ardından 6. olabiliyor, Kayserispor, Şekerspor ve Vanspor ise lige mendil sallıyordu.

1998-99 sezonu yine Galatasaray'ın şampiyonluğu ile noktalandı. Ancak sarı-kırmızılı takım bu defa oldukça zorlanmış, Beşiktaş'ın ancak 1 puan önünde 78 puanla zafere ulaşmıştı. Fenerbahçe ve Trabzonspor'un ilk dördü tamamladığı klasik sezonda Sakaryaspor, Çanakkale Dardanelspor

Üst üste şampiyonluk rekoru Galatasaray'ın

Ligimizde üst üste şampiyonluk rekoru Galatasaray'a ait. Sarı-kırmızılı takım, Fatih Terim'in Teknik Direktörlüğü üstlendiği 1996-97, 1997-98, 1998-99 ve 1999-2000 sezonlarında üst üste 4 kez şampiyonluğa ulaşarak tarihi bir başarı yakaladı. Üç sezon üst üste şampiyon olma başarısına ise Galatasaray'ın yanı sıra Trabzonspor ve Beşiktaş sahip. Galatasaray 1970-73, Trabzonspor 1978-81, Beşiktaş da 1989-92 arasında üst üste üçer kez ipi göğüsleyerek tarihe geçti. 1967-1968 sezonunda Fenerbahçe, 1976-1977'de Trabzonspor, 1992-1993'te ise Galata-

saray üç büyük kupayı birden (Lig, Türkiye ve Cumhurbaşkanlığı) kazanan takımlar oldu. Ligi domine eden dört büyük takımın, uzun süreli şampiyonluk hasretleri de bulunuyor. Şampiyonluğu İstanbul dışına taşıyarak futbolda yeni bir dönem açan ve bu sevinci tam 6 kez yaşayan Trabzonspor, 1983-84'ten bu yana bir daha şampiyonluk göremedi. Beşiktaş, 1966-67'den itibaren 14, Galatasaray 1972-73'ten itibaren 13 sezon şampiyonlukla buluşamadı. Fenerbahçe'nin şampiyonluk hasreti ise 1988-89'un ardından sadece 7 sezon sürdü.

ve Karabükspor küme düşmüştü. 1999-2000 sezonu, yine Galatasaray'ın şampiyonluğuyla sonuçlandı ve hem sarı-kırmızılı takımın hem de Fatih Terim'in rekoru

olarak tarih sayfalarındaki yerini aldı. 79 puanlı Galatasaray'a Beşiktaş ancak 4 puan yaklaşılmış, üçüncülüğü Gaziantepspor'un elde ettiği sezonu Fener-

Dört yıl arka arkaya şampiyon olarak bir rekor kıran Fatih Terim'in Galatasaray'ı

Kuruluşunun 100. yılında şampiyon olan Beşiktaş...

bahçe dördüncü, Trabzonspor ise altıncı sırada bitirebilmişti. O sezonun düşenleri ise Altay, Göztepe ve Vanspor'du.

2000-2001 sezonunda Galatasaray'ın hegemonyasına Mustafa Denizli'nin Fenerbahçe'si son verdi. Dört yıl bekleyen sarı-lacivertliler, 76 puan toplayarak Galatasaray'ın 3 puan önünde şampiyon oluyor, Beşiktaş ve Trabzonspor, üçüncü sırayı alan Gaziantepspor'un arkasında sıralanabiliyordu. Siirt Jetpaspor, Erzurumspor ve Adanaspor ise o sezonun tutunamayanları olmuştu.

2001-2002 sezonu yine aynı iki

takımın şampiyonluk yarışına sahne oldu. Bu defa kazanan, 78 puan toplayıp Fenerbahçe'yi 3 puan gerisinde bırakan Mircea Lucescu'nun Galatasaray'ıydı. Beşiktaş'ın üçüncü olarak tamamladığı sezonda Trabzonspor tarihinin en başarısız dönemini geçirerek 14. sırada kalıyor, Çaykur Rizespor, Antalyaspor ve Yimpaş Yozgatspor ise küme düşüyordu. Küme düşen iki takımla Trabzonspor'un arasındaki puan farkı sadece üçtü.

2002-2003 sezonu 7 yıllık bir aradan sonra Beşiktaş'ın yüzüne güldü. Siyah-beyazlılar sadece bir

kez yenildikleri sezonda 85 puan topladı ve en yakın takibi Galatasaray'ın 8 puan önünde şampiyonlukla kucaklaştı. Bu şampiyonluk, kulübün 100. kuruluş yılında gelmesi açısından da oldukça anlamlıydı. Lucescu ise şampiyonluk yaşamasına rağmen kendisini gönderen Galatasaray'a cevabını Beşiktaş'ı mutlu sona ulaştırarak vermiş oluyordu. Gençlerbirliği, Gaziantepspor ve Malatyaspor, zirvedeki ikilinin arkasından sıralanıyor, Fenerbahçe'ye altıncılık, Trabzonspor'a ise yedincilik düşüyordu. O sezon lige veda eden takımlar Altay, Göztepe ve Kocaelispor olmuştu. 2003-2004 sezonunda Fenerbahçe, 1996'da kaçırdığı şampiyonluktan bu yana yarışta hep gerilerde kalan Trabzonspor'la çekişti ve rakibinin 4 puan önünde 76 puanla mutlu sona ulaştı. Daum, Beşiktaş'tan sonra Fenerbahçe'de de şampiyonluk yaşamıştı. Beşiktaş'ın üçüncü sırada tamamladığı sezonda Galatasaray ancak Gaziantepspor ve Denizlispor'un ardından altıncı sırayı alabilmiş, Bursaspor, Adanaspor ve Elazığspor ise küme düşmüştü.

2004-2005 sezonunda merak edilen, Galatasaray'ın 100. yılında şampiyon olup olamayacağıydı. Ancak o sezon da bir kez daha Fenerbahçe ile Trabzonspor çekişti ve Daum yönetimindeki sarı-lacivertliler 80 puan toplayarak bordo-mavililerin 3 puan önünde şampiyon oldu. Galatasaray ve Beşiktaş'ın bu ikiliyi takip etmesiyle bir Türkiye klasığı daha yaşanırken, Sakaryaspor, İstanbulspor ve Akçaabat Sebatspor lige veda etti.

2005-2006 sezonunda Fenerbahçe yine yarışın içindeydi ama bu defa Galatasaray'ın iki puan gerisinde kaldılar. Denizlispor ile oynadıkları son maçı kazanmaları sarı-lacivertlileri şampiyon yapacaktı ama o karşılaşmanın bera-

2010 yılı Türkiye'ye yepyeni bir şampiyonu, Bursaspor'u armağan etti

bere bitmesi, 83 puanlı Galatasaray'ı şampiyon yapmış, Fenerbahçe ise 81 puanla ikinci sırada kalmıştı. Lig tarihinde Belçikalı bir teknik direktör ilk kez şampiyonluk yaşıyor, bu onur da Eric Gerets'in oluyordu. Beşiktaş ve Trabzonspor zirvedeki ikilinin yaklaşık 30 puan gerisinde kalmış, Malatyaspor, Samsunspor ve Diyarbakırspor ise küme düşmüştü.

2006-2007 sezonunda, Fenerbahçe'nin 100. kuruluş yılında şampiyon olup olamayacağı sorusuna cevap arandı. Bir sezon önce dramatik bir biçimde şampiyonluğu Galatasaray'a kaptıran Fenerbahçe'nin bu defa şakası yoktu. Brezilyalı efsane Zico yönetimindeki sarı-lacivertliler 70 puan toplayarak şampiyonlukla kucaklaşacaktı. Beşiktaş, Galatasaray, Trabzonspor üçlüsü ilk dört klasığını tamamlıyor, Antalyaspor, Kayseri Erciyesspor ve Sakaryaspor ise lig trenine el sallıyordu.

2007-2008'de Galatasaray bir şampiyonluk daha kazandı. Karl-

Heinz Feldkamp'la başladığı sezonu Cevat Güler'le tamamlayan sarı-kırmızılı takım, 79 puan toplayarak ezeli rakibi Fenerbahçe'ye 6 puanlık fark attı. Beşiktaş, Fenerbahçe ile aynı puana sahip olmasına rağmen üçüncü sırada kalmış, Sivasspor ve Kayserispor ise Trabzonspor'un önünde dördüncü ve beşinci sıraları almıştı. Bu sezonun düşenleri ise Manisaspor, Rizespor ve Kasımpaşa'ydı.

2008-09, Beşiktaş'ın şampiyonluk yılı olarak kayıtlara girdi. Mustafa Denizli, Galatasaray ve Fenerbahçe'nin ardından Beşiktaş'la da mutlu sona ulaşmayı başarmıştı. İkinci sırada sürpriz bir takım, Sivasspor vardı. Trabzonspor, Fenerbahçe ve Galatasaray ise tarihinin en başarılı sonucunu elde eden Sivasspor'un ardında sıralandı. Konyaspor, Kocaelispor ve Hacettepe ise sezonun kaybedenleri oldu.

2009-10 sezonu Türk futbol tarihi açısından bir devrim dönemi değildi. O güne kadar sadece dört şampiyon çıkartabilen ligimiz, Ertuğrul Sağ-

lam yönetimindeki Bursaspor'un mutlu sona ulaşmasıyla yeni bir şampiyonla daha tanıştı. Son ana kadar Fenerbahçe ile çekişen Bursaspor, sarı-lacivertli takımının evinde Trabzonspor'la berabere kalmasıyla sezonu 75 puanla şampiyon olarak tamamladı. Fenerbahçe'nin 74 puanla ikincilikte kaldığı sezonda Galatasaray, Beşiktaş ve Trabzonspor da bu ikilinin ardında sıralandı. Sezonun küme düşen takımları ise Diyarbakırspor ve Denizlispor'un yanı sıra sezon başında ligden düşürülmesine karar verilen Ankaraspor oldu.

Süper Lig'in 2010-11 sezonu da tarihe geçen sezonlardan birisiydi. Fenerbahçe ile Trabzonspor arasındaki inanılmaz çekişme, iki takımın ligi 82 puanla bitirmesiyle sonuçlandı. İkili averajda rakibine üstünlük sağlayan Aykut Kocaman yönetimindeki Fenerbahçe bu sayede şampiyon olurken, üçüncü sırayı alan Bursaspor bu ikilinin 21 puan arkasında kaldı. Gaziantepspor'un dördüncü, Beşiktaş'ın beşinci bitirdiği sezonu

Galatasaray'ın üst üste iki şampiyonluğu Fatih Terim'i de şampiyon teknik adamlar arasında rakipsiz hale getirdi

Galatasaray 46 puanda ve sekizinci tamamladı. Bucaspor, Konyaspor ve Kasımpaşa ise küme düştü.

Bir önceki sezonu son derece kötü tamamlayan Galatasaray, adeta küllerinden doğarak 2011-12 sezonunu şampiyon olarak bitirdi. Ancak önce değişen statüden söz etmek gerekiyor. Futbol Federasyonu o sezonu 34 haftalık normal dönemin ardından Süper Final adı altında farklı bir uygulamayla oynattı. 34 haftalık periyotta 77 puan toplayan Galatasaray ile 68 puanlı Fenerbahçe, 56 puanlı Trabzonspor ve 55 puanlı Beşiktaş, Süper Final Şampiyonluk Grubu'nu oluşturdu. 50'şer puana sahip Eskişehirspor, Sivasspor ve Bursaspor da Süper Final Avrupa Ligi Grubu'nda yer aldı. Son üç sırada kalan Samsunspor, Manisaspor ve Ankaragücü küme düşerken, Süper Final gruplarındaki takımlar, topladıkları puanlar ikiye bölünerek yeni bir yarışın içine girdi. Süper Final Şampiyonluk Grubu'nu 48 puanla tamamlayan Galatasaray şampiyonluğa ulaşıırken, 47 puanlı Fenerbahçe ikinci,

33'er puanlı takımlardan Trabzonspor üçüncü, Beşiktaş ise dördüncü sırayı elde etti. Fatih Terim Galatasaray'ın başında beşinci şampiyonluğunu yaşarken bu alanda Ahmet Suat Özyazıcı ile paylaştığı unvanın da tek başına sahibi oldu.

Sarı-kırmızılı takım, 2012-13 sezonunda da bu başarısını tekrarladı ve ligin en fazla şampiyon olan takımı unvanını tek başına taşımaya başladı. Sezonun 3. haftasında liderlik koltuğuna oturan Galatasaray, o koltuktan bir daha hiç inmedi ve sezon sonu geldiğinde 71 puana ulaşarak en yakın takipçisi Fenerbahçe'nin 10 puan önünde ipi göğüsledi. Daha önce şampiyonluk yaşamış takımlardan Beşiktaş'ın üçüncü, Bursaspor'un da dördüncü sırada tamamladığı sezonu, Trabzonspor dokuzuncu basamakta bitirebildi. Mersin İdman Yurdu, Orduspor ve İstanbul Büyükşehir Belediyespor ise lige veda eden takımlar oldu. 2014-15 sezonunda ise ligin ilk şampiyonu Fenerbahçe'nin 19. şampiyonluğuna ulaşarak Galatasaray'ı yakaladı. Ersun Yanal'ın öğrencileri, Torku Konyaspor yenilgisiyle girdikleri ligde çok kısa

sürede toparlanıp ilk yarının sonunda en yakın rakipleri Galatasaray'a 8, Beşiktaş'a 9 puan fark atarken, ikinci yarıda arayı daha da açtı ve daha sezonun bitmesine 3 hafta kala şampiyonluğunu

Fenerbahçe, bir sezon önce elde ettiği şampiyonlukla, 19'uncu kez mutlu sona ulaştı.

ilân etti. 74 puanlı Fenerbahçe'nin ardından Galatasaray 65 puanla ikinci, Beşiktaş 62 puanla üçüncü,

Trabzonspor ise 53 puanla dördüncü oldu. Şampiyon unvanlı takımlardan Bursaspor ise ligi 46

Son şampiyon Galatasaray, dördüncü yıldızı takmaya da hak kazandı

puanla 8. sırada tamamlayabildi. Son üç sırada kalan Elazığspor, Medical Park Antalyaspor ve Kayserispor küme düşerken ligin yeni takımları ise İstanbul Başakşehir, Balıkesirspor ve Mersin İdman Yurdu oldu.

2014-15 sezonunda ise Galatasaray bir tarihi dönemece daha imza attı. Sezona İtalyan teknik direktör Cesare Prandelli yönetiminde başlayan ancak daha sonra eski oyuncularından Hamza Hamzoğlu ile yoluna devam eden sarı-kırmızılı takım, çifte şampiyonluk yaşadığı sezonun ardından dördüncü yıldızı taktı.

Müthiş bir çekişmeye sahne olan ligin son düzlüğünde büyük bir atak yapan Galatasaray, 77 puanla şampiyonluğa ulaşırken, Fenerbahçe 74 puanla ikinci, Beşiktaş 69 puanla üçüncü oldu. Dördüncü Başakşehir ise 59 puan topladı. Geçmişte şampiyonluk yaşayan takımlardan Trabzonspor ile Bursaspor, 57'şer puan ve averajla beşinci ve altıncı sıraları paylaştı. Ligin son üç sırasında kalan Kardemir Karabükspor, Kayseri Erciyesspor ve Balıkesirspor ise küme düştü.

Şimdi Spor Toto Süper Lig'de yeni bir sezon daha başlıyor. 20 şampiyonluğu bulunan Galatasaray, 19 kez şampiyon olan Fenerbahçe, Tahkim Kurulu kararıyla 1956-1957 ve 1957-1958 sezonlarındaki Türkiye Ligi şampiyonlukları da dâhil edildiğinde 13 şampiyonluğu bulunan Beşiktaş, 6 şampiyonluğa sahip Trabzonspor ve 1 kez şampiyon olan Bursaspor bu sayıyı artırmak için ter dökcek. Medipol Başakşehir, Mersin İdman Yurdu, Konyaspor, Gençlerbirliği, Gaziantepspor, Eskişehirspor, Akhisar Belediyespor, Kasımpaşa, Çaykur Rizespor, Medica Sivasspor, Kayserispor, Osmanlıspor ve Antalyaspor ise tarihi yeniden yazmak için çaba harcayacak. Bakalım 58. sezonda gülen takım hangisi olacak?

1. Hafta

Fenerbahçe-Eskişehirspor
Gaziantepspor-Kasımpaşa
M. Başakşehir-Antalyaspor
Osmanlıspor-Kayserispor
T. Konyaspor-Akhisar Belediye
Mersin İ.Y.-Beşiktaş
Trabzonspor-Bursaspor
M. Sivasspor-Galatasaray
Gençlerbirliği-Ç. Rizespor

Spor Toto Süper Lig Hasan Doğan Sezonu Fikstürü

Spor Toto Süper Lig Hasan Doğan Sezonu 14-15-16 Ağustos 2015 tarihlerinde başlayacak. Sezonun ilk yarısı 27 Aralık 2015 Pazar günü sona erecek. Ligde ikinci devre 16-17-18 Ocak 2016 tarihlerinde başlayacak ve sezon 22 Mayıs 2016 Pazar günü tamamlanacak.

30. Hafta

Gaziantepspor-Gençlerbirliği
T. Konyaspor-Ç. Rizespor
Kayserispor-Bursaspor
Akhisar Belediye-Beşiktaş
Trabzonspor-Fenerbahçe
Osmanlıspor-Antalyaspor
Galatasaray-Kasımpaşa
Mersin İ.Y.-Eskişehirspor
M. Başakşehir-M. Sivasspor

2. Hafta

Kasımpaşa-M. Başakşehir
Antalyaspor-Gençlerbirliği
Ç. Rizespor-Fenerbahçe
Beşiktaş-Trabzonspor
Kayserispor-T. Konyaspor
Bursaspor-Gaziantepspor
Akhisar Belediye-Mersin İ.Y.
Eskişehirspor-M. Sivasspor
Galatasaray-Osmanlıspor

6. Hafta

Akhisar Belediye-Gençlerbirliği
Kasımpaşa-Ç. Rizespor
Kayserispor-M. Başakşehir
Beşiktaş-Fenerbahçe
Osmanlıspor-Trabzonspor
Galatasaray-Gaziantepspor
T. Konyaspor-Mersin İ.Y.
Antalyaspor-M. Sivasspor
Bursaspor-Eskişehirspor

10. Hafta

Mersin İ.Y.-M. Başakşehir
Kayserispor-Ç. Rizespor
T. Konyaspor-Gençlerbirliği
Osmanlıspor-Fenerbahçe
Bursaspor-M. Sivasspor
Trabzonspor-Gaziantepspor
Akhisar Belediye-Antalyaspor
Galatasaray-Eskişehirspor
Beşiktaş-Kasımpaşa

14. Hafta

Galatasaray-Bursaspor
Mersin İ.Y.-Ç. Rizespor
M. Başakşehir-Gençlerbirliği
Gaziantepspor-Fenerbahçe
Kayserispor-Beşiktaş
Akhisar Belediye-M. Sivasspor
Trabzonspor-Eskişehirspor
Osmanlıspor-Kasımpaşa
T. Konyaspor-Antalyaspor

18. Hafta

Kayserispor-Osmanlıspor
Antalyaspor-M. Başakşehir
Ç. Rizespor-Gençlerbirliği
Akhisar Belediye-T. Konyaspor
Bursaspor-Trabzonspor
Eskişehirspor-Fenerbahçe
Beşiktaş-Mersin İ.Y.
Galatasaray-M. Sivasspor
Kasımpaşa-Gaziantepspor

22. Hafta

Antalyaspor-Ç. Rizespor
Beşiktaş-Gençlerbirliği
Akhisar Belediye-M. Başakşehir
Bursaspor-Fenerbahçe
Galatasaray-Trabzonspor
Kasımpaşa-Eskişehirspor
T. Konyaspor-M. Sivasspor
Kayserispor-Gaziantepspor
Osmanlıspor-Mersin İ.Y.

26. Hafta

T. Konyaspor-M. Başakşehir
Akhisar Belediye-Ç. Rizespor
Osmanlıspor-Gençlerbirliği
Galatasaray-Fenerbahçe
Beşiktaş-Antalyaspor
Bursaspor-Kasımpaşa
Kayserispor-Eskişehirspor
Trabzonspor-M. Sivasspor
Mersin İ.Y.-Gaziantepspor

31. Hafta

M. Sivasspor-Akhisar Belediye
Fenerbahçe-Gaziantepspor
Ç. Rizespor-Mersin İ.Y.
Beşiktaş-Kayserispor
Eskişehirspor-Trabzonspor
Antalyaspor-T. Konyaspor
Gençlerbirliği-M. Başakşehir
Bursaspor-Galatasaray
Kasımpaşa-Osmanlıspor

3. Hafta

M. Sivasspor-Osmanlıspor
Mersin İ.Y.-Kayserispor
Fenerbahçe-Antalyaspor
Gençlerbirliği-Kasımpaşa
Trabzonspor-Akhisar Belediye
Gaziantepspor-Beşiktaş
T. Konyaspor-Galatasaray
M. Başakşehir-Bursaspor
Eskişehirspor-Ç. Rizespor

7. Hafta

Antalyaspor-Kasımpaşa
Gençlerbirliği-Kayserispor
Eskişehirspor-Beşiktaş
M. Sivasspor-Mersin İ.Y.
Fenerbahçe-Akhisar Belediye
Trabzonspor-T. Konyaspor
M. Başakşehir-Galatasaray
Ç. Rizespor-Bursaspor
Gaziantepspor-Osmanlıspor

11. Hafta

Antalyaspor-Kayserispor
M. Sivasspor-Gaziantepspor
Gençlerbirliği-Mersin İ.Y.
Kasımpaşa-Akhisar Belediye
Bursaspor-Beşiktaş
M. Başakşehir-Trabzonspor
Fenerbahçe-T. Konyaspor
Ç. Rizespor-Galatasaray
Eskişehirspor-Osmanlıspor

15. Hafta

Gençlerbirliği-M. Sivasspor
Eskişehirspor-Gaziantepspor
Kayserispor-Akhisar Belediye
Antalyaspor-Mersin İ.Y.
Kasımpaşa-T. Konyaspor
Ç. Rizespor-Trabzonspor
Beşiktaş-Galatasaray
Fenerbahçe-M. Başakşehir
Bursaspor-Osmanlıspor

19. Hafta

Mersin İ.Y.-Akhisar Belediye
M. Sivasspor-Eskişehirspor
M. Başakşehir-Kasımpaşa
T. Konyaspor-Kayserispor
Gençlerbirliği-Antalyaspor
Trabzonspor-Beşiktaş
Fenerbahçe-Ç. Rizespor
Osmanlıspor-Galatasaray
Gaziantepspor-Bursaspor

23. Hafta

Gençlerbirliği-Akhisar Belediye
Ç. Rizespor-Kasımpaşa
M. Başakşehir-Kayserispor
M. Sivasspor-Antalyaspor
Mersin İ.Y.-T. Konyaspor
Fenerbahçe-Beşiktaş
Eskişehirspor-Bursaspor
Gaziantepspor-Galatasaray
Trabzonspor-Osmanlıspor

27. Hafta

Kasımpaşa-Beşiktaş
M. Başakşehir-Mersin İ.Y.
Antalyaspor-Akhisar Belediye
Ç. Rizespor-Kayserispor
Gençlerbirliği-T. Konyaspor
Gaziantepspor-Trabzonspor
M. Sivasspor-Bursaspor
Eskişehirspor-Galatasaray
Fenerbahçe-Osmanlıspor

32. Hafta

M. Sivasspor-Gençlerbirliği
Osmanlıspor-Bursaspor
Trabzonspor-Ç. Rizespor
M. Başakşehir-Fenerbahçe
Galatasaray-Beşiktaş
Akhisar Belediye-Kayserispor
Mersin İ.Y.-Antalyaspor
Gaziantepspor-Eskişehirspor
T. Konyaspor-Kasımpaşa

4. Hafta

Bursaspor-Gençlerbirliği
Kasımpaşa-Fenerbahçe
Osmanlıspor-T. Konyaspor
Kayserispor-Trabzonspor
Ç. Rizespor-M. Sivasspor
Galatasaray-Mersin İ.Y.
Akhisar Belediye-Gaziantepspor
Antalyaspor-Eskişehirspor
Beşiktaş-M. Başakşehir

8. Hafta

Osmanlıspor-M. Başakşehir
Beşiktaş-Ç. Rizespor
Galatasaray-Gençlerbirliği
Mersin İ.Y.-Trabzonspor
Kayserispor-Fenerbahçe
T. Konyaspor-Gaziantepspor
Kasımpaşa-M. Sivasspor
Bursaspor-Antalyaspor
Akhisar Belediye-Eskişehirspor

12. Hafta

Akhisar Belediye-Bursaspor
Osmanlıspor-Ç. Rizespor
Gaziantepspor-M. Başakşehir
Trabzonspor-Gençlerbirliği
Mersin İ.Y.-Fenerbahçe
Beşiktaş-M. Sivasspor
Galatasaray-Antalyaspor
Kayserispor-Kasımpaşa
T. Konyaspor-Eskişehirspor

16. Hafta

T. Konyaspor-Bursaspor
Gaziantepspor-Ç. Rizespor
Osmanlıspor-Beşiktaş
Gençlerbirliği-Fenerbahçe
Galatasaray-Akhisar Belediye
Trabzonspor-Antalyaspor
M. Sivasspor-Kayserispor
Mersin İ.Y.-Kasımpaşa
M. Başakşehir-Eskişehirspor

20. Hafta

Kasımpaşa-Gençlerbirliği
Bursaspor-M. Başakşehir
Antalyaspor-Fenerbahçe
Akhisar Belediye-Trabzonspor
Galatasaray-T. Konyaspor
Ç. Rizespor-Eskişehirspor
Osmanlıspor-M. Sivasspor
Kayserispor-Mersin İ.Y.
Beşiktaş-Gaziantepspor

24. Hafta

Kayserispor-Gençlerbirliği
Galatasaray-M. Başakşehir
Bursaspor-Ç. Rizespor
Akhisar Belediye-Fenerbahçe
T. Konyaspor-Trabzonspor
Kasımpaşa-Antalyaspor
Beşiktaş-Eskişehirspor
Mersin İ.Y.-M. Sivasspor
Osmanlıspor-Gaziantepspor

28. Hafta

Trabzonspor-M. Başakşehir
Beşiktaş-Bursaspor
Mersin İ.Y.-Gençlerbirliği
Galatasaray-Ç. Rizespor
T. Konyaspor-Fenerbahçe
Kayserispor-Antalyaspor
Osmanlıspor-Eskişehirspor
Akhisar Belediye-Kasımpaşa
Gaziantepspor-M. Sivasspor

33. Hafta

Kayserispor-M. Sivasspor
Kasımpaşa-Mersin İ.Y.
Ç. Rizespor-Gaziantepspor
Antalyaspor-Trabzonspor
Bursaspor-T. Konyaspor
Eskişehirspor-M. Başakşehir
Fenerbahçe-Gençlerbirliği
Akhisar Belediye-Galatasaray
Beşiktaş-Osmanlıspor

5. Hafta

Mersin İ.Y.-Osmanlıspor
Eskişehirspor-Kasımpaşa
Ç. Rizespor-Antalyaspor
Gaziantepspor-Kayserispor
M. Başakşehir-Akhisar Belediye
M. Sivasspor-T. Konyaspor
Gençlerbirliği-Beşiktaş
Fenerbahçe-Bursaspor
Trabzonspor-Galatasaray

9. Hafta

Eskişehirspor-Kayserispor
Gaziantepspor-Mersin İ.Y.
Ç. Rizespor-Akhisar Belediye
Antalyaspor-Beşiktaş
Kasımpaşa-Bursaspor
M. Başakşehir-T. Konyaspor
M. Sivasspor-Trabzonspor
Fenerbahçe-Galatasaray
Gençlerbirliği-Osmanlıspor

13. Hafta

Bursaspor-Kayserispor
Beşiktaş-Akhisar Belediye
Gençlerbirliği-Gaziantepspor
Eskişehirspor-Mersin İ.Y.
Ç. Rizespor-T. Konyaspor
Fenerbahçe-Trabzonspor
M. Sivasspor-M. Başakşehir
Kasımpaşa-Galatasaray
Antalyaspor-Osmanlıspor

17. Hafta

Fenerbahçe-M. Sivasspor
Bursaspor-Mersin İ.Y.
Antalyaspor-Gaziantepspor
Kasımpaşa-Trabzonspor
Beşiktaş-T. Konyaspor
Kayserispor-Galatasaray
Eskişehirspor-Gençlerbirliği
Akhisar Belediye-Osmanlıspor
Ç. Rizespor-M. Başakşehir

21. Hafta

Gaziantepspor-Akhisar Belediye
Fenerbahçe-Kasımpaşa
Eskişehirspor-Antalyaspor
Trabzonspor-Kayserispor
M. Başakşehir-Beşiktaş
M. Sivasspor-Ç. Rizespor
Mersin İ.Y.-Galatasaray
Gençlerbirliği-Bursaspor
T. Konyaspor-Osmanlıspor

25. Hafta

Trabzonspor-Mersin İ.Y.
Eskişehirspor-Akhisar Belediye
M. Sivasspor-Kasımpaşa
Fenerbahçe-Kayserispor
Antalyaspor-Bursaspor
Gaziantepspor-T. Konyaspor
Ç. Rizespor-Beşiktaş
Gençlerbirliği-Galatasaray
M. Başakşehir-Osmanlıspor

29. Hafta

Bursaspor-Akhisar Belediye
Fenerbahçe-Mersin İ.Y.
M. Başakşehir-Gaziantepspor
Kasımpaşa-Kayserispor
M. Sivasspor-Beşiktaş
Eskişehirspor-T. Konyaspor
Gençlerbirliği-Trabzonspor
Antalyaspor-Galatasaray
Ç. Rizespor-Osmanlıspor

34. Hafta

Mersin İ.Y.-Bursaspor
M. Başakşehir-Ç. Rizespor
T. Konyaspor-Beşiktaş
M. Sivasspor-Fenerbahçe
Osmanlıspor-Akhisar Belediye
Galatasaray-Kayserispor
Gaziantepspor-Antalyaspor
Trabzonspor-Kasımpaşa
Gençlerbirliği-Eskişehirspor

Hoşgörü, dostluk ve saygı çağrısı

Spor Toto Süper Lig Hasan Doğan Sezonu fikstürü TFF'nin Beykoz, Riva'da yer alan idari merkezinde yapıldı. Fikstür çekimine TFF Yönetim Kurulu üyeleri, Servet Yardımcı, Nihat Özdemir, Yaşar Aşcıoğlu ve Ali Düşmez, TFF Genel Sekreteri Kadir Kardaş ile kulüp temsilcileri katıldı.

TFF Yönetim Kurulu Üyesi Servet Yardımcı'nın fikstür çekimi öncesi bir açılış konuşması yaptı. Sözlerine "Spor Toto Süper Lig'in değerli kulüp başkanları ve temsilcileri, yayıncı kuruluşumuz Digitürk'ün yetkilileri, kıymetli basın mensupları, Spor Toto Süper Lig Hasan Doğan Sezonu fikstür çekimine hoş geldiniz" sözleriyle başlayan Servet Yardımcı, şöyle konuştu: "Bugün 18 kulübümüzün sezon boyunca takip edecekleri fikstürleri her sezon olduğu gibi sizlerin yardımlarıyla belirleyeceğiz. Geçtiğimiz sezon ilk kez başlattığımız ve çok olumlu tepkiler aldığımız müsabaka programlarının uzun süreli açıklanmasına bu sezon da devam edeceğiz.

Bu uygulamamız sayesinde hem siz değerli kulüplerimiz hem de

futbolseverler ciddi maddi avantajlar elde etti. Fikstür çekiminin ardından kısa bir süre içinde önce ilk dört haftanın müsabaka programlarını açıklayacağız. Ağustos sonunda Avrupa Kupaları'nda mücadele eden kulüplerimizin maç programları belli olduktan sonra ise kalan 13 haftanın programlarını duyuracağız.

Değerli dostlar, Türkiye Futbol Federasyonu olarak siz değerli kulüplerimizle çeşitli seviyelerde yürüttüğümüz ortak çalışmalar bu dönemde de artarak devam edecek. Öncelik olarak gördüğümüz konu stadyuma gelen taraftar sayısının arttırılmasıdır. Bunu sağlayacak futbol ortamını yaratmak hepimizin görevidir. Kulüplerimizin yaşadığı finansal sorunlar ve bu sorunları aşma yolunda uygulanacak mâlî disiplin, gündemimizdeki bir diğer önemli konudur. Federasyon olarak bu konuda tüm kulüplerimizin yanında olacağımızı ve sorunları birlikte aşmak için çaba göstereceğimizi bir kez daha vurgulamak istiyorum.

Bir diğer önemli gündem maddesi ise geçtiğimiz sezon devre ara-

sında uygulanacağını duyurduğumuz 'Yerli Kuralı'dır. Bu uygulama sezon başlamadan meyvelerini vermeye başlamış ve çok sayıda futbolcumuz Avrupa'nın önde gelen kulüpleriyle anlaşmaya varmıştır. Bunun yanında Spor Toto Süper Lig yıldız futbolcular için bir cazibe merkezi olmaya devam etmektedir.

Sözlerimi bitirmeden önemli bir konuya daha değinmek istiyorum: Süleyman Seba Sezonu'nda futbolda şiddeti bitirmek adına önemli bir ilerleme sağladık. Bu sezon ise sıra futbolda hoşgörü, dostluk ve saygıyı egemen kılmaya geldi.

Bu hedefi sürekli göz önünde tutmak için önümüzdeki sezona, istisnasız tüm futbol ailesinin sevgisini ve saygısını kazanmış, merhum başkan Hasan Doğan'ın ismini verdik. Hasan Doğan Sezonu'nun fikstürü hepimize hayırlı olsun, statlarımız heyecan, hoşgörü, dostluk ve saygıyla dolsun. El ele vererek bu değerleri Türk futboluna egemen kılacağımıza yürekten inanıyorum. Hepinizi saygı ve sevgiyle selamlarım."

TFF Yönetim Kurulu görev dağılımını yaptı

Türkiye Futbol Federasyonu Yönetim Kurulu, İstanbul'da yaptığı toplantıda görev dağılımını belirledi.

Yıldırım Demirören başkanlığında yapılan toplantıda belirlenen görev dağılımı şu şekilde oluştu:

Servet Yardımcı - 1. Başkanvekili, İcra Kurulu Üyesi, FIFA, UEFA ilişkileri ve Dış ilişkiler

Nihat Özdemir - Başkanvekili, İcra Kurulu Üyesi, Tesisler ve Yatırımlar

Hüsnü Güreli - Başkanvekili, İcra Kurulu Üyesi, Mali İşler, Hukuk

Ali Dürüst - Başkanvekili, İcra Kurulu Üyesi, Milli Takımlar

İbrahim Usta - Başkanvekili, İcra Kurulu Üyesi, Kulüp Lisans

Cengiz Zülfikaroğlu - İcra Kurulu Üyesi, İdari İşler ve Organizasyonlar, Engelliler

Ali Düşmez - İcra Kurulu Üyesi, Amatör Futbol

Erhan Kamışlı - PTT 1. Lig, 2. Lig ve 3. Lig, Profesyonel Kurul

Kaan Terzioğlu - Yeni Projeler

Yaşar Aşcıoğlu - Tesisler Komitesi

Mustafa Çağlar - Sponsorluklar ve Pazarlama

Alaaddin Aykaç - Dış ilişkiler

Ahmet Gökçek - E-Bilet

Arif Koşar - Futbol Menajerleri Değerlendirme Kurulu (Başkan)

Prof. Dr. Mete Düren - Medya İletişim - Basın Sözcüsü

İcra Kurulu

Yıldırım Demirören
Servet Yardımcı
Nihat Özdemir
Hüsnü Güreli
Ali Dürüst
İbrahim Usta
Cengiz Zülfikaroğlu
Ali Düşmez

Profesyonel Futbol Komitesi

Erhan Kamışlı
Cengiz Zülfikaroğlu
Ali Düşmez
Selahattin Aydoğdu

Bu gruptan çıkarız

Rusya'nın ev sahipliğinde düzenlenecek 2018 FIFA Dünya Kupası'nın kuraları çekildi. Millî Takımımız, Hırvatistan, İzlanda, Ukrayna ve Finlandiya ile eşleşti. Avrupa elemelerinde 9 grubun birincilerini finallere direkt katılacak. En iyi 8 ikincinin arasındaki play-off eşleşmelerinden üstün ayrılan dört takım daha Rusya biletini alacak. Türkiye Futbol Direktörü Fatih Terim, eşleşmeyi değerlendirirken, "Bu gruptan çıkacağımıza inanıyorum, oyuncularına güveniyorum" dedi.

2

2018'de Rusya'da düzenlenecek FIFA Dünya Kupası Finalleri'nde mücadele edecek takımların belirleneceği elemelerin kura çekimi, Rusya'nın St. Petersburg kentinde gerçekleştirildi. Millî Takımımız, kura çekimi sonrası 2018 FIFA Dünya Kupası Avrupa Elemeleri'nde Hırvatistan, İzlanda, Ukrayna ve Finlandiya ile birlikte I Grubu'nda yer aldı. Konstantinovskiy Palace'da yapılan ve Millî Takımımızın 2018 FIFA Dünya Kupası Eleme Grubu'ndaki rakiplerinin belli olduğu kura çekimine Türkiye Futbol Federasyonu adına Yönetim Kurulu Üyeleri Servet Yardımcı ve Ali Dürüst, Türkiye Futbol Direktörü Fatih Terim ve TFF Genel Sekreteri Kadir Kardeş katıldı. 2018 FIFA Dünya Kupası Avrupa Elemeleri'nde mücadele edecek 52 takım altışarlı 7 ve beşerli 2 olmak üzere toplam 9 gruba ayrıldı. Elemelerde gruplarını lider bitiren 9 takım finallere yükselecek. En iyi 8 grup ikincisi ise Play-Off oynayacak. Play-Off maçları sonunda 4 takım daha finallerde mücadele etmeye hak kazanacak. Ev sahibi Rusya ise finallere direkt olarak katılacak. Grup maçları 4 Eylül

2016 ile 10 Ekim 2017 tarihleri arasında tamamlanacak. Play-Off'lar ise Kasım 2017'de oynanacak. 2018 FIFA Dünya Kupası Finalleri'nde ev sahibi Rusya ve UEFA'dan gelen 13 takımın yanı sıra Asya Futbol Konfederasyonu'ndan 4 ya da 5, Afrika Futbol Konfederasyonu'ndan 5, Orta-Kuzey Amerika ve Karayipler Futbol Konfederasyonu'ndan 3 ya da 4, Güney Amerika Futbol Konfederasyonu'ndan 4 ya da 5, Okyanusya Futbol Federasyonu'ndan ise 0 ya da 1 takım olmak üzere toplam 32 ülke mücadele edecek. 2018 FIFA Dünya Kupası Finalleri, 14 Haziran 2018'de Rusya'nın başkenti Moskova'daki Luzhnik Stadyumu'nda oynanacak açılış karşılaşması ile başlayıp, yine aynı stadyumda 15 Temmuz 2018'de oynanacak final müsabakası ile sona erecek. Finallere başkent Moskova'nın yanı sıra, St. Petersburg, Nizhny Novgorod, Ekaterinburg, Kaliningrad, Kazan, Saransk, Samara, Volgograd, Rostov ve Sochi kentleri ev sahipliği yapacak. Türkiye Futbol Direktörü Fatih Terim, eleme grubundan çıkarak

I Grubu Fikstürü

05.09.2016	Ukrayna-İzlanda	Hırvatistan-Türkiye
06.10.2016	Türkiye-Ukrayna	İzlanda-Finlandiya
09.10.2016	Finlandiya-Hırvatistan	İzlanda-Türkiye
12.11.2016	Hırvatistan-İzlanda	Ukrayna-Finlandiya
24.03.2017	Türkiye-Finlandiya	Hırvatistan-Ukrayna
11.06.2017	Finlandiya-Ukrayna	İzlanda-Hırvatistan
02.09.2017	Finlandiya-İzlanda	Ukrayna-Türkiye
05.09.2017	Türkiye-Hırvatistan	İzlanda-Ukrayna
06.10.2017	Türkiye-İzlanda	Hırvatistan-Finlandiya
09.10.2017	Ukrayna-Hırvatistan	Finlandiya-Türkiye

A Grubu

Hollanda
Fransa
İsveç
Bulgaristan
Belarus
Lüksemburg

B Grubu

Portekiz
İsviçre
Macaristan
Faroe Adaları
Letonya
Andorra

C Grubu

Almanya
Çek Cumhuriyeti
Kuzey İrlanda
Norveç
Azerbaycan
San Marino

D Grubu

Galler
Avusturya
Sırbistan
İrlanda Cum.
Moldova
Gürcistan

E Grubu

Romanya
Danimarka
Polonya
Karadağ
Ermenistan
Kazakistan

F Grubu

İngiltere
Slovakya
İskoçya
Slovenya
Litvanya
Malta

G Grubu

İspanya
İtalya
Arnavutluk
İsrail
Makedonya
Liechtenstein

H Grubu

Belçika
Bosna-Hersek
Yunanistan
Estonya
Kıbrıs R.K

I Grubu

Hırvatistan
İzlanda
Ukrayna
Türkiye
Finlandiya

Rusya'da düzenlenecek 2018 FIFA Dünya Kupası finallerinde yer alacaklarına inandığını söyledi. Eleme karşılaşmaları sırasında kırılmaların yaşanabileceğini belirten tecrübeli teknik adam, "Her şeye açık bir grup olarak görünüyor. Bu gruptan çıkacağımıza inanıyorum, oyuncularına güveniyorum. Her gün daha fazla tecrübe kazanıyoruz. Millî Takımımız yavaş yavaş beğenilen, seyredilmek istenen bir ekip haline geliyor. Bu da başta beni olmak üzere hepimizi ümitlendiriyor" ifadelerini kullandı. Grupta sıralama hesabı yapmak tansa kendi oyunlarına kon-

santre olup en iyi performansı sahaya yansıtmayı amaçladıklarını aktaran Fatih Terim, "Hep savunduğum bir şey var. İstedğimiz oyunu oynadıktan sonra dünyada yenemeyeceğimiz takım yok. Bu Millî Takım'ı bir istikrar abidesi haline getirmeliyiz. Takım olma yolunda mesafe kat ettiğimiz inancını taşıyorum, bu da sahaya pozitif yansıyacaktır" değerlendirmesinde bulundu. Birinci torbadaki çekinilen üst seviye takımlarla eşleşmeler de futbolda adı geçen ülkelerle karşılaşacaklarını ifade eden Terim, "2016 Avrupa Şampiyonası Ele-

meleri'nde Ukrayna, İspanya ile aynı grupta, Hırvatistan da İtalya ile birincilik için çekişiyor. İzlanda da 15 puanla bizim grubumuzun lideri. Finlandiya son zamanlarda iyi gitmiyor ama onlar da iyi takımlardan biri. Tarihimizde bu takımlarla oynadığımız maçlarda da geride gözüktüyoruz" şeklinde görüş belirtti. EURO 2016 Elemeleri grup karşılaşmalarına kötü başladıklarını, çok iyi oynadıkları bazı maçlarda da puan kaybettiklerini hatırlatan Terim, buna rağmen yavaş yavaş aşama kaydettiklerini ve çok iyi bir Millî Takım kuracaklarına inandığını sözlerine ekledi.

Mutlu bir gelecek, bugünden yetişecek.

Futbol köylerimize katılan yüzlerce çocuk, futbol sayesinde gelişen dostluklarını göstermek için hep birlikte bir bayrak hazırladı. Bu bayrağın, rekabetle saf duyguların bir arada barınabileceğini ve futbolun birleştirici gücünü herkese hatırlatması dileğiyle...

Miniklerin kendi elleriyle boyadıkları orta saha bayrağının hikayesine ulkerocuklarinfutbol.com'dan erişebilirsiniz.

Az zamanda büyük işler başardı

Futbol sahnesine Yugoslavya'dan ayrıldığı 1990'lardan sonra çıkmış bir takım. İlk kez 1996 Avrupa Şampiyonası'nın elemelerinde yer aldılar ve o günden bu yana oynanan 10 büyük turnuvarın 8'inde finallere kalmayı başardılar. Üstelik Fransa 1998'de dünya üçüncülüğünü de elde ederek...

H

ırvatistan Millî Takımı, futbol sahnesine bağımsız olarak 90'lı yıllarda çıksa da geçmişte Yugoslavya futbolunun nüvesini oluşturan en önemli aktördür aslında. 1923'teki ilk Yugoslavya Ligi'nin Zagreb'de kurulması, Hırvatların rolünü belirlemek açısından önemlidir. II. Dünya Savaşı'nın ardından 1945'te Yugoslavya Ligi yeniden dizayn edilir ve birlik dağılana kadar 1992'ye kadar devam eder. Bu ligde Sırp takımları Kızılyıldız'la 19, Partizan'la

da 11 şampiyonluk elde ederek Yugoslav futbolunu domine etse de Hajduk Split 7, Dinamo Zagreb de 4 şampiyonluğu Hırvatlara kazandırır. O yıllarda özellikle Kızılyıldız takımında birçok Hırvat oyuncunun da forma giydiğini unutmamak gerekir. Yugoslavya'nın 1990'da dağılmasının ardından aynı yıl Hırvatlar kendi futbol organizasyonlarını kurar ve 1993'te de FIFA ve UEFA'ya üye olur. Hı-

vatistan'ın dünya futbol sahnesine çıkışı ise 1996 Avrupa Şampiyonası ile gerçekleşir. Şimdi o günlere dönelim ve bugün FIFA sıralamasında 14. basamağa kadar yükselen Hırvatistan'ın büyük turnuvalardaki serüvenine göz atalım. Hırvatistan, tarihinde ilk kez katıldığı 1996 Avrupa Şampiyonası elemelerinde müthiş bir başarı gösterdi. İtalya, Litvanya, Ukrayna, Slovenya ve Estonya ile 4. grupta eşleşmişlerdi. Takımın başında, Hırvat futboluna tarihinin en büyük başarılarını yaşatacak Miroslav Blazevic yer alıyordu. Açıkçası İtalya'nın yer aldığı bir gruptan hiç kimse Hırvatların ilk sırada çıkacağını beklemiyordu. Ama 10 maçlık

periyodu tıpkı İtalya gibi 23 puanda tamamladılar ve rakiplerini averajla geçtiler. Barcelonalı Prosinecki, Sevilla'lı Suker, Milan'lı Boban, Lazio'lu Boksic, Real Betis'li Jarni, Derby County'li Stimac, Padova'lı Vlaovic ve bugün teknik adam olarak yakından tanıdığımız Slaven Bilic'in yer aldığı kadro, bir takım haline gelmeyi başarmıştı. EURO 96 finallerinde Portekiz ve Danimarka'nın yanı sıra Millî Takımımızın da bulunduğu gruptaydı Hırvatlar. İlk maçta Millî Takımımızı Vlaovic'in dramatik golüyle 1-0 yendikten sonra Danimarka'yı 3-0 yenerek gruptan çıkmayı garantilediler. Son maçlarında ise Portekiz'e 3-0 kaybederek grubu ikinci sırada ta-

mamladılar. Çeyrek finaldeki şanssızlıkları, turnuvarın sonunda kupayı kaldıracak olan Almanlarla eşleşmeleri oldu. Panzerlere 2-1 yenilerek turnuvaya veda ettiler. Hırvatların çıkışı 1998 Dünya Kupası'nda tavan yaptı. Takımın başında yine Blazevic vardı ve elemelerde Danimarka, Yunanistan, Bosna-Hersek, Slovenya ile eşleşmişlerdi. 8 maçı 14 puanla tamamladılar ve 17 puanlı Danimarka'nın ardından ikinci olarak play-off oynama hakkını elde ettiler. Play-off'ta eşleştikleri Ukrayna'yı elediler. Fransa'daki finallerde Arjantin, Jamaika ve Japonya ile eşleştiler. Jamaika'yı 3-1, Japonya'yı 1-0 yenip, Arjantin'e 1-0 yenilerek grubu ikinci sırada tamamladılar. Son 16 turunda, G Grubu'nda İngiltere'nin önünde ilk sırayı elde eden Romanya ile eşleştiler ve ilk yarının uzatma bölümünde Suker'in penaltısıyla 1-0 kazanarak çeyrek finale yükseldiler. Bu defa işleri daha zor görünüyor çünkü karşılarında olağan favori Almanya vardı. Lâkin Hırvatlar Jarni, Vlaovic ve Suker'in gollerıyla 3-0 kazanırken Almanya'yı sahadan sildi. Yarın finalde ise şansları o kadar yaver gitmeyecekti. Çünkü bu defa hem ev sahibi hem de turnuvarın sonunda kupayı kaldıracak Fransa ile eşleşmişlerdi. 2-1 yenilerek final şansını kaybetti. Artık gözlerini dünya üçüncülü-

Türkiye-Hırvatistan Maçları

11.06.1996	Türkiye-Hırvatistan	0-1
12.06.1997	Hırvatistan-Türkiye	1-1
31.03.2004	Hırvatistan-Türkiye	2-2
20.06.2008	Hırvatistan-Türkiye	1-1
11.11.2011	Türkiye-Hırvatistan	0-3
15.11.2011	Hırvatistan-Türkiye	0-0

güne dikmişlerdi ve karşılarında Hollanda vardı. Favori elbette Portakallardı ama Prosinecki ve Suiker'in golleriyle 2-1 kazanarak dünya üçüncülüğüne ulaştılar. Üstelik kupanın gol kralı da 6 gol atan Davor Suiker olmuştu. Hırvatistan, dünya üçüncüsü olduğu şampiyonanın ardından gelen büyük turnuvaya katılamadı. 2002'de ise kadroları büyük çaplı bir değişikliğe uğrasa da kötü bir sürprize izin vermediler. Belçika, İskoçya, Letonya ve San Marino'dan oluşan grubu 8 maçta 5 galibiyet, 3 beraberlikle ilk sırada bitirdiler. Ancak 2002 finalleri onların değil bizim yıldızımızın parlayacağı bir turnuva olacaktı. Hırvatlar, Meksika, İtalya ve Ekvador'la mücadele ettikleri grupta İtalya'yı 2-1 yenmeyi başarsa da Meksika ve Ekvador'a 1-0'lık skorlarla kaybederek dönüş biletini erken aldı. Büyük turnuvaların finallerine alışan Hırvatlar, EURO 2004'te de yer almayı başardı. Bulgaristan, Belçika, Estonya ve Andorra'dan oluşan eleme grubunu, 17 puanlı Bulgaristan'ın ardından 16 puanla ikinci sırada tamamladılar. Play-off'ta eşleştikleri Slovenya'yı saf dışı bırakarak Portekiz'deki finallere katıldılar. İsviçre ve Fransa ile berabere kalarak son maça kadar şanslarını taşıdılar da 4-2'lik İngiltere yenilgisi sonlarını getirdi. Fakat gelecekte İngiltere'yle görülecek bir hesabı da o gün açmış oldular. Almanya'daki 2006 Dünya Kupası finalleri de Hırvatistan'ın katılımıyla oynandı. Eleme grubunda İsveç, Bulgaristan, Macaristan, İzlanda ve Malta ile eşleşen Hırvatistan, 24 puan toplayıp İsveç'i ikili averajda geride bırakarak birinci oldu. Lâkin eleme grubu başarısı, finallere taşınamadı. Brezilya, Avustralya ve Japonya ile birlikte yer aldıkları grupta üçüncü olarak elendiler. Hırvatistan'a futbol tarihinin en acı dakikalarını yaşatacağımız EURO 2008 finallerinin elemelerinde bir kez daha çok başarılı oldular.

Rusya, İngiltere, İsrail, Makedonya, Estonya, Andorra'lı grubu 29 puanla ilk sırada tamamladılar. Hırvatlar, İngiltere'yi her iki maçta da 2-0 ve 3-2'lik skorlarla yenerek büyük bir başarıya imza atmıştı. Avusturya-İsviçre ortak yapımı EURO 2008'e bu havayla gelen Hırvatistan, grubunda da bu havayı ikiye katlayan sonuçlar elde etti. Ev sahibi Avusturya'yı 1-0 yendiler, Almanya'yı 2-1'le bir kez daha alt ettiler ve kapanışı 1-0'lık Polonya galibiyetiyle yaptılar. Grubu 3 maçta 3 galibiyetle ilk sırada bitirmişlerdi ve herkes artık onlara favorilerden biri gözüyle bakıyordu. Çeyrek finalde ise karşılarında Türkiye vardı. O unutulmaz maçta uzatmanın son dakikasında 1-0 öne geçtiler ama hemen ardından Semih'in golüne engel olamadılar. Penaltılarda ise tam bir bozgun yaşayarak çeyrek finalde elendiler. EURO 2008'de Millî Takımımızdan yedikleri darbe o kadar ağırdı ki Güney Afrika'da düzenlenen 2010 Dünya Kupası'nın elemelerinde de başarılı olamadılar. EURO 2012 elemelerinde, İsrail, Letonya, Gürcistan ve Malta'yı geride bırakıp Yunanistan'ın ardından ikinci sırada play-off hakkını ka-

zandılar. Play-off'ta Millî Takımımızı 3-0 ve 0-0'lık sonuçlarla eleyerek gittikleri finallerde İspanya ve İtalya'nın ardında kalıp sadece İrlanda Cumhuriyeti'ni geçerek üçüncü olunca gruptan çıkamadılar. 2014 Dünya Kupası finallerine ise yine play-off oynayarak katıldılar. Grupta Sırbistan, İskoçya, Galler ve Makedonya'yı geride bırakırken Belçika'nın ardından ikinci oldular. Play-off'ta ise İzlanda'yı 0-0 ve 2-0'lık skorlarla elediler. Ancak finallerde Brezilya ve Meksika'ya yenilip sadece Kamerun'u yenebilince üçüncü sırada kalıp Dünya Kupası'na erken veda ettiler. EURO 2016 elemelerinde ise Hırvatların işi yolunda gidiyor. İtalya, Norveç, Bulgaristan, Azerbaycan ve Malta ile paylaştıkları grupta oynadıkları 6 maçta 4 galibiyet, 2 beraberlikle 14 puan topladılar ve İtalya'nın 2 puan önünde lider durumdalar. Üstelik bu 6 maçta 16 gol atarken kalelerinde sadece 3 gol gördüler. Takımın başında eski yıldızlardan Niko Kovac bulunuyor. Shakhtar Donetsk'li Srna, Barcelona'lı Rakitic, Real Madridli Modric, İnterli Brozovic ve Kovacic, Juventuslu Mandzukic ve Hamburg'lu Olic ise Hırvatistan'ın uluslararası yıldızları.

ONLINE MAĞAZA

Türkiye'nin en önemli değerlerinden birisi, tüm ülkeyi peşinden koşturan, zaferleriyle coştığımız Millî Takımımızın ürünlerine uygun fiyata herkesin ulaşabilmesi için Türkiye Futbol Federasyonu olarak 2014 yılının sonlarına doğru bir online mağaza açtık.

eshop.tff.org adresinden ulaşabileceğiniz bu mağazadan Millî Takım'la ilgili pek çok ürünü görebilir ve satın alabilirsiniz.

Bu sitede yaptığımız perakende satışların yanı sıra Millî Takım ürünlerini satmak isteyen kurum ve kuruluşlara özel kampanyalarımızın mevcut olduğunu da belirtmek isteriz.

Amacımız Millî Takım ürünlerini tüm futbolseverlerin ulaşabileceği noktalara götürmek, bunun yanı sıra Millî Takım ürünlerini ülkemizin turistik değer taşıyan ürünleri arasına sokarak Türkiye'den götürülecek hediyeler arasında yer etmesini sağlamaktır.

En önemli hedef ise önümüzdeki yıllar içerisinde Millî Takım formamızın dünyanın en çok satılan Millî Takım formları arasında yer edinmesini sağlamaktır.

Bu yolculuğumuzda sizlerin desteklerine ihtiyaç duyuyoruz.

Satış noktalarınızda Millî Takım ürünlerimize yer vermek, kataloglarınıza koymak ve stoklarınızda bulundurmak isterseniz urunsatis@tff.org adresine mail yollamanız yeterli olacaktır. Biz sizleri arayacak ve ürünlerimizle ilgili bilgilendireceğiz.

Destekleriniz için şimdiden teşekkür eder, saygılarımızı sunarız.

Türkiye Futbol Federasyonu

Kuzeyin parlayan yıldızı

Yaklaşık 300 bin kişinin yaşadığı bir ada olmasına rağmen, yıllarca Avrupa'nın büyük liglerine oyuncu ihraç etmekte hiç de zorlanmayan İzlanda, sonunda milli takımlar düzeyinde de dikkat çekmeyi başardı. İzlanda, 2000'lerde yaşadığı büyük düşüşten sonra yeni yıldızları ve potansiyeli yüksek gençleriyle geleceğe umutla bakabiliyor.

Yıllar önce Andorra ya da Malta'dan biraz daha kuvvetli, Moldova ya da Azerbaycan kıvamında, özellikle evinde sizi epey uğraştıran ama herhangi bir büyük turnuvaya katılamayacağına dair yargının herkes tarafından paylaşıldığı bir ülke takımıyken, 2013 yılının Kasım sonuna dek bir Dünya Kupası rüyasıyla yaşadı İzlanda. Eğer Hırvatistan son anda saha kalkıp, play-off'u ikinci maçta attığı gollerle kazanmasaydı, bu büyük hayali gerçekleştirmelerine de ramak kalmıştı. 1946'daki Danimarka yenilgisi ile futbol serüvenine başlayan İzlanda, 94'te FIFA sıralamasında 37. sıraya kadar yükselmişti. Fakat modern çağa ayak uydurup her saha ve zeminde rakiple mücadele

edebilecek bir takım haline gelmek için 2000'leri beklemek zorunda kalacaklardı. Geleneksel olarak, özellikle sahasında ciddi bir rakip olan İzlanda, 98'de Fransa'yla, 2003'te Al-

Türkiye-İzlanda Maçları

24.09.1980	Türkiye-İzlanda	1-3
09.09.1981	İzlanda-Türkiye	2-0
12.10.1988	Türkiye-İzlanda	1-1
20.09.1989	İzlanda-Türkiye	2-1
17.07.1991	İzlanda-Türkiye	5-1
12.10.1994	Türkiye-İzlanda	5-0
11.10.1995	İzlanda-Türkiye	0-0
09.09.2014	İzlanda-Türkiye	3-0

manya'yla, 2004'te İtalya'yla, 2006'da da İspanya'yla 0-0 bera bere kalmayı başarmıştı. Hatırlanacak olursa, EURO 96'ya gitmeye çok yaklaşan Türkiye'nin de yoluna taş koymuş ve evinde gole izin vererek İngiltere biletini koltuğun altına saklamıştı. Türkiye bundan sonra, İsveç deplasmanından 1 puan alarak finallere kalabilmişti. Almanya'nın bir futbolu devi haline gelişinin ilk adımı, 1954 Dünya Kupası'nın hikâyesini anlatan 2003 yapımı "Bern Mucizesi" filmi iyi biliniyor. Garip bir tesadüfle İsveç'in başkenti, bir başka ülkenin de futbol dünyasındaki rüştünü nihayet ispat ettiği bir maçta daha ev sahipliği yaptı. Fakat hikâyeyi biraz daha baştan almakta fayda var. 2011'de, önceki hocaları Olafur Johannesson'la yolları ayırıp İsveçli Lars Lagerback'ı göreve getirmeleri, İzlanda için bir diğer dönem noktası oldu. 2012 Avrupa Futbol Şampiyonası elemelerinde, yalnızca evlerinde Güney Kıbrıs'ı yenebilmişlerdi. Ocak 2011'deki 5-3'lük Portekiz yenilgisinden sonra artık çalıştırıcılarını değiştirmeleri gerektiğine kanaat getirdiler. Takımdaki lejyoner oyuncu sayısı hem nitelik hem de nicelik anlamında artmıştı. Yılla-

rını Ada'daki kulüplerde geçirip futbolunu olgunlaştırmış veteranların yanında, Danimarka, Norveç ya da Hollanda gibi liglerde kendisini kanıtlamaya çalışan bir sürü genç yıldız adayları vardı. Lagerback, İskandinav futbolunun inceliklerini, ayrıntılarını bilen bir teknik adamdı; İsveç'i 5 defa üst üste büyük bir şampiyonaya götürmeyi başarmıştı. İzlanda için artık, uluslararası arenada çok kariyerli ve potansiyeli başarıya çevirebilme konusunda tescilli bir teknik direktöre ihtiyaç vardı. Lagerback, İzlanda'nın başarı, İzlanda da Lagerback'ın yeniden ayağa kalkış hikâyesi olabilirdi. Lars Lagerback, kısa süre içerisinde ekibi yeniden organize ederek sonuç almaya başlamıştı bile. 2014 Dünya Kupası Elemeleri'ne 11 maç ve 25 yıldır yenemedikleri Norveç'i mağlup ederek başladılar. 2-1'lik Arnavutluk ve Slovenya galibiyetlerinde Tottenham'ın orta sahasından Sigurdsson'un serbest vuruşlardan kaydettiği gollerin önemi büyüktü. İnşili çıkışlı maçlarla bazen şaşırsalar da dünyada tahmin edilmesi en zor futbol mucizelerinden birine imza attılar ve İsveç'teki Bern deplasmanında 4-1 geriye düşmelerine rağmen, son dakika

golüyle 4-4'ü kurtardılar. İngiltere ve Almanya'da kısa süreler şansını denedikten sonra, düzenli oynama zamanını AZ Alkmaar'da bulan Johann Gudmonnson, son 18 yılda hat-trick yapabilen ilk İzlandalı olarak tarihe geçti. Ülke futbolunun uluslararası alanda büyük üne kavuşması, nihayet bu maçla gerçekleşti. Norveç ve Slovenya'yı geride bırakıp, belki de sonuncu olmaları beklenen bu grupta play-off'a ulaşmaları pek çoklarınınca öngörülemez, olağanüstü bir gelişimi sembolize ediyordu. Peki, İzlanda'nın bir Dünya Kupası'na bu kadar çok yaklaşabilmesi için neden bu kadar çok zaman geçmesi gerekmişti? Onlara sınıf atlattıran girişimler nelerdi? İzlanda'nın futboldaki en büyük problemlerinden biri, kuzey ülkelerinin karakteristiğine uygun olarak, sahalar ve zeminleriydi. Soğuk iklimde çimlerin bakımı zordu; maçlar ve antrenmanlar top kontrolünün zor olduğu toprak örtülerinde, sakatlık riskini artıran ve genç oyuncuların teknik özelliklerini geliştirmesinin önünü kesen zeminlerde yapılmaktaydı. İzlanda 2000'lerle birlikte, bu problemin üzerine gitmeye başladı. Üstü kapalı futbol sahaları, İzlanda'nın bu spordaki kaderini değiştirdi. İzlanda Futbol Federasyonu'nun 2007'de yayınladığı rapora göre, son on yılda, 6 kapalı saha, yaklaşık 20 yapay çim zeminli saha, okul çevrelerine yapılan 100'e yakın mini sahayla çocuk ve gençlerin spor yapabileceği alanlar genişletildi. Çok geçmeden İzlanda, genç yaş gruplarında bu girişimlerinin karşılığını görmeye başladı. Erkeklerde, 17 Yaş Altı Avrupa Şampiyonası finallerine kalmayı başardılar. 19 yaş altı takımları da aynı şekilde. Ülke tarihinde ilk kez, Danimarka'da düzenlenen 21 Yaş Altı Avrupa Şampiyonası'na, elemelerde Almanya'yı 4-1'le yenererek geldiler ve burada da Sigurds-

son, Aron Einar Gunnarsson ve Kolbeinn Sigþórsson gibi oyuncularla, ev sahibini 3-1'le geçmeyi başardılar. İzlanda turnuvası ilk grupları geçmeden bitirse de ayak seslerini duyuruyordu.

İzlanda'nın asla dünya futbol pazarından izole bir ülke olduğunu iddia edemeyiz. Birçok futbolcuları, yıllarca Premier Lig'de, Norveç'te, İsveç'te yahut son dönemde Hollanda'da top koşturmaktaydı. Elbette yurtdışına çıkıp birçok gence esin kaynağı olan ana figür, Eidur Gudjohnssen'di. Valur'da başlayan kariyerinde hızlı ve sağlam adımlarla çabucak ilerledi; Bolton ve hemen ardından da Chelsea'de kült bir oyuncu haline geldi. Barcelona'nın "joga bonito"yu dünyaya tekrardan hatırlattığı dönemde, fiziksel gücüyle üç sezon Katalanlar için oynadı; ancak Pep Guardiola döneminden sonra Avrupa'yı dolaşmaya başladı. Ne yazık ki belki de birkaç nesle esin kaynağı olan Gudjohnssen, milli takımdan jübilesini, kaybedilen Hırvatistan play-off maçından sonra, gözyaşlarıyla açıkladı. Ancak kendisine ihtiyaç duyulduğu anda yeniden geri dönmekte ve 37 yaşın tecrübesini takımına aktarmakta tereddüt etmedi.

Görünen o ki, İzlanda artık tek bir figürle yetinmek yerine yetenekli genç oyuncularıyla takım halinde başarılı olma konusunda da son derece kararlı. Zaten Millî Takımımızla birlikte yer aldıkları EURO 2016 grubundaki performansları da bu görüşü doğruluyor. Grup kuraları çekildiğinde Hollanda, Çek Cumhuriyeti ve Türkiye'nin arasında hiç kimse İzlanda'ya şans tanımadı. Lâkin Kuzeyliler bugün grubun zirvesine kurulmuş durumda. Oynadıkları altı maçtan beşini kazandılar ve sadece bir kez yenildiler. Grup maçlarına, evlerinde Millî Takımımızı Bödvars-son, G. Sigurdsson ve Sigthorsson'un gollarıyla 3-0 yenerek başladılar. Hemen ardından Letonya deplasmanından da

G. Sigurdsson, A. Gunnarsson ve Gislason'un gollarıyla yine 3-0'lık skorla kazanarak döndüler. Herkes Hollanda'nın hızlarını keseceğini zannederken, Portakalları da G. Sigurdsson'un gollarıyla 2-0 yenip evlerine gönderdiler. Tek yenilgilerine, Sigurdsson'un golüyle öne geçtikleri Çek Cumhuriyeti deplasmanında 2-1 kaybederek uğradılar. Kazakistan deplasmanında Gud-

johnsen'in bir, B. Bjarnason'un iki golüyle 3-0 kazandıktan sonra Çekleri A. Gunnarsson ve Sigthorsson'un gollarıyla 2-1 yenerek liderlik koltuğuna oturdular. Görünen o ki, tarihinde ilk defa bir Avrupa Şampiyonası finallerine katılmaya bu kadar yaklaşan İzlanda, Dünya Kupası elemelerinde de Millî Takımımızın en zorlu rakiplerinden biri olacak.

EDİRNE'DEN ARDAHAN'A HER İLDE TEKNOSA

Türkiye'nin lider teknoloji marketi* olarak,
81 ilimizde hizmet vermenin mutluluğunu ve gururunu yaşıyoruz.

TEKNOSA

Ziyaretçi: 200.000.000**
Mağaza: 300'e yakın

* GfK Bağımsız Araştırma Şirketi'nin 2014 yılı verilerine göre Teknosa, bu verilerde yer alan teknoloji marketleri arasında en yüksek satış oranına sahip lider teknoloji marketidir.
** Teknosa verilerine göre, 2014 yılında 200 milyondan fazla kişi Teknosa mağazalarını ve teknosa.com'u ziyaret etmiştir.

teknosa.com

facebook.com/teknosa

instagram.com/teknosa

444 55 99

twitter.com/teknosa

izlesene.com/teknosa

TEKNOSA

SA

Nerede o eski günler

Ukrayna'da ülke futbolu, tüm zamanların en büyük teknik adamlarından biri olan Valeri Lobanovski'nin dehasına paralel gelişmişti. Ancak 13 yıl önce hayatını kaybeden Loba'nın ardından istikrarsız bir yapıya bürünen Ukrayna futbolu, şimdilerde kendisine yeni bir çıkış kapısı arıyor.

36

Ukrayna her ne kadar önemli bir futbol geçmişine sahip olsa da özellikle Batı Avrupa ülkelerine kıyaslandığında futbolla hayli geç tanışan bir diyar. Ukrayna'da futbolun gelişip organize bir yapıya bürünebilmesi Sovyetler Birliği dönemine denk gelecekti. Sosyalist rejimin, ülkede hemen her alanda olduğu gibi sporda da devlet eliyle organizasyonu ve kalkınmayı hedeflemesi, henüz emekleme evresinde olan Ukrayna futboluna da bir anda müthiş bir ivme kazandıracaktı. Ukrayna futbolunun lokomotif olma görevi 13 Mayıs 1927'de kurulan Dinamo Kiev'e düşecekti. Ukrayna futbolunun ve Dinamo Kiev'in kendisini önce SSCB sınırları içinde, sonra da Avrupa çapında ispat etmesi, 1960'lardan itibaren mümkün olabildi. Sadece 10 yıl içerisinde SSCB takımının iskeleti Dinamolu oyuncularından oluşmaya başlayacak ve takım kupa kazanmayı bir alışkanlık haline getirecekti. 1961 senesi, Ukrayna futbolu adına bir milattı. Dinamo Kiev, tarihinde ilk kez Sovyet Ligi'ni zirvede tamamlarken, bugünkü Donetsk, o günkü adıyla Stalino şehrinin mütevazı takımı Shakhtar ise Sovyet Kupası'nı müzesine götürmüştü. Ancak bu sadece başlangıçtı. O günlerde henüz 22 yaşında genç bir yıldız adayı olan Dinamo Kiev'in sol açığı Valeri Lobanovski'nin futbolcu

olarak çok yetenekli olmasına karşın antrenörlerinin fikirlerini beğenmeyip kendi bildiğini okumaya çalışması ve bunun sonucunda da 1968 yılında henüz 29 yaşındayken futbolculuğu bırakıp antrenör olmaya karar vermesi, Ukrayna futbolu için asıl dönüm noktası olacaktı. Dinamo Kiev'le 1975 ve 1986'da iki Kupa Galipleri, 1975'te bir UEFA Süper Kupa kazanan Lobanovski, 13 lig şampiyonluğu, 9 kupa, 3 SSCB Süper Kupası zaferini de tarihe yazdırmıştı. Lobanovski'nin vefat ettiği sezon, aynı zamanda Ukrayna futbolunda yeni bir şampiyonu daha selamlıyordu; Shakhtar Donetsk. Ukrayna'nın en zengin adamlarından Rinat Ahmetov'un başkanlığında Ukrayna Ligi şampiyonluklarına ambargo koyan Shakhtar, 2009 yılında UEFA Kupası'nı da müzesine götürmeyi başardı. Andriy Shevchenko gibi büyük bir yıldız da dünya futbola armağan eden Ukrayna, SSCB'den kopu-

Türkiye-Ukrayna Maçları

01.05.1996	Türkiye-Ukrayna	3-2
12.02.2003	Türkiye-Ukrayna	0-0
17.11.2004	Türkiye-Ukrayna	0-3
07.09.2005	Ukrayna-Türkiye	0-1
12.08.2009	Ukrayna-Türkiye	0-3
05.06.2012	Türkiye-Ukrayna	2-0

şun ardından millî takım düzeyinde beklediği başarıları ulaşılmakta ise umduğunu bulamadı. 1996'dan bu yana 5 Dünya Kupası, 5 de Avrupa Şampiyonası elemesinde yer alan Ukrayna sadece birer kez finallere katılma hakkını elde etti. Dünya Kupası elemelerinde sadece 2006'da başarılı olabilen Ukraynalılar, Avrupa Şampiyonası finallerine ise yalnızca ev sahibi oldukları 2012'de katılabildi. EURO 1996 elemelerinde Hırvatistan, İtalya ve hatta Litvanya'nın bile gerisinde kaldılar. 1998 Dünya Kpası elemelerinde ise oldukça başarılı bir grafik çizdiler ve Portekiz'i geride bırakıp 22 puanlı Almanya'nın ardından 20 puanla ikinci sırayı aldılar. Ancak play-off'ta Hırvatistan engelini aşamadıkları için finallere katılamadılar. EURO 2000 elemelerinde de benzer bir akıbete uğradılar. 21 puanlı Fransa'nın 1 puan gerisinde ikinci olurken, Rusya'yı arkalarında bırakmışlardı. Ancak bu kez de play-off'ta Slovenya'ya elendiler. 2002 Dünya Kupası elemeleri de Ukrayna'nın baraja takıldığı bir başka tecrübe oldu. 21 puanlı Polonya'nın ardından 17 puanla ikinci olurken, Belarus, Norveç, Galler ve Ermenistan'ı arkalarında bırakmışlardı. Baraj maçında ise karşılarına çıkan Almanya'ya karşı koyamadılar. EURO 2004 elemeleri Ukrayna açısından tam bir hayal kırıklığı olarak geçti. Yunanistan'ın 18, İspanya'nın 17 puan topladığı grubu 10 puanla üçüncü sırada tamamlayıp defteri erken kapattılar. Elemeleri geçerek katıldıkları ilk ve tek turnuva ise 2006 Dünya Kupası elemeleri oldu. Millî Takımımızın 23 puanla ikinci olduğu grubu 25 puanla ilk sırada bitirip Almanya'daki finallere direkt gittiler. Danimarka ve Yunanistan gibi güçlü takımlar ise ancak üçüncü ve dördüncü sıralarda kalabilmişti. Almanya'daki fi-

nallerde, İspanya, Tunus ve Suudi Arabistan'la şanslı bir grupta yer aldılar. İspanya'ya 4-0 yenilerek başlasalar da Suudi Arabistan'ı 4-0, Tunus'u da 1-0 yenerek ikinci sırada gruptan çıkmayı başardılar. Hemen ardından İsviçre ile oynadıkları golsüz biten eleme maçının seri penaltılarında rakiplerine 3-0 üstünlük kurup çeyrek finale çıktılar. Çeyrek finalde ise İtalya'ya 3-0 yenilerek evlerinin yolunu tuttular. EURO 2008 elemelerinde İtalya, Fransa ve İskoçya'nın ardından anca dördüncü sırayı alıp elendiler. 2010 Dünya Kupası elemelerinde ise yine baraj sorunları nüksetti. 27 puanlı İngiltere'nin ardından 21 puan toplayarak ikinci olurken, Hırvatistan'ı saf dışı bırakmışlardı. Ancak baraj maçında Yunanistan'a 0-0 ve 1-0'lık skorlarla boyun eğdiler. Ukrayna, EURO 2012'ye ise Polonya ile birlikte ev sahipliği yaptığı için finallerde direkt yer aldı. Tarihlerinde ilk kez katıldıkları bu Avrupa Şampiyonası finalleri onlar için tam bir

sukutu hayaldi. İsveç'i 2-1 yenerek iyi bir başlangıç yaptıkları turnuvaya Fransa'ya 2-0, İngiltere'ye de 1-0 yenilip grup sonuncu olarak veda ettiler. 2014 Dünya Kupası elemelerinde bir kez daha baraja takıldılar. 22 puanlı İngiltere'nin ardından 21 puanla ikinci olmaları önemli bir başarıydı. Karadağ, Polonya, Moldova ve San Marino'yu arkalarında bırakmışlardı. Play-off'un ilk maçında Fransa'yı 2-0 yendiler ve "bu kez oldu" dediler ama rövanşı 3-0 kaybedip bir kez daha hayal kırıklığı yaşadılar. Ukrayna, devam eden EURO 2016 elemelerinde ise C Grubu'nda Slovakya, İspanya, Belarus, Makedonya ve Lüksemburg'la mücadele ediyor. Altı maçını da kazanan Slovakya'nın 18, bir kez yenilen İspanya'nın 15 puanının bulunduğu grupta Ukrayna da 4 galibiyet, 2 yenilgiyle 12 puanla üçüncü sırada yer alıyor. Slovakya'ya iç sahada 1-0 yenilerek başladıkları elemelerde evlerinde Makedonya'yı 1-0, Lüksemburg'u 3-0, deplasmanda Belarus'u 2-0, Lüksemburg'u 3-0 yendiler. İkinci yenilgilerini 1-0'lık skorla İspanya'dan aldılar ve rakipleriyle ikinci maç evlerinde oynayacak olmaları ikincilik iddialarının halen sürdüğünü gösteriyor. 9 gol atıp sadece 2 gol yemeleri de gücünün önemli bir göstergesi. Adeta bir Shakhtar, Dinamo Kiev ve geçtiğimiz sezon UEFA Avrupa Ligi'nde final oynayan Dnipro karması görünümündeki Ukrayna'nın en tehlikeli oyuncusu, bu transfer döneminde Sevilla'ya giden Yevhen Konoplyanka. 36 yaşındaki tecrübeli kapitan Anatoliy Tymoshchuk ise kariyerini artık Kazakistan Ligi'nde sürdürüyor. Takımın en golcü oyuncusu 49 maçta 19 gol atan Andriy Yarmolenko. Oleh Husyev'in 96 maçta 13, Yevhen Seleznyov'un da 44 maçta 9 golü bulunuyor.

37

Tarihinde hiçbir finalî göremedi

1938'den bu yana Dünya Kupası, 1968'den bu yana da Avrupa Şampiyonası elemelerine katılan Finlandiya Millî Takımı, henüz finallere gidebilme şansını yakalayamadı. Finlandiya futbolunun tek tesellisi, Jari Litmanen, Sami Hyypia gibi uluslararası alanda başarılı oyuncular üretmesi oldu.

Hodgson ve 2008-10 arasında da yine İngiliz Stuart Baxter'la yabancı teknik adam denemelerinde de herhangi bir başarı elde edemedi. 1938 Dünya Kupası elemelerinde Almanya, İsveç ve Estonya ile eşleşen Finlandiya, üç maçını da gol atamadan kaybetti ve kalesinde 7 gol gördü. 1954 Dünya Kupası elemelerinde Belçika ve İsveç'le eşleştiler. Dört maçtan sadece iki beraberlik çıkartıp bir kez daha son sırada kaldılar. 1958'de Sovyetler ve Polonya karşısında hiç şansları olmadı, dört maçlarını kaybettiler. 1962'de bu kez Fransa ve Bulgaristan karşısında aynı akıbete uğradılar. 1966'da İtalya, İskoçya, Polonya karşısında beş maçı kaybedip, Polonya'yı 2-0 yenerek elemelerdeki ilk galibiyetleriyle tanıştılar. Avrupa Şampiyonası elemelerine ilk olarak 1968'de katıldılar. SSCB, Yunanistan ve Avusturya'nın bulunduğu grupta iki puanlarını iç sahada Avusturya ve Yunanistan'la berabere kalarak aldılar. 1970 Dünya Kupası elemelerinde Belçika, Yugoslavya ve İspanya önünde tek sürprizi 2-0'lık galibiyetle İspanya'ya yaptılar. EURO 1972 elemelerinde ise Romanya, Çekoslovakya, Galler karşısında sadece Çekoslovakya deplasmanından sürpriz bir beraberlik çıkardılar. 1974 Dünya Kupası elemelerinde ilk defa grup sonunculuğundan kurtuldular. Demokratik Almanya, Romanya, Arnavutluk grubunda Arnavutluk'u 1-0 yenip Romanya ile 1-1 berabere kalarak 3 puan toplayıp Arnavutluk'un üstünde yer aldılar. EURO 1976 elemelerinde Hollanda,

İtalya ve Polonya karşısında hiç şansları yoktu. Tek tesellileri İtalya deplasmanından golsüz beraberlikle dönmeleri oldu. 1978 Dünya Kupası elemelerinde bir kez daha grup sonunculuğundan kurtuldular. İtalya, İngiltere ve Lüksemburg'un bulunduğu grupta iki galibiyetlerini de doğal olarak Lüksemburg'dan aldılar. EURO 1980 elemelerinde büyük bir sürpriz yapmaya çok yaklaştılar ama başaramadılar. Yine de grubu Sovyetler Birliği'nin üzerinde bitirmeleri büyük bir başarıydı. Yunanistan, Macaristan ve Sovyetler Birliği ile paylaştıkları grupta müthiş bir çekişme yaşandı. Yunanistan 7 puanla ilk sırayı alırken, Macaristan 6 puanla ikinci oldu, Finlandiya aynı puan ve averajla üçüncü sırada kaldı. Sovyetler ise 5 puanla sonuncu sıraya yapıştı. İlk iki maçlarında Yunanistan'ı 3-0, Macaristan'ı da 2-1 yenen Finler, Sovyetlerle oynadıkları iki maçtan da beraberlikle ayrıldı. Bir dönem Beşiktaş'ta da oynayan İsmail Atik'in Finlandiya'nın golünden dördünü kaydettiğini ve bu gollerden üçünü de kazanılan ilk iki maçta attığını ekleyelim. 1982 Dünya Kupası'nda Finlandiya; Federal Almanya, Avusturya, Bulgaristan ve Arnavutluk'un da yer aldığı grupta sadece Arnavutluk galibiyetiyle puan alabilirken, 4 gol atıp 27 gol yiyerek averaj takımına dönüştü. EURO 1984 elemelerinde Portekiz, SSCB ve Polonya karşısında tek puanını Polonya deplasmanından 1-1'lik beraberlikle dönerek alabilen Finler, 1986 Dünya Kupası elemelerinde ise Millî Takımımızla aynı

38

Millî Takımımızın 2018 Dünya Kupası elemelerindeki rakiplerinden Finlandiya Millî Takımı'nın uluslararası alanda herhangi bir başarısı bulunmuyor. Finlandiyalılar bugüne kadar katıldıkları hiçbir Dünya Kupası ya da Avrupa Şampiyonası elemelerini geçmeyi başaramadı. Genellikle Millî Takımlarını kendi vatandaşlarına teslim eden Finlandiyalılar, 1936'da Alman Ferdinand Fabra, 1939'da Macar Gabor Obitz, 1945'te İsveçli Axel Martensson, 1955-58 döneminde Alman Kurt Weinreich, 1996-99 döneminde Danimarkalı Richard Möller Nielsen, 2006-07 döneminde İngiliz Roy

Türkiye-Finlandiya Maçları

25.08.1976	Finlandiya-Türkiye	2-1
06.04.1977	Türkiye-Finlandiya	1-2
31.10.1984	Türkiye-Finlandiya	1-2
25.09.1985	Finlandiya-Türkiye	1-0
12.02.1992	Türkiye-Finlandiya	1-1
04.10.1995	Finlandiya-Türkiye	0-0
02.06.1996	Finlandiya-Türkiye	1-2
12.02.1997	Türkiye-Finlandiya	1-1
14.10.1998	Türkiye-Finlandiya	1-3
05.06.1999	Finlandiya-Türkiye	2-4
29.05.2008	Türkiye-Finlandiya	2-0
26.05.2012	Türkiye-Finlandiya	2-3

grupta yer aldı. O elemelerde sıralama İngiltere, Kuzey İrlanda, Romanya, Finlandiya, Türkiye şeklinde olurken, Millî Takımımız 1, Finlandiya ise 8 puan topladı. Üç galibiyetin ikisini Millî Takımımızı yenerek elde eden Finlandiya, diğer galibiyetini Kuzey İrlanda'dan aldı. İki beraberliğini ise İngiltere ve Romanya karşısında elde etti. Bizim tek puanımızı ise içerideki golsüz Kuzey İrlanda maçından çıkardığımızı hatırlatalım. EURO 88'i Danimarka, Çekoslovakya, Galler grubunda 1-1'lik Galler beraberliğiyle tek puan alarak geçen Finlandiya, 1990 Dünya Kupası elemelerinde ise Hollanda ve Federal Almanya'nın gerisinde kalıp 1 galibiyet, 1 beraberlikle sadece Galler'i geçebildi. O puanlarını da Galler maçlarından çıkardılar.

EURO 92 elemelerinde Hollanda, Portekiz ve Yunanistan'ın arkasında kalan Finler, Malta'nın önünde dördüncü oldu. 1994 Dünya Kupası elemelerinde İsveç, Bulgaristan, Fransa, Avusturya'nın ardında sadece İsrail'i averajla geçebildi.

1996 Avrupa Şampiyonası elemeleri, Finlandiyalıların gururla hatırlayacağı bir dönemdi. Evet, gruptan çıkamadılar ama 10 maçta 15 puan topladılar, Rusya, İskoçya ve Yunanistan'ın ardından dördüncü oldular. Yunanistan'la aralarında sadece 3 puan vardı. Beş galibiyetlerini Faroe Adaları ve San Marino'yu ikiye, Yunanistan'ı da içerideki maçta yenerek elde ettiler. Litmanen, Paatelainen ve Sumiala gibi klas oyuncuların varlığı, Finlandiya'yı bir gömlek yukarı taşımıştı. 1998 Dünya Kupası elemelerinde ise baraj maçı oynamayı kıl payıyla kaçırdılar. Norveç'in 20 puanla birinci olduğu grupta 12 puanlı Macaristan'ın sadece 1 puan gerisinde kaldılar, İsviçre ve Azerbaycan'ı ise arkalarında bıraktılar. EURO 2000 elemelerinde bir

kez daha Millî Takımımızla eşleştireler. Almanya'nın 19 puanla ilk sırayı aldığı grupta Millî Takımımız 17 puanla ikinci sırayı alırken, Finlandiya da 10 puanla üçüncü oldu. Finler, millîlerimizi Ali Sami Yen'deki ilk maçta 3-1 yenerken, deplasmandaki maçı ise biz 4-2 kazanmayı başardık.

2002 Dünya Kupası elemelerinde grubu İngiltere ve Almanya'nın ardından 12 puanla üçüncü sırada tamamlamaları başarılı bir sonuçtu. Arkalarında bıraktıkları iki takım ise Yunanistan ve Arnavutluk'tu. EURO 2004 elemelerinde ise İtalya'nın 17 puanla birinci olduğu grubu Galler ve Sırbistan-Karadağ'ın ardından 10 puanla dördüncü sırada tamamlayıp sadece Azerbaycan'ı geçebildiler. Hyypia, Forsell ve Kolkka'lı kadrolarıyla Sırbistan-Karadağ'ı 3-0 yenerek yaptıkları sürpriz kayda değerdi. 2006 Dünya Kupası elemelerinde tam bir orta sınıf takım görüntüsü sergilediler. Hollanda, Çek Cumhuriyeti ve Romanya'nın puan olarak çok gerisinde kalırken, Makedonya, Ermenistan ve Andorra'ya fark atarak dördüncü oldular. EURO 2008'de ise bir kez daha gruptan çıkmaya çok yaklaştılar. Polonya'nın 28 puanla ilk sırada tamamladığı grupta Portekiz 27 puanla ikinci olurken, Finlandiya da Sırbistan'la birlikte 24

puan topladı. 18 puanlı Belçika'nın 6 puan önünde dördüncü olmaları futbol tarihlerine gurur verici bir gelişme olarak yazıldı. 2010 Dünya Kupası elemelerini ise 26 puanlı Almanya ve 22 puanlı Rusya'nın ardından 18 puanla üçüncü sırada bitirdiler. Galler'e 6, Azerbaycan'a 13, Liechtenstein'a ise 16 puanlık fark attılar. EURO 2012'de ise bekledikleri kadar puan toplayamadılar. Hollanda, İsveç ve Macaristan'ın çok gerisinde kalarak 10 puanla dördüncü olurken, Moldova ve San Marino'yu geçebildiler. 2014 Dünya Kupası elemelerinde düşükleri grup açısından hiç şansları yoktu. İspanya ve Fransa'nın çok gerisinde üçüncü olurken, topladıkları 9 puanla, 5 puanlı Gürcistan ve 4 puanlı Belarus'u altlarına aldılar. Finlandiya, sürmekte olan EURO 2016 elemelerinde ise hiç de parlak bir grafik çizemiyor. Romanya'nın 14 puanla liderliğini sürdürdüğü grupta, 13 puanlı Kuzey İrlanda, 11 puanlı Macaristan ve 6 puanlı Faroe Adaları'nın arkasında 4 puanla beşinci sırada bulunuyorlar. Altlarındaki tek takım ise 2 puanlı Yunanistan. Dört puanlarının üçünü deplasmanda Faroe Adaları'nı 3-1 yenip evlerinde Yunanistan'la 1-1 berabere kalarak aldılar. Takımın teknik direktörlüğünü ülkenin efsane futbol adamlarından

Mixu Paatelainen yapıyor. Paatelainen aynı zamanda Finlandiya Millî Takımının en çok gol atanlar listesinde 18 golle beşinci sırada bulunuyor. Finlandiya Millî Takımı'nın gelmiş en golcü oyuncusu ise 1989-2010 arasında 127 maçta çıkıp 32 gol atan Jari Litmanen. Mevut kadronun en önemli oyuncusu, 68 maçta çıkıp 5 gol atan CSKA Moskovalı Roman Eremenko. Takımın en golcü isimleri ise 41 maçta 8 gol kaydeden Bröndby'li Teemu Pukki ile 44 maçta aynı sayıda gol atan Poznan'lı Kasper Hamalainen.

YENİ ARKO MEN

ÜSTÜN PERFORMANS YENİDEN TANIMLANDI

GELİŞTİRİLMİŞ
YOĞUN FORMÜL

ERGONOMİK
AMBALAJ

Alper Boğuşlu

Türk kaleci ekolünü oluşturacağız!

***Ligimizdeki tüm takımların kalesini
Türk kaleciler koruyacak***

Onur Kıvrak – Tolga Zengin ikilisini Türk kaleciği ve Millî Takım’a kazandırarak bütün dikkatleri üzerinde topladıktan sonra Fatih Terim tarafından Millî Takımlar Kaleci Departmanı’nın başına getirildi. Tüm Millî Takımlara kaleci seçimleri ve o kalecilerin eğitimlerinin yanı sıra kaleci antrenörlerinin eğitildiği kursları da yönetiyor. Hayatını mesleğine adanmış bir ustayla hangi yollardan geçerek bu noktaya geldiğini, Türk kaleciliğinin içinde bulunduğu durumu ve hepsinden önemlisi de geleceğin hazırlanmasına dönük planlama ve icraatlarını konuştuk.

***Dünyanın önde gelen takımlarında
en az 5 kaleci Türk olacak***

“Çok sevdiğim bir söz var; “Su bulmak istiyorsan 20 tane 1 metrelik kuyu değil, 1 tane 20 metrelik kuyu açman lâzım.” Yaptığımız işi hakkı ile yapabilmemiz çok önemli. “Meslek sahibi misin şu anda?” diye sorarsanız, başladığım yerden oldukça ilerideyim ve biliyorum daha gidecek yolum da çok.

“Kalecilik kariyerimin ilk yarısında kaleci antrenörlüğü yokken, kaleciler birbirlerini çalıştırıyor, ısıtıyordu. Kaleci olarak ilk 7 yılımda Trabzonspor ve A Millî Takım'ın kalecisi Şenol Güneş'i kendi yönlendirmesiyle, antrenmanlarda ve maçlarda ısıtıp çalıştırır, maça hazırlardım. Bu müthiş deneyimin mesleğime çok büyük katkısı oldu.

44

“1980'de Trabzonspor kalecisini (Şenol Güneş) Şampiyon Kulüpler Kupası'nda maça ısıtıp hazırladım. 31 yıl sonra aynı Trabzonspor'un kalecisini (Tolga Zengin) Şampiyonlar Ligi'nde yine ben maça ısıtıp hazırladım. Dolayısıyla böyle bir tecrübeyle 20 metrelik kuyuyu açabileceğime inandığım için kaleci antrenörlüğünde devam etmek istedim.

“Kaleci için “biraz deli” tanımına katılmıyorum. Tam deli! İsyankâr olması manasına; sıra dışı olarak takımı gerektiğinde ateşleyici olması adına tam da deli olması iyidir. Ancak saniyenin çok altında sürelerde karar vermek zorunda ve onu geçen top gol oluyor. Özetle, son derece akıllı olmak zorunda.

Kalecilikten gelip de başarılı birer teknik direktör olan örnekleri biliyoruz. Siz neden kalecilik hayatınız sona erdikten sonra teknik direktörlüğü değil de kaleci antrenörlüğünü tercih ettiniz? Çok sevdiğim bir söz var; “Su bulmak istiyorsan 20 tane 1 metrelik kuyu değil, 1 tane 20 metrelik kuyu açman lâzım.” Yaptığımız işi hakkı ile yapabilmemiz çok önemli. Ülkemizde insanların meslek sahibi olmak için yeterli sabır ve sebatı göstermediklerini gözlemliyorum. Benim tut-

kum kaleciliği meslek olarak yerleştirebilmek ve oyunculardan da antrenörlerden de alınabilecek en yüksek verimi alabilmek. “Meslek sahibi misin şu anda?” diye sorarsanız, başladığım yerden oldukça ilerideyim ve biliyorum daha gidecek yolum da çok. Başladığım zamanlardan bir örnek vereyim. Kalecilik yaparken, teknik direktörlük yolunda A Antrenör Lisansımı 1995 yılında alma hakkını elde edip değerlendirirken, “Bırakınca antrenörlük yaparım” diye

düşünmemiştim. 2000 yılında kaleciliği bıraktığımda Kocaelispor'la anlaşılan Sayın Hikmet Karaman'dan kaleci antrenörlüğü teklifi aldım ve kabul ettim. İlk antrenman günümde; takımla sahadayken, nerede duracağım konusundaki kararsızlığımı dünmüş gibi hatırlıyorum. İlkler hep zordur. Sonra ilk fırsatta kaleci antrenörü lisansımı aldım. Haklısınız, kaleci geçmişi olan teknik direktörler başarılı olabiliyor. Bana göre bu pek nadir oluyor, Sayın

Şenol Güneş gibi... Bu kulvarda kendim için bir fantezim yok, hiç olmadı da. Ama kalecilik yapan birinin, daha sonra çok değişik alanlarda boy gösterdiği de bilinir. Örneğin Sunay Akın, şair, yazar, gazeteci, araştırmacı, tiyatro ve film oyuncusu, müze kurucusu-yöneticisi... Che Guevara, devrimci, doktor... Julio Iglesias, şarkıcı, söz yazarı... Adnan Menderes, başbakan... II. Jean Paul, Papa v.b. gibi. Ama genellikle kalecilik yapan biri, bırakınca kaleci antrenörü oluyor... Benim gibi. Şu anki düşüncelerimle o anki kararımı yorumlarsam, isabet olmuş düşüncesindeyim. Çünkü 20 yıllık profesyonel kalecilik kariyerimin ilk yarısında kaleci antrenörlüğü yokken, kaleciler birbirlerini çalıştırıyor, ısıtıyorlardı. Profesyonel kaleci olarak ilk 7 yılımda Trabzonspor ve A Millî Takım'ın kalecisi Şenol Güneş'i kendi yönlendirmesiyle, antrenmanlarda ve maçlarda ısıtıp çalıştırır, maça hazırlardım. Bu müthiş deneyimin mesleğime çok büyük katkısı olduğu düşüncesindeyim. Bu konudan bahsetmişken, bir anımı paylaşmak isterim... 1980 yılında Trabzonspor kalecisini (Şenol Güneş) o zamanki adıyla Şampiyon Kulüpler Kupası'nda maça ısıtıp hazırladım. 31 yıl sonra aynı Trabzonspor'un kalecisini (Tolga Zengin) Şampiyonlar Ligi'nde İtalya'nın Milano şehrinde yine ben maça ısıtıp hazırladım. Dolayısıyla böyle bir tecrübeyle 20 metrelik kuyuyu açabileceğime inandığım için kaleci antrenörlüğünde devam etmek istedim.

Kaleci, bir takım oyunu olan futbolda takımın en “farklı” kişisi gibi duruyor. Sanki takımdan ayrı birisi gibi... Bu nedenle “yalnız adam” olarak da tanımlanıyor. Bir yandan da kalecilerin “biraz deli olması” gerektiği söyleniyor. Siz bu ortamda kaleciyi ve yaptığı işin zorluklarını nasıl tanımlıyorsunuz?

45

Üç-dört yılda, üç kalecimizi A Millî Takım'a göndermiş olduk! Bu soruyla bana iyi bir orta yaptınız. Ben de gelişine vuruyor ve gururla soruyorum; "Lütfen araştırın, dünyada başka örneği var mı?" Bunu "kalecilik takımı" olarak, işini meslek olarak gören insanlar olarak yaptık.

Sayın Fatih Terim, "Kaleci departmanı kuruyorum, başına da seni getiriyorum, programını yap" dedi. Hocamızın bu güveninden çok etkilendim. Kendimi en iyinin en iyisi denizinde yüzüyor buldum. Programımı hazırlayıp heyecanla sundum. Yine kısaca "Geç yap" dedi. Hemfikir olarak sözleştiğimiz gibi devam ediyoruz.

46

Türk kalecilik ekolünü oluşturmak için girdiğimiz yolu, departman hocalarımla, kulüplerde görev yapan kaleci hocalarımızla, hep birlikte yürüyerek oluşturuyoruz. Kaleciliğin veri tabanını oluşturma çalışmalarımızda, 1700 video görüntüsü kaydettik. Hepsi bize özel, başka hiç bir yerde olmayan antropometrik ölçümler, raporlar...

Ne ekersen onu biçersin. Hayat gibi. Olmadıysa, gereği gibi yapılmadığındandır. Bana göre, matematik gibi bir yapı kurarsak hayallerimizi gerçekleştirmek için tek ihtiyacımız zaman olur. Kursun oluşmasına önderlik edenlerin ülkesi İngiltere, aynı kursa bizden tam 1 yıl sonra başlayacak! "Çağ" ile kastettiğiniz öncülük ise, 1 yıl öndeyiz.

Ben onlara (Tolga ve Onur) inandım, onlar da bana. Üzerimize düşeni lâıykıyla ve yüzde 100 yerine getirdik. Bana göre bu matematik gibi; 2+2=4. Bahçıvanlık gibi; ne ektiyssek onu biçtik. İstekli, arzulu, özverili, sabırlı, konsantre, adanmışlıkla, dürüstlikle, çok ve doğru çalıştık

"Takımın farklı kişisi" tanımına katılıyorum. Kurallar gereği, ceza alanında eliyle de oynayabilen tek kişi olması bunu doğrular. "Takımdan ayrı" olmasına kesinlikle katılmam. Çünkü kendisinin, dolayısıyla takımının başarısı, birlikte oynayabilmeyi gerçekleştirebilmeleri ve bunu yüksek kalitede yapmalarıyla doğru orantılı. Ceza alanında, kurallar gereği genellikle yalnız! Ama gerçekte

değil. Maçlarda, önündeki 10 kişinin, neredeyse hisleriyle eşgüdüm içinde oynuyor. "Biraz deli" tanımına katılmıyorum. Tam deli! Bunu açayım isterim. İsyankâr olması manasına; sıra dışı olarak takımı gerektiğinde ateşleyici olması adına tam da deli olması iyidir. Sunay Akın'ın kalecilerle ilgili tanımını da çok severim: "Son derece hijyen! 3 direk arasında eldivenle çalışır.

Nazik! Önündeki oyuncu kardeşlerine asla arkasını dönmez." Kaleci, yalnızlığı ile barışık, sürekli büyük resmi gören, zor ve bilinmez olanla yüzleşmek durumunda. Örneğin oyuncunun maç içinde "Bana bir süre top vermeyin, dinleneyim" deme şansı olabilir. Peki ya kaleci? Ya da oyuncu rakip kaleye gol atmak için gittiğinde, şut, çalım, pas, dripling gibi seçeneklere sahiptir. Peki ya kaleci? Saniyenin çok altında sürelerde karar vermek zorunda ve

onu geçen top gol oluyor. Özetle, son derece akıllı olmak zorunda. **Futbolu yakından takip edenler sizin kalecilik geçmişinizi iyi biliyor ama asıl tanınırlığınızı antrenörlük kariyeriniz sırasında sağladığınızı da söyleyebiliriz. Trabzonspor'da Tolga Zengin ve Onur Kıvrak'ın yakaladığı başarıda payınız büyük. Biri defterden silinmek üzere olan, diğeri ise alt liglerden gelen iki kalecinin Türk futboluna kazandırılma sürecinde neler yaşandığını anlatır**

mısınız?

Kısa cevap, "Ben onlara inandım, onlar da bana." Meslek sahibi insanların yapması gereken en basit kuralı hep birlikte gerçekleştirdik. Üzerimize düşeni lâıykıyla ve yüzde 100 yerine getirdik. Bana göre bu matematik gibi; 2+2=4. Bahçıvanlık gibi; ne ektiyssek onu biçtik. İstekli, arzulu, özverili, sabırlı, konsantre, adanmışlıkla, dürüstlikle, çok ve doğru çalıştık. İşin gereğini, gereği gibi yaptık. Başarılı olma yolunda bu özelliklerin dışında davranma seçeneğimiz yoktu. Hepimiz aynı dili konuşup birbirimizi destekledik. Aramızda, başarıyı oluşturan olağanüstü bir birliktelik vardı. Hepimizin uyması gereken ilkelere sınırsız bağlanıp, işin ucundan tutmak yerine, kökünden kavradık. Sonucunda aynı takımın iki kalecisi aynı anda Millî Takım'a birlikte gitti. Trabzonspor'da göreve başladığımda, "Kalecimiz yok, bize yabancı kaleci bul" dediler. Yabancı kaleci denince, ülkemizde "kaliteli kaleci" gibi maalesef yanlış bir algı var! Yerlinin de yabancıların da güçlüsü ve zayıfı var. Ama Sunay Akın'ın yorumuyla, "Süper Lig'de yeteneksiz kalecinin ne işi var?" Kaleci ve antrenörü bir elmanın diğer yarısı gibi. İyi performans bu iki birim de işini düzgün yapabildiğinde oluşabiliyor. Aklıma gelmişken; göreve geldiğim ikinci günü ikinci başkan Sayın Hayrettin Hacısalihoğlu'na "Kalecilerin performansı her geçen gün artacak, roket hızıyla yükselecek, gözlerinize inanamayacaksınız, olduktan sonra üstüne konuşmuş olmayayım diye şimdiden söyleyeyim" dedim (gülüyor). Onur süper çıkışını, Türkiye'de A millî olup, İngiltere'de Liverpool'a karşı iyi oyun ve penaltı kurtarışıyla süsledi, Avrupa'da en değerli kalecilerin arasına girdi. Sakatlandığında tabii çok üzüldük ve birçok kişi "Eyvah, yandık" gibi yorumlar

47

Departmanımız 19 aydır erkek, kadın, salon futbolu, plaj futbolu, futbol köyleri, karmalar ve Ampute Millî Takımı kalecilerini standart olarak çalıştırıyor. A Millî Takım'da kalecilerimle ben hangi usule ve ilkeye bağlı çalışıyorsam, saydığım tüm bu gruplar da dozu ve şiddeti farklı olarak birebir aynı çalışıyor.

Bütün çalışmalarımıza her hoca kameralarla girer, çalışmayı kaydeder, sonra bilgisayara atıp analiz eder ve sayfaya yükler. Kaleci departmanı hocaları olarak tüm çalışmalar ve tüm kaleciler kontrol altındadır. Ertesi gün sayfamızda hepimizin izlememize, kontrolüne hazır haldedir. Bütün gruplarda hangi kalecinin hangi stilde olduğunu bilirim. Her hocam bilir.

Müthiş hazırlıklarımız, konumuzda ilklerimiz var ama prensip olarak yaptıklarımızı anlatmayı alışkanlık haline getirdik ve böyle devam edeceğiz. Şu ana kadar sadece buz dağının suyun üzerindeki görüntüsünden bahsettiğimizi belirtmeliyim.

Volkan Babacan, Hollanda'daki performansıyla UEFA'nın karmasına girdi. Kazakistan maçında UEFA yetkilisi, "Uzun yıllardır Türk Millî Takımı'nda böyle kaleci izlemedik" dedi. Bizim mesajlarımız olacak ve genç Türk kalecilerden buna karşılıklar gelecek. Bizi izlemeye devam edin. Kısaca, Türk kaleciliği çok daha fazla konuşulur hale gelecek.

yaptı. Zamanında Onur'a gösterilen güvensizlik Tolga için konuşulur oldu. Saha dışında da yetiştirdiğim kadar cevaplamaya çalıştım ama her zaman olduğu gibi asıl cevabı sahada verdi oyuncularım. Tolga kalan 9 maçta sadece 3 gol yedi. O da roket gibi çıktı. A millî oldu. Sonra da Beşiktaş gibi yaklaşık 110 yıllık camianın takımının kalesine geçti ve 3-4 ay sonra da kaptan oldu. Dün gibi hatırlıyorum; Onur'un sakatlığından sonra Tolga'nın ilk maçı öncesi, başkan Sayın Sadri Şener Ankara'da otel lobisinde, "Alper Hoca, Tolga'nın durumu ne?" diye sordu. Niyetini anladım ama başarıdan emin olduğumdan, keyfini çıkarır bir cevap vermeye karar verdim. Başkanın etrafı kalabalık olduğu halde, söyleyeceklerimi, rahatlatıcı bir şey duymak ümidiyle dikkatle dinlemeye başladı. "Sayın Başkan, bir oyuncu 1 maç sarı kart görüp oynamadığında, hafta içi bütün antrenmanlara çıktığı halde, gelecek ilk maçta 70 dakika tempo yakalayabilirse, kendini başarılı olmuş sayar. Tolga 26 maçı oynamıyor. Neredeyse bir tam sezon! Bir de Tolga orta saha değil, arkasında hatasını telafi edecek oyuncu yok, onu geçen top gol oluyor" dedim. Başkan şoke oldu. Devamında, "Ama Sayın Başkan, siz lütfen şeref tribününde rakip başkanın yanında rahat oturup puronuzu yakabilirsiniz. Maçlar ne olur bilemem ama sezon bitince en az gol yiyen takım olacağız" dedim. Ligin bitiminde benim dinleyemediğim bir röportajda "En az gol yiyen takım olduk" dediğini söyle-

diler. Görevde olduğum 4.5 yıl süre içinde Onur ve Tolga en az gol yiyen kaleciler oldu. Polonya'daki UEFA Avrupa Ligi maçına, sakatlanan Onur'un yerine sonradan giren Zeki, kurtardığı inanılmaz pozisyonla rekor kırmamıza katkı yaptı. O maçta da Onur'a sakat sakat oynamamasını ve Zeki'nin görevini yüzde 100 yerine getireceğinden emin olduğumu söyledim. Aynen de öyle oldu. Pilot takımımız Karadenizspor'un üçüncü kalecisi, iki yıl sonra bir A Millî Takım kampı kadrosuna, üç kaleciden biri olarak katıldı. Üç-dört yılda, üç kalecimizi A Millî Takım'a

göndermiş olduk! Bu soruyla bana iyi bir orta yaptınız. Ben de gelişine vuruyor ve gururla soruyorum; "Lütfen araştırın, dünyada başka örneği var mı? Bunu "kalecilik takımı" olarak, işini meslek olarak gören insanlar olarak yaptık. **Sizi Millî Takımların kaleci departmanının başına taşıyan da Trabzonspor'daki başarılı süreci. Kaleci departmanının kurulması ve başına sizin getirilmeniz aşamalarında neler konuşuldu, nasıl planlamalar yapıldı, hangi hedefler konuldu?**

Sayın Fatih Terim, "Kaleci departmanı kuruyorum, başına da seni getiriyorum, programını yap" dedi. Bu kadar. Kısa ve net. Hocamızın bu güveninden çok etkilen-

dim. Kendimi en iyinin en iyisi denizinde yüzüyor buldum. En kısa sürede programımı hazırlayıp heyecanla sundum. Yine kısaca "Geç yap" dedi. Hemfikir olarak sözleştiğimiz gibi devam ediyoruz. Sayın Fatih Terim, "Bu görevi Alper Hoca'ya ben verdim. Ne karışırım ne de kimseyi karıştırmam" dedikten sonra görev oku gerilmiş yaydan çıktı, hedefe kenetlendi. Hocamızın kanatları altında, onun verdiği göreve layık olabilmek için simyacıların felsefe taşı gibi, kimyacıların katalizatörü gibi mesleğimizi en iyi şekilde gerçekleştirmeye uğraşıyoruz. Türk kalecilik ekolünü oluşturmak için girdiğimiz yolu, departman hocalarımla, kulüplerde görev yapan kaleci hocalarımızla, hep birlikte yürüyerek

oluşturuyoruz. Matematik gibi, hayat gibi... Her şeyi yazıp belgeliyor, görüntüleyip kaydediyoruz. TFF olarak kaleciliğinin veri tabanını oluşturma çalışmalarımızda, göreve geldiğimizden bugüne 1700 video görüntüsü kaydettik. Hepsi bize özel, başka hiç bir yerde olmayan antropometrik ölçümler, raporlar vb... Çok inandığımız ve işimize koşarak gelmemize sebep olan net bir öz görüşümüz var; "Kendi ligindeki tüm kalecileri Türk olan ve dünyanın önde gelen takımlarında en az 5 kalecisi Türk olan bir kalecilik ekolünü oluşturmak."

Sorumluluğunu üstlendiğiniz işin iki farklı boyutu var. Bunlardan birisi, kaleci antrenörlerinin eğitimi. Uzunca bir süredir kulüplere kaleci antrenörü bulundurma mecburiyeti getirilmesini yanı sıra kaleci antrenörlüğü için kurslar açılıyor. 2007 yılında dönemin Millî Takımlar Kaleci Antrenörü Eser Özaltındere ile yaptığım röportajda, Türkiye'de kaleciliğin doğaçlama yapıldığını, kalecilik eğitiminin bir bütünlük içinde verilmesi gerektiğini vurgulamıştı. O günden bu yana antrenörlük kurslarında bir standart eğitim sağlandığını ve bu eğitim sayesinde genç kalecilerin de standartlara uygun yetiştirildiğini söyleyebilir miyiz?

Bu noktada; işimizin bugüne kadar geldiği yolda katkıları olanları saygı ve sevgiyle anmalıyız. Bu bir bayrak yarışı. Amacımız, bizden sonra gelecekler için kullanabilecekleri yolu oluşturmak, daha da ilerilere götürebilmeleri için zemin hazırlamak. Haklısınız, işin iki boyutu var. Birincisi kalecinin, ikincisi ise kaleci antrenörünün eğitimi. Şu an ülkemizde kalecilikteki işleyiş, bir bütünlük içinde, Sayın Fatih Terim'in bilgileri, kontrolü, desteği ve görevlendirmesiyle departmanımız tarafından başarıyla gerçekleştiriliyor. UEFA kaleci departmanı, bu

“Kurslarda eğitim verdiğimiz kursiyerlerimizin her biri için departman sayfamızda yer açtık, şifreler verdik. Gönüllü scoutlarımız olarak, yörelerindeki yetenekli kalecilerin görüntülerini, yönlendirdiğimiz şekilde analiz edip sayfamıza yüklüyorlar. Bu yolla bizler her Türk kalecisine eşit uzaklıkta olabiliyoruz.

“Kaleci antrenörlerimizin işlerini daha da kolaylaştırmak ve ülke kaleci antrenörleri arasında bilginin akışkanlığını artıracak ortak bir yöntem sağlamak için yeni geliştirdiğimiz kaleci analiz programını, sezon öncesi kaleci antrenörleri seminerinde, her antrenörümüze hediye edeceğiz.

“Her şey kalecilerimizin ve onlara yardım eden kaleci hocası meslektaşlarımızla bizim ellerimizde. Buradan teknik direktörlere ya da idarecilere “Türk kalecileri tercih edin” gibi çağrılar yapmayı anlamsız buluyorum. Aynen hayatta olduğu gibi; değiştirebileceğimiz sadece kendimiziz.

“Kaleciliğin bir de felsefi yönü var ve bana göre en önemli yön de ruhu. Fizik performansı beden ise, kalecilik felsefesi de ruhu. Ruh yoksa beden yaşamaz. “Ruhu nedir?” sorusuna cevabım ise bu röportaja sığamayacak boyutta, deniz gibi. Bu denizi de departman olarak koyduğumuz öz görüş gerçekleştğinde tüm dünya anlayacak.

konuda üye ülkelerde eksiklikler olduğunu gözlemleyince, sonuç olarak kaleci antrenörlerine gereken saygınlığı nasıl kazandırabiliriz doğrultusunda, 4 kurs, 5 seminer düzenlemiş. Çıkan sonuca göre, Ekim 2013'te Macaristan'da düzenlediği bir toplantı ile ihtiyaca göre belirlediği yeni kurs yapısını üye ülkelere tanıtmış, uygulamalarını önermiş. Kendi onayı ve kontrolünde izleyip denetliyor. Yeni nesil UEFA A Kaleci Kursumuzu, UEFA'nın önerdiği yapıyla birebir aynı gerçekleştirdik. Tabiidir ki ilkler zordur. İyileşmemize katkısı olan geri bildirimleri en iyi şekilde değerlendirdik. Eğitimlerin her

birinin kalitesi bir öncekinden daha iyi ve artarak iyileşti. UEFA kaleci departmanı yetkilisi, İngiltere U21 Millî Takım antrenörü ve kalecilikle ilgili eğitimlerin sorumlusu Sayın Martin Thomas'ı, bize bu anlamdaki katkıları için tekrar saygıyla anıyorum. İşin bu boyutunda da kalecilerimiz gibi çıkıştayız.

Türkiye'deki kalecilik kurslarının çağa uydurulması konusunda ne gibi değişiklikler getirdiniz veya getirmeyi düşünüyorsunuz?

Amatör, profesyonel, UEFA A kaleci antrenörü lisansı içerikleri ve yapısı yeni nesil. Örneğin UEFA A kaleci antrenörü kursumuz seçilerek

gelen sadece 16 adaydan oluşuyor. Yaklaşık 10 ay sürüyor. Dört adet yatılı bloktan oluşuyor. Aralarda 4'er kişilik gruplarla kursiyerin birinin kulübüne gidip, takımındaki çalışma görüntülerini kaydediyoruz. Diğer 3 kursiyerle ben tribünde, çalışmayla ilgili geri bildirimlerimizle sıcaklığına tartışıyoruz. Antrenmanın bitiminden sonra da çalışan kursiyerle ben tribünde yer alırken, diğer 3 kursiyer sahaya birer kaleci ile çıkıyor, kameralar önünde çalışmalarını yapıyor. Ben o sırada takımınla çalışmasını tamamlamış kursiyerle bu kez aynı geri bildirimleri diğer kursiyerler için yapıyoruz. Kursun yapısında, teorik ve pratik modüller, kurs öncesi ödevler, araştırma tez çalışmaları var.

Kurs süresince her bir kursiyer çalışmalarını tuttuğu günlüğünü, sonunda değerlendirilmesi için teslim ediyor. Güncel bir maçı analiz edip, kendileri için hazırladığımız departman sayfamızdaki bölümde yükledikleri görüntü ve raporları değerlendirip geri bildirimlerde bulunuyoruz. Yapılan her bir analiz bir öncekinden daha isabetli oluyor. Yatılı bloklarda, gece mesleğimizle ilgili sinema filmleriyle tartışma ortamları oluşturuyoruz. Son derece interaktif ve kaliteli öğrenme ortamını, kursiyerlerimizin en iyi şekilde değerlendirdiklerini yakından gözlemliyoruz. Burada yer veremediğim birçok şey daha olmak üzere her şey görüntülü ve yazılı olarak, kursiyerlerin hangi

çalışmada hangi soruyu sorduguna kadar kayıt altında. En sonunda da her bir kursiyer, kendileri için ayırdığımız 5'er saatlik sınavında öğrendiğine bizi ikna ettiği zaman lisansına, kendileri ile gelecekte çalışacak Türk kaleciliğinin yapı taşı genç kaleci adayları da kaleci antrenörlerine kavuşacak. Yeni oluşturacağımız sistemle kulüplerindeyken de antrenörlerimizle iletişimimizi devam ettirecek, eğitimlerimiz ve denetlememizi sürdüreceğiz. Eğitimlerde kendilerine verilen ders ve kitaplarla ilgili sorular, sezon boyunca belirli aralıklarla cep telefonlarına cevaplamaları gereken sorular olarak ulaştırılacak. Bilgiyi öğrendiklerinden, öğrenilenlerin unutulmadığından emin olunca yeni konularla iletişimimiz sürecek. Gelişimin durması olabilir mi? Ne ekersen onu biçersin. Hayat gibi. Olmıyorsa, demek ki gereği gibi yapılmadığındandır. Bana göre, matematik gibi bir yapı kurarsak hayallerimizi gerçekleştirmek için tek ihtiyacımız zaman olur. Kursun oluşmasına önderlik edenlerin ülkesi İngiltere, aynı kursa bizden tam 1 yıl sonra başlayacak! “Çağ” ile kastettiğiniz öncülük ise, 1 yıl öndeyiz.

Sizce kaleci antrenörlerinin eğitiminde altyapı antrenörleri ve yarışmacı performans antrenörleri şeklinde bir ayrıma ihtiyaç var mıdır? Varsa eğitim aşamasında böyle bir ihtisaslaşmaya gidilebilir ve altyapı kaleci antrenörlerine kurslarda standart ve bütünlüğü olan bir eğitim verilebilir mi?

Teşekkürler. Meslek sahibi olmayı içselleştirmiş bizler için çok güzel bir soru ve tabii ki de uzun bir cevabı var. Mümkün oldukça kısa cevaplayacağım. Tam donanımlı kaleci antrenörü, hangi durumda ne yapacağını bilir. Eğitimi eksiksiz olarak verilir. Eğitiminin sürekliliği olur. Sürekli güncellenir. Ve sonuçta tam donanımlı kaleci antrenörü olunur. Kaleci antre-

nörü de kalecisi gibi her an her kararı uygularken, gereken lüzumu hissedip gereken manevraları yapabildiği oranda başarılıdır. Kaleci derken insandan bahsediyoruz; her biri bir diğerinden farklı. O her birinin de her dakikası birbirinden farklı. Her çıktığı maç ve gireceği her maç farklı. Bizler insanla çalışıp insanların beğenisine sunulan bir işi meslek edindik. Gereken zorluk azmış gibi bir de insanın, diğer bir insanın performansına katkı yapabilmesi konusuna girdik. Bu bağlamda her kademede lider antrenör yetiştiren bir eğitimi öz görüşümüz doğrultusunda gerçekleştiriyoruz. Şikâyetimiz yok, üstelik de çok eğlenceli. Her şeyin iyiye gittiğini görmekle mutlu oluyoruz. Bizim yeni kurs ve yaş grupları eğitim yapımız eşgüdüm içinde, gereken iyileşmeleri içeren FI-FA'nın kalecilik kitabı ve UEFA'nın yeni kurs yapısı ile, amatör-profesyonel kursların içerikleri, dersleri, sunumları, hocaları, süreleri, kalecilikle ilgili her şey standart, birbirini destekleyen, tamamlayan şekilde, kaliteli bir saatin makinesi gibi çalışıyor.

Mesela Almanya'da bütün kalecilerin ısınma şekillerinin aynı olduğu söylenir. Türkiye'de de böyle bir standart yakalamak mümkün mü? Bu konuda neler yapılabilir?

Yakalamak mı? Departmanımız 19 aydır Millî Takımların U14'ten A takıma tüm kategorileri, Kadın Millî Takımlarımızın tüm kategorileri, salon futbolu, plaj futbolu, futbol koleji, Ülker Futbol Köyleri, karmalar ve Ampute Millî Takımı kalecilerini standart olarak çalıştırıyor. A Millî Takım'da kalecilerimle ben hangi usule ve ilkeye bağlı çalışıyorsam, saydığım tüm bu gruplar da dozu ve şiddeti farklı olarak birebir aynı çalışıyor. Sistemi, UEFA kaleci departman eğitmeni ve İngiliz 21 yaş altı kaleci antrenörü Martin Thomas'a

tanıttım, inanmadı. "Bizde böyle bir şey yok, asla da yapamayız" dedi. Bütün çalışmalarımıza her hoca kameralarla girer, çalışmayı kaydeder, sonra bilgisayara atıp analiz eder ve sayfaya yükler. Kaleci departmanı hocaları olarak tüm çalışmalar ve tüm kaleciler kontrol altındadır. Ertesi gün sayfamızda hepimizin izlememize, kontrolüne hazır haldedir. Söz konusu bütün gruplarda hangi kalecinin hangi stilde olduğunu bilirim. Her hocam bilir. Her antrenman, her kaleci ve her hoca için testtir. Ayrıca belirli aralıklarla gerçekleştirilen antropometrik ölçümler-raporlar hep kayıt altındadır. Yapmacık bir tevazu sergilemeden, klasik "Avrupa'yı yakalayacağız" söylemlerinden öte kendimizle yarışıyoruz. Sonuçlarını almaya başladık. Her geçen gün görünür ve hissedilirliği artarak da devam edecek. "Bu konuda daha neler yapılabilir?" sorusuna cevabı şimdi vermek istemiyorum. Müthiş hazırlıklarımız, ko-numuzda ilklerimiz var ama prensip olarak yaptıklarımızı anlatmayı alışkanlık haline getirdik ve böyle devam edeceğiz. Şu ana kadar sadece buz dağının suyun üzerindeki görüntüsünden bahsettiğimizi belirtmeliyim.

Yeterli eğitimi vermenin yanı sıra asıl mesele, genç kalecilere oynama fırsatı tanınması. Sanırım siz Millî Takım'daki ikinci ve üçüncü kaleci tercihlerinizde bu yolu açacak uygulamalar yapıyorsunuz. Harun Tekin'in, Ali Şaşal Vural'ın, Hayrullah Mert Akyüz'ün Millî Takım kadrosunda yer alması başarılı performanslarının yanı sıra futbol kamuoyuna ve kulüplere de bir mesaj anlamı taşıyor aynı zamanda. En önemli örnek de Volkan Babacan herhalde. Uzun yıllar yedek bekleyen bir kaleci şimdi Millî Takımımızın birinci kalecisi konumunda. Bu konudaki hedeflerinizi ve uygulamala-

rınızı anlatabilir misiniz?

Göreve geldiğimiz ilk aylarda Sayın Fatih Terim'in, Antalya'da PTT 1. Lig, Spor Toto 2. Lig karmaları seçip maçlar organize edilmesi talimatı doğrultusunda belirlenen oyuncular izlendi, ra-

porlandırıldı. Manisaspor'un hocası Sayın Kemal Özdeş bana "Volkan Babacan'ı da çağırmalıydınız" dedi. Ben de ona "Volkan'ı biliyorum, ilk profesyonel hocasıyım. Fenerbahçe'nin PAF takımından alıp, ilk yarı çalıştıktan

sonra ikinci yarı 14 maç görev verdim. Bildiğim kaleci. Babacan'ı çağıracağsam oynatmaya çağırırım" dedim. Onun adına konuşmam belki ama bu cevaptan tatmin olmadığını hissettim. Departman olarak sabrettik. Babacan, Hollanda'daki performansı ile UEFA'nın karmasına girdi. Kazakistan maçında UEFA yetkilisi, "Uzun yıllardır Türk Millî Takımında böyle kaleci izlemedik" dedi. Bizim mesajlarımız olacak ve genç Türk kalecilerden buna karışılıklar gelecek. Bizi izlemeye devam edin. Kısaca, Türk kaleciliği çok daha fazla konuşulur hale gelecek.

Millî Takımların tüm kademelelerine kaleci seçiyorsunuz. Bu seçme işini nasıl bir ekiple yapıyorsunuz? Kaleci seçerken hangi kriterleri göz önünde tutuyorsunuz ve Türkiye'deki kalecileri nasıl takip ediyorsunuz?

Tüm grupların kalecilerinin seçimi, departman kaleci hocalarımız tarafından yapılıyor. Seçimlerimizde; hangi takımdan, hangi camiadan, hangi hocadan, kim rica etti, önerdi diye değerlendirmiyoruz. Meslek sahibi her sağlıklı insanın yapacağı gibi temel yetkinlikler üzerinden objektif bir

bakış açısıyla çalışıyoruz. Kısaca kimseye torpil yok. Böyle bir hak-kımız da yok. Yapsak, ilk önce torpil yaptığımızı yakarız. Sorumluluğumuz büyük, ince eler sık dokuruz. Hata yapmamak için bir kaleciye bütün departman hocaları bakar, değerlendiririz. Departmanımıza hoca alırken de amatör ve profesyonel kursumuzun değerlendirmelerine göre önde ve uyum içinde çalışabileceğimiz kursiyere, tüm hocalar bakıp, değerlendirerek Fatih Hocamıza sunduk. Seçimlerimizi, baştan beraberce belirlediğimiz ve uyduğumuz temel kriterlerimizi göz önünde tutarak yapıyoruz. Ben ve ekipteki hocalarım, aramızda geliştirdiğimiz ortak dili ve teknolojiyi kullanarak kolaylıkla her şeye yetiştirebiliyoruz. Kurslarda eğitim verdiğimiz kursiyerlerimizin her biri için departman sayfamızda yer açtık, şifreler verdik. Bizim gönüllü scoutlarımız olarak bulundukları yörelerdeki yetenekli kalecilerin görüntülerini, yönlendirdiğimiz şekilde analiz edip sayfamıza yüklüyorlar. Bu yolla bizler her Türk kalecisine eşit uzaklıkta olabiliyoruz. Kaleci antrenörlerimizin işlerini daha da kolaylaştırmak ve ülke kaleci antrenörleri arasında bilginin akışkanlığını artıracak ortak bir yöntem sağlamak için yeni geliştirdiğimiz kaleci analiz programını, önümüzdeki sezon öncesi gerçekleştirmeyi geleneksel hale getirdiğimiz kaleci antrenörleri seminerinde, her antrenörümüze hediye edeceğiz.

Kulüplere 14 yabancı oyuncu transfer etme hakkının tanındığı bir dönem yaşayacağız. Yerli kalecilerin bu rekabette neler yapabileceğini öngörüyorsunuz?

İyiler oynayacak. İngiltere'de de sorun çok benzer; yalnızca 5 takımın kalecisi İngiliz. "Neden?" diye soruyorlar, cevabı çok net, çünkü diğerleri yetersiz. Joe Hart'ın yerine yabancı kaleci arıyorlar mı?

Ülkemizde de tüm dünyada da böyle. İyinin yerine alternatif aranır mı? Sorun varsa, çözüm doğal olarak aranır. Her şey kalecilerimizin ve onlara yardım eden kaleci hocası meslek- taşlarımızla bizim ellerimizde. Buradan teknik direktörlere ya da idarecilere "Türk kalecileri tercih edin" gibi çağrılar yapmayı anlamsız buluyorum. Aynen hayatta olduğu gibi; değiştirebileceğimiz sadece kendimiziz. Benim en sevdiğim liderlik tanımlarından biri Gandi'ye ait, "Dünyada görmek istediğin değişimin kendisi ol!" Olumsuzluklara odaklanmadan etrafımızdakiler için pozitif bir dönüşüme önayak olmak istiyoruz. Kurslarda kaleci hocası adayları arkadaşlara da söylediğim gibi; "Kaleci yetiştirmeye çalışmayın! Kendinizi; işinizin gereğini lâyıkıyla yerine getirebilen kaleci hocası olarak yetiştirin. Emin olun, kaleciniz de işini lâyıkıyla yerine getiren kaleci olacaktır. Kısaca ona aynasınız, sizde ne görürse ona yönelecektir, kendinize dikkat edin."

Türk kaleciliğinin bugünkü durumunu "kalecilik geleneği" olan İtalya, İspanya, Almanya gibi ülkelerle kıyasladığımızda nerede konumlandırabiliriz?

Bana göre kaleciliğimiz geçiş döneminde. Şu an kıyasladığımızda, önceki yıllardaki kadar olmasa da genel olarak gerideyiz. Süper Lig'de 2014-2015 sezonuna kalelerde 5-6 yabancı kaleci başladı. Bir önceki sezon ise en çok oynayan 10 kalecinin sadece üçü Türk'tü. PTT 1. Lig'de 2014-2015 sezonuna 4 yabancı kaleci baş-

mayanlar hariç sınıflandırma yanlışlığı yaparak genç kaleci adaylarımızın ve dolayısıyla Türk kaleciliğimizin geleceğini riske atmamalı. Kaleciliğin bir de felsefi yönü var ve bana göre en önemli yön de ruhu. Fizik performansı beden ise, kalecilik felsefesi de ruhu. Ruh yoksa beden yaşamaz. "Ruhu nedir?" sorusuna cevabım ise bana göre bu röportaja sığamayacak boyutta, deniz gibi. Bu denizi de departman olarak koyduğumuz öz görüş gerçeğinde tüm dünya anlayacak.

Kaleci antrenörünün teknik ekipler içindeki konumu nedir?

ladı. Bir önceki sezon bu sayı 8'di. Kendi içimizde eskiye göre iyiyiz. Uzun yıllar tek kalecimiz varken, bir yıl öncesinde Volkan Demirel, Onur Kıvrak, Tolga Zengin oldu. Onlardan bir yıl sonraki üçlümüz Volkan Babacan, Ali Şaşal Vural, Mert Akyüz oldu. Şu anda bana göre Avrupa'da başarıyla görev yapabilecek bir kaç kaleciye sahibiz. Önümüzdeki sezon itibarıyla bunu sahalarda kanıtlayacağız.

Kafanızda bir ideal kaleci tipi var mı? Varsa bu tipi nasıl tanımlayabilirsiniz?

Dünyada şu an kalecilikte gelinen nokta, performans tipi olarak futsal kalecisi gibi, artı yan topları iyi olan, kısaca Alman Manuel Neuer gibi bir kaleci. Fiziksel olarak ise uzun-kısa, zayıf-şişman gibi ayrımlara pek takılmıyorum. Önemli olan işini gereği gibi yapma başarısını göstermesi. Yaptığı işi meslek olarak gören, işinin gereğini gerektiği gibi yapan kaleci, zaten olması gereken fizik yapısındadır bana göre. Gerçekten de lütfen fizik olarak uçuk kaçık uçlarda ol-

UEFA'ya göre de iyi durumda değil ki, yeni nesil kaleci antrenörlüğü kurs yapısını, kaleci antrenörlere teknik ekip içinde saygınlık kazandırmak amacıyla geliştirmeyi ihtiyaç görmüşler. Antalya'da UEFA'nın 8 ülke federasyonunun katılımıyla düzenleyip bizi de izleyici olarak davet ettiği organizasyonda Sayın Packie (Pat) Bonner'a, "Saygınlık kazanmak, biz kaleci antrenörlerinin elinde. En kritik mevkilerden birini çalıştırıyoruz. Futboldan anla, anlama - ki herkes anlar - kaleci iyi mi, değil mi, herkes bilir; adeta, uzaydan görünür. Kalecine değer kat, değer artırsın. Bu kadar basit" dedim. Yine matematik gibi (gülüyor). Kaleci antrenörleri olarak, teknik ekipte her saniye kalecilerle olan bizleriz ve bu avantajımızı teknik direktörün, bu alanda hata yapmaması anlamında meslek ilkelerimizle hizmetine sunarak katkıda bulunuruz. İşini bilen saygın teknik direktörler de bu hizmetten en üst seviyede yararlanır.

Attığınız her adımda,
kalktığınız her atakta,
çektiğiniz her şutta,
milletçe heyecan dorukta!

Türkiye inanıyor, biz inanıyoruz.
Milli Takımımızı Avrupa Şampiyonası yolunda
yürekten destekliyoruz.

0850 202 0 202
www.suratkargo.com.tr

suratkargo

Dev kupa sahibini arıyor

Galatasaray-Bursaspor

Bir yanda lig ve kupa şampiyonu Galatasaray, diğer yanda kupanın finalisti Bursaspor... İki takım, yaklaşık iki ay önceki Ziraat Türkiye Kupası finalinin ardından bu kez Osmanlı Stadi'nda 8 Ağustos günü Süper Kupa'nın sahibi olabilmek için kozlarını paylaşacak. Galatasaray Süper Kupa'daki altıncı finalinde dördüncü kupasını kazanmak isterken, Bursaspor ise ikinci kez çıktığı finalde bu onuru ilk kez tatmayı hedefliyor. Galatasaray ile Bursaspor, Cumhurbaşkanlığı Kupası dönemi de dâhil, bu platformda ilk kez karşı karşıya geliyor.

Ü

lkemizdeki futbol sezonu, büyük yarış alanı Spor Toto Süper Lig'in 14 Ağustos'ta başlamasıyla start alacak. Ancak bu uzun maratonun öncesinde ülke futbolunun en onurlu kupası için 8 Ağustos günü Başkent Ankara'da dev bir kapışma olacak. Geçtiğimiz sezon hem ligi hem de Türkiye Kupası'nı kazanan Galatasaray ile Türkiye Kupası'nın finalisti Bursaspor, 9. Süper Kupa'nın sahibi olabilmek için kozlarını paylaşacak. Galatasaray'ın müzesinde, üç Süper Kupa bulunuyor. İlki 2005-2006 sezonunda düzenlenen Süper Kupa'yı Beşiktaş'a 1-0 yenilerek kaybeden sarı-kırmızılı takım, 2008'de Kayserispor'u, 2012 ve 2013'te ise Fenerbahçe'yi yenerek üç kez zafer yaşadı. Geçtiğimiz sezon çıktığı beşinci finalinde Fenerbahçe'ye kaybeden Galatasaray, altıncı kez oynayacağı finalde Bursaspor'u mağlup ederek ülkenin en fazla Süper Kupa kazanan takımı olmayı amaçlıyor.

Bursaspor ise Süper Kupa'da bugüne dek bir kez boy gösterebildi. 2009-2010 sezonunu tarihinde ilk kez lig şampiyonu olarak tamamlayan ve ülkemizin şampiyonluk gören beşinci takımı olmayı başaran yeşil-beyazlılar, o yıl Süper Kupa'da Türkiye Kupası sahibi Trabzonspor'la karşı karşıya gelmiş ancak 3-0'lık yenilgiyle kupayı kaybetmişti. Bursaspor, bu sezon Türkiye Kupası'nı finalde kaybettiği Galatasaray'a üstünlük sağlayarak rövanş almak ve tarihinde ilk kez Süper Kupa'ya sahip olmak istiyor. Türkiye Ligi Şampiyonu ile Türkiye Kupası şampiyonunu karşı karşıya

Cumhurbaşkanlığı Kupası

Sezon	Takımlar	Skor
1965-66	Galatasaray-Beşiktaş	2-0
1966-67	Beşiktaş-Alтай	1-0
1967-68	Fenerbahçe hem lig hem kupa şampiyonu olduğu için maç yapmadan kupayı aldı	
1968-69	Galatasaray-Göztepe	2-0
1969-70	Göztepe-Fenerbahçe	3-1
1970-71	Eskişehirspor-Galatasaray	3-2
1971-72	Galatasaray-Ankaragücü	3-0
1972-73	Fenerbahçe-Galatasaray	2-1
1973-74	Beşiktaş-Fenerbahçe	3-0
1974-75	Fenerbahçe-Beşiktaş	2-0
1975-76	Trabzonspor-Galatasaray	2-1
1976-77	Trabzonspor-Beşiktaş	1-1 (3-1 Pen.)
1977-78	Trabzonspor-Fenerbahçe	1-0
1978-79	Trabzonspor-Fenerbahçe	2-1
1979-80	Trabzonspor-Alтай	3-0

Devlet Başkanlığı Kupası

1980-81	Ankaragücü-Trabzonspor	1-0
1981-82	Galatasaray-Beşiktaş	2-0

Cumhurbaşkanlığı Kupası

1982-83	Trabzonspor-Fenerbahçe	2-0
1983-84	Fenerbahçe-Trabzonspor	1-0
1984-85	Fenerbahçe-Galatasaray	1-1 (4-2 Pen.)
1985-86	Beşiktaş-Bursaspor	2-1
1986-87	Galatasaray-Gençlerbirliği	3-2
1987-88	Galatasaray-Sakaryaspor	2-0
1988-89	Beşiktaş-Fenerbahçe	2-1
1989-90	Fenerbahçe-Beşiktaş	3-2
1990-91	Galatasaray-Beşiktaş	1-0
1991-92	Beşiktaş-Trabzonspor	2-1
1992-93	Galatasaray-Beşiktaş	2-0
1993-94	Beşiktaş-Galatasaray	3-1
1994-95	Trabzonspor-Beşiktaş	2-0
1995-96	Galatasaray-Fenerbahçe	3-0
1996-97	Galatasaray-Kocaelispor	2-1
1997-98	Beşiktaş-Galatasaray	2-1 (uz.)

Süper Kupa

2005-06	Beşiktaş-Galatasaray	1-0
2006-07	Fenerbahçe-Beşiktaş	2-1
2007-08	Galatasaray-Kayserispor	2-1
2008-09	Fenerbahçe-Beşiktaş	2-0
2009-10	Trabzonspor-Bursaspor	3-0
2011-12	Galatasaray-Fenerbahçe	3-2
2012-13	Galatasaray-Fenerbahçe	1-0
2013-14	Fenerbahçe-Galatasaray	0-0 (3-2 pen.)

getiren bir organizasyon düzenleme fikri ilk olarak 1965-66 sezonunda hayata geçirildi ve o tarihten bu güne kadar zaman zaman kesintiye de uğrasa farklı isimlerle bir kupa düzenlendi. Cumhurbaşkanlığı Kupası adı verilen ilk organizasyonda kupayı Galatasaray kazandı. Cumhurbaşkanlığı Kupası, 12 Eylül darbesinin yapıldığı dönemde 1980-81 ve 1981-82 sezonlarında iki kez Devlet Başkanlığı Kupası adı altında olmak üzere 1998 yılına kadar tam 33 kez düzenlendi. Galatasaray, 10 defayla bu kupayı en çok kazanan takım oldu. Bursaspor ise bu kupada bir kez final oynadı ve 1986'daki bu finalde Beşiktaş'a 2-1 yenildi.

1998 yılında sona eren Cumhurbaşkanlığı Kupası'nın yerine tam 9 yıllık aradan sonra Süper Kupa organizasyonu kuruldu. Yine lig ve kupa şampiyonunu karşı karşıya getiren organizasyonun en önemli farkı, tarihi ve yeri konusundaydı. Cumhurbaşkanlığı Kupası hep Ankara'da düzenlenirken, Süper Kupa ilk defa ülke sınırlarının dışına taşarak Almanya'da or-

ganize edildi. Cumhurbaşkanlığı Kupası sezonun hemen bitiminde ve genellikle Haziran ayında eski kadrolarla oynanırken, Süper Kupa yeni sezonun öncesine taşındı ve yeni transferlerin de yer aldığı bir boy gösterisine dönüştü. Süper Kupa'yı 2006'da Beşiktaş, 2007'de Fenerbahçe, 2008'de Galatasaray, 2009'da Fenerbahçe ve 2010'da da Trabzonspor kazandı. 2011'de Süper Kupa organizasyonu sekteye uğradı. 2012 ve 2013'te Galatasaray'ın kazandığı kupanın 2014'teki son sahibi Fenerbahçe oldu.

Galatasaray bir defa "üçleme" yaptı

Bir takımın hem ligi hem de kupayı kazanarak duble yaptığı sezonların sayısı on iki. Bu on iki dublenin beşini Galatasaray, üçünü Fenerbahçe, ikişer tanesini ise Trabzonspor ile

Beşiktaş gerçekleştirdi. 11 dublenin yapıldığı geçmiş sezonların sadece 8'inde Cumhurbaşkanlığı Kupası ya da Süper Kupa maçı oynandı.

Bu 8 kupa maçında, duble yapan takımlar 2 kez rakiplerine üstünlük sağlarken, diğer 6'sından ne lig şampiyonu ne de kupa sahibi olamadan final oynayan takımlar galip ayrıldı. İlk dubleyi 1967-68 sezonunda Fenerbahçe gerçekleştirdi ve Cumhurbaşkanlığı Kupası'nın da otomatikman sahibi oldu. Sonraki sezonlarda bu durumu engellemek için duble yapan takımların ya kupa finalisti ya da lig ikincisiyle Cumhurbaşkanlığı Kupası maçı oynamasına karar verildi. Nitekim 1972-73 sezonunda lig ve kupayı kazanan Galatasaray, Cumhurbaşkanlığı

Kupası'nı lig ikincisi Fenerbahçe ile oynayıp 2-1 kaybetti. 1973-74'te duble yapan Fenerbahçe ise Cumhurbaşkanlığı Kupası'nı lig ikincisi Beşiktaş'a 3-0'lık yenilgiyle kaptırdı. Kupanın maç oynanarak yapılan ilk üçlemesi ise 1976-77 sezonunda Trabzonspor tarafından gerçekleştirildi. Hem lig hem de kupa şampiyonu bordo-mavililer, kupa finalisti Beşiktaş'la oynadığı Cumhurbaşkanlığı Kupası maçında da rakibine penaltılarda 3-1 üstünlük sağladı. 1982-83'te çifte şampiyon Fenerbahçe, lig ikincisi Trabzonspor'a 2-0 yenilerek Cumhurbaşkanlığı Kupası'nı kap-

tıırken, ertesi sezon tam tersi oldu. Bu defa da çifte şampiyon Trabzonspor, lig ikincisi Fenerbahçe'ye 1-0 yenilerek Cumhurbaşkanlığı Kupası'nı kaybetti. 1989-90 sezonunda duble yapan Beşiktaş, Cumhurbaşkanlığı Kupası'nda lig ikincisi Fenerbahçe'ye 3-2 yenildi. Kupadaki son üçleme ise Galatasaray'a kısmet oldu. 1992-93 sezonunda duble yapan sarı-kırmızılılar, lig ikincisi Beşiktaş'la oynadıkları Cumhurbaşkanlığı Kupası maçını da 2-0 kazandı. 1998-99 ve 1999-2000 sezonlarında duble yapan Galatasaray'ın şanssızlığı ise Cumhurbaşkanlığı Kupası organizasyo-

nunun o dönemlerde iptal edilmesiydi. Süper Kupa'nın kurulmasından sonra 2008-09 sezonunu hem lig hem de Türkiye Kupası şampiyonluğuyla kapatan Beşiktaş, Süper Kupa'yı 2-0 yenildiği Fenerbahçe'ye kaptırdı.

Süper Kupa ilk kez Ankara'da

Süper Kupa'nın dokuzuncu organizasyonuna Başkent Ankara ilk kez ev sahipliği yapıyor. İlk üçü Almanya'da, sonraki ikisi İstanbul Atatürk Olimpiyat Stadı'nda, altıncısı Erzurum'da, yedincisi Kayseri'de ve sekizincisi de Manisa'da düzenlenen Süper Kupa organizasyonunun 2015'teki adresi, Başkent Ankara'daki Osmanlı Stadı. Ankara'nın Sincan ilçesine bağlı Yenikent'te 1974 yılında hizmete açılan stat, 2005 ve 2014 yıllarında önemli ölçüde yenilemelere tâbi tutularak bugünkü görüntüsünü aldı. Çim zemine sahip, 19 bin 626 kişi kapasiteli stadyum, 105x68 metrelik saha ölçülerine sahip. Yedek kulübelerinin Avrupa standartlarına uygun bir şekilde yenilendiği statta, yedek kulübesinde içten ısıtmalı koltuklar ve 4 adet de masaj koltuğu bulunuyor. Stadın Yenikent ASAŞ olan adı, 17 Ekim 2014 tarihinde Ankara Büyükşehir Belediye Meclisi tarafından alınan kararla, "Osmanlı Stadyumu" olarak değiştirildi. Osmanlı Stadı'ndaki ilk maç ise, 19 Ekim 2014 günü Beşiktaş ile Sivasspor arasında oynandı. Kendi stadı yeniden inşa aşamasında olan Beşiktaş, geçtiğimiz sezon iç saha maçlarının bir kısmını Osmanlı Stadı'nda oynadı. Stadın asıl ev sahibi ise geçtiğimiz sezonu PTT 1. Lig'de ikinci sırada tamamlayarak yeni sezonda Süper Lig'de mücadele etme hakkını elde eden Osmanlıspor. Yani Osmanlı Stadı yeni sezonda da Süper Lig maçlarına sahne olmaya devam edecek.

Barcelona yolunun zihin kıvrımları

Barcelona'ya transferiyle sadece Türkiye'nin değil dünya futbolunun da gündemine oturan Arda Turan'ın bu büyük başarısını farklı bir boyutta ele almak istedik. 2006'dan 2011'e kadar **TamSaha**'ya verdiği 5 röportajdan çarpıcı noktaları öne çıkardık ve Bayrampaşa'dan Barselona'ya giden yolun taşlarını adım adım döşeyen bir beynin zihin kodlarını paylaşmayı amaçladık.

Mazlum Uluç

A

tletico Madrid transferiyle yaptığı sıçramayı, İspanya'da oynadığı futbolla bir dünya yıldızına dönüşerek taçlandıran Arda Turan, şimdi de futbolun şahikası olarak gösterilen bir noktada; o artık Barcelona'lı Arda. Türkiye'deki futbolseverler bu transferi farklı boyutlarıyla konuşuyor. Kimisi Arda'nın Barcelona'nın tarihinde transfer ettiği en pahalı yedinci oyuncu olmasından dem vururken, kimileri 6 ay futboldan uzak kalacağı sürede neler yapacağını öne çıkarıyor; bazıları da Messi'li, Neymar'lu, Suarez'li, Iniesta'lı kadroda Arda'ya yer bulma telaşıyla kafa yoruyor. Bizse bu dev transferi başka bir boyutuyla ele almak istedik. Artık 28 yaşına gelen ve futbolunun olgunluk çağlarını yaşamaya başlayan bir oyuncunun "dünya yıldızlığı"na dönüşme sürecinde hangi yollardan geçtiğini onun ağzından anlatmayı

denedik. Allah için elimizde de bol miktarda done vardı. Arda Turan'la ilki 2006 yılının Ağustos ayında yapıp Eylül ayında yayınladığımız, toplam beş röportaj mevcuttu. TamSaha'ya ilk röportajını 19 yaşındayken veren Arda Turan'la henüz emekleme çağında genç bir yıldız adayırken başlayan teşrik-i mesaimiz, onun Galatasaray'da zirveye çıktığı dönemleri de kapsıyordu, aynı forma altında ağır eleştirilerle karşılaştığı devirleri de... Eylül 2011'de TamSaha'da yayınlanan son röportajının spotunda onun için "Futbolumuzun genç oyuncularını öğüten makinesinden sağlam çıkmayı başaran ve kalburüstü oyuncular arasına adını yazdıran son yeteneğimiz o. Zaten futbol tarihimizin en pahalı oyuncusu olarak Atletico Madrid'e yaptığı transfer de değerini ortaya koyuyor. Ancak ona sadece yeteneklerini sa-

hada sergileyen bir oyuncu gözüyle bakmak da büyük bir haksızlık olur. O aynı zamanda oyuna ve hayata dair de çok çarpıcı tespitleri olan zeki ve akıllı bir genç. TamSaha'ya verdiği bu röportajda anlattıkları da ancak onun gibi doğru teşhisler koyan ve sözünü sakınmayan biri tarafından dile getirilebilir" cümlelerini kurmuştum. Bu yazıyı derlerken geriye dönüp baktığımda, tespitimin ne kadar yerinde olduğunu bir kez daha idrak etmenin keyfini yaşadım. Arda Turan, yürüdüğü ve ardına kadar açtığı yolla genç oyuncular için bir öncü aynı zamanda. Bu öncünün başarıya yürüdüğü yıllar boyunca ettiği kelimeler ise onun zihin kodlarını koyuyor ortaya. İşte bu zihin kodlarının, arkadan gelen genç oyunculara da yeni yollar açması temennisiyle bir kez daha hatırlanmasında fayda addediyorum.

Eylül 2006 - TamSaha

Hagi'yle çalışmak çok güzeldi, bana çok şey öğretti. Rakibimi nasıl kolay geçeceğimi, saha içinde nasıl davranmam gerektiğini, ciddiyeti, yeteneklerimi nasıl kullanacağımı, bazı şeylerin nasıl değer kazanıp kaybedebileceğini hep ondan öğrendim.

Ersun Yanal bana direkt "Bu forma senin" dedi ve oynattı. Kendimi futbolcu gibi, o takımın yıldızı gibi hissettim. Öyle oynayınca da faydalı olduğumu düşünüyorum. En önemlisi de orada mutluydum ve yüzüm gülüyordu.

Çok mutlu bir ailem var ve ben de o mutlu ailenin iyi çocuğuyum. Çok güzel dostluklarım var. Çevremdeki insanların sevgisi de bana pozitif enerji veriyor. Öylesine mutlu bir ailede yaşıyorum ki bugüne kadar evimizde bir tek tartışmaya şahit olmadım.

İnsanların bende göremediği birçok eksikimi biliyorum. Mesela herkes benim aşırı teknik bir oyuncu olduğumu düşünüyor ama ben aynı kanıda değilim. Fizik kapasitem yeterli değil. Bir de nerede ne yapacağımı biraz daha iyi kestirmem lâzım.

Daha önce kitap okumak gibi bir alışkanlığım yoktu ama artık okumaya başladım. Özellikle sporcuların yazdığı kitapları okuyorum. Marcel Desailly'nin 'Kaptan'ını, Maradona'nın 'El Diego'sunu, Lance Armstrong'un 'Yaşama Çevrilen Pedal'ını okudum.

İnsanlar her maçta benden goller ve asistler beklememeli. Ben takımın futbolu için elimden gelenin en iyisini yapmaya çalışıyorum ve gollerle asistler bunun bonusu. "Şımarır mıyım şımarırmayım?" tartışması yapılıyor. Ben şımarık nedir bilmiyorum.

Galatasaray'la bir yere kadar başarılar kazanmak istiyorum ama Avrupa'ya da mutlaka gitmek amacındayım. Hedeflerimi büyük tutuyorum. Bu konuda Ersun Hoca'nın da bana katkısı var, mantalite açısından bana çok yardımcı olmuştur.

Sorun hep futbolcularda aranıyor. Bir futbolcu genç takımlarda 80-90 kez milli oluyor, uluslararası tecrübe kazanıyor ama bu oyuncuya kendi takımında bir defa bile şans tanınmıyor. Sonra da futbolcu suçlanıyor.

Nisan 2007 - TamSaha

Bir futbolcunun her maçta gol atması ya da asist yapması imkansız. Ama benim vicdanım bugünkü kötü durumumda bile rahat. Çünkü sahaya çıktığım zaman sonuna kadar en iyi mücadeleyi veriyorum.

İlk başlardaki övgüler insanın gururunu okşuyor. Ama daha sonra ben bu övgüleri okumamaya başladım. Çünkü kötü olacağını bana anlatmışlardı ve gerçekten de kötü oldu. Benim üzüldüğüm şey, yapmadığım şeyleri yapmışım gibi göstermeleri.

Altyapıdan gelmiş bir oyuncu gibi değil, lider oyuncu gibi oynuyorum. Hatalar da yapıyorum ama iyi niyetimden kuşku duyulmamalı. İsterse sezon sonuna kadar rezil oynayayım ama Galatasaray şampiyon olsun.

Galatasaray taraftarlarının içinden birkaç kişi bana küfrediyorsa, Aydın, Mehmet Güven, Ferhat, Oğuz, Özgür, Mülayim, Cafercan, Uğur Erdoğan, Zafer Şakar sahaya çıktıklarında hangi güvenle oynayacak ki?

Tekniğimi geliştirebilmek için evde bile sürekli topa oynuyorum. Orhan (Ak) ağabey de "Komşular rahatsız oluyor" diye kızıyor. Fizik kapasitemi oldukça artırdım. Ancak patlayıcı kuvvetimde hâlâ eksiklik var.

Bordeaux maçında rakibime attığım kafadan dolayı iki maç ceza aldım. 19 yaşında bir oyuncu Şampiyonlar Ligi'nde iyi oynadığı bir dönemde neden kafa atar, ben buna üzülüyorum. Ama büyük ders aldım. Öğreniyorum işte.

Okuma yelpazemde elbette genişlik oluyor. Daha farklı kitaplara yöneliyorum. Şimdi düşünceye dair kitaplar okumaya çalışıyorum. Çünkü geçirdiğim şu zor dönemde kendimi motive edecek şeylere ihtiyacım var.

İstanbul zor bir şehir ama ben ne yaparsam yapayım idmandan sonra iki saat dinlenmeden tek adım bile atmam. Antrenmanın arkasından mutlaka iki saat uyurum. Sonra yemeğimi yerim ve akşam dışarı çıktığımda ya da sinemaya gittiğimde saat 23.00'te evimde olurum. Ertesi gün de dinlenmiş bir vücutla kalkarım.

Haziran 2008 - TamSaha

Her zaman samimi çalışıyorum ve samimi davranıyorum. Böyle olduğum sürece işlerin doğru olacağına inanıyorum. İşler bazen kötü gidebilir ama siz doğru olursanız işler de bir şekilde doğruya döner.

Eleştirildiğim dönemde de aynı Arda'ydım şimdi de aynı Arda'yım. Ama madalyonun iki yüzünü de görmem çok iyi oldu. Şimdi daha olgunum ve işler kötü giderken nasıl davranacağımı biliyorum. Bugünkü şaşaalı günlerde de bazı şeylere aldanmıyorum.

Bir Serdar Özkan'ımız, bir Gökhan Gönül'ümüz 3-4 milyon euro alan yabancı oyuncular kadar parayı da değeri de hak ediyor. Ama bu konuda çok büyük bir eksiklik var. Ben cesareti olan insanların başka şeyler konuşacağına bunları söylemesinden yanayım.

EURO 2008 grubumuzda dört takım eşit gibi duruyor ve ben bu eşitliğin bize avantaj sağladığını düşünüyorum. Çünkü biz inancı olan bir takımız, yüreği olan bir takımız. O mücadeleyi ortaya koyduğumuz zaman gruptan da çıkarız, şampiyon da oluruz.

Bordeaux maçında rakibe kafa atmam bile benim için çok önemli bir tecrübeydi. Bence önemli olan, bir hatayı bir defa yapmak. İnsan tabii ki birçok hata yapabilir ama dikkat edilmesi gereken şey, aynı hatayı bir daha tekrarlamamaktır.

Gerard ile Lampard İngiliz Millî Takımı'nın başına kimin geçmesi gerektiğiyle ilgili isim söylüyor. Ben söyleyince "Arda'nın haddine değil" oluyor. Benim haddime değilse, hiç kimsenin haddine değil.

Türk futbol modelinden söz edilecekse, her zaman oynamayı düşünen bir takım olmalıyız. Çünkü biz savunma yapmayı çok iyi beceremiyoruz. Biz topa sahip olarak savunma yapmalıyız. Hep oynayan ve hücum eden bir takım olmalıyız.

Sorun çocukların kişisel gelişimini sağlayamamakta. Biz İngiltere'de, Hollanda'da, Fransa'daki gibi büyümüyoruz ki. Dertlerle, sıkıntılarla büyüyoruz. Yardım etmezseniz, kötü oynama fırsatı vermezseniz bu çocuklar çıkamaz.

Burada bir maç kaybettiğin zaman 15 gün sokağa çıkamıyorsun. Avrupa'daki oyuncu kaybettiği maçın ardından stadin barında bir şeyler içiyor. Bakın Sabri'nin saçlarına kaç tane beyaz var. Benim de saçlarımda beyazlar çıkmaya başladı.

Ben 4-4-2'nin nasıl oynanacağını Millî Takım'da yeni öğrendim. Fransız çocuklar, Benzema'lar, Hatem Ben Arfa'lar bunları 15 yaşında biliyordu. Sonra beni onlarla kıyaslıyorlar. Beni onlarla niye kıyaslıyorsunuz ki?

Üç günde bir maç oynuyorum, haftada bir kez yemeğe gidiyorum. Oraya 35 tane kamera geliyor. Kusura bakmasınlar ama 35 kamera oraya geliyor diye haftada bir kez gittiğim yemekten kaçamam yani. Giydiğim ceket de eleştireceklerse eleştirsinler.

Herkes "Türk futbolu nereye gidiyor?" diyor. Oysa herkes kendi işini iyi yapsa futbolumuz çok daha iyi yerlerde olacak. Kadir Has Stadı'nda oynamak çok hoşuma gidiyor. Yöneticilerimiz 18 tane şöyle stat yapsalar da baksak futbolumuz nasıl ileri gidiyor.

Şampiyon olduğumuz zaman Avrupa'ya gitmek istiyorum. Galatasaray taraftarı da beni orada görmek ister. Burukluk olacaktır belki ama ben 90 yaşına da gelsem yine Galatasaray taraftarıyım. Gitmek istiyorum çünkü bu ülke şartları beni çok zorluyor.

Her gün ana haber bültenlerini izliyorum. Evde pijamalarımı giyer, "ajans" dinlerim. Çok isterim ki ülkemiz çok daha iyi yerlere gelsin. Bu ülke hepimize yeter. Ben huzur içinde bir arada yaşayabileceğimize inanıyorum.

Nisan 2010 - TamSaha

40 maç yenilmeyen bir Genç Millî Takımımız vardı. 1987 grubunda inanılmaz oyunculara sahiptik. O takıma bakıyorsunuz, bugün sadece 2-3 tanesi oynuyor, sadece 1-2 tanesi ilk on birde yer alabiliyor. Böyle bir yerde bütün suç çocuklarda mı?

Manisaspor'dan geri dönüşümde Gerets'in şans vermesi ve benim o şansı ilk seferinde iyi kullanmam var. Belki o ilk şansı iyi kullanamayasaydım ben de bugün olmayacaktım. Bu ülkede çocuklar böyle kayboluyor işte. Ama sorarsanız hep hocalarımız haklı.

Çok yetenekli çocuklar göz göre göre gidiyor. Antrenörlerin kaç tanesi çocuklara özel antrenman yaptırmış? Kaç tanesi mental bir antrenman yaptırmış? Kaç tanesi bir psikolog getirmiş? Kaç tanesi tahtada 1 saat boyunca pozisyonunu, oyununu anlatmış?

18-19 yaşındaki çocuğun hiçbir şeyine izin vermiyorsun, sadece eleştiriyorsun. Çocuk güzel kızla gezemiyor, iyi arabaya binemiyor, kaliteli yemek yiyemiyor, psikoloğunu tutmuyorsun, iyi antrenman vermiyorsun, sonra çocuk büyük futbolcu olsun diye bekliyorsun.

Çok üstüme geliyorlar, sıkıyorlar, keyfimi kaçırıyorlar. Ben gülmeyi, eğlenmeyi, yaşamayı seven bir adamım. Belki Avrupa'da başaramayacağım ama denemek istiyorum. Buna şu anda gücüm de imkânım da yeteneğim de var. Ben bunu yapacağım.

Eylül 2011 - TamSaha

Hiçbir zaman bir şeylerden korkup kaçacak, gidecek bir insan değilim. Hayatım boyunca cesaretli ve yürekli davrandım. Bu olayda da (Atletico transferi) aynı şekilde karar verdim. Artık Türkiye'yi Avrupa'da temsil etme zamanımın geldiğini düşündüm. Kendi şansımı denemek istedim.

Avrupa'ya gitme nedenlerimi sıralarsak; en şöhretli takımlara gidebilme ihtimalimi zorlamak, maddi imkânlar, futbola başka açılardan bakma isteğim, daha rahat bir yaşam alanı ve baskıdan kurtulduğuma yeteneklerimi daha ön plana çıkartabileceğime olan inancım.

Genç oyuncuya gerekli donanımları vermeden her şeyi yapmasını bekliyoruz. Önce bir şeyler vereceksiniz, yıldızınızı yıldız yapacaksınız ki o da size fayda sağlasın. Bizde ise hep bir "ezme" durumu söz konusu. Disiplin yok, iyi eğitim yok. Hep bir yadırgama durumu var.

Futbolcu, babasının parasıyla arabaya binmiyor ki! Eğer illa birisini eleştirmek veya birisiyle dalga geçmek isteniyorsa -ki buna hiç hakları yok- baba parası ile geçinen, hiç çalışmayıp bütün sene boyunca tatil yapanları gündeme getirsinler. Bizler ağır işçi gibi çalışıyoruz.

Galatasaray taraftarının ıslıkladığı Arda, kulübe en çok bonservis bedelini getirerek takımdan ayrıldı. Her sene milyarlarca para verilerek getirilen yabancı futbolculardan daha fazla emek vererek oynadı. Üstelik onlardan daha az para alarak. Yeri geldi boş mukaveleye imza attı.

Altyapıdan yetişmişsin, büyük paralar bırakıp gidiyorsun, sadece tesis personeli seni uğurlamaya geliyor. Sağ olsunlar bir plaket yaptırılmışlar. Üzerinde "Bize yaptıkların için teşekkür ederiz. Seni seviyoruz" diye bir ifade yer alıyor. Benim için hayattaki en değerli ödül odur.

Şu anda kendimi o kadar rahat hissediyorum ki, bunu İspanya'ya gidince anladım. Bir birey olduğumu, insan olduğumu hatırladım. Kendimi o kadar kontrol mekanizmasının içine sıkıştırmışım ki...
"Aman o üzülmesin, aman şunun kalbini kırmayayım" demekten benliğimden uzaklaşmışım.

milli takımın yanındayız

milli takım enerji sponsoru

İtalya maçı dönüm noktam oldu

Hayrullah Mert Akyüz

Bundan bir yıl önce 3. Lig'de Payas Belediyespor'un kalesini koruyan, sona eren sezonda ise PTT 1. Lig'de Adanaspor'da yaptığı çıkışla kendisini gösteren 22 yaşındaki kaleci, masal gibi bir yükselişle Milli Takım kadrosunda kendisine yer buldu. A2 Millî Takımı'nda İtalya'ya karşı gösterdiği performansın dönüm noktası olduğunu düşünen genç file bekçisi, çarpıcı öyküsünü **TamSaha**'ya anlattı.

Rasim Artagan

Sadece bir yıl önce 3. Lig'de Payas Belediyespor'da kiralık olarak oynayan bir oyuncu-ken bugün A Millî Takım kam-pındasın. Oldukça çarpıcı bir yükseliş ve biz de seni tanımak istiyoruz. En başa dönersek,

bize futbolla nasıl tanıştığını anlatır mısın?

Futbola Adanaspor altyapı-sında başladım. Seçmelerden geliyorum. 13 yıllık futbol haya-tım var. Bunun yaklaşık 4.5-5 yılı profesyonel olarak devam

ediyor. Adanaspor'daki ikinci sezonumda İskenderunspor'a kiralık gittim. İki maç oynayıp geri geldim. Adanaspor'da bir sezon daha geçirdikten sonra Payas Belediyespor'da forma giydim. 19 maç oynadım. Benim

Adanaspor'un altyapı seçmelerine gittiğimde altyapı sorumlusu Eyüp Arın, "Kaleci olan var mı?" diye sorunca elimi kaldırdım. Anlık bir reflekti. O gün elim iyi ki kalkmış. Kaleci değil de oyuncu olsam belki bu kadar başarılı olamayacaktım.

Ailem manevi olarak beni çok rahatlatıyor. Her maçtan önce stada gittiğimde annemi muhakkak arar, "Bana dua et" derim. Bu benim için ayrı bir totemdir. Her maç öncesi annemin duasını alırım. Çok şükür böyle geldi, böyle de devam edecek.

Beni en fazla eleştiren babamdır. Maçtan sonra üç saat analiz yaparız. Önce iyi veya kötü babamın eleştirisini alırım. Babam maçlarımı locada değil maratonda izler. "Ben taraftarım, maratonda izlerim" der. "Kötü gol yersen seni yuhalarım" diyen bir babam var.

Rekabet, başarıyı getirir. Nitekim Atilla ağabeyle de böyle oldu. Forma orada asılıdır. Çok çalışan, iyi olan giyer. Formayı aldığım dönemden sonra Atilla ağabey hiçbir zaman surat asmadı ya da kötü bir tepki göstermedi, destek verdi. Ona çok teşekkür ediyorum.

adıma başarılı bir sezondur. Oradan U20 Milli Takımı'na gitmiştim. Orada da başarılı oldum. Önce istemekten geçiyor bu işler... Ne olursa olsun hayatta her zaman istemek, inanmak ve çok çalışmak gerekiyor. Ben de bunu başardığımı düşünüyorum. Ama daha yolun başındayım. Bu daha başlangıç. Daha yeni adım attım. Bundan sonra devamı gelir inşallah. Devamlılık da çok çalışmaktan geçiyor. Daha önce bir çalışıyorsam artık üç çalışmak zorundayım. Çünkü artık bu patentini aldıktan sonra yüküm daha ağır. Bunun da farkındayım. İnşallah Milli Takım'da kalıcı olup devam etmek, birinci kaleci olmak istiyorum. İnşallah başarırım.

Adanaspor altyapısına girmeden önce futbolla ilgili neler yaşıyordun?

İlkokul dördüncü sınıfa giderken okul takımında oynuyordum. O zaman orta sahada forma giyi-

yordum. Ama Adanaspor'un seçmelerine gittiğimde kaleci oldum.

Kaleci olmanı kim istedi?

Babam kaleciydi. İçinde kalan bazı ukdeler var. Geçmişten gelen haksızlıklar gibi... Babamın biraz da bu sebepten içi buruktu. Seçmelere girerken bana, "Oğlum kaleci olursan daha iyi olur" dedi. Ben de mahalle arasında top oynarken hep kaleye geçerdim. Lakâbım da Taffarel'di... "Tafo" diyorlardı bana... Taffarel'i çok seviyordum. Galatasaray'ın UEFA Kupası'nda şampiyonluğa gittiği dönemdi. Adanaspor'un seçmelerine gittiğimde altyapı sorumlusu Eyüp Arın'dı. Hâlâ da devam ediyor. "Kaleci olan var mı?" diye sorunca elimi kaldırdım. Ancak nasıl kaldırdım ben de bilmiyorum. Anlık bir reflekti. Sonra da kendi kendime, "Ben ne yapıyorum" dedim.

Bir anda elini kaldırmadan

göğsündeki ay-yıldız kadar geldin yani...

Evet, aynen öyle oldu. Allah bütün genç oyunculara ve profesyonel futbolculara bu duyguyu yaşatsın. Gerçekten inanılmaz bir duygu. Ay-yıldızlı formayı taşıyorsun; Türkiye'nin elit futbolcularıyla berabersin. Milyonların izlediği kişilerden birisin. Allah bunu bana nasip etti çok şükür. Bunun karşılığını vereceğim inşallah. Sağ olsun ağabeyler çok yardımcı oldu. O gün elim iyi ki kalkmış. Kaleci değil de oyuncu olsam belki bu kadar başarılı olamayacaktım.

Babanın eski bir kaleci olduğunu söyledin. Herhalde ailen de bu yolda sana gereken desteği verdi, değil mi?

Ailem inanılmaz destek oldu. Müthiş bir destek var arkamda. Her maçıma çıkarken o manevi gücü yanımda hissettim. Buna altyapıda ilk çıktığım maç da

dâhil. Babam hiçbir zaman beni yalnız bırakmadı. Bu konuda babama çok teşekkür ediyorum. Ailem benim için apayrı... Gerçekten manevi olarak beni çok rahatlatıyorlar. Her maçtan önce stada gittiğimde annemi muhakkak arar, "Bana dua et" derim. Bu benim için ayrı bir totemdir. Her maç öncesi annemin duasını alırım. Çok şükür böyle geldi, böyle de devam edecek. Ailem benim her şeyim. İnanır mısınız, babam her deplasmana normal bir taraftar gibi gelir, bana da bunu söylemez. Böyle bir adam babam Hikmet Akyüz. Beni en fazla eleştiren de odur. Maçtan sonra üç saat analiz yaparız beraber. Oturur konuşuruz. Önce iyi veya kötü babamın eleştirisini alırım. Bir dipnot vereyim. Babam maçlarımı locada değil maratonda izler. "Ben taraftarım, maratonda izlerim" der. "Kötü gol yersen seni yuhalarım" diyen bir babam var.

Adanaspor altyapısında üzerinde emeği olan antrenörler kimlerdi? Üzerimde emeği olan bütün hocalara teşekkür ediyorum. Başta altyapıda Cem Kurtar vardı. Altyapı sorumlumuz Eyüp Arın, İsmail Akbaşlı, Feyzullah Küçük, Hüseyin Avni Yüce, Çetin Ünal, Haluk Uğurludoğan... Hepsinin çok emeği var üzerimde. Malzemecinin bile bende çok emeği var. Altyapıda bir Aziz ağabeyimiz vardı. Ona da emekleri için teşekkür ediyorum. Mustafa Şentabaklar diye bir hocam vardı. Devre arasından itibaren bizimle çalıştı 15 haftalık süreçte. Onun da bende çok büyük emekleri var. Çok teşekkür ediyorum herkese. Sonuçta kimse emeklemeden koşamaz. Emekledim, yürüdüm... Emeklerken olan hocalar, yürürkenki hocalar, koşarkenki hocalar... Hepsinin ayrı yerleri var. Unutulacak insanlar değil hiçbirisi. İnsan hangi işle uğraşırsa uğraşsın unutmamalı, vefalı olmalı.

Burada araya girip sorayım; Fatih Terim Hocayla çalışmak seni nasıl etkiledi?

Öncelikle beni Milli Takım kadrosuna çağırdığı için Fatih Hocama çok teşekkür etmem gerekiyor. Alt liglerden bir oyuncunun A Milli Takım'a çağırılması çok alışıldık bir durum değil ama Fatih Hocamız bunu geçmişte de yapmıştı. Kamp sırasındaki gözlemlerime gelince, Fatih Hocamızın işini büyük bir ciddiyetle yaptığı hemen göze çarpıyor. Zaten işini bu kadar iyi yapmasa idol olmazdı. Sonuçta dünya çapında ismi sayılan bir teknik adamdan bahsediyoruz. Keşke imkânım olsaydı da böyle bir karakterle daha önce çalışabilseydim.

Kulüp kariyerine dönersek, iki kez kiralık olarak başka takımlara gitmek seni nasıl etkiledi?

Kiralık gittiğimde takımda düşünülmediğim gibi bir hisse hiç kapılmadım. Çünkü Adanaspor camiasında benimsendiğimi dü-

“Bir kere bu işe baş koyduysan, çalışmak zorundasın. Kaleciliğe başladığım günden beri gerçekten bu işi severek, isteyerek, coşkuyla, her gün ayrı bir zevkle yaptım. İdmanlara bu duygularla gittim. Hatta çoğu zaman idmanlara yürüyerek gittim.

“Bir gün idmandan geldim. Bilgisayarın başında haberlere bakıyordum. A Millî Takım haberi vardı. “Allah’ım bir gün bana da nasip et bu duyguyu” dedim. Önceden Adanaspor’da oynamaktı hedefim... Sonra A Millî Takım oldu. Çıta daha da yükseldi.

“Zirvede kalabilmenin yolu profesyonelce yaşamak, kendine bakmak, iyi beslenmek ve dinlenmekten geçiyor. Yapacağın kötü bir hareket, bırakacağın kötü bir iz, seni her yönden eksiye götürür. Bunu almamak için her konuda profesyonel olmalısın.

“İstanbul’un üç büyük takımından birisinde oynamayı ve Avrupa’ya gitmeyi hedefliyorum. İngilizcem fena değil. Konuşmakta sıkıntı çekmiyorum. Ama İngilizceyi anadilim gibi konuşup, Fransızca ve Almanca da öğrenmek istiyorum.

şünüyorum. Yöneticilerimiz ve hocalarımız, benim oynayarak tecrübe kazanmamı istedikleri için böyle bir yola başvurdular. Bunu bildiğim için psikolojik olarak hiçbir zaman bunalım yaşamadım. İşimi yaptım ve geri döndüm.

Arda Turan’ın Manisaspor’a kiralık giderek yaptığı çıkışı örnek verebiliriz sanırım burada...

Evet, aynen öyle... Kiralık gidip gelmek kötü bir şey değil. Kiralık gittiğin kulüpte bu süreyi nasıl geçirdiğin önemli. Senin

hakkında orada verilen notlar önemli. “Sezonu iyi geçirdi, iyi oynadı, beyefendi bir kişiliğe sahip” dedikleri zaman olay bitiyor. Geldikten sonra ona göre muamele görüyorsun. O yüzden kiralık gitmek kötü değil.

Sezon başında Atilla Koca’nın ye-değiydin. Atilla gibi Süper Lig tecrübesi olan bir kaleciyi yedek bırakıp, birinci kaleci olmanı sağlayan süreçten bahseder misin?

Atilla ağabey gerçekten ağabeydi... Oynamadığım sürede bana çok destek oldu. Benim için oynamamak diye bir şey yoktur, forma savaşı vardır. Saygı ve sevgi bırakılmadan savaş vardır. Ben o savaştaydım. Sezon başında bize bir kaleci daha gelmişti; Evren Özyiğit. Üç kaleciydik. Bu savaşın içinde var olmak istiyordum. Rekabet, başarıyı getirir. Nitekim Atilla ağabeyle de böyle oldu. Rekabet ettiğim kişi meslektaşım; saygı duyarım. Ama o forma orada asılıdır. Çok çalışan, iyi olan giyer. Bu felsefe vardır futbolda. Özellikle kalecilikte... Çünkü kalecilik biraz sabır işidir. Tecrübesine saygı duymak lâzım. Ama forma şansı bir gün geldi. Ben de değerlendirdiğimi düşünüyorum. Allah da yüzümüze baktı, “Yürü ya kulum” dedi. Ben de çalışmaya

devam ettim. Ama formayı aldığım dönemden sonra Atilla ağabey hiçbir zaman surat asmadı ya da kötü bir tepki göstermedi, destek verdi. Ona çok teşekkür ediyorum. Gerçekten ağabey gibi davrandı. Tecrübesini buradan anladım. Oynamadığı dönemlerde insanlar tecrübesini daha çok belli ediyor.

Futbola başladığında seninle birlikte olan pek çok arkadaşın şimdi bu oyunun dışında kaldı. Sense bugün A Millî Takım kadrosundasın. Seni diğerlerinden ayırıp, bugünkü noktaya getiren hangi özelliklerin oldu?

Bir kere bu işe baş koyduysan, çalışmak zorundasın. O arkadaşlarım çoğu zaman işten kaytarmayı ve işi benimsememeyi tercih etti. Onlar öyle yaptığı için bu oyunun dışında kaldı. Ama ben kaleciliğe başladığım günden beri gerçekten bu işi severek, isteyerek, coşkuyla, her gün ayrı bir zevkle yaptım. İdmanlara bu duygularla gittim. Hatta çoğu zaman idmanlara yürüyerek gittim. Bu da ayrı bir not. İnsanın gerçekten istedikten sonra yapamayacağı bir şey yok. Ben istedim, arzuladım ve hayal ettim. Bir hatıramı anlatayım. Bir gün idmandan geldim. Bilgisayarın başında haberlere

bakıyordum. A Millî Takım haberi vardı. “Allah’ım bir gün bana da nasip et bu duyguyu” dedim. Ama içimde gerçekten ukde kalmıştı. “Yapabilirim” dedim. Önceden Adanaspor’da oynamaktı hedefim... Sonra A Millî Takım oldu. Çıta daha da yükseldi. Şimdi bir çalışıyorsam, iki çalışmak zorundayım. Çünkü hedef büyüdü. Hedef büyüyünce daha çok çalıştım. Bu da oldu. Çok çalıştım. Ama daha başlangıçtayım. Mesele o kapıdan içeri girip, içeride kalmakta zaten...

Gerçekten de en büyük sorunlardan birisi bu... Bir şekilde zirveye çıkıyorsun ama orada kalmak çok daha zor.

Orada kalabilmenin yolu profesyonelce yaşamak, kendine bakmak, iyi beslenmek ve dinlenmekten geçiyor. Yani profesyonellik sadece sahada değil, saha dışında da önemli. Saha içinde yaptığın iş belli. Ama saha dışı çok çok önemli. Yapacağın kötü bir hareket, bırakacağın kötü bir iz, seni her yönden eksiye götürür. Aldığın her eksi de giderek büyür. Bunu almamak için her konuda profesyonel olmalısın. Oturmana, kalkmana, uyumana, çatal tutuşuna, yemek yiyişine dikkat etmelisin. Artık parmakla göste-

“Açıkçası A2 Millî Takımı'na çağırılabilceğimi düşünüyordum. Birden “A Millî Takım'a davet edildin” denilince şoke oldum. İnanılmaz bir şeydi... Emeginin karşılığını almış olmak çok başka bir duygu. Ben bu işe emek verdim. 20 maç oynadım ve hepsi de benim için finaldi.

“9 kişiyle 2-2 tamamladığımız İtalya maçında dört penaltı atıldı, dördünde de köşeyi bildim ve üçünü çıkardım. Çok zor bir maçtan bu şekilde galip ayrılmak, takımı bir yerden bir yere taşımak çok önemli. 9 kişi kalan takımı finale taşıyorsun. O maç benim için dönüm noktasıydı.

“Bazen farkında olmadan oyuna dalıyorum. Halbuki sahayı yüzde 100 görmem lâzım. “Kaleci adam deli olur” derler. Her maçtan sonra aynanın karşısında kendi kendime konuşuyorum. “Bu maçta ne yaptın?” diye soruyorum kendime...

“Alper Hoca işini çok seviyor. Her antrenman onun için çok önemli ve idmanlarda çok heyecanlı. İşinde yüzde 100 disiplin ve konsantrasyon istiyor. Kendisini diğer hocalardan ayıran en önemli özellik de bence bu... Her işi yüzde 100 istiyor.

rilen bir insan oluyorsun. O yüzden attığın adıma dikkat etmek zorundasın ki, sonu kötü olmasın.

Burada bağlantılı bir soru soracağım ki bence çok önemli... Okul eğitimini hangi düzeye kadar sürdürdün?

Eğitim ve kültür çok önemli. Şu an açıktan üniversite okuyorum. Allah izin verirse bu sene BESYO'ya gireceğim. Okul konusunda babama değinmek istiyorum. Okul zamanı çok zorlanıyordum. Hem antrenman hem okul çok zordu. Ben de o bunalımı yaşadım. “Futbol mu, okul mu?” ikilemine düştüm. Babamla oturup konuştuğumda bana, “Oğlum liseyi mutlaka bitir” dedi. Burada ailemden bahsetmek istiyorum biraz. Ablam Aydın'da Tıp Fakültesi'nde okuyor. En büyük ağabeyim Bolu'da Uluslararası İlişkiler Bölümü'nü bitirdi. Bir ablam da hem Akdeniz Üniversitesi mezunu hem de açık öğretimde okudu. Yani eğitime önem veren, böyle bir aileden geliyorum. Diğer kardeşlerimden eve takdir-teşekkür yağarken babam benim futbolcu olmama hoşgörülü davrandı. Her zaman arkamdaydı. **TFF, Türkiye'de ilk kez Spor Lisesi projesini hayata geçirdi. Orada öğrenciler hem okuyor hem de futbola devam ediyor. TFF'nin amacı bu liseleri Türkiye geneline yaymak. Bu proje hakkında neler söylersin?**

Bir futbolcunun eğitim hayatını sürdürebilmesi ancak bu yolla mümkün olabilir. Normal liseler tam gün eğitim veriyor. Sabah 08.00'de okula gidip, 16.00'da çıktıktan sonra bir da antremana katılmak kolay değil. Ama Spor Lisesi projesinin Türkiye geneline yayılması, bütün futbolculara kolaylık sağlayacaktır. Eğitim ve futbol bir arada yürüyebilir. Çünkü oradaki eği-

tim, çocuğun futboldaki programına göre ayarlanacak. Genç kardeşlerime tavsiyem, futbolla eğitim arasında bir ikilemde kalsalar bile eğitimden asla vazgeçmemeleri.

A Millî Takım kadrosuna davet edilmenin ardından gözler sana çevrildi. Kariyer hedefinden söz eder misin?

Her oyuncu gibi İstanbul'un üç büyük takımından birisinde oynamayı ve Avrupa'ya gitmeyi

hedefliyorum. En büyük hayalim Avrupa'nın köklü takımlardan birisinde oynamak.

Peki, bu hedef doğrultusunda yabancı dil öğreniyor musun?

İngilizcem fena değil. Konuşmakta sıkıntı çekmiyorum. Ama İngilizceyi anadilim gibi konuşup, Fransızca ve Almanca da öğrenmek istiyorum. Bu çok önemli çünkü.

A Millî Takım kadrosuna davet edilmeyi bekliyor muydun? Öğ-

rendiğinde ilk tepkilerin ne oldu? Eyüp Hocam bu konudan bahsetmiş, “Senin için iyi gelişmeler olabilir. Sakın kendini bırakma” demişti. Ben tatil de yapmadım. Bir haftalık süreyi çalışarak geçirdim. Açıkçası A2 Millî Takımı'na çağırılabilceğimi düşünüyordum. Öyle kuruyordum kafamda. Birden “A Millî Takım'a davet edildin” denilince şoke oldum. İnanılmaz bir şeydi... Çok güzel bir duyguydu. Alper Boğuşlu Hocam aradı, “1 Haziran'da İstanbul'a geliyor-sun. A Millî Takım kampı için hazırlanıyorsun” dedi. O an nasıl mutlu olduğumu anlatamam. Gerçekten emeginin karşılığını almış olmak çok başka bir duygu. Ben bu işe emek verdim. 20 maç oynadım ve hepsi de benim için finaldi. Takım biraz sıkıntılı bir dönem geçirse de istikrarı yakaladım. Bunun da karşılığını aldığımı düşünüyorum. Fatih Hoca'nın ve Alper Hocamın beni buraya davet etmesi büyük bir ödül oldu benim için. İnşallah devamı gelir.

25 Mart'ta İtalya ile oynanan A2 maçı sanırım senin kariyerinde dönüm noktan oldu. Takım 9 kişi kalmasına rağmen uzatmalar dahil 120 dakikayı 2-2 bitirmeyi başardınız. Sonrasında da penaltılarla rakibe üstünlük sağladınız. Bize o maçı kendi açıdan anlatır mısın?

İtalya maçından biraz öncesine gideceğim. İzmir'de oynadığımız Altınordu maçını kaybetmiştik ve motivasyon olarak düşmüştüm. Ama A2 Millî Takımı'na geldikten sonra, “Burası bambaşka bir yer” diye düşündüm. Atilla Küçüktaka Hocam şans verdi sağ olsun. Ben de o şans değerlendirmek istedim. Ondan önce U20'de oynamıştım. Ama bu kadar ciddi bir maçta ilk kez oynayacaktım. Millî forma altında ilk resmi maçımdı. Sahaya çıkarken tatlı bir heyecan yaşıyor insan. Bence bu heyecan mutlaka olmalı ve asla ölmemeli.

Beşinci dakikadan sonra o heyecanı atlattım. 26. dakikada Atınç kırmızı kart gördü. 10 kişi kaldık. 1-0 gerideyiz. Daha sonra beraberliği yakaladık, öne de geçtik ama İtalya da bir gol bulunca skor 2-2'ye geldi. 82. dakikada Emre Çolak kırmızı kart gördü ve 9 kişi kaldık. Yine de 120 dakikayı 2-2 bitirmeyi başardık. Atilla Hocam bana, “Penaltı istatistiğin nasıl?” diye sordu. Ben de “Ligde üç penaltı oldu, üçünde de köşeyi bildim, birini çıkardım” dedim. Çıktım. Hislerime güvendim. O maçta dört penaltı atıldı, dördünde de köşeyi bildim ve üçünü çıkardım. Hatta iki buçuk diyelim. Dördüncü penaltıda top direğe ve ayağıma çarpıp çıktı. Çok zor bir maçtan bu şekilde galip ayrılmak, takımı bir yerden bir yere taşımak çok önemli. Güzel bir duygu. Bir de Millî Takım olunca apayrı bir duygu. 9 kişi kalan takımı finale taşıyorsun. Seri penaltılarda herkesin gözü kalecilerde oluyor. Yine Allah yardım etti. Dediğiniz gibi, o maç benim için dönüm noktasıydı.

O zaman özeleştiri kısmına gelelim... Kendinde eksik gördüğün yerler neler?

Bazen farkında olmadan oyuna dalıyorum. Örnek vereyim; pozisyon sağ taraftan geliyor, o tarafa dalıyorum. Halbuki sahayı yüzde 100 görmem lâzım. Bunu babamla çok konuşuyoruz. Bu dalma olayına dikkat etmem gerekiyor. Her maçtan sonra özeleştiri yapıyorum. “Kaleci adam deli olur” derler. Ben her maçtan sonra aynanın karşısında kendi kendime konuşuyorum. “Bu maçta ne yaptın?” diye soruyorum kendime... “Bu maç bunu yaptım, ama şunu, şunu yapmalıydım” diyorum. Sonra babamı arıyorum. Babamla maçı konuşuyoruz. Bana patır patır söylüyor. Hemen hemen aynı kapıya çıkıyoruz babamla... Maç maç analiz yapıyorum. İnsanlar hedeflerini büyük koyduğu

zaman küçük hedeflerle belirlediği noktaya ulaşmalı. Aşama aşama gidilmeli. Böyle de yapıyorum. Her maç benim için final. Böyle bakmak zorundayım. Çünkü emek veriyorum. Başarmak zorundayım. Emeliğin karşılığını almak zorundayım. Haftanın altı günü çalışıp, yedinci gün maça çıkıyorum. Altı günü ter akıtıyorum. O benim için bir ödül. Her maça bu konsantrasyonla çıkıyorum. Her maç benim için değerli. Hedefleri küçültüyorum ve basamak basamak ilerliyorum. İnşallah önce A millî forma, sonra üç büyükler, sonra Avrupa... Kişisel hedeflerim bunlar...

Millî Takım'ın kaleci antrenörü Alper Boğuşlu; Tolga Zengin ve Onur Kıvrak gibi iki değerli kalecinin gelişimine büyük katkı sağlayan bir isim. Sen de burada onunla çalışma imkanı buldun. Alper Hocanın en belirgin özellikleri neler?

Alper Hocayı Trabzonspor'da Onur ve Tolga'yı çalıştırdığı dönemde de yakından takip ediyordum. Çünkü ikisi de çok iyi oynuyordu. Sonra Alper Hocanın nasıl bir antrenör olduğunu araştırdım. Millî Takım kampında da bizzat gördüm. Gerçekten işini çok seviyor. Her antrenman onun için çok önemli ve idmanlarda çok heyecanlı. İşinde yüzde 100 disiplin ve konsantrasyon istiyor. Kendisini diğer hocalardan ayıran en önemli özellik de bence bu... Her işi yüzde 100 istiyor. Gerçekten Alper Hocayla çalıştığım için kendimi çok şanslı hissediyorum. İdman içinde geliyor, uyarılarda bulunuyor. Antrenman dışında sohbet ediyor. Aşama kaydetmen için seni her şekilde uyarıyor. Bir ağabey, bir baba, bir tecrübeli eski kaleci olduğu için tecrübelerini sana aktarmaya çalışıyor. Gerçekten çok değer veriyor. Karşısındaki önce insan, sonra kaleci olduğu için

onun için çok değerli. Her antrenman onun için çok önemli. Boşlama veya kendini salma gibi bir durum asla söz konusu olamıyor.

Yeni katılan bir oyuncu olarak Millî Takım'ın kamp ortamı ve buradaki arkadaşlık ilişkileri için neler söyleyebilirsin?

Dediğiniz gibi Türkiye'nin yıldızlarıyla beraberim. Bugün Arda Turan, Hakan Çalhanoğlu, Burak Yılmaz gerçekten dünya yıldızı... Başta biraz çekimserlik vardı ama buraya girdiğimde onu aştım. Ego olmaya insan bunlar... Konuşuyorlar, sorunlarını, dertlerini paylaşıyorlar. Bu yüzden hiçbir sıkıntı yaşamadım. İlk günden sonra ortama alıştım. Hakan'la masa tenisi oynadık, ben kazandım.

Bir kaleciyle de masa tenisi oynamaz ki... Adamın işi gereği refleksleri inanılmaz iyi...

Refleks var, ama Hakan da frikik atar gibi sert vuruyor toplara. 30 metreden raketle atıyor sanki... Mehmet Ekici ile oynadık. O biraz iyi yalnız (gülüyor). Ağabeylerin hepsi çok iyi. Çok mütevazılar.

Hepsine çok teşekkür ederim. **Riva'daki bu yeni tesisi nasıl buldun?**

Diğer tesislerle kıyasladığım zaman burası apayrı bir yer. Müthiş bir tesis. Her şeyiyle dört dörtlük. İdman yaptığımız sahanın yüzde 3'ü suni, yüzde 97'si gerçek çim. Bir tek Wembley'de varmış bu zemin. Bir de burada var. Burada bulunmaktan büyük keyif aldım. İnsan bu tesislerde motive oluyor, antrenmana şevkle gidiyor.

Futbol dışında ilgi alanların neler?

Kitap okuyorum. Hemen hemen 20 günde bir kitap bitiriyorum. Onun dışında Play-Station oynuyorum. Masa tenisi, golf ve tenisi çok seviyorum. Çok yüzüyorum. Sporu çok seviyorum. Akşam uyumadan ip atlıyorum 1.5 saat. Uyumayı pek sevmiyorum. Uykuyla aram çok yok. Standart uyku düzenimin var. Gece 12'de yatar, sabah 8'de kalkarım. Sinemaya gitmeyi çok severim. Vizyondaki filmleri takip ederim. Hayattan keyif alıp, mutlu oluyorum.

SENİN ADIN TÜRKİYE

**İnanıyoruz, güveniyoruz,
Bize yeni mutluluklar yaşatacağınızı biliyoruz.
Vurduğunuz gol, yolunuz Avrupa olsun.**

ngkutahyaseramik.com.tr

@millitakimaski

FUTBOL MİLLÎ TAKIMLAR ANA SPONSORU

NG | KUTAHYA
SERAMİK

Yangında ilk terkedilenler

2014-2015 sezonu ligimizde 18 teknik direktör değişikliği ile geride kaldı. Günü kurtarmaya yönelik yapılan bu hamleler zaman zaman işe yarasa da aslında takımlar üzerinde büyük bir etki yapmadığı ortada. Avrupa'nın beş büyük ligi ile karşılaştığımız zaman ise büyük bir gerçek ortaya çıkıyor: Çok sabırsızız!

Mustafa Koç

Sota Arveladze, Trabzonspor'da göreve başladıktan sonra yaptığı ilk açıklamada; "Bana bir yıl değil, 25 yıl sabredin" dedi. Ülke futbolunun şartları göz önüne alındığında çok ütöpik olan bu açıklamanın altında aslında futbol için çok önemli olan temel değerlerden biri vardı. Bir yıl, yeni göreve başlamış bir teknik adam için bir sezonda yapmak istediklerini uygulayabilmesi için çok kısa bir süre. Hele ki Şota gibi yapıyı en baştan kurmaya çalış-

şan, kendi felsefesiyle baştan bir takım yaratmaya uğraşan teknik direktörler için. Ancak ülke futbolu için bu bir yıl çok uzun bir süre olarak görülüyor. Çünkü teknik direktörden beklenti, göreve başladıktan sonra çok kısa bir süre içinde elle tutulur bir şeyler vermesi. Eğer bir sezon sonunda bunu başarama-

mıssa, o görev için arayışlar, yönetimler tarafından zaten çoktan başlamış oluyor. Bu durum aslında ligimizi temelden etkileyen en önemli problemlerden biri. Çünkü sonucunda etkilediği pek çok faktör var. En önemlilerinden biri teknik direktörün günlük başarıları hedeflemesine yol açması. Bu da uzun süreli

sportif kararlar alınamamasına ve yapılan her işin sadece bugünü kurtarıp ileriye dönük hiçbir adım atılmamasına yol açıyor. Bir diğeri ise oyuncu gelişimine ket vurması. Günlük başarıları önemseyen yönetimsel anlayış sonucu teknik direktörlerin genç oyuncu gelişimini ikinci-üçüncü plana atması, özellikle genç oyuncu gelişiminde büyük problemlerin yaşanmasına neden oluyor. Aynı durumun genç yaş kategorilerinde de yaşanması, oyuncu yetiştirme konusunda ülke futbolunun en önemli yaralarından biri olarak karşımıza çıkıyor. Yaşanan bu durumu Süper Lig'de görev yapan tüm teknik direktörlerin ağzından her sezon birkaç kez duyuyoruz. İki sezonda bir, farklı yönetimsel anlayışa sahip takımlarda görev alan cesur teknik adamlarımızın sahaya sürüp pişirdiği genç yetenekler dışında, oyuncu neredeyse yetiştiremiyoruz. Alt yaş kategorilerinde de durum aşağı yukarı aynı. Birkaç istisnai örnek haricinde başarı beklentisi nedeniyle genç

futbolcu adayları, almaları gereken eğitimden mahrum kalıp yarışmacı olarak sahaya sürülüyor. Teknik direktörlerin üzerindeki beklentiye cevap verme baskısı ve iş kaygısı, uzun vâdeli plan yapılmasını, eğitime önem verilmesini engelleyip günü kurtarmaya yönelik çalışmalar yapılmasına, anlık başarılar için mücadeleler ortaya konulmasına yol açıyor. Sonucunda da hep aynı futbolcu-

ların Süper Lig ve Birinci Lig'de sürekli bir sirkülasyon içinde olmasına yol açıyor. Eğer beklentiler karşılanamıyorsa bu kez de bu sirkülasyona teknik direktörler de ekleniyor. Bir teknik adamı bir sezon içinde iki ya da geçtiğimiz sezon olduğu gibi üç takımın başında görebiliyoruz. Böyle bir ortamda da ileriye dönük planlardan bahsetmek yerine günü kurtarmaya yönelik çabalar ve anlık ba-

2014-2015 Sezonu Süper Lig Teknik Direktör Değişim Tablosu

Takım	Teknik Direktör
Fenerbahçe	Ersun Yanal (Hazırlık Kampı) - İsmail Kartal
Beşiktaş	Slaven Bilic
Galatasaray	Cesare Prandelli (11. Hafta) - Hamza Hamzaoglu
Başakşehir	Abdullah Avcı
Bursaspor	Şenol Güneş
Trabzonspor	Vahid Halilhodzic (9. Hafta) - Ersun Yanal
Kasımpaşa	Şota Arvaladze (24. Hafta)
Gençlerbirliği	Jan Wouters (26. Hafta) - Önder Özen
	Mehmet Özdelek (Sezon Başlamadan)
	Kemal Özdeş (Sezon Başlamadan)
	Mustafa Kaplan (2. Hafta)
	İrfan Buz (20. Hafta) - Mesut Bakkal
Mersin İ.Y	Rıza Çalımbay
Gaziantepspor	Okan Buruk
Akhisar Belediye	Mustafa Reşit Akçay (15. Hafta) - Roberto Carlos
Torku Konyaspor	Mesut Bakkal (7. Hafta) - Aykut Kocaman
Eskişehirspor	Ertuğrul Sağlam (16. Hafta) - Michael Skibbe
K. Karabükspor	Tolunay Kafkas (21. Hafta) - Yılmaz Vural
K. Erciyesspor	Bülent Korkmaz (10. Hafta)
Çaykur Rizespor	Uğur Tütüneker (16. Hafta) - Mehmet Özdelek
Sivasspor	Mehmet Özdelek (12. Hafta) - Hikmet Karaman
Balıkesirspor	Roberto Carlos (14. Hafta) - Sergen Yalçın
	İsmail Ertekin (10. Hafta)
	Kemal Özdeş (28. Hafta) - Cihat Arslan

Son üç sezonda beş büyük ligue Süper Lig teknik direktör değişiklik karşılaştırması

Ligler	2013	2014	2015
Süper Lig	12	12	18
Premier Lig	6	10	7
Serie A	13	4	7
Bundesliga	6	8	8
La Liga	9	5	11
Ligue 1	4	6	3

şarılar elde etme uğraşın-
dan öteye gidemediğimiz
gerçeği ortaya çıkıyor.

Kıyım sezonu

Geçtiğimiz sezon bu sirkü-
lasyonun en fazla yaşandığı
sezonlardan birine şahit
olduk. Süper Lig'de 2014-
2015 sezonu geride kaldı-
ğında tam 18 teknik direktör
değişikliği yaşandı. Bu ra-
kam son üç yılın en yükseği.
Daha önceki iki sezonda 12
değişiklik yaşanmıştı. Bu
rakama en büyük katkıyı
takım olarak Gençlerbirliği,
teknik adam olarak da
Mehmet Özdelek yaptı.
Sezon başını da katarsak
Al-Karalar, geçtiğimiz se-
zonu beş teknik direktörle
tamamladı. Şifo Mehmet ise
sezonu üç takım ile anlaşı-
rak bitirdi. Önceki sezon
sonu Mehmet Özdelek ile
anlaşan Ankara temsilcisi,
daha sezon hazırlıkları baş-
lamadan çiçeği burnundaki
teknik direktörüyle yollarını
ayırdı. Göreve Kemal Özdeş
getirildi ancak transfer poli-
tikası yüzden yaşanan an-
laşmazlıklardan dolayı daha
sezon başlamadan o da
işinden oldu. Bu kez Mus-
tafa Kaplan ile anlaşan yö-
netim, ligin ikinci haftasına
kadar ancak sabredebildi ve
Mustafa Hocaya da yol gö-
ründü. İkinci hafta görevi
devralan İrfan Buz, 20. haf-
taya kadar çalıştı ve bu süre
boyunca özellikle genç
oyuncularla yaptıkları dik-
katleri çekti ancak onun da
sonu diğer meslektaşlarıyla
aynı oldu. Saha sonuçları
bahane edilerek İrfan Hoca-
nın da görevine son verildi
ve Gençlerbirliği'nin gedik-
lisi Mesut Bakkal sezonu
tamamlayan isim oldu.

Ancak o da sezon biter bit-
mez takımdan ayrıldı. Tüm
bu değişikliklere rağmen
ligin ikinci haftasında 15'inci
sırayı gören Gençlerbirliği,
sezon sonunda sıralamayı
dokuzuncu tamamladı. Lig-
deki sıralamasında sezon
boyunca çok fazla dalga-
lanma yaşanmamasına
rağmen Ankara temsilcisi-
nin bu kadar çok teknik di-
rektör değiştirmesi dikkat-
lerden kaçmadı. Yaptıkları değişikliklerle
dikkat çeken diğer takımlar
ise sezonu üçer teknik
adamla tamamlayan Ka-
sımpaşa, Kayseri Erciyess-
por ve Balıkesirspor oldu.
Sezona Bülent Korkmaz yö-
netiminde giren lacivert-si-
yahlılar, kötü sonuçlar
nedeniyle 10'uncu haftada
genç teknik adamın gör-
evine son verdi ve yerine
Uğur Tütüneker'i getirdi.
Görevinde sadece altı hafta
kalabilen Tütüneker ise
16'ncı haftada gönderildi ve
bu sezon üçüncü takımını
çalıştırmak üzere Mehmet
Özdelek, Kayseri'ye geldi.
Olumlu sonuç getirmesi
beklenen tüm bu değişik-
liklere rağmen Kayseri Erci-
yesspor kötü sonndan kaça-
madı ve ligi 17'inci sırada ta-
mamlayarak küme düştü.
Balıkesirspor da Kayseri
temsilcisi ile aynı kaderi
paylaşan takımlardan. Süper
Lig'de sezon başında
yükselen Bal-Kes, sezona
takımı 1. Lig'de şampiyon
yapan İsmail Ertekin ile
girdi. Ancak başlarda işler
pek yolunda gitmedi ve ligin
10'uncu haftasında Erte-
kin'le yollar ayrıldı. Yerine
ise Gençlerbirliği'nde sezon
hazırlıkları sırasında takım-
dan ayrılan Kemal Özdeş
getirildi. Kemal Özdeş yöne-

Mehmet Özdelek

İrfan Buz

timinde de bir türlü çıkış yakala-
yamayan Süper Lig'in çiçeği bur-
nundaki temsilcisi, teknik ada-
mının istifası üzerine göreve lig
sonuna kadar Cihat Arslan'ı ge-
tirdi. Beşinci hafta 18'inci sıraya
oturan Balıkesirspor, aynı sırada
sezonu tamamladı.

Kasımpaşa ise son iki sezondur
takımın teknik direktörlüğünü
yapan Şota Arveladze ile 24'üncü
haftada yollarını ayırdı. Göreve,
Şota'nın yardımcılığını yapan Jan
Wouters devam etti ancak sadece
iki hafta kalabildi. İki haftada alı-
nan iki mağlubiyet sonrası Hol-
landalı teknik adam gönderildi ve
yerine Önder Özen görevi dev-
raldı. Sezonun bitmesine kısa bir
süre kala göreve başlayan Özen,
sezon sonu ise yollanan bir diğer
isim oldu. Gençlerbirliği örneğinde
olduğu gibi aslında tüm bu uğraş-
ların da takımın puan sıralama-
sına neredeyse hiçbir etki etme-
diğini gördük. Sezona 10'uncu sı-
rada giren Kasımpaşa, ligi 13'üncü
sırada tamamladı.

Sezonun en dikkat çekici değişik-
liği ise bir önceki sezonun şampi-
yonu Fenerbahçe'den geldi. Yeni
sezon için tüm hazırlıklar yapılmış,
sezon hazırlıkları da başla-
mıştı ancak kulüp yönetimi
teknik direktör Ersun Yanal ile
yolları ayırdı. Yerine ise yardımcısı

Önder Özen

İsmail Kartal

İsmail Kartal getirildi. Fener-
bahçe'den ayrıldıktan sonra, yap-
tığı yatırımın karşılığını ilk dokuz
haftada alamayan Trabzons-
por'un, Vahid Halilhodzic'i gön-
dermesiyle bordo-mavililerde
göreve başlayan Ersun Yanal,
sezon sonunda da Trabzons-
por'dan ayrıldı. İsmail Kartal ise
bir türlü beklentileri karşılaya-
madı ve Galatasaray ile girilen
dördüncü yıldız yarışında geride
kaldığı için sezon sonu Fenerbah-
çe'den ayrıldı. Galatasaray'a ise
değişiklik yaradı. Sezona İtalyan
teknik adam Cesare Prandelli ile
başlayan Galatasaray, hem ligde
hem de Şampiyonlar Ligi'nde kötü
sonuçlar alınca bir kan değişikli-
ğine gitme kararı aldı. Yeni yöne-
tim, göreve Millî Takım'da Fatih
Terim'in yardımcılığını yapan
Hamza Hamzaoğlu'nu getirdi ve
genç teknik adam yönetimindeki
sarı-kırmızılılar, sezonu şampi-

yonlukla tamamlayıp, dördüncü
yıldızı göğüslerine taktı. Tüm bu gelen gidenlerin yanı sıra
sezonu tek teknik direktörle ta-
mamlayan takımlar da vardı
elbet. 2013-2014 sezonu başında
Beşiktaş'ta göreve başlayan Sla-
ven Biliç, iki tam sezonu tamam-
layarak aslında Fenerbahçe'de
Aykut Kocaman ve Galatasa-
ray'da Fatih Terim'le birlikte son
yılların da rekorunu kırmış oldu.
İstanbul Başakşehir, Abdullah
Avcı ile sezona başladı ve ligi dör-
düncü sırada bitirerek bir sezon-
luk aradan sonra ligde tekrar
adından söz ettirdi. Bursaspor da
sezona tecrübeli teknik adam
Şenol Güneş'le başladı. Güneş'le
birlikte yeni bir hava yakalayan
Timsahlar, UEFA Avrupa Ligi'ne
katılma hakkını elde ederek se-
zonu tamamladı anca bir yıllık
sözleşmesi olan Şenol Güneş'le
sözleşme yenilenmedi ve yollar

sezon sonu ayrıldı. Sezonu tek teknik adamla tamamlayan diğer takımlar da Mersin İdman Yurdu ve Gaziantepspor'du. Mersin İdman Yurdu, Rıza Çalımbay'la tüm sezonu geçirirken sezon sonunda yönetimle yaşanan anlaşmazlık sonucu tecrübeli teknik adam görevinden ayrıldı. Gaziantepspor ise sezonu Okan Buruk'la geçirdi. Sezon boyu istikrarlı bir grafik çizen Gaziantepspor, genç teknik adam yönetiminde sezonu 10'uncu sırada tamamladı. Ancak sezon sonunda Okan Buruk'la da yollar ayrıldı.

*Arsenal'in istikrar abidesi
Arsene Wenger*

kısa vadeli sportif politikalarını oluşturan ve planlama yapan bir pozisyonunun olmaması, bu konuda uzman profesyonellerle çalışılması günlük başarılarla odaklı bir anlayışı ortaya çıkarıyor. Alınacak bir karar, bir başkanın ya da bir yöneticinin iki dudağının arasında olduğu için, ülke futboluna hizmet eden teknik adamlar da çalışmalarını bu yönde şekillendiriyor. Ancak özellikle Avrupa'nın beş büyük liginde sportif karar mercii olan sportif direktörler, kulüp içi uzun ve kısa vadeli politikaları belirlemede sorumlu kişiler olarak görevlendiriliyor. Yapılan bu planlamalara göre de teknik direktör görevlendirmeleri ve oyuncu transferleri gerçekleştiriliyor. Böylelikle de elde

edilecek günlük başarıların ya da günü kurtarmaya yönelik hamlelerin önüne geçilmiş oluyor. Süper Lig'de ise işleyişin bu şekilde olmaması alınacak ani kararların önünü açıyor.

Trabzonspor'un efsane oyuncularları arasında yer alan Şota, bordo-mavililerde göreve başlayıp, kendisine 25 yıl sabredilmesi gerektiğinden bahsetmeden önce, bir televizyon programında, en son Trabzonspor'u çalıştırmak istemediğinden bahsetmişti. Çünkü güzel anılar biriktirdiği takım ve şehirle, alınacak birkaç kötü sonuç sonrası arasının açılmasından ya da kötü bir şekilde takımdan gönderilmesinden korkuyordu. Bu korku ülke futbolunda alışkanlığa dönüşmüş durumda. Bu alışkanlık da her yıl yaklaşık 15 teknik adamın Süper Lig seviyesinde bir sirkülasyona dâhil olması ile sonuçlanıyor.

manyada geçtiğimiz son iki sezonda sadece sekiz teknik direktör değişikliği yaşandı. 2012-2013 sezonunda ise bu sayı altıydı. Premier Lig'de bu sezon yedi teknik adamın sezon içerisinde görevine son verildi. 2012-2013 sezonunda bu sayı altı iken 2013-2014 sezonunda İngilizler de alışılmışın dışına çıkarak 10 değişiklik yapmıştı. Ancak İngiliz takımların, teknik adamlarıyla uzun yıllar çalışmaya en yatkın kulüpler olduğunu da aklımızdan çıkarmamak gerek. İtalya'da da durum pek farklı değil. 2012-2013 sezonunda 13 değişiklik yapan İtalyanlar, 2013-2014 sezonunda sadece dört değişiklik gerçekleştirdi. Geçtiğimiz sezon ise bu sayı yediye çıktı. Kulüp yapılarına da göz attığımızda sportif açıdan karar verme mercilerinin bu kararlarda etkili olduğunu rahatlıkla söyleyebiliriz. Ülkemizde ise kulüplerin uzun ve

Ülke futbolundaki tezcanlılığa rağmen, Avrupa'nın beş büyük ligine göz attığımızda çok farklı bir tablo karşımıza çıkıyor. Beş büyük ligin son üç sezonda, sezon ortası teknik direktör değişikliklerini incelediğimizde bize göre çok daha sabırlı oldukları net bir şekilde ortaya çıkıyor. Beş büyük ligin arasından da Fransa Ligue 1, büyük bir farkla diğerlerinden ayrılıyor. Özellikle geçtiğimiz sezon ülkemizde 18 teknik direktör değişikliği yaşanmışken, Fransa Ligue 1'de sadece üç teknik adam değişikliği oldu. Ligue 1'de 2012-2013 sezonunda dört değişiklik olmuşken, 2013-2014 sezonunda ise altı teknik direktör değişikliği yaşanmıştı. Bu rakamlar son üç sezonda Avrupa'nın en büyük beş ligi ele alındığında en sabırlı ligin Fransa Ligue 1 olduğu gerçeğini ortaya çıkarıyor. Fransa'nın ardından Alman Bundesliga geliyor. Al-

FIFA, ACIBADEM FULYA SPORCU SAĞLIĞI MERKEZİ'Nİ MÜKEMMELİYET MERKEZİ OLARAK SEÇTİ

FIFA Türkiye'de ilk defa bir merkeze
"FIFA MEDICAL CENTRE OF EXCELLENCE" sertifikası verdi.
Bu sertifikaya dünyada sadece 26 merkez sahip.
Bu gurur Türkiye'nin...

ACIBADEM

www.sporcusagligimerkezi.com

Şili ilk kez evinde güldü

pası kıta elemeleriyle çakıştığı için daveti geri çevirdi. Onların boşluğunu ise Jamaika doldurdu. Ev sahibi Şili, A Grubu'nda Bolivya, Meksika ve Ekvador ile eşleşti. Ev sahipliği kuşkusuz önemli bir avantajdı, zira bu yıla kadar düzenlenen 43 Copa America'nın 20'sini ev sahibi ekipler kazanmıştı. Ayrıca Jorge Sampaoli'nin 2012'deki göreve gelmesiyle başlayan yükseliş hâlâ sürüyordu. Şili, "Bielsavâri" başkılı ve keyif veren futboluyla bir yıl önceki Dünya Kupası'nda ev sahibi Brezilya'yı ikinci turda elemenin kapısından dönmüştü. Yine de kupa öncesi Şili'nin adı Brezilya, Arjantin ve hatta eski gücünde olmadığının sinyallerini vermesine ve en büyük gol umudu Suarez'den cezası yüzünden hâlâ yoksun olmasına rağmen son şampiyon olduğu için Uruguay'dan sonra zikrediliyordu. A Grubu'ndaki maçlar tamamlan-

Güney Amerika'nın en büyük millî takımının arandığı 2015 Copa America'da zafer ev sahibi Şili'nin oldu. Finalde, son Dünya Kupası'nın da finalisti Arjantin'i penaltılarla deviren Şili, 99 yıllık turnuvayı ilk kez kazandı.

İbrahim Koçyiğit

F

utbolun en tutkulu oynandığı coğrafyada, yani Güney Amerika'da 12 takım, kıtanın en büyüğü olabilmek için 11 Haziran

ile 4 Temmuz arasında bir araya geldi. Güney Amerika ekipleri Şili, Arjantin, Kolombiya, Paraguay, Bolivya, Ekva-

dor, Peru, Brezilya, Uruguay ve Venezuela'ya eşlik etmesi için Meksika ve Japonya davet edildi. Japonya, 2018 Dünya Ku-

Gol Krallığı

4 Gol

Paolo Guerrero (Peru)
Eduardo Vargas (Şili)

3 Gol

Sergio Agüero (Arjantin)
Arturo Vidal (Şili)
Lucas Barrios (Paraguay)

G. Amerika Futbol Federasyonu'nun hazırladığı en iyi 11

Cladio Bravo (Şili)

Jeison Murillo (Kolombiya)

Gary Medel (Şili)

Nicolas Otamendi (Arjantin)

Christian Cueva (Peru)

Marcelo Diaz (Şili)

Javier Mascherano (Arjantin)

Arturo Vidal (Şili)

Eduardo Vargas (Şili)

Paolo Guerrero (Peru)

Lionel Messi (Arjantin)

Teknik Direktör: Jorge Sampaoli (Şili)

dıktan sonra, bu durum değişecekti. Şili gruptaki ilk maçında Ekvador'u, gol perdesini açmak için 66'ncı dakikaya kadar beklemek zorunda kalsa da 2-0 yendi. Sonraki rakip, grubun güçlü ekiplelerinden Meksika'ydı. Şili, iki kez geriye düşmesine rağmen 3-2'lik üstünlüğü de buldu ama Vuoso'nun 65'teki golüyle puanlar paylaşıldı. Heyecanın son maçlara taşındığı grupta Şili'nin son rakibi, kendisi gibi dört puanı bulunan Bolivya'ydı. İki puanlı Meksika'nın, kâğıt üzerinde kazanması gereken maçta Ekvador ile oynayacağı da düşünüldüğünde, Şili'nin son maçı daha da önem kazanıyordu. Bu kritik karşılaşma öncesi, o anda üç golle turnuva gol kralığı'nın zirvesinde yer alan Arturo Vidal, alkollü araç kullanırken karısıyla birlikte kaza yaptı. Şilili yıldızın, kendisini tutuklayan polis memurunu tehdit ettiği de öne sürüldü. Vidal, bir gün sonra düzenlediği basın toplantısında herkesten özür diledi. İki dakikalık konuşmasında gözyaşlarına boğulan Vidal, takımı için taşıdığı hayati önem de düşünüldüğünde, millî takım hocası Sampaoli'den kesik yememeyi başardı. Vidal'in

bir devre oynadığı ama gol atamadığı Bolivya maçı ise 5-0 kazanılınca, yaşananlar tamamen unutuldu. Favori takımların grup maçlarında keyif vermemesinin de etkisiyle, 5-0'lık galibiyetle birlikte Şili için iddialı konuşan yorumcuların sayısı da artmaya başladı. Öte yandan, Bolivya, bu hezimete rağmen, Ekvador'un geçen yılki Dünya Kupası'nı anımsatan bir sonuçla Meksika'yı yenmesi sayesinde grup ikincisi olarak yoluna devam etti. Ekvador ise bu galibiyete rağmen en iyi iki grup üçüncüsünden biri olmayı başaramadı. Arjantin, geçen sene ezeli rakibi Brezilya'nın topraklarında Dünya Kupası kaldırma fırsatını Almanya ile oynadığı finalin uzatma devresinde yediği golle kaçırmıştı. Messi ve arkadaşları, bu Copa America'ya şampiyon olup Uruguay'ın rekorunu paylaşma ve yeteneği tartışma götürmez bu kadroyla artık önemli bir kupa kazanabilme iddiasıyla geldi. Ne var ki gruptaki performansları, bunun pek kolay olmayacağını gösterir cinstendi. İlk maçında Paraguay karşısında 2-0'lık üstünlüğü koruyamayan ve sahadan bir puanla ayrılan Arjantin, daha sonra son şampiyon Uruguay'ı tek

golle geçti. Yüksek tansiyon altında oynanan karşılaşmada, son şampiyon Uruguay karşısında alınan galibiyet, oynanan futbolun kalitesinin sorgulanmamasını mümkün kalyordu. Ne var ki son maçta Jamaika'ya sadece bir gol atabilmişler ve 10'uncu dakikada gelen o golden sonra "sahanın tek hâkimi" denecek bir üstünlük kurmaktan da uzak kalmışlardı. Yedi puanla gelen grup birinciliğine rağmen, Arjantin'in grup performansı soru işaretleri uyardı. Arjantin ve Uruguay beraberliklerinin yanına Jamaika galibiyetini ekleyen Paraguay beş puanla grup ikincisi, tek galibiyetini grubun en zayıf takımı Jamaika önünde alan Uruguay ise en iyi üçüncü olarak son sekiz takım arasına kaldı. Özellikle atletik yapıları sayesinde rakiplerine, beklenenin aksine, kolay teslim olmayan Jamaika ise Arjantin, Uruguay ve Paraguay gibi dev rakiplerin karşısında üç maçını da sadece 1-0'lık skorla kaybetmiş bir ekip olarak başarılı bir kupa geçirip evine döndü. Geçen yıl evinde şampiyonluk parolasıyla çıktığı Dünya Kupası'nda Almanya önünde 7-1'lik hezimete uğrayan ve ardından üçüncülük maçını da kaybeden Brezilya, takımında yaptığı köklü değişikliklerin karşılığını alabilmek için gitti Şili'ye. Teknik direktörlüğe yeniden Dunga'yı getiren Brezilya'nın yeni kaptanı da genç Neymar olmuş ve Dünya Kupası ile Copa America arasında geçen bir yılda oynanan 10 maç da kazanılmıştı. Sırada, Peru, Kolombiya ve Venezuela'nın yer aldığı C Grubu'ndan çıkmak vardı. Turnuvada ilk düdüğü duyduktan iki dakika sonra gol yiyen ve Peru önünde geriye düşen Brezilya, bundan iki dakika sonra Neymar'la yanıt verdiği ilk maçını ilk duraklama dakikasında Douglas Costa'nın attığı gol sayesinde ka-

zandı ama oynanan futbol umut vermekten uzaktı. İkinci maçta alınan 1-0'lık Kolombiya yenilgisi ise alarmin rengini sarıdan kırmızıya çevirdi. Sambacılar yine de son maçların Venezuela karşısında 2-1 kazanmayı bildi ve grup birincisi olarak yola devam etti. Dörder puanlı Peru ve Kolombiya da son sekiz takım arasına kalırken, üç puanlı Venezuela, eve döndü.

Brezilya'da yine hayal kırıklığı

Grup aşamasında oynanan futbolun Brezilya adına ümit vermediğini düşünenler, Paraguay ile oynanan çeyrek final maçında haklı çıktı. Robinho, 99'uncu millî maçının 15'inci dakikasında Brezilya'yı öne geçirdi ama 72'de Thiago Silva'nın elle oynaması sonrası kazanılan penaltıyı gole çeviren Gonzalez maçı penaltılara taşıdı. Copa America'da çeyrek ve yarı finallerde uzatma devresi uygulaması olmadığı için geçilen penaltılarda zafer, Paraguay'ın oldu. Paraguay, tıpkı 2011'de olduğu gibi, Brezilya'yı yine penaltılarla saf dışı bırakmayı başardı. Brezilya ise Dunga'nın ikinci dönemiyle art arda gelen galibiyetlerin ardından yarı final bile göre

meyince, duvara çarpmış gibi oldu. Brezilya yarı finale yükselebilseydi, ezeli rakibi Arjantin ile karşılaşacaktı. Arjantin, çeyrek finalde Kolombiya ile 90 dakika-sında gol çıkmayan maçı penaltılarla 5-4 aldı. Skor yine çok parlak görünmeyebilir ama Arjantin bu kez önceki maçlara göre daha fazla pozisyon buldu ve dolayısıyla daha fazla gol kaçırdı. Kolombiya ise kaleyi bulan ilk şutu için ikinci yarıyı beklemek zorunda kaldığı maçı penaltılarla kaybederek elendi. Ev sahibi Şili ile son şampiyon Uruguay'ı buluşturan maçta tansiyon yüksekti. Vargas ve Cavani ile önemli pozisyonlar harcayan Şili, aradığı golü Cavani rakibinin provokasyonuna aldanıp ikinci sarıdan atıldıktan sonra, 82'de Isla ile bulabildi. Uruguaylı savunmacı Fucile'nin de atılmasıyla maçı dokuz kişi tamamlayan Uruguay, sadece yüzde 20'lik topla oynama istatistiğine ulaşabildiği maçı kaybederek evinin yolunu tuttu. Şili'nin yarı finaldeki rakibini be-

lirleyen maçta, Peru, Guerrero'nun hat-trick'i sayesinde Bolivya'yı 3-1 mağlup etti. Bolivya'nın tek golü, maç 3-0 olduktan sonra, penaltıdan Marcelo Moreno ile geldi. Peru bu maçta rakibinin dokuz şutuna karşılık 27 şut çekererek, skoru yansıtan bir hücum istatistiğiyle oynadı. Hakemlerin, kararsız kaldıkları pozisyonda ev sahipleri lehine düdükler çalması çok yabancı olduğu bir durum değil. Şili açısından bu durum grup maçlarında pek görülme de çeyrek finalden sonra yarı finalde de ev sahibi lehine tartışmalı bir düdük geldi. Peru ile oynanan yarı finalde skor 0-0 iken Vidal'in Zambra-no'nun yüzüne yaptığı müdahalede kırmızı kart çıkmaması Perulu oyuncularını kızdırdı. Peru daha sonra Farfan'ın direkte patlayan kafa vuruşuyla hayal kırıklığı yaşadı. Asıl darbe ise Zambano'nun 20'de kırmızı kartla oyun dışında kalmasıydı. Şili, 10 kişi kalan rakibi karşısında 42'de öne geçti ama 60'da Medel kendi ağlarını havalandırınca skora

denge geldi. Ev sahipleri yine de bundan dört dakika sonra skoru değiştirmeyi bildi. 2-1'lik skor, Şili'nin 28 yıl sonra Copa America'da ilk kez finale yükseldiğini müjdeliyordu.

Arjantin'in yarı finaldeki rakibi, grupta da karşılaştığı Paraguay'dı. İlk maçta soyunma odasına 2-0'lık üstünlükle giren Arjantin, rakibini hafife almanın bedelini iki puan kaybederek ödemişti. Bu kez skor çok farklı oldu. Rojo ve Pastore ile ilk yarım saatte 2-0'ı bulan Arjantin, 43'te Caceres'in golüne engel olamadı ama ikinci yarıda Di Maria ile iki, Agüero ve Higuain ile de birer gol atıp sahadan 6-1'lik galibiyetle ayrıldı. Messi gol atamasa da üç asistle sahanın en iyilerindendi. Paraguay ise bu hezimetin şokunu atamamasının da etkisiyle üçüncülük maçında Peru'ya 2-0 kaybetti ve dördüncülükle yetindi.

Messi yine ikinciliğe razı oldu

4 Temmuz'da Santiago'daki Estadio Nacional'de oynanan finale ev sahibi Şili 99 yıllık turnuvada ilk kez şampiyon olma, Arjantin ise 22 yıllık Copa America hasretini dindirebilme umuduyla çıktı.

Yaklaşık 46 bin kişinin izlediği finalde ilk önemli pozisyonu Agüero ile Arjantin yakaladı ama Şili kalecisi Bravo kritik bir kurtarış yaptı. Arjantin'de Angel di Maria sakatlanarak yerini Lavezzi'ye bıraktı. Arjantin ilk yarıda, Şili'nin kupa boyunca sergilediği agresif futbola önlem almaya ağırlık verir gibi bir görüntü çizdi. Savunmada işler istedikleri gibi gitse de pozisyon bulmakta güçlük çekiyorlardı. Yakın

ve sert markaj altındaki Messi de düğümü çözmeyi başaramadı ve önce 90, sonra da 120 dakika golsüz sona erince penaltılara geçildi. Şili'de Fernandez ve Arjantin'de Messi ilk penaltılarını attı. Daha sonra Şili'de Vidal ve Aranguiz hata yapmazken, Higuain ile Bagna art arda penaltı kaçırdı. Şili'nin dördüncü penaltısı için topun başına gelen Alexis Sanchez, kusursuz görünmekten uzak bir Panenka denedi, kalecinin erkenden bir köşe seçip atlamasının da yardımıyla top filelerle buluştu ve Şili şampiyonluğunu ilân etti.

Böylece 44'üncü Copa America'da 21'inci kez ev sahibi ekip şampiyonluğa ulaşmış oldu. Şili, yedinci kez ev sahipliği yaptığı kupanın 99 yıllık tarihinde ilk kez zafere uzandı. Bir büyük turnuvada 1993 Copa America zaferinden beri şampiyon olamayan Arjantin ise geçen sene Dünya Kupası'nda olduğu gibi yine finalde kaybetti. Barcelona ile her kupayı kaldıran Messi ise Arjantin formasıyla yine büyük bir turnuva kazanmayı başaramadı ve Maradona ile kıyasında hanesindeki en büyük boşluğu yine dolduramamış oldu.

NACAR
PRECISION WATCH SINCE 1929

KALBİMİZ TİK TAK ATIYOR!

MİLLİ TAKIMLAR RESMİ SAAT TEDARİKÇİSİ

Türkiye Futbol Federasyonu
Turkish Football Federation

85
YIL

www.nacar.com.tr

Sessiz Kral

İşitme Engelliler Millî Takımı, Türkiye'ye çok büyük bir mutluluk yaşatmış ve Haziran ayında Avrupa Şampiyonu olmuştu. Finalde Rusya'yı 4-0 gibi ezici bir skorla yenerek mağlup eden ay-yıldızlılar, bu büyük başarıya ulaşırken özellikle bir isim, gerçekten müthiş bir performans sergiledi. Finalde 3 gol atan ve turnuva boyunca 11 gol kaydederek kral olan İşitme Engelliler Millî Takımı'nın genç forveti, babası Nuri Su ile birlikte TamSaha'ya konuştu.

Rasim Artagan

“Yurtdışında benim gibi oyuncuların İkinci Lig'e kadar çıkma şansı var. Jürgen Klopp kendi döneminde bir oyuncuyu Mainz 05'e getirmişti. Benim hedefim de yaptığım işte en yukarıya çıkabilmek. Ömer Gürsoy beni Türkiye'de oynatmak istiyor. Şu anda Gençlerbirliği benimle ilgileniyor.

“Sinan Gümüş'le aynı altyapıyı aldım. 3 yıl Almanya Millî Takımı'nın altyapısında oynadım. Türkiye'de Amatör ve Süper Amatör kulüplerden isteyen var ancak ben gelmek istemiyorum. Almanya'ya döndüğümde 3. Lig'de forma giymeye devam edeceğim.

İşitme engelliler futbolunun farkı nedir? Ne zamandır Millî Takım formasını giyiyorsun? İşitme Engelliler Futbolu normal oyun kuralları içerisinde oynanan bir futbol. Bir ayrıca-lığı yok. Sadece orta hakemin elinde bir bayrak var. Bir de dü-dükten sonra topa vurulduğu zaman sarı kart cezası verilmi-yor. Millî Takım'a 2013 yılında yükseldim. 2013'teki Olimpiyat-larda bir şanssızlıktan dolayı çeyrek finalde turnuva dışında kaldık. Ama daha sonra Ali Hocam beni yine kadroya davet etti. 2015 Avrupa Şampiyo-nası'nda hem şampiyon olduk hem de attığım 11 golle gol kralı oldum. Benim için çok büyük mutluluk. 6 maçta 24 gol attık. Üç maçta hat-trick yapmayı başardım.

Kariyer hedefini öğrenebilir miyim?

Yurtdışında benim gibi oyun-cuların İkinci Lig'e kadar çıkma şansı var. Zaten halen oynayan futbolcular da var. Jürgen Klopp kendi döneminde bir oyuncuyu Mainz 05'e getirmişti. Şu anda 17 yaşında bir oyuncu daha var.

Benim hedefim de yaptığım işte en yukarıya çıkabilmek. Sağ olsun Ömer Gürsoy bir araş-tırma yapıyor. Beni Türkiye'de oynatmak istiyor. Şu anda Gençlerbirliği benimle ilgileni-yor. Bir yöneticiyle tanıştık. Prosedürleri aştığımız takdirde beni kendi bünyelerinde gör-mek istiyorlar.

Prosedür nedir?

Kulaklık olmadan duyma ihti-malim yok. Sadece kulaklığı taktıktan sonra oynayabiliyo-rum. Avrupa'da bunun bir sı-kıntısı yok. Almanya'da kulüple teknik kadro izin verdiği zaman bir problem olmuyor. Sinan Gü-müş'le aynı altyapıyı aldım. 3 yıl Almanya Millî Takımı'nın altya-pısında oynadım. Daha sonra yıldız takım düzeyinde 1.5 yıl beraber oynadık. Sinan daha sonra Stuttgart'a gitti. 2 Ekim 1994 Almanya doğumluyum. Bütün altyapı eğitimimi Al-manya'da aldım. Türkiye'de forma giymedim. Amatör ve Süper Amatör kulüplerden is-teyen var ancak ben gelmek is-temiyorum. Almanya'ya döndüğümde 3. Lig'de forma

giymeye devam edeceğim.

Senin için tipik bir santrfor diyebilir miyiz?

Hocam nerede forma verirse orada oynuyorum. Sağ ve sol açıkta da forma giyebiliyorum. Ama normalde santrfor arkası veya santrfor olarak çok verimli işler yapabiliyorum. Güzel gol sayılarına ulaştım. Stuttgart'ta normal bir takımda da oynuyorum, işitme engelliler takımında da forma giyiyorum. Zaten her yıl futsalda finallere gidiyoruz. Almanya'da forma giydiğim Stuttgart'ın İşitme Engelliler Takımı her yıl finalde... Orada da hocalarım performansımın çok memnun.

Fırsat verildiği sürece zirveye çıkmak istiyorum. 2013 yılında Türkiye'ye geldiğimde Rusya'nın tercümanı bana ulaştı ve beni istediklerini söyledi. Maddi anlamda da destek olacaklarını söyledi. İngiltere'den gelen Hüseyin'in desteğiyle Türkiye'de oynamaya sıcak baktım. Açıkçası Türkiye'de biraz zorluk çekiyorum. Çünkü Avrupa'daki el işaretleriyle Türkiye'deki el işaretleri biraz farklı. Avrupa'nın kullandığı daha değişik. Ancak Türkiye'ye alıştım ve şimdi burada forma giyiyorum.

Nuri Bey, Eşref doğuştan mı işitme engelli?

Nuri Su: Evet doğuştan engelli. Üç evladımın üçü de işitme engelli. Eşref'te biyonik kulak var. Oğlum okuduğu her okulu birincilikle bitirdi. Mesleğini de yapıyor şu an... Torna makineleri üzerine çalışıyor. Torna derken aklınıza Türkiye'deki sistem gelmesin. Benim yaşım biraz ileri ama ben de tornacıyım. Bizim bildiğimiz tornayla Eşref'in bildiğinin alâkası yok. Yapılacak olan işin planını Eşref'e verdiği zaman her şeyi kendisi yapıyor. Makineyi programlıyor, parçayı yapıyor, teslim ediyor.

Eşref hep futbolun içinde mi kalacaksın, yoksa mesleğini mi yapacaksın?

Hep futbolun içinde kalacağım.

Nuri Su: En son burada kamp yaptığımızda "Baba evimden ayrılıyorum" dedi. Bugün Riva'ya geldi- ğimizde, "Baba evime geldim" dedi. Ömer Bey'e teşekkür ediyorum. Bize çok destek oluyor. Eşref çok az Türkçe biliyor. Ama ben oğlumun biyonik kulakla da işittiğine şükrediyorum. Bize ilk olarak "Almanca konuşacak" dendi. Çünkü biyonik kulak hep Almancaya göre ayarlandı. O yüzden Türkçesi biraz geride kaldı.

Eşref'in başka ülkenin milli takımını seçme gibi bir durumu var mı?

Nuri Su: Maddi anlamda oğluma iki katını teklif etsinler, yine Almanya'yı seçecek hali yok. Ben Karadenizliyim. Milliyetçi duygularımız çok yüksektir. Yetiştirdiğimiz çevreden dolayı da ülkemize çok bağlıyız. Eşref de benim gibi... İçimizdeki manevi duyguları söküp alabilecek hiçbir kuvvet yok. En son oynadığımız final maçında 8 bin taraftar vardı. Belki 4 bini Eşref'le fotoğraf çekti. İşitme Engelliler Futbolu ile Avrupa'da ilgilenen kim varsa Eşref'i tanımama ihtimali yok. Seneye Allah nasip ederse Napoli'de Dünya İşitme Engelliler Şampiyonası'nda da forma giymek istiyor.

Türkiye'yi seçtiğiniz için Almanya'da bir sıkıntı oldu mu?

Nuri Su: Oğlumun okuldaki son 1.5 senesiydi. Baya bir zahmet verdiler. "Bizi tercih ederseniz sorun yok ama seçmezseniz sıkıntı olacak" dediler. Açık olmasa dahi hissettiğim buydu. Çünkü orada okul masrafını İş Bulma Kurumu karşılıyordu. 3 bin euro dolayında bir masraf vardı. Hem okuldan hem İş Bulma Kurumu'ndan arandık. Aynı kelimeler kullanıldı. "Türkiye'ye giderse buradaki hakkını kaybeder" dediler. Ben elimden geleni yaptım. "Yeter ki, oğlumun gönlü olsun, başarılı olsun" dedim.

Dünya Kupası'nı değerlendir misin Eşref?

Avrupa Şampiyonu olarak Dünya Kupası'na direkt katılma hakkı kazandık. 19 Haziran 2016'da başlıyor, 4 Temmuz 2016'da bitiyor. Kamp dönemi var önümüzde. 2 ay sonra yine bir kamp daha olacak sanırım. Çok iyi hazırlanıyorum. Benim gibi insanlara ne kadar fırsat verilirse kendimizi ispatlamak için o kadar sıkı çalışıyoruz. Bu hayata o kadar daha sıkı sarılıyoruz. Bu sadece işitme engelli değil, görme engelli, bedensel engelliler için de geçerli. Maalesef yapılmaması gerekenler yapılıyor. İnşallah bir gün düzelecek.

Carrefour

MİLLİ TAKIMLAR PERAKENDE TEDARİKÇİSİ

DESTEK LAZIMSA CARREFOURSA

Kalbimiz de desteğimiz de her zaman yanınızda.
Haydi Türkiye, Euro 2016'ya.

Kondogbia

ile başlattığı ve Avrupa'da finale kadar giden dönemde de durum aynıydı. Fakat bu sıralar yine de ligde yavaş yavaş değişen bir şeyler var. Geçtiğimiz sezon Avrupa'nın beş büyük liginde maç başına düşen gol ortalaması en yüksek olan lig, 2.69 ile şaşırtıcı biçimde Serie A'ydı örneğin. La Liga ile Bundesliga 2.66 ve Premier Lig 2.57 seviyesindeyken İtalyanların zirveye yerleşmesini yakın zamanda pek kimse tahmin edemezdi. Hele ki son haftada atılan tam 47 gol, 23 yıllık lig rekorunu tarihe gömdü. Ayrıca 20 gol barajını geçme başarısı gösteren üç oyuncunun çıkması da bir başka pozitif gelişmeydi. 38'lik

nitelikte. Öyle ki artık İtalya'da hâlihazırda Pogba ve Dybala gibi yıldızlar yetişebilirken onların yanına Higuain, Kondogbia, Khedira, Mandzukic, Shaqiri, Carlos Bacca ve Luiz Adriano gibileri de kolayca eklenebiliyor.

Neler oluyor?

ESPN'in tespitine göre 2002 yılında para birimi olarak euroya geçildiğinden bu yana yapılan en büyük 6 transferden üçü bu yaz gerçekleşti. Inter'in Kondogbia için harcadığı 30 milyon euroyu sadece Vieri ve Crespo geçebilmişti ve Ronaldo'ya ödenen tutar bile bu rakamın altındaydı. Juventus tarihinde de sadece Buffon, Thuram ve Nedved'e ödenen pa-

Bertolacci

Dybala

Bacca

Luca Toni ile Icardi 22'ser kez ağları bulurken Carlos Tevez de 20 gole ulaşmayı bildi. Bu olumlu iki noktanın üzerine Çizme'deki akıcı taktik mirasını ve Finansal Fair Play'deki son esneklikleri eklersek, ligdeki kıpırdanmanın ve Juventus'un Şampiyonlar Ligi finali oynamasının tesadüfi olmadığını görebiliriz. Üstelik Serie A'da bu yaz şahit olduğumuz pahalı transfer akımı, bu ivmenin geçici olmayacağını futbolseverlerin kulağına fısıldar

ralar Paulo Dybala'nın 32 milyon eurosunun üstünde kalabilmişti. Benzer biçimde Carlos Bacca da Rui Costa, Inzaghi ve Nesta'nın ardından kulüp tarihinin en pahalı dördüncü transferi oldu. Roma'dan 20 milyon euroya alınan Bertolacci ise Pirlo, Robinho ve Kaka'ya bile ödenen bonservisi geride bıraktı. Peki, bu patlamanın tam olarak sebebi ne olabilir? Her şeyden önce Avrupa transfer piyasasında benzeri görülmemiş şişkinlikte

Çizme tekrar parlıyor

Yıllar sonra Şampiyonlar Ligi finalinde temsil edilen Serie A, yine uzun bir aranın ardından şimdi de parlak transferlerle dikkat çekiyor. Sebebi ister başarıya olan açlık, ister Finansal Fair Play'deki esnemeler, isterse Çizme'deki taktiksel devinim kültürü olsun; İtalya Ligi'nin üstündeki ölü toprağını attığını söylemek henüz iddialı olsa bile ciddi bir kıpırdanmanın yaşandığı gerçek.

Mustafa Akkaya

Kabul edelim ki birçoğumuzun gözünde Serie A'nın imajı yıllarca sıkıcı, defansif ve az golcü bir lig olarak kaldı. Hele ki 2006'daki şike skandalının ar-

dından İtalyan futboluna olan ilgi ister istemez ciddi darbe aldı. Aynı yaz kazanılan Dünya Kupası'nın ardından 2007'de Milan ve 2010'da Inter'in Şam-

piyonlar Ligi'nde zafere yürüyüşü önemli kilometre taşları olsa bile ligdeki büyükler neredeyse hiç aynı dönemde başarılı olamadı. Juventus'un Conte

bir balon var artık. Sadece son iki sezonda Gareth Bale, Di Maria, David Luiz ve James Rodriguez için harcanan 300 milyon euro, aslında pazar için belirleyici seviyeler haline geldi. Dolayısıyla Dybala ve Kondogbia gibilerini satmak isteyen kulüpler, oyuncuların potansiyeli ve yeteneğinin yanına bir de bu etkeni koyabiliyor. Bacca'nın mâliyeti kontratındaki serbest kalma bedeline dair madde sayesinde o seviyeye çıkarken, Bertolacci nadir yetişen yetenekli İtalyan oyuncu kontenjanından rekor transferler listesine girebildi.

Üç büyük İtalyan kulübünün uzun süre aç kaldığı başarılarla tekrar ulaşma özlemi de bu transferleri tetikleyen temel unsurlar arasında. Öyle ki, ligde bu yaz şimdiye kadar transfere harcanan paranın yüzde 73'ü Juventus, Milan ve Inter'in cebinden çıktı. Geçtiğimiz sezon Juventus, Şampiyonlar Ligi gruplarından çıkan tek İtalyan kulübü olunca TV gelirlerinin katlanması ve finale kadar gidebilmesi sonucu 100 milyon euroya yakın katılım ve yayın gelirini cebine indirdi. Torino ekibi bu kaynağı yerinde transferlere harcarken Pogba gibi gözde bir yıldızı da kadrosunda tutmayı başardı. Milano kulüpleri için ise ayrı bir senaryo söz konusu. 1958 yılından bu yana ilk kez Inter ve Milan aynı anda Avrupa kupalarının dışında kaldı. Mavi-siyahlılar en son 2012, komşuları ise 2014'te Şampiyonlar Ligi'ne katılmayı başarabilmişti. Ayrıca önce Inter'in Erick Thohir, ardından biraz da bu haberin ittirmesiyle Milan'ın Bee Taechaubol tarafından satın alınması Milano ekiplerinin çehresini değiştirmeye başladı. İki takımın da şimdilik Juventus'u zirveden indirmesi kolay görünmese bile bu yatırımların karşılığını en azından Şampiyonlar Ligi'ne katılarak almaya çalışacaklar.

Para muslukları gevşerken

Transfer konusunda sadece İtalya'nın üç büyüğünü değil, tüm Avrupa liglerini ilgilendiren bir gelişme de Finansal Fair Play (FFP) cephesinde yaşanıyor. Zira gündeme geldiğinde özellikle dev yatırımlar sayesinde sonradan zenginleşmiş büyük kulüpleri tedirgin eden, Manchester City ve Paris Saint Germain'in yakın zamanda aldığı yüksek tutarlı cezalar sonucu bu gerilimi korkuya çeviren FFP, bazı kurallarda esnemeye gidiyor. Şimdilik detayları netleşmese bile çerçevesi kabaca belli olan bu güncelleme sonucu özellikle Milan, Inter, Valencia ve Sevilla gibi yeniden ciddi atılımlar yapmaya hevesli kulüplerin transfer konusunda eli nispeten rahatlayacak. FFP'de başından beri yer alan "son üç sezonda maksimum 45 milyon euro zarar etmiş olma" li-

mitinin rafa kaldırılması şu an için gündemde değil. Ancak tartışılan konu, bu çerçevenin dışına çıkan kulüpler için daha esnek kuralların konacağı yönünde. Örneğin belli bir tutarda harcama yapıp FFP sınırlarının dışına çıkan hırslı bir kulüp, bu yatırımın karşılığını nasıl, ne şekilde ve ne zaman alacağını içeren detaylı bir plan sunmak durumunda kalacak. Bu istisnai durum da aslında ilk günden beri FFP'nin kitabında yazıyordu ancak bugün geldiğimiz noktada özellikle orta-üst ölçekli kulüplerin gelişimi için daha fazla esneklik gereksinimi ortada. Elbette kulüplerin bu çerçevede çizdiği yol haritasını onaylayan yine FFP yetkilileri olacak. Dolayısıyla ne olursa olsun plan belli bir mantık çerçevesinde yer almak zorunda. Örneğin Napoli, Messi ve Pogba ikilisi uğruna 300 milyon euro bonservis bedeli harcıyıp bu hamlenin uzun vadede kulübe Şampiyonlar Ligi'ni ka-

zandıracağı konusunda FFP'yi muhtemelen ikna edemeyecek! Bunun yerine stadyum ve TV gelirlerinin yıldız transferler sonrası ne seviyeye yükseleceği, kulübün hangi sürede ne başarı kazanmayı hedeflediği ve sonuçta ne zaman zarar yazmaktan kurtulacağı, başka örneklerle desteklenerek sunulacak. İtalya'daki TV gelirlerinin dağıtımı bir hayli lehlerine olmasına rağmen yıllardır zarar yazan Milan ve Inter'in bu yaz yaptığı transferlere dair elbette makul birer planı vardır. Bu isimlerin yanı sıra Thohir ve Taechaubol'un kontrolü ele alışı, iki kulübün de ticari gelirlerinde ister istemez bir hareketlilik yaratacaktır. Ayrıca Milan'ın yeni bir stadyum inşa etme planı ve bu gerçekleşirse Inter'in San Siro'yu renove etme düşüncesi, Milano'daki futbol gündeminin sadece transferlerle sınırlı kalmayacağını göstergesi. Juventus ise son dört yıldır kendi stadında oynamanın tadını çıkarırken, gerek Serie A'yı bir süredir domine edişi gerekse rahatlamış parasal durumu açısından FFP'ye çok sorun çıkarmayacak gibi görünüyor.

İtalyan işi taktikler

Son 10 sezondaki 40 Şampiyonlar Ligi yarı finalistinin sadece dördü

İtalya'dan çıktı. Avrupa Ligi için de aynı istatistik geçerli. Ayrıca De-loitte Para Ligi'nde yer alan en varlıklı İtalyan ekibi Juventus da kendine 10'uncu sırada yer edinebiliyor. Çizme'ye böyle bir tablo hâkimken Juventus'un Berlin'de final oynaması biraz peri masalını andırabilir. Ancak Avrupa Ligi'nde Fiorentina ve Napoli'nin yarı final oynayışı, ne olursa olsun İtalyanların en iyi bildikleri işten henüz şaşmadıklarının kanıtı olabilir: Akıcı ve yenilikçi taktikler. Conte'nin 3-5-2 ile canlandırdığı Juventus, Serie A'yı her seferinde kolayca kazansa bile Avrupa'da ilerlemek kolay olmamıştı. Zira Conte'nin alternatif bir planı yok gibiydi. Ancak Allegri'nin gelişiyse beraber takım hem 3-5-2 hem de 4-3-1-2 dizilişini aynı kalitede sergileyebildi. Rakibin oyununa veya maçın gidişatına göre sistemi seçmek ve onu küçük ama etkili hamlelerle değiştirmek, Allegri'ye Juventus tarihindeki en başarılı sezonlardan birini yaşattı. Fiorentina'nın başındaki Montella'nın sırrı da Allegri'ninkine çok benzerdi. Son üç sezonda Montolivo, Nastasic, Jovetic, Ljajic ve Cuadrado'yu kaybetmesine rağmen Mor Menekşeler, Montella'nın değişken ve uyumlu taktikleri sayesinde Avrupa Ligi'nde yarı finale kadar çıkabildi.

Juventus ve Fiorentina, İtalyanların Avrupa kupalarında eski günlerine dönüşünü müjdeleyen performanslar sergiliyor.

Fiorentina'nın Serie A için küçük ama kulüp için büyük adımından daha şaşırtıcı bir gelişme varsa o da Torino'nun Avrupa Ligi'nde son 16'ya kalmasıydı. Takımı Serie B'den çıkarıp iki sezon içinde ligde ilk 7'ye oynayacak seviyeye getiren Giampiero Ventura, artık Çizme'ye iyiden iyiye yayılan organize bir 3-5-2 sayesinde Torino'ya değer kazandırdı. Kulüp özellikle Peres ve Glik gibi oyuncularını elinde tutmakta zorlanırken, Manchester United'ın Matteo Darmian için 18 milyon euro saymasını da unutmamak lâzım. Geçtiğimiz yaz Immobile ve Cerci'nin de toplamda 34 milyon euroya satıldığını düşünürsek Ventura'nın sisteminin ne derece verimli ve geliştirici olduğunu anlamak kolaylaşır. Allegri, Montella ve Ventura gibi isimlerin ortak yanı, taktiksel zekaları sayesinde ellerindeki kadronun aritmetik toplamından daha fazlasını elde edebilmeye dayanıyor. Kökeni uzun yıllar öncesine dayanan bu kültür, kaliteli ayaklara hükmettiği anda karşı konması zor bir güce dönüşebiliyor. Allegri'nin Juventus'ta sahip olduğu bu şansı diğerleri de elde edebilirse Serie A'nın başka sürprizler çıkarması kolaylaşacak. Milan ve Inter'in elbette para akışına ve parlak transferlere ihtiyacı var ancak Juventus'la yarışabilmek adına önce en az Allegri kalitesinde birer taktiksel zekâya da gereksinim duyacaklar. Juventus, Serie A'nın zirvesindeki koltuğuna yerleştikçe Inter ve Milan'ın başı çektiği devrimci hareket daha da hırslanacak gibi görünüyor. Finansal Fair Play'in planlı yatırımları kolaylaştıracağı bir ortamda bu kıpırdanma Milano şehrinin de dışına rahatça taşabilir. Eğer bu ivme akıcı taktiksel zekâ ile birlikte hareket edebilirse orta vadede eski günlerini aratmayan ve yıldızların eksik olmadığı bir Serie A izleyebiliriz.

Bir efsanenin tükenişi

Özellikle 1990'lı yıllarda sadece İtalya'da değil, Avrupa'da da fırtına gibi esen Parma, kötü ekonomik yönetimlerin bir kulübün başına ne denli ciddi belalar açabileceğine dair futbol dünyasındaki en güncel ve en trajik örneklerden birisi oldu. İflâsını açıklayan kulüp usulen kapatılıp yeniden kurulurken önümüzdeki sezon mücadeleye Serie D'den başlamak zorunda kaldı.

Onur Erdem

Serie A, 1980'lerden itibaren adeta futbolun NBA'i haline gelmişti. Dünyada ne kadar yıldız oyuncu varsa İtalya'nın yolunu tutmaktaydı. Üstelik bunu yaparken illa ki ülkenin büyük kulüplerinden birisine gitmek gibi bir ısrar içerisinde de değillerdi. Maradona'nın Napoli'de, Zico'nun Udinese'de forma giymiş olması, bu durumu belki de

en güzel özetleyen örneklerdi. 1990 Dünya Kupası'nın ev sahipliğinin İtalya'ya verilmesiyle birlikte, İtalya'nın futbolun merkez ülkesi olma konumu da iyice güçlenmişti. Turnuvada boy gösteren neredeyse bütün yıldız oyuncular hâlihazırda zaten Serie A takımlarında forma giymektedir. Henüz Çizme'ye kapağı atamamış bazı

yıldızlarsa turnuva bitiminde muratlarına erecekti. 1990-91 sezonu başlarken Serie A'da kimler yoktu ki? Milan'da Gullit, van Basten ve Rijkaard; Juventus'ta Haessler ve Julio Cesar; Inter'de Matthaeus, Klinsmann ve Brehme; Napoli'de Careca, Alemão ve tabii ki Maradona; Roma'da Aldair, Berthold ve Völler; Sampdo-

ria'da Katanec, Mihailiçenko ve Cerezo; Udinese'de Sensini ve Balbo; Atalanta'da Caniggia; Genoa'da Skuhravy; Fiorentina'da Dunga; Cagliari'de Francescoli; Lazio'da Ruben Sosa gibi yabancı yıldızlar vardı (O dönemde bir kulübün üçten fazla yabancı alamadığını da ayrıca belirtelim.) Bunların yanına namağlup dünya üçüncüsü olan İtalya Millî Takımı'nın her biri ayrı birer yıldız olan oyuncularını da ekleyecek olursak ortada gerçekten dünyanın en değerli oyuncularının yarıdan fazlasının tek bir ligde toplanmış olması gibi bir durum bulunmaktaydı.

Serie A macerasına hayret verici başlangıç

Böyle bir lige, Serie B'den yeni çıkan takımların tutunabilmesiyle haliyle bir hayli zordu. 1989-90 sezonunu Serie B'de dördüncü bitirerek son anda Serie A vizesini kapan Parma'nın da 1990-91 sezonunda bu ligde misafir olması beklenmekteydi. Zira Parma'nın Serie B'de mücadele eden kadrosunda pek fazla tanınmış bir isim yoktu. Üstelik bu kadroyu tepeden tırnağa yenileme yoluna da gitmemişlerdi. Kayda değer iki transferleri, Internacional'den Brezilya Millî Takımı'nın da kalesini koruyan Claudio Taffarel ile Anderlecht'ten, Belçika Millî Takımı'nın da savunmasında görev yapan Georges Grün'dü. Üçüncü yabancı haklarınıysa Norrkö-

ping'den genç yıldız adayı Tomas Brolin'le doldurmuşlardı. Takımın teknik direktörü Nevio Scala'nın da o güne kadar herhangi bir Serie A tecrübesi mevcut değildi. Buna karşın Parma, Serie A'ya herkesi şaşırtan sonuçlar alarak başladı. Takım özellikle savunmada Gambaro, Minotti, Apolloni ve Grün gibi oyunculardan çok yüksek performans almakta ve zor gol yemekteydi. Kalede Taffarel de kalitesini gösteriyor ve başarılı bir savunma hattının gerisinde oynamasının da etkisiyle, çoğu maçta kalesini gole kapatıyordu. Hücum, biraz klasik İtalyan mantalitesinin de etkisiyle, ikinci planda kalıyordu belki ama takımın golcüsü Melli attığı kritik golle Parma'ya birçok ekstra puan kazandırmaktaydı. Melli'ye gezici forvet olarak destek veren Brolin de beklentilerin ötesinde bir parlama göstermiş ve Serie A'da adından en çok söz ettiren genç oyuncular arasına girmişti. Parma, o sezon özellikle ilk yarının son maçında, son iki yılın Şampiyon Kulüpler Kupası şampiyonu Milan'ı 2-0'la dize getirdiği maçta birlikte üst sıralara iyiden

iyiye tutunuyor ve ligde her takıma karşı gücünün yetebileceğini de ispatlıyordu. İstikrarlı çizgisini sezonun ikinci yarısında da sürdüren sarı-mavililer, böylece 34. hafta sonunda ligi altıncı sırada tamamlıyordu. Üstelik lig ikincisi Milan'ın, Avrupa'da Marsilya ile oynadığı olaylı bir maçta sahadan çekilmesi nedeniyle bir yıl Avrupa kupalarından men cezasına çarptırılmasıyla birlikte Parma, UEFA Kupası'nda İtalya'yı temsil edecek son takım olma hakkını da elde etmişti.

İlk kupa zaferi

Yeni sezon öncesinde transfer döneminde kulüp savunmasından Gambaro'yu Milan'a kaptırırsa da kırmızı-siyahlılardan bir başka defans oyuncusu Nava'yı kirallıyor, forvet Agostini'yi de Melli'ye alternatif olarak renklerine bağlıyordu. Kalede Taffarel ile rekabete girmesi içinse Cesena'dan Ballotta alınmıştı. Ve belki de kulüpte yakın gelecekte en çok sivrilecek isimlerden biri olan sağ bek Benarrivo da Padova'dan transfer edilmişti.

Kulübün mütevazı kadrosunu korumayı başarması ve bunu az da olsa derinleştirecek hamlelerde bulunması, 1991-92 sezonu öncesinde Parma'nın çaylaklık döneminde yaşadığı başarının tesadüfi olmadığını göstermesi yolunda vereceği sınav açısından hayli önemliydi. Nitekim Parma, Serie A'da yine zor gol yiyen ve bileği kolay kolay bükülmeyen bir takım olarak dikkat çekecekti. Sezon boyunca rakiplerine sadece yedi kez yenilen ve kalesinde 28 gole izin veren Nevio Scala'nın öğrencileri, bu sefer de ligi yedinci sırada tamamlayacaklardı.

Asıl büyük başarıysa, İtalya Kupa-sı'nda geliyordu. Sırasıyla Palermo, Fiorentina ve Genoa'yı eleyerek yarı finale yükselen Parma, bu turda Serie A'nın son şampiyonu konumundaki Sampdoria'yı 1-0 ve 2-2'lik sonuçlarla saf dışı bırakmayı başararak finalde Juventus'un rakibi olmuştu. İki ayak üzerinden oynanan finalde de Torino'daki ilk maçı Roberto Baggio'nun penaltı golüyle 1-0 kaybetmesine rağmen kendi evindeki rövanşı Osio ve Melli'nin gollerıyla 2-0 kazanarak tarihinin ilk büyük kupasını müzesine götürmüştü. Öte yandan Parma, Avrupa kupalarındaki ilk sezonundaysa hayal kırıklığı yaşıyor ve UEFA Kupası ilk turunda Bulgar temsilcisi CSKA Sofya'ya 0-0 ve 1-1'lik skorlarla eleniyordu. Ancak bunun da telafisi çok kısa sürede gerçekleşecekti.

Avrupa'da da durdurulamayan bir Parma

Sarı-mavili ekip, 1992-93 sezonuna girilirken, transferlere de önceki yıllara göre daha çok ağırlık vermişti. Takımlar ilk on birlerinde üç yabancı oynatmayı sürdürecektir olsa da artık kadrolarında beş yabancı bulundurabili-

yordu ve açılan iki yeni kontenjanı doldurmak için Atletico Nacional'den Kolombiyalı forvet Faustino Asprilla ile River Plate'ten Arjantinli orta saha oyuncusu Sergio Berti transfer edilmişti. Berti fazla forma şansı bulamayacak olsa da Asprilla kısa süre içinde muazzam bir çıkış göstererek bir anda Serie A'nın en çok alkış alan hücumcularından birisine dönüşecekti. Bu isimlerin yanı sıra orta sahaya Inter'den Pizzi ve Lazio'dan Pin, savunmayysa Foggia'dan Di Chiara ve Fiorentina'dan Matrecano takviyeleri yapılmıştı. Kadronun, alışıldandan fazla bir revizyon görmesi, ilk haftalarda Parma'nın ligde biraz bocalamasına ve ilk sekiz maçında beş mağlubiyet almasına yol açıtsa da takım kalan 26 maçta sadece dört kez yenilecekti. Üstelik eskiye kıyasla gol yollarında daha üretkenlerdi ve kısır giden birçok maçta beraberliğe razı olmaksansa artık bu tip maçları lehlerine daha rahat çevirebiliyorlardı. Bunun sonucunda Parma, Serie A'da sezonu üçüncü sırada bitirecek ve tarihinin o ana kadarki en iyi derecesini elde edecekti. Fakat elde edilen bir başka başarı vardı ki, onun yanında lig üçüncülüğünün üzerinde neredeyse durulmayacaktı bile. Evet, Avrupa'daki başarıdan söz

ediyoruz. Bir önceki sezon iki beraberlikle veda ettiği Avrupa arenasında Parma bu kez çok daha fazla ses getirmeye kararlıydı. Kupa Galipleri Kupası'nda sırasıyla Ujpest, Sparta Prag, Boavista ve Atletico Madrid'i devirmeyi başaran sarı-mavililer, böylece Wembley Stadi'nda oynanacak olan finale de adlarını yazdırmışlardı. Belçika'nın Royal Antwerp ekibiyle karşılaştığı finalde henüz ilk dakikalarda kaptanı Minotti ile öne geçen Parma, bu golden sadece iki dakika sonra kalesinde bir gol gördüyse de çabuk toparlanmış ve ilk yarım saat dolmak üzereyken de golcüsü Melli ile skoru yeniden lehine çevirmişti. Ardından da maçın sonuna kadar kontrolü elinden hiç bırakmayan Parma'da son dakikalarda Cuoghi skoru ilân etmişti: 3-1. Henüz üç sene öncesine kadar mazisinde herhangi bir Serie A tecrübesi dahi bulunmayan bir takım, böylelikle Avrupa'nın en büyük ikinci kupasını müzesine götürme hakkını elde ediyordu. Bu, hiç kuşkusuz futbol tarihinin en hızlı yükseliş öykülerinden birisiydi.

Hedefler büyüyor

Kupa Galipleri Kupası'nın kazanılması, kulübün destekçisi ve ülkenin en büyük gıda firmalarından biri olan Parmalat'ın da kesenin

ağzını daha rahat bir biçimde açmasını sağlayacaktı. Böylece Parma, 1993 yazında kulübü çok daha üst seviyeye taşıyacak transferlere de imza atıyordu. Örneğin savunmaya, Arjantin Milli Takımı'nın da değişmez isimlerinden olan Udinese'li Sensini alınırken, orta alana da zaman zaman İtalya Milli Takımı'na da seçilen Napolili Crippa takviyesinde bulunulmuştu. Kaledeyse önceki yıl gözden düşen Taffarel, Reggina'ya gönderilmiş, yerine aynı takımdan Bucci alınmıştı. Ancak hiç kuşkusuz Parma adına yılın transferi, Napoli'de "Maradona'nın

almadan bitirmemişti. Zira UEFA Süper Kupası'nda, Milan'ı, kendi evlerindeki ilk maçı 1-0 kaybetmelerine karşın San Siro'daki rövanşta, iki yeni transferi Sensini ve Crippa'nın gollerıyla 2-0 yenmeyi başarmışlar ve kupa koleksiyonlarına yeni bir parça daha eklemişlerdi. Sezon bitiminde ABD'de düzenlenecek Dünya Kupası için İtalya Milli Takımı'nın kadrosuna Parma'dan Benarrivo, Minotti, Apolloni, Bucci ve Zola çağrılmıştı. Parma, Milan'dan sonra Gök Mavililere en çok oyuncu veren ikinci takım haline gelmişti. Parma'nın

veliahtı" gözüyle bakılan Gianfranco Zola'nın artık sarı-mavili formayı giyecek olmasıydı. İddialı bir şekilde girilen sezonda takım bir kez daha Serie A'da üst sıraları fazlasıyla zorluyor ve ligi beşinci sırada bitiriyordu. Kupa Galipleri Kupası'nda da sarı-mavililerin son ana kadar gittiğini görüyorduk. Degerfors, Maccabi Haifa, Ajax ve Benfica, Parma'yı durdurabilmek için yeterli olmamışlardı. Ancak Kopenhag'da oynanan finalde şans bu kez Parma'dan yana değildi ve İtalyan ekibi, Arsenal'a, Alan Smith'in attığı tek golle mağlup oldu. Yine de Parma, sezonu Avrupa'da kupa

ayrıca Asprilla, Brolin, Sensini ve Grün gibi yabancıları da ülkelerinin Dünya Kupası kadrolarında kendilerine yer bulmuşlardı.

Üç yılda üçüncü Avrupa kupası

Görüldüğü üzere sarı-mavililer artık dünya üzerindeki en değerli kadrolardan birine sahipti. Aynı yaz, transfer döneminde de fazla kan kaybetmeyecek, tam tersine kadrolarını biraz daha zenginleştireceklerdi. Kayıp hanesinde Milan'a giden golcü Melli vardı belki ama onun yerine Udinese'den Branca alınmıştı. Dahası, savun-

maya millî takımda da yer alan Torinolu Mussi ve Porto'dan Fernando Couto, orta sahaya da Juventus'tan bir diğer millî yıldız, Dino Baggio getirilmişti. Yapılan bu yatırımlar, sahada da karşılığını vermeyi sürdürüyordu. Takım, Serie A'da sezonu iki yıl önceki gibi yine üçüncü sırada tamamlarken 18 galibiyet ve yedi mağlubiyetle her iki alanda da kulüp tarihinin en iyi rakamlarına ulaşmıştı. İkinci sıradaki Lazio, Parma'yı sadece averajla geride bırakmıştı (eğer o sezon ikili averaj uygulaması olsaydı lig ikinciliği Parma'nın olacaktı). Avrupa'da ise artık alışlagelmeye başladığı üzere durdurulamayan bir Parma vardı. UEFA Kupası'nda Vitesse, AIK, Athletic Bilbao, Odense ve Leverkusen engellerini zorlanmadan aşan sarı-mavililer, bir kez daha son düzlüğe çıkmayı bilmişti.

Parma'nın finaldeki rakibiye, o sezon Serie A'da şampiyonluğa ulaşan Juventus'tu. İki takım arasında ligde oynanan iki maçı da Juventus kazanmış ve bu bir bakıma şampiyonluğun hangi tarafa gideceği noktasında da belirleyici olmuştu. Fakat UEFA Kupası finalinde aynı senaryo işlemeyecekti. Parma, kendi sahasında oynanan ilk ayakta, Dino Baggio'nun tek golüyle kazanmıştı. Torino'daki rövanştaysa Juventus, Vialli'nin golüyle öne geçmesine karşın Dino Baggio bir kez daha sahneye çıkmış ve skora dengeyi getirerek kupayı Parma'ya kazandıran isim olmuştu. Avrupa'da üç yılda üç

farklı kupa kazanan Parma artık bir döneme damgasını vurmakla kalmıyor, adını futbol tarihine hiç çıkmamacasına kazıyordu. Parma sezonun en sonunda yine Juventus ile İtalya Kupası finalinde karşılaştı ama bu kez rakibine dış geçiremedi. Yine de Juventus'un duble yapması sayesinde bir sonraki sezon Kupa Galipleri Kupası'na katılma hakkını elde etti.

Mütevazı takımdan yıldızlar karmasına

Sezonlar ilerledikçe Parma'nın başarılarıyla doğru orantılı olarak transferdeki ihtirası da artıyordu. 1995 yazında da Stoichkov gibi sansasyonel bir transfere imza atmışlardı. Ayrıca İtalya Millî Takımı'nın geleceği olarak görülen Filippo Inzaghi ve Fabio Cannavaro gibi isimler alınırken, Gianluigi Buffon da 17 yaşında altyapıdan A takıma yükseltilmişti. Ne var ki Stoichkov transferinin büyük bir hayal kırıklığı yaratması, Parma'nın o sezonki performansını da olumsuz yönde etkileyecekti. Bir yıl öncesine

göre beş puan daha az toplayan sarı-mavililer, böylece ligi altıncılıkla bitirdi. Favori olarak başladıkları Kupa Galipleri Kupası'ndaysa Teuta ve Halmstad gibi iki zayıf rakibi geçtikten sonra çeyrek finalde Paris St. Germain'e elenmekten kurtulamadı. Kulübün bir bakıma geri adım atması, başkan Calisto Tanzi'nin de bir revizyon için kolları sıvamasına neden oldu ve Parma mucizesini yaratan adam olarak görülen Nevio Scala ile yollar ayrıldı. Yeri neyse teknik adamlık kariyerinde henüz sadece bir sezonu geride bırakmış olan Carlo Ancelotti getirildi. Bu karar, o zaman çok tartışılmıştı belki ama bugün Ancelotti'nin kariyerinde geldiği nokta göz önüne alınırsa herhalde Tanzi'nin ne denli müthiş bir öngörüye sahip olduğunu söylemek, abartı olmayacaktı. Teknik direktör değişikliğinin yanı sıra kadroya da Crespo, Thuram, Chiesa gibi yıldızlar eklenmişti. Kulübün en büyük dezavantajıysa, Zola'nın sezon arasında Chelsea'ye gitmesiydi. Eğer bu gidişe engel olabilselerdi

belki de ligde o çok istedikleri şampiyonluğa da ulaşacaklardı zira sezonu Juventus'un sadece iki puan gerisinde, ikinci sırada tamamlamışlardı. 1997-98 sezonu Parma'nın yine sendelediği bir sezon oldu. Şampiyonluğu son anda kaçıran kadro muhafaza edilmişti belki ama hem Serie A hem de Şampiyonlar Ligi'ni bir arada yürütmek kolay değildi. Şampiyonlar Ligi'nde Dortmund, Sparta Prag ve Galatasaray ile aynı gruba düşen sarı-mavililer, grupta ikinci sırayı almalarına karşın o dönemki statünün cilvesi üzerine en iyi ikinci ler arasına giremediği için turnuvaya veda etti. Serie A'daysa sezonu altıncı sırada bitiren Parma'da sezon sonunda teknik direktör Ancelotti de Juventus'a gitmişti.

Son Avrupa zaferi ve gerilemenin başlaması

Ancelotti'nin yerine Malesani'yi getiren Parma, 1998-99 sezonuna flaş transfer olarak Sampdoria'dan Veron'u alarak girmişti.

Bu sezonda takım ligde dördüncü sırayı alırken asıl başarıyıysa kupalarda elde ediyordu. İtalya Kupası'nı finalde Fiorentina'yı 1-1 ve 2-2'lik sonuçlarla devirerek kazanan Parma, UEFA Kupası'nda da Fenerbahçe, Wisla Krakow, Rangers, Bordeaux ve Atletico Madrid'i eleyerek çıktığı finalde Marsilya'yı 3-0'lık net bir skorla devirerek zafere ulaşıyordu. Parma, her iki kupayı da tarihinde ikinci kez müzesine götürmüştü. Hikâye buraya kadar adeta bir peri masalı gibi ilerliyor ancak bundan sonrasıysa sırasıyla gerileme ve dağılma dönemi gibi... 1999 yazında Veron'un Lazio'ya gitmesi ve Parma'nın onun yerine Ariel Ortega'yı transfer etmesi sanki felâketler zincirinin ilk halkasıydı. Veron, Lazio'da harikalar yaratıp takımını şampiyonluğa taşıyan isimlerden biri olurken Ortega, Parma'da adeta dökülmüştü. Şampiyonlar Ligi ön elemesinde Rangers'a elenen takım, ligi de Inter'e teslim olduğu play-off maçları sonunda beşinci sırada tamamlamıştı. Ertesi sezon başında bu kez Crespo, Lazio'nun yolunu tutuyordu. Bir sonraki sezonsa Buffon ve Thuram Juventus'a transfer oldu. Son olarak da 2002 yazında Cannavaro Inter'e gitti. Her ne kadar bu transferlerden büyük paralar kazanılmış olsa da bu paraların neredeyse tamamı,

giden isimlerin yerlerini dolduramayan transferler için çarçur ediliyordu. Takım 2000 ve 2001 yıllarında ligi sırasıyla beşinci ve dördüncü sıralarda tamamlasa da 2001-2002 sezonunda Şampiyonlar Ligi ön elemesinde Lille'e takılmış ve Serie A'yı da o ana kadarki en düşük derecesi olan onunculukla tamamlamıştı. Ardından iki sene üst üste lig beşinciliği yaşayan Parma'ya asıl darbeyi vuracak olansa, kulübün en büyük finansal destekçisi olan Parmalat firmasının 2004 yılındaki iflâsıydı.

Mâli yapı yerle bir oldu

Kulübün maddi yapısını ayakta tutan kolon çökmüştü. Parma'nın kısa vadedeki borçlarını karşılayacak bir geliri yoktu. Bu durum da öncelikle kadronun mecburi oyuncu satışları ve gidenlerin yerine de fazla takviye yapılamaması nedeniyle zayıflamasına yol açtı. Öte yandan kâğıt üzerinde iflâs eden kulüp, mâli kurallar gereği yeniden yapılandırılıyor ve Parma AC olan resmi adı da Parma FC olarak değiştiriliyordu. 2004-2005 sezonunda takım UEFA Kupası'nda bir şekilde yarı finale kadar gittiyse de ligde işler hiç iç açıcı değildi. Normal sezonu 18. sırada tamamlamışlar ve play-off'ta Bologna'ya üstünlük sağlayarak kümede kalabilmişlerdi. 2007'de kulüp Tommaso Ghirardi

adında bir işadamı tarafından satın alındı ve bu hamle maddi açıdan kısa süreli bir soluklanmayı da beraberinde getirdi. Fakat takımın artık üst sıralara tırmanacak hali de kalmamıştı. Nitekim 2008'de Parma, Serie A'ya yükseldiği 1990'dan beri ilk kez küme düştü. Bir yıl aradan sonra bu seviyeye yeniden dönse de genelde orta sıralarda seyreden bir takım olmaktan öteye gidemedi.

Ve maalesef kaçınılmaz son

2013-14 sezonunun altıncılıkla tamamlanması tam iyi günlere dönüş adına bir sinyal olabilecekti ki UEFA, kulübün mâli yeterlilikleri karşılayamaması neticesinde Avrupa kupalarına katılım için gereken lisansı vermedi. Bu da, gerileme devrinin bitip dağılma döneminin başladığı nokta oldu. 2014-15 sezonuna mâli problemleri dışında hiçbir şeyi düşünmeden giren kulüp, Serie A'nın dibine demir attı. Üzerine puan silme cezaları da eklenince Parma'nın kümede kalma umutları haftalar öncesinden tükendi. Mart ayında kulübün 11 yıl aradan sonra bir kez daha iflâsını ilân etmesiye adeta tabuta çakılan son çivi gibiydi. Sezon kerhen tamamlandıktan sonra da beklenen oldu ve kulübün kapısına kilit vuruldu. Parma'nın bundan sonra dirilişi kâğıt üzerinde mümkünse de bu 2004'teki kadar kolay olmayacak. Zira kulübün sadece isim değiştirmesi yeterli değil. Bunun yapılmasının ardından da kurulacak olan takım, mücadelesine amatör statüdeki Serie D'den başlayabilecek. Şu ana kadar Parma Calcio 1913 adı altında bir oluşuma gidilmesi yönünde verilmiş bir teklif var ama böyle bir takım seneye Serie D'de mücadele edebilecek mi, ederse ne kadar süre zarfında üst liglere tırmanabilecek işte burası tam bir muamma.

Parma'nın son büyük başarısı 1999'da elde edilen UEFA Kupası oldu...

10 parmağında 10 marifet

Dünyanın ilk plaj futbolu kadın hakemi

İki yıldızlı profesyonel dalgıç

Birinci kademe fitness eğitmeni

Beden eğitimi öğretmeni

Kadın klasman yardımcı hakemi

Rasim Artagan

Hakem camiasında önemli bir yeriniz var ama futbol kamuoyu sizden yeterince haberdar değil. İsterseniz hayat hikâyenizin başlangıç noktasına doğru gidelim.

Bence en sondan başlayıp, en başa dönmekte fayda var. Dünyada bir ilki gerçekleştirdim. Yeliz

Topaloğlu olarak değil de bir Türk olarak bunu başarmış olmak benim için çok büyük bir gurur kaynağı. Dünyada plaj futbolunun ilk kadın hakemi oldum. Futbol hakemliğine 1999'da başladım. Öncesinde basketbol, atletizm ve okul futbol takımlarında görev aldım. 2000 yılında Marmara

Üniversitesi Beden Eğitimi Öğretmenliği Bölümü'nü kazandım, 2004'te mezun oldum. Orada da futbol takımında oynadım. Birçok spor dalının temel faaliyetlerini yaptım. İki yıldız dalgıcım. İnşallah üçüncü yıldızı da alıp, bir sonraki aşamada dalgıç eğitmeni olacağım. 1. kademe fitness antrenörüüyüm. Bunun dışında hobi olarak birçok spor yapı-

yorum. Tenis ve basketbol oynuyorum. Bu ara dönemler içerisinde iş sebebiyle Alanya'ya gittim. O zamanlar amatör hakemdim. Alanya'da plaj futbolunu gördüm. Bu branşla daha önce hiçbir alâkam yoktu. Alanya'da millî takım düzeyinde maçların oynanması, Avrupa Şampiyonu olmuş Rusya'nın, Hollanda'nın hazırlık maçları yapması

ve bu maçlarda görev almam, Kudusi Müftüoğlu gibi güçlü bir Süper Lig hakeminin orada bulunması ve bilgi birikimini bize aktarması plaj futboluna yönelmeme vesile oldu. Daha sonra plaj futbolunda benim için dünyada en önemli insanlardan birisi olan ve zirveye çıkan Serdar Akçer'in Alanya'da olması, üç Dünya Kupası'nda görev alması ve son ola-

Alanya'dayken Kuddusi Müftüoğlu Hocamız çok destek veriyordu. Ben de çok sevdim plaj futbolunu. Çünkü önümde, Dünya Kupaları'nda görev almış, final yönetmiş, üstün başarılarla sahip olmuş, çok bilgili ve daha sonra da eğitimci olmuş Serdar Akçer Hocamız var.

FIFA ile yazışmalarımızda bize gelen cevap şuydu, "Tek bir kategorimiz var; erkek kategorisi... Bu kategorinin mental eğitim ve derslerini geçebilecek durumda mısınız?" Ali Kızılet Hocamın fizik kondisyon konusunda çok büyük desteği oldu ve istenen her şeye sahip olduğumda FIFA'ya "Evet" diyebildik.

Ben direkt 1. Kategori'den çıktım. Çünkü İngilizcem, eğitimim, fiziksel altyapım tamdı. Dünya genelinde hiç kadın hakem yokken bir Türk hakemi ilk defa böyle bir organizasyona çağrıldı. Kategoriniz yok; erkeklerle aynı performansı sergiliyorsunuz.

Bir oyuncunun 2.5 dakika maksimum performans gösterdiği yerde siz onun 8-9 katı daha fazla süre sahadasınız. Sahada 2 hakem var. Enlemesine koştuğunuz mesafe 36 metre. İki hakemin karşılıklı koşmasının sebebi de bu. Çünkü tek hakemin koşabilmesi mümkün değil.

rak Dünya Kupası Finali'ni yönetmesi, benim FIFA olma sürecimde FIFA eğitimcisi olarak görev alması, sahip olduğu yüksek bilgi birikimini bizim gibi hakemlerle paylaşması, bulunduğum konum itibarıyla bir avantajla dönüştü. Tabii ki bu süreç kolay olmadı. Çünkü kişiliğinizi oturtmuş, bilgi birikiminizi derinleştirmiş, sporu biliyor ve seviyor olmanız lâzım. En önemlisi de azim, sevgi ve yeterli zamana sahip olmanız. Spor yapıyorsanız birçok şeyden feragat ediyorsunuz. Çünkü elit düzeye ulaşmak için bunları yapmak zorundasınız. Çocukluğumda spora başladım. Biliyorsunuz ki Türk kültüründe sokak, sporla iç içedir. Jimnastiğinizi ip atlayarak öğrenirsiniz. Voleybolunuzu iki direk arasına çektiğiniz bir iple ya da lastikle oynarsınız. Çocukken seksek oynadığımızı veya taş üstüne

dizmece oyununu düşünün. Bir kuvvet atışı gibi... Çocukluğumuz aslında sporculuğumuzun bir parçası. Siz eğer sokak kültüründe sporu sevmişseniz, o sizi hayatınızda tekrar bir şekilde gelip buluyor. Siz de buna çok istekliyseniz bir şekilde yakalıyorsunuz.

Sizi futbol hakemliğine çeken şey nedir?

Başlangıçta çok iyi futbol izleyicisiydim. Bizim kültürümüzde futbol bir aşıktır. Kimse belki futbolun nasıl oynandığını bilmez ama muhakkak bir takım tutar. Futbola ilgim taraftarlıkla başladı. Araştırmacı bir ruhum var. Herkesin saha içinde tek bir kişiye tepki gösterdiğini fark ettim. Takımlar arasında hiç özeleştirilmiyor, hakeme gidiliyor. Maç izlerken "Acaba yanlış mı biliyorum? Bir insana neden bu kadar tepki gösteriliyor?" diye düşün-

düm. Bilinçli izlemek taraftarıyım. O dönemlerde bir hakem kursunun açıldığını ablam öğrenmiş. Futbolu seven bir aileyiz. Ablam bu kursa gidiyor. Ama yaşı tutmuyor. O da boş dönmeyeyim diye benim adıma yazıyor. Ben de o zamanlarda basketbol hakemliğine müracaat etmiştim. Çünkü basketbol oynuyordum ama kuralları da öğreneyim istiyordum. Tam basketbolu bırakma evresindeydim. Çünkü sakatlanmıştım. Ablamın benim adıma müracaat ettiğinden haberim yoktu. "Hakem derneğinden arıyoruz" dediklerinde, basketbol hakemliği için aradıklarını sandım. Çağırıldığım yere gidip içeriye bir girdim; futbol hakemliği... Çok ilginç bir olay oldu. Eleştirdiğim insanların arasına girmek bende biraz tedirginlik yarattı ilk başta... Ama madem geldim, bir gideyim, öğreneyim istedim. İlk kurs çok eğlenceli geçti. Baktım değişik branşlardan insanlar var. Kimisi doktor,

kimisi avukat, kimisi asker... Bu da güzel bir şey... Demek ki insanlar sadece hakemlik yapmıyor. Bu işi se-verek yapıyorlar. Hobi varsa bunda art niyet olmadığına inandım. Yine yapma niyetim yoktu. Ama baktım ki giderek hayatımın içerisine daha çok girmiş. Eyüp'te yaşıyorum. Muhafazakâr bir yerdir, daha çok dini motiflerle bezenmiştir. Ben mahalleimizin lokaline tek başına giren biri konumuna geldim. Hatta hakem se-yircisi edindim bir süre sonra. Mahallemdeki ağabeyler beni izlemeye geldi. Ailemin desteklemesi, çevrem-in desteklemesi hakemliği daha çok sevdirdi. Kolektif yapı, hakemliği bende daha vazgeçilmez kıldı. Daha sonra Türkiye Futbol Federasyonu ailesinin içerisine girince bir kimliğe sahip oluyorsunuz. İşyeri kimliği dışında artık TFF'nin bir üyesi oluyorsunuz. Bir yere gidiyorsunuz, "Ben futbol hakemiyim" diyorsunuz, radikal bakıyorlar. Plaj futboluna geçiş daha da radikal bir karar. Çünkü dünyada plaj futbolunun kadın hakemi yoktu. Alanya'dayken Kuddusi Müftüoğlu Hocamız çok destek veriyordu. Ben de çok sevdim plaj futbolunu. Çünkü önümde çok güzel bir örnek var. Dünya Kupaları'nda görev almış, final yönetmiş, üstün başarı-lara sahip olmuş ve çok bilgili bir Serdar Akçer Hocamız var. Daha sonraki süreçte eğitimci olmuş... Düşünebileceğim en uç profil benim en yakınım. Bunu değerlendirmek istedim. Bu aşamada hem TFF hem de MHK bu konuda bana çok destek oldu. Çünkü dünyada örneği yoktu. FIFA ile yazışmaları, Serdar Akçer Hocamız halletti. Bize gelen cevap şuydu; "Tek bir kategorimiz var; erkek kategorisi... Siz bu kategorinin mental eğitim ve derslerini geçebilecek durumda mısınız ve fiziksel kapasiteye sahip misiniz?" Ben bu inançla yola çıktırıysam zaten istenen her şeyi vermek durumundaydım. Zaten iyi bir FIFA eğitimcisinin yanındaydım. Onunla aynı şehirde yaşıyordum. Geriye ikinci kısım kalı-yordu. Hakemlik her alanda aynıdır.

Sahadaki kişiliğiniz, bakış açınız, her şeyi görebilmeniz... Bunun için de iyi bir örnek vardı; Kuddusi Müftüoğlu yanımdaydı. Geriye bir tek şey kalı-yordu; fiziksel kondisyon. Zaten id-manlarımı bu deneyimli kişilerle birlikte yapıyordum. Ali Kızılet Hocamın da hakkını hiçbir zaman öde-yemem. Kendisi TFF Hakem Antren-man Bilimleri Sorumlusu... Bu konuda çok büyük destekleri oldu. Bir ekip olarak çalıştık. Benim bu yolda yürümem sadece benim başarıım değil. Tabii ki iyi olmam lâzımdı. İstenen her şeye sahip olduğumda "Evet" diyebilirdik FIFA'ya... Bunlar olmasa zaten başaramazdım. Bakü'deki olimpiyatlara gidemezdim. Bir daha başarı sağlayamazdım.

Bakü Olimpiyatları sizin ilk uluslararası organizasyonunuz muydu?

Geçen sene Catania'ya gittim. A Grubu maçları dediğimiz maçlar orada oynandı. Plaj futbolunda A Grubu ve B Grubu olmak üzere iki ana grup var. Bir de Avrupa Şampiyonası var. 3. Kategori, 2. Kategori, 1. Kategori ve Elit Hakem düzeyleri var. Ben direkt 1. Kategori'den çıktım. Çünkü İngilizcem, eğitimim, fiziksel altyapım tamdı. Beni 1. Kategori için uygun gördüler. Ben de ülkem adına çok büyük gurur duydum. Dünya genelinde hiç kadın hakem yokken bir Türk hakemi ilk defa böyle bir organizasyona çağrıldı. Oradaki bakış açısı çok farklıydı. Kategoriniz yok; erkeklerle aynı performansı sergiliyorsunuz. Aynı dersleri görüyorsunuz, aynı başarıları göstermek zorundasınız. Ama siz bir kadınsınız. Erkeklerin çalıştığının iki-üç katını çalışmak zorundasınız.

Plaj futbolunun önemli oyuncularından Cem Keskin, yaptığımız röportajda "En iyi futbolcu bile sahada en fazla 2.5-3 dakika kalabilir. Sonra oyundan çıkmak zorunda" demişti. Bu zor şartlarda hakemler ne yapıyor?

Hakemin değişmesi söz konusu değil. 12'er dakikadan 3 periyot oynanıyor. Bir oyuncunun 2.5 dakika maksimum performans gösterdiği

“Kum zaten başlı başına bir dengesizlik unsuru. Hiçbir zaman toptan daha hızlı olamazsınız. Kuvvet, denge ve motivasyonun bir arada olması gerekiyor. Fiziksel altyapıda tavan yapmamı sağlayan Ali Kızılet Hocama bir kez daha teşekkür ediyorum.

“Plaj futbolunu düzenlemek için plaja gerek yok. İsviçre'de Alplerde turnuvalar yapıldı. Başka bir örnek Rusya... Moskova'nın Victory Meydanı'na kum serdiler, plaj futbolu oynattılar. Plaj futbolunu kulüplere yaklaştırırsak biraz daha başarılı olabiliriz.

“Brezilya futbolundaki çeviklik, güç, hız aslında buradan ve futsaldan geliyor. Zico, Ronaldinho, Ronaldo, Alex hep buralardan çıkma... Futbola estetik katan tüm hareketler plajda gelişti. Brezilyalı oyuncuların ayak çabukluğu plaj futbolundan geliyor.

yerde siz neredeyse onun 8-9 katı daha fazla süre sahadasınız. Sahada iki hakem oluyor. Enlemesine koştuğunuz mesafe 36 metre. Burada iki hakemin karşılıklı koşmasının sebebi de bu. Çünkü tek bir hakemin koşabilmesinin imkânı yok. Kum zaten başlı başına bir dengesizlik unsuru. Hiçbir zaman toptan daha hızlı olamazsınız. Ancak yakınında olabilirsiniz. Plaj futbolunda bunu sağlamaya çalışıyorsunuz. Kuvvet, denge ve motivasyonun bir arada olması gerekiyor. Plaj futbolu bu yüzden özel şeyler gerektiren bir spor. Fiziksel altyapıda tavan yapmamı sağlayan Ali Kızılet Hocama bir kez daha teşekkür ediyorum. Ülkemizdeki başarının altyapısındaki insanlardan birisi. Sadece bana değil, birçok hakeme çok büyük katkılar yaptı. Türk hakemliği sürekli yukarı çıkıyorsa o zaman demek ki alt ekip, üst ekip, çatı, zemin ilişkisi çok iyi... Çatı-zemin ilişkisi düşünün. Aksayan bir taraf olsa bu başarı sağlanamaz.

21-28 Haziran tarihlerinde Bakü'de düzenlenen 1. Avrupa Oyunları'nda altı müsabakada görev alarak önemli bir başarıya imza atmıştınız. Şimdi 7-9 Ağustos tarihlerinde Macaristan'ın Siofok kentinde düzenlenecek Avrupa Plaj Futbolu Ligi grup

maçlarında görev alacaksınız. Buna biraz değinir misiniz?

4 tane A Grubu dediğimiz ülke var. 8 tane de B Grubu'ndan ülke var. Avrupa Şampiyonu sadece A Grubu'ndan çıkabilir. Bu 4 takım Avrupa Şampiyonası'na zaten katılıyor. 8 B Grubu takım ise A Grubu'ndaki 4 takımla maç yapacak. En iyi sonucu alan, yani şampiyon olan B Grubu'ndan bir takım, Avrupa Şampiyonası'na gitme hakkı kazanacak. B Grubu'ndan bir takım şampiyon olamazsa; Avrupa Şampiyonası'na gitme hakkı azalıyor. Çünkü puanı düşük kalıyor. Yani bu turnuva, B Grubu takımları için hayli önem taşıyor. 12 takım şu an için açıklanmadı. Puanlara göre açıklanıyor. Puanlamada ülkelerin plaj futboluna bakış açısı da çok önemli bir kriter. Bizim plaj futboluna desteğimiz Millî Takım düzeyinde çok iyi. Ancak yeterli değil. Biraz daha turnuva yapılabilir bir ülke olmamız gerekiyor. İtalya, İspanya, Rusya sürekli turnuva yapıyor.

Türkiye üç tarafı denizlerle çevrili bir ülke ve kilometrelerce uzunlukta plajlara sahip. Neden biz de sürekli turnuva düzenleyen ülkeler arasında yer alamıyoruz?

Plaj futbolunu düzenlemek için plaja gerek yok. İsviçre'de Alplerde turnu-

valar yapıldı. Hatta Millî Takımımız da gitti, uzun kollu formayla oynadı. Başka bir örnek Rusya... Moskova'nın Victory Meydanı'na kum serdiler, plaj futbolu oynattılar. Bizde her şey müsait... Ancak plaj futbolu yeni yeni tanınıyor, tam bilinmiyor. Şahsi görüşüm, plaj futbolunu kulüplere yaklaştırırsak biraz daha başarılı olabiliriz. Mevcut ligimiz etaplar halinde düzenleniyor. Alanya etabı bitti, Evrenseki başladı. Van'da iki, Bitlis'te bir etap var. Eskişehir'de deniz yok ama Porsuk çayının dibinde plaj futbolu oynanıyor. Orada da etap var. Yani mutlaka plaja gerek yok. En basit örneğini söyleyeyim; Bakü Olimpiyatları plajda yapılmadı. Bir alan oluşturulmuş. Beach Arena adı verilmiş. 6 tane plaj futbolu sahası yapılmış. İsviçre'de plaj futbolu yaz-kış düzenleniyor. Tüm profesyonel futbol kulüplerinin oluşturduğu takımlar mücadele ediyor. Eski bir tren garını düzenlemişler, liglerini

orada oynatıyorlar. Bizim de plaj futbolunu geliştirebilmemiz gerek. Brezilya futbolundaki çeviklik, güç, hız aslında buradan ve futsaldan geliyor. Çünkü Brezilya'da futbol, plajda başlıyor. Zico, Ronaldinho, Ronaldo, Alex hep buralardan çıkma... Futbola estetik katan tüm hareketler plajda gelişti. Brezilyalı oyuncuların ayak çabukluğu plaj futbolundan geliyor. **Cem Keskin'in futsalda bir röveşata golü var. Kendisine bunun hikâyesini sorunca, “Ben bu golü plaj futbolunda hep denemiştım. Her maçta röveşataya kalkıyordum. En sonunda futsalda attım” demişti.** Evet, Cem Keskin'in tespiti çok güzel. Çünkü yaşayan bilir... Kendisi hem Plaj hem Futsal Millî Takımımızın oyuncusu... İkisinin estetiğini birleştirmiş. Bunun aynısını Brezilya Millî Takımı yapıyor. Brezilya'daki kulüplerin hepsinin bir plaj futbolu, bir de futsal takımı var. Çünkü bu zorunlu tutuluyor. Başarılar tesadüf

değil. **Futsal hakemliği yapabiliyor musunuz?**

Futsal hakemliği yaptım ama bizde şöyle bir şey var; plaj futbolunda FIFA iseniz plajda; futsalda FIFA iseniz futsalda devam ediyorsunuz. Birbirine benzeyen yönleri çok var. Ama tamamen ayrılmış yönleri de var.

Peki, kariyer hedefiniz nedir?

Hedefler her zaman olmalı. Hedefler olmazsa olduğunuz yerde kalırsınız. TFF Başkanı Yıldırım Demirören'in kadın futboluna yönelik gelişimi sağlayan adımları atması, Fatih Terim Hocamızın da müthiş bir şekilde kadın liglerini en küçük yaşa kadar indirmesi çok önemli adımlar. Bu işe büyük kulüpleri sokmanız gerekiyor. Yoksa maalesef hiçbir şey olmuyor. Her fert kendi şehrinin ta-kımına ne kadar sahip çıkarsa futbol o kadar gelişir. Fatih Hocamın yapmak istediği proje bu. Dikkat ediyor-

sanız hep farklı şehirlere gidiyor, o bölgeleri geliştirmeye çalışıyor. Yıldırım Demirören Başkanımızın da destek vermesi çok çok önemli. Kadın futboluna değer vererseniz peşinden hakemlik de gelişecektir. **Yeşil sahaya inme hedefiniz var mı?** Zaten şu an yeşil sahalardayım aslında... Kadın klasman yardımcı hakemiyim. Daha önceden amatör müsabakalarda çok fazlaca maç yönettim. 2 ve 3. Liglerde çok görev aldım. Antalya'dayken devre arasında Galatasaray'ın Efes Cup gibi, TRT Cup gibi yabancı takımlarla oynadığı müsabakalarda yardımcı hakem olarak maçlara çıktım.

Süper Lig hedefiniz var mı?

Yaşım itibariyle zor. 37 yaşındayım. Artık oraya gençler gitsin istiyorum. Beş yaş daha genç olsaydım hedefim Süper Lig olurdu. Aslında o bölgede gezmiş biriyim. Çok fazla tecrübem var. Gençlere bilgi aktarımı yapıyoruz. İnternette bir grup kurduk, her türlü paylaşımı yapıyoruz.

Plaj futbolunda erkeklerin maçlarını yönetiyorsunuz. Oyuncuların size yaklaşımı nasıl?

Toplumumuz futbola, “Erkek oyunu” olarak bakıyor. Ama Brezilya'da ligi yönetenlerin yarısı kadın... Orada da tam tersi bir anlayış var: “Erkekler futbol oynamalı, kadınlar yönetmeli.” Bizdeki toplum böyle değil. Futbola başladığımda, “Senin ne işin var burada? Git evine bulaşğını yıka. Ne anlarsın futboldan?” sözlerine çok maruz kaldım. Ben yapmazsam, birileri yapmazsa kim yapacak? Kim öncülük edecek?

Uzun zamandır hakemsiniz. Peki, Türk futbolu bu süreçte nasıl bir gelişim gösterdi?

Her dönem, bir önceki dönemden bir adım daha önde. Bunu çok net görüyorum. “Olmuyor” dersek yanlış olur. Ülkemizde diğer branşların seviilmesi, voleybol takımımızın büyük başarılarla ulaşması hepimizin göğsünü kabartıyor. Demek ki spor gelişiyor. Spor, ufkumuzu geliştiriyor. Kadın Millî Takımımız, Avrupa Şampiyonu olduğunda insanların bakış

açısı nasıl değişecek? Bir Türk takımının Avrupa'ya gidip, Avrupa Şampiyonası'nda bir başarı sergilemesi insanları nasıl değiştiriyor? Tabii ki bunlar biraz basınla ilişkilerle de alâkalı. Medya kadını ne kadar ön plana çıkarırsa, insanların bilinci de o derece gelişir. Aslında bizim ülkemizde başarı var. Fatih Hoca her yere gidiyor, futbolu sevdirmeye çalışıyor. Başkanımız Yıldırım Demirören bu projeye gönülden destek veriyor, büyük paralar harcıyor. Sahalar, statlar, tesisler yapıyor. Medyaya sitem etmemek elde değil. Bizim bulunduğumuz kurum bu kadar çaba sarf ediyor, elinden gelen her şeyi yapıyorken bunun görünmemesi çok kötü. Bu çalışmalarını medyayla desteklemezsek insanlar nasıl bilecek? Kaç kişi biliyor şu an burada genç oyuncular için çok güzel bir çalışma yapıldığını? Biliyoruz ki başarılar gelecek ve tesadüfi olmayacak. Çünkü bu çalışmalar yapılıyor. Ama insanlar bunu bilmiyor. Ben plaj futbolunun içerisindeyim. İsterim ki devamının gelebilmesi için, kadın hakemlerin yetişmesi için kadın plaj futbolu takımlarını destekleyelim. Şu an Türkiye'de bir tane bile kadın plaj futbolu takımı yok. Millî takımlar düzeyinde müsabakalar olmayabilir. Ama millî takımları olan ülkeler var. İtalya, İspanya gibi takımlar var. Uluslararası müsabakalar olmadığı için kendi aralarında maç yapıyorlar. FIFA bugün "Kadın plaj futbolu turnuvalarını açıyorum" dese ve sizin de hazırda bir potansiyeliniz varsa, başarıyı yakalamamanız için bir sebep yok. Bugün dünyada kadın plaj futbolu hakemi yoktu. Ama ben girdim. Şu an var. Hatta ikincisi de var. Benden bir sene sonra Azeri bir hakemimiz geldi. Azerbaycan'a gittiğimde görüştük. Çok da güzel bir turnuva geçirdik.

Plaj futbolu yıllardır var ama dünyada ilk kadın hakem sizsiniz, bu da ilginç bir durum değil mi?

Demek ki düşünememişler. Bizim federasyonumuz düşünmüş. Bu da çok güzel bir şey. İtalya'ya gittiğimde

herkes ne olduğunu şaşırdı. Bütün mektupları, "Bay Yeliz Topaloğlu" diye alıyorum çünkü. Plaj futbolunda kadın yok zira. Oraya gittiğinizde size "Nasıl maç yönetecek acaba?" diye bakıyorlar. Ama sonra bir görüyorlar ki, artınız var, eksiginiz yok. İletişimimiz çok iyi. Onlar için bu çok radikal bir şey. "Türkiye bunu yapıyor" gözüyle bakıyorlar olaya... Şahsım adına değil, ülkem adına plaj liginizin güçlendirilmesini isterim. Bölgesel etaplarla değil, gerçek anlamda

bir liginiz olsa keşke. Kulüpler de işin içine katılabilse.

Sponsorlar plaj futboluna nasıl yaklaşıyor?

Plaj futbolunda sponsor yok. Belediyeler destek oluyor. Bir belediyenin, "Ben plaj futbolu turnuvası yapacağım" demesi lâzım. O zaman da giderler TFF ile yarı yarıya karşılanıyor. Belediye desteği olmadan olmuyor yani. Şu an Türkiye'de plaj futbolunun devam edebilmesi belediye başkanlarının iki dudağı arasında.

Dünyada örnekleri nasıl?

En iyisi Brezilya... Brezilya'da da her kulübün kendi plaj futbolu takımı var. Her kulübün kendi futsal takımı var. Her kulübün kendi plaj futbolu takımı var. Plaj futbolunu kış döneminin belli periyotlarına da yayabilirsiniz. Popüler tatil yerlerinde bunu şova yönelik yaparsanız katılım da çok olur. Bodrum'un plajına gerek yok. Bir akşam eğlencesi olarak düzenlense inanılmaz ilgi çeker. Portatif stat çok basit yapılabilir. Yapımı zor değil. Bunu yapın, insanlar gelsin, değişik şovlar sergileyin. Ekonomi de oluşur. Pazarlama sektörü devreye girer. İstanbul'da koskoca meydanlar var. Taksim'de plaj futbolu oynandığını düşünsenize... Ne yazık ki biz kendi ülkemizde sporu pazarlayamıyoruz. Sporun pazarlama sektöründe eksikiz. Dünyada turizm denilince akla gelen ülkelerdeniz. Bu kadar denize sahip olup, plaj futbolunu geliştirememek çok vahim bir durum.

Avrupa Şampiyonası'nda görev alma ihtimaliniz var mı?

Olabilir. İhtimaller dâhilinde. Performansım iyi olursa şansım var. Ağustos sonu, Eylül başı gibi olacak... Şenes Erzik Bey, UEFA'daki görevinden ayrıldıktan sonra plaj futbolu komite başkanı oldu. Bu konuda bizlere çok destek olacağına inanıyorum. Bizden birisi plaj futbolunun başındayken isterim ki plaj futbolu da daha çok desteklenir. Çünkü biz Plaj Futbolu Millî Takımı'nı destekler, kadın liglerini oluşturursak Şenes Bey de o kadar güçlü olur. Bize geri dönüşler de o kadar güzel olur.

iyi uykular,
yenilenmiş hayatlar...

Set : Magnum
Yatak : Euphoria

yatsan
güzel bir gün geceden başlar

www.yatsan.com

+TEMPUR
MATTRESSES AND PILLOWS

www.tempur.com.tr

Serta

www.sertayatak.com.tr

WE MAKE
THE WORLD'S
BEST MATTRESS.™

www.kingcoil.com.tr

**KING
KOIL**
producing mattresses since 1898

@yatsanyatak

Sealy
Since 1881

444 35 99

ABD Japonya'dan rövanşını aldı

Kanada'da düzenlenen 2015 FIFA Kadınlar Dünya Kupası'nda şampiyonluk Amerika Birleşik Devletleri'nin oldu. Son finalde penaltılarla boyun eğdiği Japonya'yı bu kez bozguna uğratan ABD, üçüncü şampiyonluğunu kutladı.

İbrahim Koçyiğit

Kadın futbolunun en önemli turnuvası olan FIFA Dünya Kupası'nın yedincisine, 6 Haziran-5 Temmuz tarihleri arasında Kanada ev sahipliği yaptı.

Turnuva ilk kez Kanada'da düzenlenirken, katılan takım sayısının 16'dan 24'e çıkarılmış olması ve gol çizgisi teknolojinin kullanılması da diğer 'ilkler' arasında yer alıyordu. Çok

geniş bir coğrafyaya yayılan Kanada'da altı farklı zaman dilimi bulunuyor. Maçların oynandığı altı kent de bu altı farklı zaman diliminin beşine yayılmış durumdaydı ve bu da

'ilkler' listesinde kendine yer bulan ilginç bir istatistik oldu. Turnuvanın suni çimde düzenleneceği açıklandığında, bu durum büyük tepki çekmişti. 13 farklı millî takımdan 84 oyuncu, suni çimin sakatlıklara neden olduğu ve oyuncuların böyle bir zeminde futbol oynamaya zorlanamayacakları iddiasıyla FIFA ve Kanada Futbol Federasyonu aleyhine dava açtı. Kadın futbolcular, FIFA ve Kanada Futbol Federasyonu'nun erkek futbolcuların suni çimde bir Dünya Kupası oynamalarını teklif dahi edemeyeceklerini, kendilerine yapılanın çifte standart olduğunu iddia etti. Ne var ki Ocak ayına gelindiğinde hukuki süreç hâlâ devam ediyordu ve oyuncular turnuvaya hazırlanabilmek için şikâyetlerini

geri çekmek durumunda kaldı. Doğal çimde oynanan ve şampiyona 35 milyon doların verildiği Erkekler Dünya Kupası'ndan yaklaşık bir yıl sonra, suni çimde oynanacak maçların ardından şampiyona 2 milyon doların verileceği Kadınlar Dünya Kupası, 6 Haziran'da ev sahibi Kanada'nın Çin'le karşılaştığı A Grubu maçıyla başladı. A Grubu'nda 1-0'lık Çin galibiyetinin ardından Yeni Zelanda ile 0-0, Hollanda'yla ise 1-1 berabere kalan Kanada, beş puanla grup birincisi olarak yoluna devam etti. Dörder puan toplayan, attıkları ve yedikleri gol sayıları da aynı olan ekiplerden Çin, 1-0 yendiği Hollanda'nın önünde grup ikincisi oldu. Hollanda da en iyi dört grup üçüncüsünden biri olmayı başardı.

Kadın futbolunun en güçlü takımlarından Almanya, B Grubu'nda Norveç, Fildişi Sahili ve Tayland ile kozlarını paylaştı. Turnuvaya Fildişi Sahili'ni 10-0'lık skorla hezimete uğratarak başladılar. Ardından Norveç ile 1-1 berabere kalıp Tayland'ı 4-0 yendiler ve beklendiği gibi grup birincisi olarak yola devam ettiler. Norveç de Fildişi Sahili ve Tayland'ı yenince yedi puan topladı ve averajla grup ikincisi oldu. Tayland ise 3-2'lik Fildişi Sahili galibiyetine rağmen en iyi dört üçüncü arasına kalamayınca turnuvaya grup aşamasında veda etti.

Son dünya şampiyonu Japonya, C Grubu'nda karşılaştığı İsviçre'yi 1-0, Kamerun'u 2-1 yendikten sonra gruptan çıkmayı garantileyinince grubun en zayıf takımı Ek-

Almanya, Fildişi Sahili'ni 10-0'la hezimete uğrattı

ÖDÜLLER

Altın Top

Carli Lloyd (ABD)

Gümüş Top

Amandine Henry (Fransa)

Bronz Top

Aya Miyama (Japonya)

Altın Ayakkabı

Celia Sasic (Almanya)*

Gümüş Ayakkabı

Carli Lloyd (ABD)*

Bronz Ayakkabı

Anja Mittag (Almanya)

Altın Eldiven

Hope Solo (ABD)

En İyi Genç Oyuncu

Kadeisha Buchanan

(Kanada)

FIFA Fair Play Ödülü

Fransa

* Hem Sasic hem de Lloyd turnuvayı altı gol ve bir asistle tamamladı.

Altın ayakkabı ödülü, bu istatistiklere daha az süre alarak ulaştığı için Sasic'e verildi.

Gol Kraliçesi

Celia Sasic (Almanya)

6 gol

Asist Kraliçesi

Lena Goessling (Almanya)

3 asist

vador karşısında kadro değişikliğine giderek frene bastı ve İsviçre'nin 10-1, Kamerun'un ise 6-0 yendiği rakibini tek golle geçebildi. Toplanan dokuz puan, tabii ki grup birinciliği için yeterliydi. İsviçre karşısında aldığı 2-1'lik galibiyet sayesinde grubu altı puanla bitiren Kamerun da, üç puanla en iyi dört üçüncü arasına kalmayı başaran İsviçre de gruptan çıktı.

Grup birincisinin önceden kolayca tahmin edilebildiği bir başka grup D Grubu'ydü. Son Dünya Kupası finalisti ve Olimpiyat Şampiyonu Amerika Birleşik Devletleri; İsveç, Avustralya ve Nijerya ile mücadele ettiği gruptan birinci çıktı. Fakat 0-0'lık İsveç beraberliği yüzünden tulum çıkaramayıp yedi puanla yetindiler. Avustralya, Nijerya galibiyetinin yanına İsveç beraberliği ekledi ve dört puanla grup ikincisi oldu. İsveç ise bu iki beraberlik haricinde Nijerya ile de yenilemedi ve üç puanda kaldı. Ne var ki, İskandinavya temsilcisi de Kamerun gibi Tayland'dan daha iyi bir averaj yakaladı ve üç puanla en iyi üçüncüler arasına kalabilen diğer takım oldu.

Kadın futbolunun bir başka ekol ülkesi Brezilya, E Grubu'nda Güney Kore'yi 2-0, İspanya ve Kosta Rika'yı da 1-0'lık skorlarla mağlup edip dokuz puan topladı. Brezilya yenilgisinin ardından Kosta Rika ile berabere kalan Güney Kore ise son maçında İspanya'yı 2-1 yenerek grubu ikinci bitirdi. Kosta Rika iki puanla üçüncü olup elendi. İspanya ise erkeklerden bir yıl sonra kadınlarda da bir Dünya Kupası'nı gruptan çıkamayarak tamamladı. Tabii ki kadınlarda alınan bu sonucun, erkeklerdeki kadar büyük bir sürpriz olmadığını söylemek gerek. "Peki, bu kupada ölüm grubu yok muydu?" sorusuna cevap olsun diye ayarlanmış gibi görünen F Grubu'nda Fransa, İngiltere, Meksika ve Kolombiya mücadele etti. Turnuvaya İngiltere'yi 1-0 yene-

Kupanın en zorlu maçlarından birinde Fransa, İngiltere'yi tek golle mağlup etti.

rek başlayan Fransa, daha sonra Kolombiya'ya 2-0 yenildi ama Meksika karşısında aldığı 5-0'lık galibiyet sayesinde altı puanla grup birincisi oldu. Fransa yenilgisini çabuk atlatıp Meksika ve Kolombiya karşısında 2-1'lik galibiyetler alan İngiltere, averajla ikinci sıraya yerleşti ve gruptan çıktı. Dört puan toplayan Kolombiya da en iyi üçüncü olarak adını son 16 takım arasına yazdırdı.

Grup üçüncüleri çeyrek final göremedi

Kupaya dair tartışmalar, suni çim kullanımından ibaret değildi. Kupa formatına göre gruplarını üçüncü bitirecek takımlar A, B, C ve D Gruplarının birincileriyle eşleşecekti. Yani bir seri başı için bu grupta yer almak, E ve F Grubu'nda olup ikinci turda bir grup ikincisiyle karşılaşmaktan daha iyiydi. İşte bu şartlar altında, FIFA'nın seri başı takımları kuraya sokmadan gruplara yerleştirilmesi, beraberinde de bir tartışma getirdi. Kanada ev sahibi olduğu için A Grubu'na yazıldı. Aynı şekilde Almanya, Japonya ve ABD de kuraya girmeden sırasıyla B, C

ve D Gruplarında yer aldı. Özellikle, saydığımız son üç takım, grup ikincilerine karşı da ikinci turda favori olurlardı muhtemelen ama eşleşmelerin bu şekilde olması, bu ekiplerin de işlerini kolaylaştırdı ve sonuç olarak hiçbir grup üçüncüsü, adını çeyrek finale yazdırmayı başaramadı.

Almanya, ikinci tur maçında İsveç karşısında ilk yarısını 2-0 önde tamamladığı maçı 4-1'lik skorla rahat kazandı ve beklediği gibi çeyrek finale yükseldi. Amerika Birleşik Devletleri, Kolombiya önünde Morgan ve Lloyd'un ikinci yarıda attığı goller sayesinde 2-0'lık galibiyete uzandı. Son şampiyon Japonya da Hollanda karşısında sahadan 2-1'lik zaferle ayrıldı. Ev sahipliği kontenjanı sayesinde A Grubu'na düşen Ka-

nada da İsviçre'yi 1-0 yenince, grubunu üçüncü bitirerek ikinci tura yükselen takımların tamamı havlu atmış oldu.

Kadın futbolunda ekol haline gelen ABD, Almanya ve Japonya gibi ülkelerin yanına adı yazılacak olan Brezilya ise dördüncü kontenjanın Kanada'ya verilmesiyle kendisinin E Grubu'nda mücadele etmiş olması nedeniyle bir grup üçüncüsüyle değil, D Grubu'nu dört puanla ikinci bitiren Avustralya ile karşılaştı. Daha önce bir dünya ikinciliği ve bir dünya üçüncülüğü bulunan, bu yıl Kanada'da grubunda çıktığı üç maçı da kazanan Brezilya, Avustralya karşısında turnuvanın en kötü sürprizlerinden birini yaşadı ve Simon'ın 80'inci dakikada attığı golle sahadan 1-0 yenik ayrılp turnuvaya çeyrek final görmeden veda etmiş oldu.

Diğer ikinci tur eşleşmelerinde ise Çin, Kamerun'u Wang'ın 12'nci dakikada attığı erken gol sayesinde 1-0 yendi. Fransa, sekiz dakikada 2-0'ı bulduğu maçta Güney Kore'yi 3-0 mağlup etti. İngiltere de Norveç önünde Gulbrandsen'in 54'te attığı gole 61'de Houghton ve 76'da Bronze'un yanıt vermesiyle, adını önceki iki kupada olduğu gibi yine çeyrek finale yazdırdı.

İlk çeyrek final mücadelesi, Avrupa'nın iki güçlü ülkesi Almanya ile Fransa'yı Montreal'de buluşturdu. Fransa, Necib'in 64'te attığı golle yakaladığı üstünlüğü 84'e kadar korudu ama Sasic'in penaltısıyla uzayan maç, penaltı atışlarının ardından

İki favoriye karşı karşıya getiren yarı final eşleşmesinde, ABD, Almanya'yı 2-0'la geçti.

5-4'lük skorla Almanya'nın oldu. Amerika Birleşik Devletleri ise Ottawa'da karşılaştığı Çin karşısında kendisine yarı finali getirecek golü ancak ikinci yarıda bulabildi. 51'de fileleri havalandıran Lloyd, ABD'nin yarı finale yükselmesini sağladı. Japonya, bir önceki turda Brezilya'yı eleyen Avustralya'nın yeni kurbanı olup olmayacağından, maçın 87'nci dakikasına kadar emin değildi. Teknik adamlar yavaş yavaş uzatma dakikalarına hazırlanırken sahneye çıkan Iwabuchi, Japonya'yı yarı finale taşıyan golü attı. İngiltere ise 54 bin taraftarının desteğiyle sahaya çıkan Kanada karşısında Taylor'ın 11'de attığı golle öne geçip üç dakika sonra Bronze ile ikinci gol sevincini yaşadı. Kanada Sinclair ile 42'de umutlansa da maçta başka gol olmadı ve İngiltere, Kadınlar Dünya Kupası tarihinde ilk kez adını yarı

finale yazdırdı. ABD ile Almanya'yı buluşturan ilk yarı final mücadelesinde bir saat geride kalmıştı ki Almanya penaltı kazandı. Topun başına, o anda turnuvanın en golcü ismi olan Sasic geçti fakat meşin yuvarlak dışarı çıktı. 69'da bu kez ABD, tartışmalı sayılabilecek bir penaltı kazandı. Bu kez topun başında Lloyd vardı ve rakip meşinlektasının aksine, o hata yapmadı. Almanya'nın beraberlik hayallerini suya düşüren ikinci ABD golü ise 84'te O'Hara'dan geldi. Böylece ABD, art arda ikinci kez finale yükseldi. Diğer yarı final mücadelesi daha da dramatikti. Son şampiyon Japonya önünde 33'üncü dakikada Miyama'nın penaltıdan attığı golle geriye düşen İngiltere, yedi dakika sonra bu kez Williams'ın penaltıdan attığı gol sayesinde beraberliği yakaladı. Maçın 90 dakikalık normal süresi biteli iki da-

ABD, Kolombiya engelini de zorlanmadan geçti.

116 kika olmuş, artık taraflar uzatmaları beklemeye başlamıştı ki, Bassett, kendi kalesine, futbol kariyerinin belki de en talihsiz golünü attı. 2-1'lik skor, dört yıl önceki finalin rövanşını izleyeceğimizi haber veriyordu. İngiltere, Japonya karşısında yaşadığı şoku, üçüncülük maçında Almanya'yı, Williams'ın 108'inci dakikada penaltıdan attığı gol sayesinde yenip dünya üçüncüsü olarak hafifletti. İngiliz kadın futbolcular, sadece kendileri adına bir ilki başarmakla kalmadı, 1966'da gelen dünya şampiyonluğunun ardından sadece bir kez -1990'da- yarı final gören İngiliz erkek futbolcuların artık çoktan unuttuğu türden bir başarıya ulaştı. İngiliz Futbol Federasyonu'nun, sosyal medyadan yayınladığı, "Kadın Aslanlarımız bugün anne, eş ve kız olmaya geri dönüyor. Ama artık bunların yanında bir unvanları daha var: Kahramanlar" şeklindeki mesajın çektiği büyük tepkinin altında, mesajdaki cinsiyetçi tavrın ya-

nında, erkek futbolcuların alandıkları sonuçlarla yapılan kıyas da yatıyordu kuşkusuz.

Finalde sürpriz hezimet

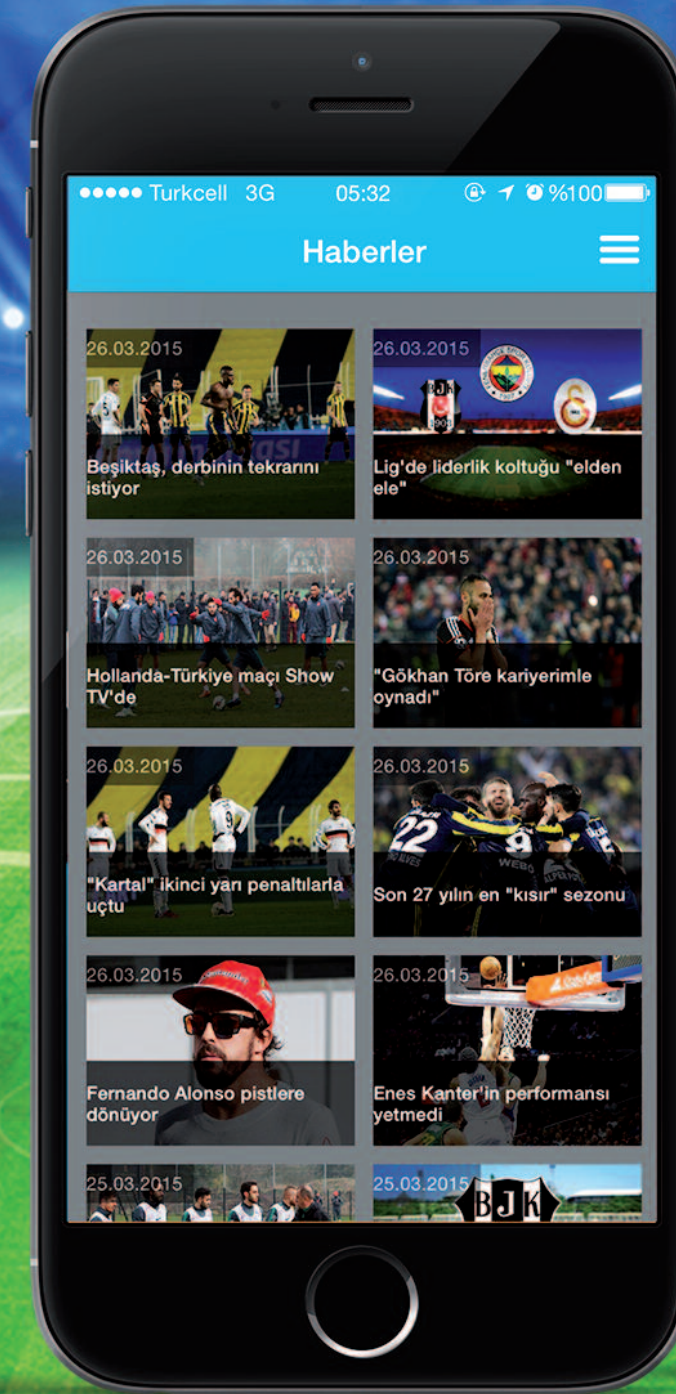
2015 FIFA Kadınlar Dünya Kupası'nın şampiyonunu belirleyecek

final, 5 Temmuz'da, Vancouver'daki BC Place'te, tribünleri dolduran 53 bin 341 kişinin önünde oynandı. ABD, son finalde penaltılarla yenildiği Japonya'yı 2012 Londra Olimpiyat Oyunları'nın finalinde mağlup etmişti. Fakat tabii ki asıl alınması gereken rövanş buydu. Finale bu iştahla çıkan ABD, daha üçüncü dakikada Lloyd'un golüyle öne geçti. Lloyd iki dakika sonra bir gol daha attı. 14'te Holiday'in attığı golden iki dakika sonra, Lloyd, 16 dakika içinde hat-trick'i tamamladığında, artık Japonya'nın mucizeye ihtiyacı olduğunu herkes biliyordu. O mucize gerçekleşmedi. Japonya Ogimi ve Johnson ile farkı ikiye indirse de, Heath'in golü 5-2'lik ABD galibiyetini ilân etti. ABD böylece hem Japonya önünde kaybettiği son finalin rövanşını almış oldu hem de 1991 ve 1999'un ardından, yani 16 yıllık bekleyişin sonunda, tarihinin üçüncü dünya şampiyonluğunu kutladı. Bugüne kadar düzenlenen hiçbir kupada üçüncülüğün aşasını görmeyen ABD'nin bu üç şampiyonluğun yanında bir ikincilik ve üç de üçüncülüğü bulunuyor.

GOLLERCEPTE

**İŞTE TARAFTAR, İŞTE UYGULAMA!
GOLLER CEPTE'Yİ İNDİR, TAKIMININ GOLLERİ
CEBİNE GELSİN!**

Hemen İndir

Afrika'nın güneşi Antalya'nın üzerine doğuyor

Önümüzdeki sezon Süper Lig birçok yeni yıldızı ağırlayacak. Ancak içlerinde öyle birisi var ki, kariyeriyle belki de Roberto Carlos'tan sonra ligimize gelmiş en büyük ikinci isim olarak adlandırılabilir. Üstelik kendisi ligin yeni takımlarından Antalyaspor'da forma giyecek. İnanması güç belki ama Antalyaspor için "Eto'o bitmiş!"

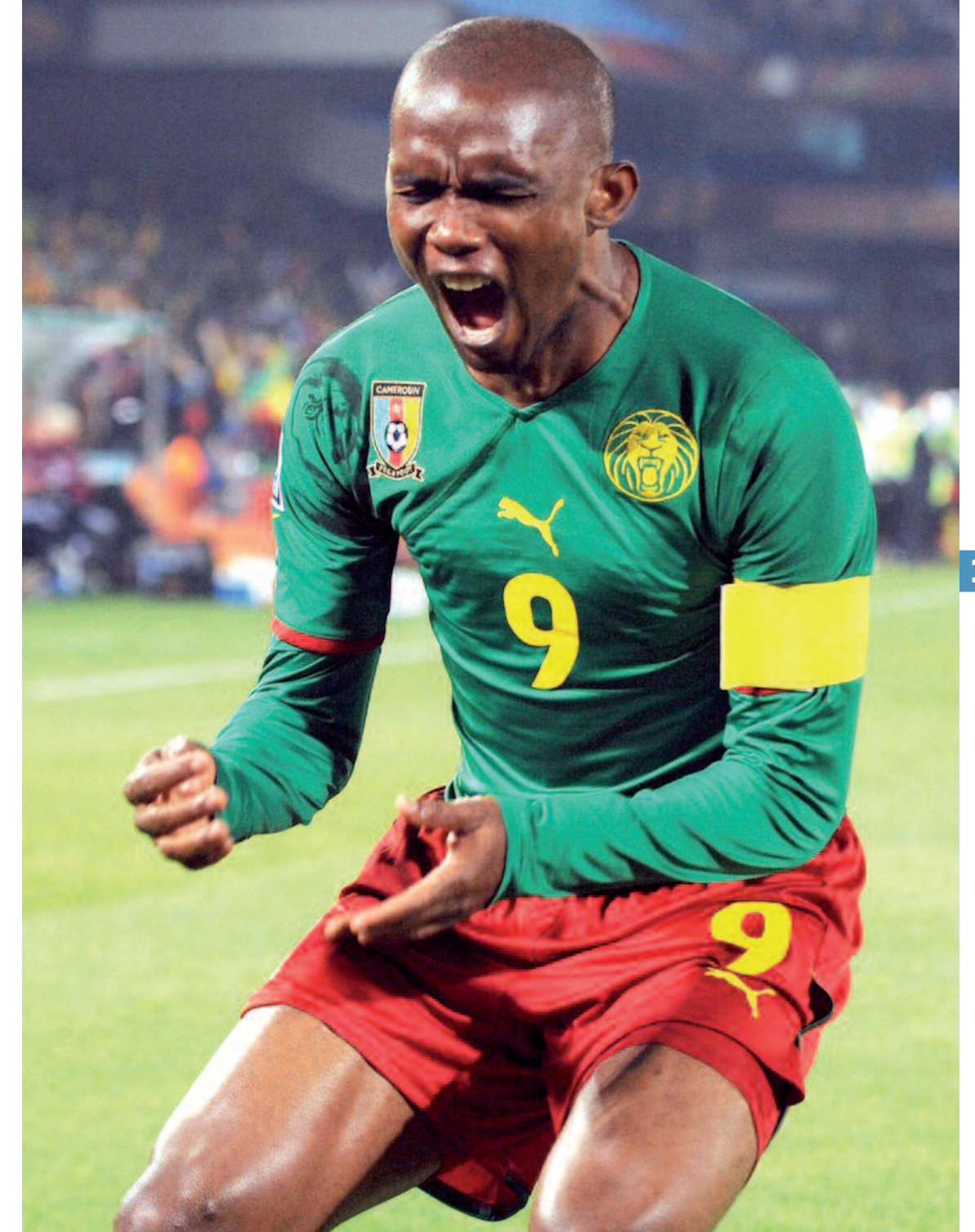
Onur Erdem

Fransa'da düzenlenen 1998 Dünya Kupası öncesinde takımların kadrolarına bakıldığında ilk göze çarpan isimlerden biri, Kamerun'un 11 sırt numaralı oyuncusuydu. Dikkat

çekmesinin sebebi ne oynadığı kulüp ne attığı goller ne de pıyasa değeri idi. 17 yaşını doldurmuştu ve kendisi turnuvanın en genç oyuncusu konumundaydı.

Turnuvada forma giymesi durumunda da Kuzey İrlandalı Norman Whiteside'dan sonra Dünya Kupalarında oynamış en genç ikinci oyuncu unvanını elde edecekti.

Söz konusu oyuncu numarasından da anlaşılacağı üzere forvetti. Henüz 15 yaşındayken, Kamerun'un en büyük kenti olan Douala'daki bir spor akademisinde, Real Madrid'in yetenek avcıları tarafından keşfedilmiş ve bir yıl sonra da Beyaz Şimşeklerin B takımı olan Real Madrid Castilla'ya transfer edilmişti. Kendisinden gelecekte çok büyük bir golcü olması beklenmekteydi ancak yaşı itibarıyla daha Real Madrid'de oynayacak yeterlilikte de değildi. Hal böyleyken, genç oyuncunun Real Madrid Castilla takımında deneyim kazanması beklenbilirdi belki ama Castilla da onun geldiği sezon üçüncü lige düşmüştü ve bu seviyede Avrupa Birliği dışından gelen oyuncuların oynaması da yasaktı. Dolayısıyla genç Kamerunlu, o dönemde İspanya İkinci Ligi'nde yer almakta

olan Leganes takımına kiralanmıştı. Planlanan gelişimi göstermesi durumunda birkaç sene içerisinde Real Madrid'de forma giymeye başlayabilirdi. Genç yıldız adayının taşıdığı potansiyeli ta İspanya'dan fark ede-

ceklerdi de Kamerun'da, burnunun dibindekiler görmeyecek miydi? Evet, Kamerun Millî Takımı yetkilileri de bu oyuncunun top tekniği, sürati, gol sezgisi ve son vuruşlarından fazlasıyla etkilenmişti ve ona, 16. yaş gününden bir

gün öncesinde, Kosta Rika ile yaptıkları özel bir maçta A millî takım formasını da ilk kez vermişlerdi. Zaten en başta da belirttiğimiz gibi kendisi Kamerun'un 1998 Dünya Kupası kadrosuna da dâhil edilecekti.

Beklentiler çok yüksek olsa da genç oyuncunun İspanya'ya uyum sağlaması pek kolay olmamıştı. Leganes'te geçirdiği tek sezonda da bunun etkileri açıkça görülmüyordu. 30 maçta forma giymiş olmasına rağmen sadece dört gol atabilmişti. 1998 Dünya Kupası onun açısından bu anlamda önemli bir fırsattı. Oynama şansı bulması halinde kupa tarihinin en genç ikinci oyuncusu olarak adını duyuracaktı, hele bir de gol atarsa, Pele'nin elindeki kupa tarihinin gol kaydeden en genç oyuncusu olma rekorunu ele geçirecekti. Kamerun, kupadaki ikinci maçında güçlü İtalya önündeyken, bu hayallerden ilki gerçekleşecekti. Karşılaşmanın 66. dakikasına girilmek üzereyken oyuncu değişikliği için kalkan iki tabeladan birinde 11 numara yer alıyordu. Kamerun'un kaptanı Omam-Biyik saha kenarına gelirken, 11 numara oyuna giriyor ve böylece Whiteside'dan sonraki en genç ikinci oyuncu olarak kupa tarihindeki yerini alıyordu. Fakat maç 3-0 İtalya'nın üstünlüğüyle sonuçlanırken genç oyuncu golle tanışmıyor, haliyle Pele'nin rekorunu da eline geçiremiyordu. Yine de o 11 numaranın üzerinde yazan Eto'o adı, birçok futbolsever tarafından hafızalara kaydedilmişti. Öyle ya, bu kadar genç yaşta futbolun en büyük sahnesine çıkan bir oyuncu gelecekte mutlaka büyük şeyler başarabilmeliydi. Onun adını kafasının bir köşesine kazıyan herkes, birkaç sene sonrasında neler yapabileceğini merakla bekliyordu. Samuel Eto'o'nun futbol kariyerinin ilk yıllarının kısa özeti böyleydi. 1998 Dünya Kupası zama-

nında 17 yaşında olan Eto'o, bugün onun iki katı kadar, yani 34 yaşında... Aradan geçen 17 yıl içerisindeyse o günlerde kendisinden beklenenlerden belki çok daha fazlasını başardı. Bir futbolcunun kazanabileceği neredeyse tüm kupaları kazandı. Rakip filelere yüzlerce gol bıraktı. Birçok kişiye göre modern zamanlarda Afrika'dan çıkan en büyük futbolcu oldu ve haliyle futbol dünyasında da tüm zamanların en önemli isimleri arasına girdi. Böylesine parıltılarla dolu 17 yıllık bir kariyerin son demlerindeyse Eto'o'nun yolu ülkemize, Antalyaspor'a düştü. Süper Lig'de 2015-16 sezonunda futbolseverlerin gözlerini en çok çevirecekleri isimlerden biri kuşkusuz o olacak. Zaten yıllarca hep oynadığı liglerde, hatta Avrupa kupalarında şampiyonluklar kovalamış Eto'o'nun, Antalyaspor gibi lige yeni yükselmiş ve şampiyonluk hedeflemeyen bir takımın çehresini nasıl değiştireceği şimdiden Türk futbol kamuoyunun en büyük merak konularından biri olmuş durumda. Bu uzun girişin ardından isterse-

niz tekrar bıraktığımız yere, 1998 Fransa Dünya Kupası sonrasına dönelim ve Samuel Eto'o'nun futbolculuk yıllarının o günden bugüne nasıl şekillendiğini mercek altına alalım.

Madrid'de yapamadı, Mallorca'da parladı

Real Madrid, Eto'o'nun beklediği şansı kendisine bir türlü sunamayacaktı. 1998-99 sezonunda genç oyuncu Beyaz Şimşekler adına sadece tek bir lig maçına çıktı, ardından da ara transfer döneminde Espanyol'a kiralandı. Lâkin Eto'o, Espanyol'da da forma giyme fırsatı bulamayacaktı. Ertesi sezon Real Madrid'le yine benzer bir başlangıç yaşadı. Önce iki maçta az da olsa süre aldı, sonrasında da kiralık olarak Mallorca'ya gönderildi. Öte yandan 2000 yılının Ocak ayında, Eto'o'nun yeteneklerini ciddi anlamda geniş kitlelere gösterebileceği ilk ciddi fırsat ayağına geliyordu. Kamerun ile birlikte Afrika Kupası'nda mücadele edecekti. İlk tur gruplarında Fildişi Sahili'ni 3-0 yendikleri karşılaş-

mada millî forma altındaki ilk golünü kaydeden Eto'o, daha sonrasında çeyrek finalde Cezayir'i 2-1 ve yarı finalde Tunus'u 3-0 yendikleri maçlarda da birer gol atmayı başardı. Nijerya ile oynanan final maçında da başroldeki isimlerden biri oydu. 120 dakikası 2-2 sona eren mücadelede Kamerun'un gollerinden biri ondan gelmişti. Kamerun, daha sonrasında penaltı vuruşlarıyla kupaya uzanırken Eto'o, Mboma ile birlikte takımının en golcü iki isminden biri olarak bu başarıda aslan payını da almıştı. Afrika Kupası sonrasında Mallorca günlerine gelecek olursak... Eto'o nihayet doğru yerdeydi. Yıldızı Mallorca'da iyice parlayacaktı. Kırmızı-siyahlı ekipte geçirdiği yarım sezonda 13 maçta altı gol atarak bir anda takımın en gözde isimlerinden birisine dönüşmüştü. Ancak bu performansı, kadrosunda birbirinden büyük yıldızları barındıran Real Madrid'e dönebilmesi için yeterli olmuyacaktı. Aslında bu durum, Mallorca kulübünün de işine gelmişti. Ken-

disinden çok memnun oldukları Eto'o'yu bu vesileyle transfer edebileceklerdi. Nitekim o yaz transfer döneminde de bu yönde imzalar atılıyor ve Eto'o tamamen Mallorca'nın futbolcusu oluyordu.

Altın madalyalı golcü

2000 yılının yazında, Mallorca'ya transfer olmasından kısa bir süre sonra, Eto'o'yu bir büyük sınav daha bekliyordu. Kamerun'u bu kez olimpiik millî takım forması altında temsil edecekti. Oyunlardaki turnuvada müthiş bir performans ortaya koyan Kamerun, Çek Cumhuriyeti, Şili ve Brezilya gibi takımları saf dışı bırakarak finale kadar gelmişti. Finaldeyse rakipleri Marchena, Albelda, Capdevila, Puyol ve Xavi gibi isimleri kadrosunda bulunduran İspanya'ydı. Kamerun, maçın ilk yarısını 2-0 yenik kapamasına rağmen ikinci yarıda iki gol buluyor, bu gollerden biri Eto'o'dan geliyordu. Sonrasında maç penaltılara gidecek, Eto'o'nun da gole çevirdiği atışlar sonunda Kamerun altın madalya-

nın sahibi olacaktı. Olimpiyatlar sonrasında Mallorca'daki ilk tam sezonunda 11 gol atarak takımının ligi üçüncü sırada bitirmesinde de önemli pay sahibi olan Eto'o, artık futbol kamuoyunun büyük çoğunluğu tarafından dikkatle takip edilen bir isim haline gelmişti. Real Madrid yönetimi de böylesine genç bir oyuncuyu çok kolay bir biçimde elden çıkarmış olması nedeniyle hayli eleştirilmekteydi. Mallorca'da geçirdiği sonraki üç sezonunda da ligde toplamda 37 gole imzasını atan Eto'o, bu süre zarfında Kamerun formasıyla 2002'de bir Afrika şampiyonluğu daha yaşarken aynı yılki Dünya Kupası'nda da oynayıp bir de gol atmış fakat takımının ilk turdan ötesine gitmesini sağlayamamıştı. 2003 Konfederasyonlar Kupası'ndaysa Eto'o'lu Kamerun Fransa ile final oynayıp bu maçı 1-0 kaybetmişti ama turnuva, Kolombiya ile oynanan yarı finalde Marc-Vivien Foe'nin sahada hayatını kaybetmesiyle gölgelenmişti.

Barcelona'da şöhretin zirvesinde

Mallorca ve Kamerun formları altında gösterdiği başarılı performanslar sonrasında Eto'o, henüz çocuk yaştayken değerlendiremediği büyük bir kulüpte oynama fırsatını da yeniden yakalayacaktı. Bu kez kapısını çalan, Real Madrid'in ezeli rakibi Barcelona'ydı. 2004 yazında 24 milyon euro karşılığında Katalan ekibine transfer olan Eto'o, bu kulüpte kariyerinin en parlak günlerini yaşayacaktı. Barcelona ile ilk yılında La Liga şampiyonluğu yaşayan Eto'o, attığı 25 golle takımının en golcü oyuncusu da oluyordu. Hücumda özellikle Ronaldinho ile kurduğu ortaklık, rakip savunma oyuncularının uykularını kaçıracaktı.

2005-2006 sezonuysa artık Eto'o'nun dünyanın en iyi forvetlerinden biri olduğunun tescillenmesi bir sezondur. Barcelona, ligde üst üste ikinci şampiyonluğuna ulaşırken bu kez 26 gol kaydeden Eto'o, La Liga gol krallığını da elde ediyordu. Hepsinden önemlisi, Barça, 14 yıl aradan sonra Şampiyonlar Ligi'nde zirveye çıkarken, Arsenal ile oynanan ve 2-1 kazanılan final maçında da gollerden biri Eto'o'dan gelmişti. Bundan sonraki iki sezon ise, Eto'o'nun rakipleri kadar dizindeki sakatlıkla boğuşmasına da sahne olacaktı. İki sezonun da henüz başlarında menisküs sakatlığı yaşayan yıldız oyuncu, ancak sezonun ortasında takıma dönebilmişti. Buna rağmen bu sezonların ilkinde 11, ikincisindeyse 16 gol atmayı başardı ancak hücumda Eto'o'dan uzun süre yoksun kalan Barcelona, iki sezonda da şampiyonluğu Real Madrid'e kaptırmıştı. 2008-2009 sezonuysa Barcelona adına tüm zamanların en efsane dönemlerinden birisine sahne

olacaktı. Katalan ekibi, doku-zuncu haftada kurulduğu liderlik koltuğundan sezon sonuna kadar inmezken Eto'o attığı 30 golle bir kez daha takımının ligdeki en golcü ismi oluyordu. Kral Kupası'nı da finalde Athletic Bilbao'yu devirerek kazanan Barça, Şampiyonlar Ligi'nde de dur durak bilmemiş ve Bayern Münih ile Chelsea gibi takımları eledikten sonra, finalde de Manchester United'ı 2-0 mağlup ederek kupaya uzanmıştı. United karşısında takımının ilk golüne imzasını atan Eto'o, böylece çıktığı ikinci Şampiyonlar Ligi finalini de boş geçmemiş oluyordu.

Inter'de de koleksiyona devam

Ne var ki her şey böylesine kursuz bir şekilde gitmekteyken Barcelona kulübü yetkililerinin maceraperestliği tutacaktı. He deflerinde Inter'den Zlatan Ibrahimovic'in transferi vardı. Uzun pazarlıklar sonrasında Inter cephesi, 46 milyon euro ile birlikte Eto'o'nun da alınması karşılığında Ibrahimovic'in gidişine onay vermişti. Eto'o ise efsane mertebesine eriştiği kulüpten bir anda dışlanmıştı. Çaresiz bir biçimde Camp Nou'dan ayrıldığında arında Barcelona formasıyla La Liga'da 145 maçta 108 gol, toplamdaysa 201 maçta 129 gol attığı bir kariyer istatistiği bırakmıştı. Bu tatsız ayrılığa karşın bir sonraki sezon son gülen Eto'o olacaktı. Barcelona, Ibrahimovicli kadrosuyla Şampiyonlar Ligi yarı finalinde Eto'o'nun yeni takımı Inter'e boyun eğecekti. Inter sonrasında finalde de Bayern Münih'i 2-0'la geçerek 40 yıl aranın ardından Avrupa'nın en büyüğü olacaktı. Mavi-siyahlılar bunun yanı sıra ülkesinde ligi ve kupayı da kazanmayı başarmışlardı. Eto'o ise böylelikle iki sene üst üste "üçleme" başarısı gösteren ilk

futbolcu olarak futbol tarihinde kendisine özel bir yer daha edindi. Bu başarıları, 2010-11 sezonunda kazanılan İtalya Kupası, İtalya Süper Kupası ve FIFA Kulüpler Dünya Kupası başarıları takip etti. Kamerun'la Dünya Kupası kazanmasının biraz ihtimal dışı olduğu da düşünüldüğünde Eto'o neredeyse kazanabileceği tüm kupaları kazanmış bir futbolcuydu artık.

Anji piyangosu

Inter'de de işler iyi gidiyordu fakat araya bu kez farklı bir şey girdi: Talih kuşu! Evet, talih kuşu diyoruz zira 2011 yazında Eto'o, Rusya'nın Anji kulübünden akıllara zarar bir transfer teklifi almıştı. Kendisine net olarak yıllık 20 milyon euro maaş önerilmekteydi. Milyarder işadama Süleyman Kerimov yönetiminde yeni bir proje takımı haline getirilmeye çalışılan Anji, Rus Ligi'nin cazibe düşüklüğü nedeniyle, kadrosuna katmak istediği oyuncuları ancak uçuk tekliflerle ikna etmeyi deniyordu. Bu doğrultuda kadrolarına birçok kalburüstü oyuncu da katmışlardı ama Kerimov takıma bir

de dünya yıldızı getirmenin peşindeydi ve aklındaki ilk isim de Eto'o'ydu. Artık 30 yaşına gelmiş olan Kamerunlu golcü de teklifin anormalliği karşısında kayıtsız kalamadı ve tüm zamanların en ilginç transferlerinden birini gerçekleştirerek bir anda soluğu Rusya'da alıverdi. Gelgelelim Kerimov'un bu hevesi yalnızca iki yıl sürecekti. 2013 yazında para musluklarını kapatacağını ve takımı küçülteceğini açıklamasıyla birlikte Anji'nin kadrosundaki bütün oyuncular satış listesine kondu. Yaşanan bu gelişmeler neticesinde Eto'o'nun yeni durağıysa, Inter'den de hocası olan Mourinho ile yeniden buluşacağı Chelsea oldu.

İngiltere, İtalya derken Antalya

Chelsea'de özellikle Manchester United karşısında hat-trick yaparak takımına kazandırdığı 3-1'lik maçta yıldızlaşsa da Eto'o sezon genelinde vasatı pek aşamamıyordu. Bu yüzden zaman zaman teknik direktör Mourinho'nun da eleştirilerine maruz kalan başarılı oyuncu, Londra ekibiyle imzaladığı bir yıllık sözleşmenin sona ermesi sonrasında şansını bir

başka Premier Lig ekibi olan Everton'da denemeye karar verdi. Öte yandan Eto'o, Kamerun formasıyla da son büyük turnuvasına, 2014 yazında Brezilya'da düzenlenen Dünya Kupası'nda çıktı. Ancak Kamerun turnuvada oynadığı üç maçı da kaybederken Eto'o da herhangi bir gol kaydedemedi. Yıldız oyuncu, turnuva sonrasında milli takımı bıraktığını açıkladığı esnada 118 maçta attığı 56 golle Kamerun tarihinin en golcü oyuncusuydu. 2014-15 sezonuna Everton formasıyla başlayan Eto'o, Merseyside ekibinde aradığı ortamı pek bulamayınca devre arasında Serie A'ya dönmeye karar verdi ve Sampdoria ile anlaştı. Fakat burada da aradığı ortamı bulduğunu söylemek güçtü. Sampdoria ile ligde sekiz maça çıkan Eto'o, sadece bir kez rakip ağları sarsabildi. Sezon sonu geldiğinde yıldız oyuncunun geleceğiyle ilgili birçok soru işareti bulunuyordu. Sampdoria ile halen daha iki yıllık sözleşmesi vardı ama kulüpte mutlu olduğunu söylemek güçtü. Ortada ABD, Çin ve Katar gibi yüklü emeklilik ikramiyesi vaat eden yerlere gidebileceğine dair çokça dedikodu dolanıyordu. Tam o sıralarda bu söylentilere bir ye-

nisi daha eklendi. Antalyaspor da yıldız golcünün peşindeydi. Elbette ilk başlarda bu söylenti, dünya futbol kamuoyunu bırakın, Türk futbol kamuoyu tarafından bile inandırıcı bulunmamıştı. Zira Süper Lig'e yeni yükselmiş bir takımın böylesine bir yıldızı Türkiye'ye getirmesini geçelim, Fenerbahçe, Galatasaray ve Beşiktaş bile bugüne kadar Eto'o ayarında çok az ismi transfer edebilmişti. Ancak günler geçtikçe Antalyaspor ile Eto'o ilişkisi çok daha kuvvetli bir biçimde dile getirilirdi ve sonunda da "olmaz" denen oldu, Kamerunlu golcü, 25 Haziran tarihinde kendisini üç yıl-lığına Antalyaspor'a bağlayan sözleşmeye imzasını attı! Bu noktadan sonra Antalya'da başarılı olur mu olmaz mı tartışılır belki ama tartışılmayacak bir gerçek var, o da Eto'o'nun ligimize bugüne dek gelmiş en kariyerli birkaç isimden biri olduğu. Süper Lig'e daha şimdiden önemli bir renk katan Kamerunlu yıldız, umuyoruz ki sayısız başarıyla geçen kariyerinde edindiği tecrübeleri ligimize de en güzel şekilde yansıtır ve hem futbolseverlerin gözünün pasını siler, hem de ülke futbolunun gelişmesi adına çorbadada bir nebze de olsa tuzunu esirgemez. Hoş geldin Eto'o... Antalya'daki, Türkiye'deki yolun açık olsun!

Osmanlı Kulüpleri (I.Kısım)

Ayaktopu Hikâyeleri nâmı ile yazmaya başladığım yazı dizisinin sekizinci bölümüne geldi sıra... Şimdiye kadarki bölümlerde, umumiyetle Millî Takımımızın yaptığı ilk müsabakalar etrafında husûle gelen hikâyeleri anlatmaya gayret ettim. En son yazdığım yedinci bölümde ise ilk beynelmîl hakemimiz ve Beşiktaş futbol takımının müessisi Ahmed Şerefettin Bey ile alâkalı teferruâtlı bir araştırmayı kaleme almıştım. Bu ve bundan sonraki bölümde memleketimizde tesis edilen ilk idman kulüpleri hakkında malûmat vermek istiyorum. Öyle ya; futbol dediğin takımlarla icrâ edilir. Görelim bakalım hangi kulüpler, hangi takımlarmış memlekete futbolu sevdiren, yayan müesseseler...

1- Kadim zamanın kulüpleri...

Ayaktopu oyununun memleketimize İngilizler tarafından getirildiği malûmunuzdur. Dolayısıyla da ilk kulüpler İngiliz Levantenler tarafından kurulmuştur. Benim rastladığım ilk kulüp İstanbul Pera'da (Beyoğlu) kurulan **Constantinople Ragbi ve Futbol Kulübü** dür. Mezkûr kulübün tesis tarihi 1880'den eskidir. Daha sonra teessüs eden *Moda* ve *Kadıköy* gibi futbol kulüpleri bu ana kulübün bünyesinden çıkmıştır. Memleketimizin hemen bütün limanları ile demiryolunun geçtiği şehirler ihtivâ ettikleri ecnebi unsurlar sayesinde futbola diğer şehirlerimizden önce başlamıştır. Başta Pâyi-taht İstanbul olmak üzere, İzmir, Mersin, Selânik, Adana, Aydın, Trabzon, Batum, Eskişehir, Samsun, Bursa ve Ankara gibi şehirlerimiz bu hususiyetlerinden dolayı ilk futbol kulüplerinin tesis edildiği merkezler olmuştur. Levantenler önce kendi arala-

rında oynadıkları bu güzel oyunu başta azınlıklar olmak üzere tüm yerli unsurlara öğretmişlerdir. Özellikle yabancı dil bilen asker ve muallimler, Levantenler ile ahbaplık kurmuş ve ilk defa şahit oldukları ayaktopunu onlarla birlikte oynamaya başlamışlardır. Şimdi gerek Levantenler gerek azınlıklar, gerekse Türkler tarafından kurulan ilk kulüpleri, ilk timleri kısaca tanıyalım...¹

1. Constantinople Ragbi ve Futbol Kulübü (İstanbul)

Mevki: Pera (Beyoğlu), İstanbul
Tesis Tarihi: 1880 öncesi
Renkleri: Kardinal Kırmızısı-Mavi (Bazen düz beyaz forma da giyiyorlardı).
Bilinen İlk Müsabakası: Kendi arasında ilk defa, Handsomes (Yakışıklılar) ve Ugliers (Tipsizler) adlarıyla iki takıma ayrılarak 27 Kasım 1880 tarihinde Kadıköy'de eski kriket sahasında yarım devre futbol

yarım devre de ragbi oynamışlardır. Bir rakibe karşı ilk müsabakaları ise 7 Kasım 1900 tarihinde Kadıköy'de İngiliz *H.M.S. Salamander* takımı ile golsüz berabere biten müsabakadır. Constantinople'un bu tarihten önce çok fazla sayıda ragbi müsabakasına rastladım.

Bilinen İlk Kadrosu

Kaleci: A.Kricorissian. **Bekler:** J.S.Thomson, James La Fontaine. **Haflar:** E.Clifton, H.Vere, E. Du Val-lon. **Forlar:** H.Thompson, K.Whittall, S.W.Pears, H.J.Tweedy ve William La Fontaine (Yukarıda

bahsedilen maçtaki kadrosudur). Bu kulüp, Club de Constantinople içindeki spor kulüplerinden sadece biriydi. Üyelerinin tamamına yakını Britanyalı olan *Club de Constantinople* içinde kriket, tenis, futbol (ragbi dâhil) ve sonraları polo ve kürek gibi çeşitli spor faaliyetleri yapıyordu. Ragbi ve futbol kulübüne ilk defa 1880 yılında rastladığıma göre 1880 öncesi bir tarihte kurulmuş olacağını varsayıyorum. Constantinople Kulübü, a'zaları'nın oturdukları muhite veya müsabakanın nev'ine göre farklı

isimler de alabiliyordu. Meselâ kulüp a'zaları *Moda*'da bir futbol müsabakası yapıyorlarsa, sahaya çıkan on bir kendine *Moda Futbol Kulübü* nâmını verebiliyordu. Bu yüzdendir ki; *Moda Kulübü*'nün kuruluş tarihlerinde hep bir ilişki vardır. Bazı kaynaklar 1896 senesini, bazıları ise yirminci asrın başını işaret eder.

2. Olympic (Olimpik) Ragbi ve Futbol Kulübü (İstanbul)

Mevki: İstanbul
Tesis Tarihi: 1880 öncesi
Renkleri: Beyaz-Mavi
Bilinen İlk Müsabakası: Kendi arasında Maviler ve Beyazlar adlarıyla iki takıma ayrılarak 1 Ocak 1881 tarihinde Haydarpaşa Çayırında bir futbol müsabakası yapmışlardır. Bu kulübün bundan başka herhangi bir maçına rastlamadım.

Bilinen İlk Kadrosu: Bu maçtaki kadrosunun tamamına erişilmese de müsabakayı anlatan metinde bazı futbolculardan bahsediyor:² "Maviler'in goller *Dowson* ve *Frowin*'in şutları ile atılmış, Beyazlar'ın golü ise *Bay Padiani*'den gelmiştir. Son derece güzel bir havada yapılan ve bu ülkede nadir görülen bu oyuna kalabalık bir izleyici grubu tanıklık etmiştir. Maçı izleyenler arasında bulunan yerliler (Türkler ve azınlıkları kastediyor olmalı) sahadaki oyuncuların kendilerini yırtarcasına yaptıkları fuleli koşulara -bundan ne kazanıyorlardı? - ve birbirlerine tıpkı bir boğa gibi yaptıkları şarjlara çok şaşırdılar ve kuşkuyla baktılar. Galip takımdan *Dawson*, *Haydon* ve *W. Lyne* güzel bir maç çıkarırken, *Beyazlar*'da *Stephen Rowill*, *Lockhart* ve *Charles Bond* yenilgiyi önlemeye çalıştılar." Yalnızca 1880 ve 1881 yılında gazete haberlerinde gördüğüm bu

Constantinople Futbol ve Ragbi Kulübü Osman Efendili kadrosu ile. (arka sıra sağdan birinci)

kulüp, *Club de Constantinople* gibi Britanyalı bir kulüptü. Üyelerinin ragbi ve futbol oynadıkları bu kulübe 1881 senesinden sonra bir daha tesadüf etmedim. Bu kulübün ismine dikkatinizi çekmek isterim. Modern Olimpiyat Oyunları'nın başladığı tarih olan 1896'dan çok daha önce Antik Yunan Oyunlarına gönderme yapan kadim bir kulüp ile karşı karşıya bulunuyoruz. Bu bile ne kadar tüyler ürpertici değil mi?

3. Bournabat (Bornova) Ragbi ve Futbol Kulübü (İzmir)

Mevki: Bornova, İzmir
Tesis Tarihi: 1883

Renkleri: -
Bilinen İlk Müsabakası: Ocak 1894 tarihinde Bornova Çayırında Smyrna (İzmir) kulübünü mağlup ettiler.

Bilinen İlk Kadrosu: Walter E. Lawson, Charles Wilkinson, Edgar Giraud, Harry Giraud, Charles Giraud, J.Wilkinson, Richard Whittall Junior, Horald Lawson, Reginald Lawson, Louis Senn, Francis Barker, F Le Bailly, James Jolly, Godfrey Barker, Robert Wakeford. (14 Ocak 1889 Pazartesi günü Moda

Yoğurtçu'da İstanbul Karması ile oynadıkları ragbi maçının on beş kişiden mürekkep kadrosudur). İzmir'e yerleşmiş Levanten Britanyalılar tarafından kurulmuş bu kulüp İzmir'in ilk kulübüdür. İlk defa 1886 senesinde The Levant Herald gazetesinde yayımlanan bir makâlede bu kulüpten "Bu ulusal oyunu İzmir'de üç yıldır oynamaktan ve tanıtmaktan gurur duymaktadır" diye söz edildiğine göre 1883 yılında kurulduğunu varsayıyorum.

Bornova çoğu kaynakta memleketimizde topa ilk vurulan yer olarak ünlenmiştir. İlk olup olmadığını bilmesek de ilklerin içinde en meşhuru diyebiliriz Bornova ve onun kulübü için...

4. Ermiş Kulübü (İstanbul)

Peralı Rumlar tarafından 1884 senesinde kurulmuştur. 1914 yılında kurulduğu iddia edilen Pera Sporting Club (Beyoğluspor) ile Atinalı *Athlitiki Enosis Konstantinoupolios (AEK)* ve Selânikli *Panthesalonikeios Athlitikos Omilos Konstantinoupoliton'un (PAOK)* atası kabul edilir. Faaliyet gösterdiği spor dalları içinde futbolun

olup olmadığı bilinmemektedir. Sonradan yaptığım araştırmalarda *Pera Sporting Club*'ün 1914 değil 1908 senesinin ilk aylarında kurulduğunu *Le Moniteur Oriental*'in 4 Mart 1908 nüshasından öğrendim. Ayrıca *Beyoğluspor* Başkanı Sayın Toli Harizanos'un yardımıyla edindiğim ve *Pera Kulübü*'nün tarihini anlatan kitapta Ermiş'in 1884 tarihinde kurulduğu belirtilmektedir.

5. Smyrna Ragbi ve Futbol Kulübü (İzmir)

Mevki: İzmir
Tesis Tarihi: 1885 veya 1886
Renkleri: -

Bilinen İlk Müsabakası: Ocak 1894 tarihinde Bornova Çayırında Bornova kulübüne mağlup oldular. Neticesi bilinmiyor.

Bilinen İlk Kadrosu: -
The Levant Herald gazetesinde çıkan bir makâlede bu kulüp için "Smyrna kulübünün de çok kısa zamanda gelişme göstermesi Bornova oyuncularını heyecanlandırıyor ve oyunun daha bu ilk adımlarında iyi bir gelecek vaat ediyor" denmesi kuruluş yılının muhtemelen 1885 veya 1886 yılları

rından biri olacağını göstermektedir. Diğerleri gibi Britanyalı bir kulüptür. *Smyrna*, İzmir Muhteliti veya İzmir Ligi ile karıştırılmamalıdır. Zira İzmir Muhteliti *Smyrna FC* nâmı ile müsabakalara çıkmakta, İzmir Ligi ise (kuruluş tarihi 1905'ten eski) "Smyrna Association Football League" nâmı ile zikredilmektedir. Pek muhtemeldir ki; Selânikli Yazar Meropi Anastasiadou'nun, 1890 senesinde İzmir'de var olduğunu ileri sürdüğü, bahsettiği *Football and Rugby Club, Smyrna Football and Rugby Club*'dür.

6. Panionios Gymnastikos Syllogos Smyrnis (İzmir)

Mevki: Punta (Alsancak), İzmir
Tesis Tarihi: 1890

Renkleri: Mavi-Beyaz-Kırmızı
Bilinen İlk Müsabakası: 28 Mart 1906 Çarşamba günü Bornova Çayırında İzmir Ligi müsabakasında Bornova Kulübü'ne mağlup oldular.

Bilinen İlk Kadrosu: -
1890 yılında kurulan bu kulüp futbola tam olarak ne zaman başladı bilemiyoruz. İzmir'in 9 Eylül

1909 senesi İzmir şampiyonu Panionios Futbol Kulübü

1922 tarihinde işgâlden kurtulmasından bir süre sonra Atina'ya giden kulüp, Nea Smyrna (Yeni İzmir) adı verilen bir bölgede hâlen varlığını sürdürmektedir. Öyle ki 2007-08 sezonunda UEFA Kupası'nda Galatasaray ile aynı grupta bulunan İzmir takımı, Galatasaray ile oynadığı maçı aynı adı taşıyan stadyumda yapmıştır. Sonradan bir fotoğraf yardımıyla, mezkûr kulübün 1909 senesi İzmir Ligi şampiyonu olduğu ortaya çıktı.

7. Tatavla Heraklios Jimnastik Kulübü (İstanbul)

Mevki: Tatavla (Kurtuluş), İstanbul

Tesis Tarihi: 1896

Renkleri: Siyah-Kırmızı

Bilinen İlk Müsabakası: 18 Mart 1908 tarihinde Rum Hasköy takımı ile icrâ edilen müsabakada mağlup oldular.

Bilinen İlk Kadrosu: -
1896 yılının Nisan ayında kurulduğu birçok kaynakta geçen bu kulüp futbola daha geç başlamıştır. Hiçbir zaman birinci sınıf kulüplerin yer aldığı İstanbul Ligi'nde

mücadele edemeyen Tatavla, bir Rum kulübüdür. Tatavla, ezberlendiği şekliyle İstanbul'un hattâ Osmanlı Devleti'nin ilk spor kulübü değildir. Bununla beraber hâlen yaşayan en eski kulüp olması bakımından saygı duyulması gereken ve her adı geçtiğinde kendinden centilmenliği ile bahsedilen, eskilerin tâbiriyle idmançı bir kulübümüzdür. *Tatavla Jimnastik Kulübü*, sonradan semtin adı değişince *Kurtuluş Spor Kulübü* ismini almıştır.

8. Moda Ragbi ve Futbol Kulübü (İstanbul)

Mevki: Moda, İstanbul

Tesis Tarihi: 1896

Renkleri: Mavi-Kırmızı

Bilinen İlk Müsabakası: 13 Kasım 1897 tarihinde İngiliz H.M.S. Melita gemi takımını 6-1 mağlup ettiler. Müsabaka Moda'nın sahası olan Yoğurtçeşme çayırında oynandı.

Bilinen İlk Kadrosu: A.Kricorian - Ryder (Imogene'den) - E.Clifton, E.Du Vallon, James La Fontaine - Chisnell, W.La Fontaine, S.W.Pears, Pritchard ve

Bornova Futbol ve Ragbi Kulübü

İzmir Smyrna Kulübü 1906 senesinde alınmış bir fotoğrafı.

Moda Futbol Kulübü İstanbul Ligi'nde mücadele ettiği senelerde...

Brindisi (17 Kasım 1900 tarihinde Robert Kolej ile yaptıkları hususi müsabakada sahaya çıkan on kişilik kadrosudur).

Moda'da oturan Britanyalı Levantenler tarafından 1896 yılında kurulmuştur. İlk futbol maçına 1897 yılında rastladığım bu kulüp daha sonra 1903 yılında Moda Association Football Club adını alarak ilk Constantinople Association Football League'e (İstanbul Futbol Ligi) katıldı. Moda Futbol Kulübü, İstanbul Futbol Ligi 1907-08 sezonunu şampiyon olarak tamamlamıştır.

Yani Vasilliadis, hatıralarında Moda Kulübü'nün kuruluşundan bahsederken bu savımı destekliyor: "Biz Moda'da Rum Kulübü'nü kurmadan evvel 1896 senesinde İngilizler tarafından Moda'da aynı isimle bir kulüp kurulmuştu."³

Bununla beraber 1903 yılında kulübün yeniden kuruluşuna kadar Club de Constantinople'ün bünyesinde olduğu düşünülebilir.

Bu savı Le Moniteur Oriental'de rastladığım bir haber destekliyor: "17 Kasım'da oynanacak Moda FC - Robert College müsabakasına hazırlık ve takımı seçme maksadıyla Constantinople A ve B ta-

kımları bir egzersiz maçı yapacaktır. Hazırlık müsabakasına katılacak futbolcular tam saatinde sahada olmalılar."⁴

Ayrıca Fuad Hüsnü Bey, Moda Kulübü'nün ilk tesisinde yani Constantinople Kulübü'nde futbola başlamıştır.

9. H.M.S. Imogene Ragbi ve Futbol Kulübü (İstanbul)

Mevki: Tarabya Koyu, İstanbul

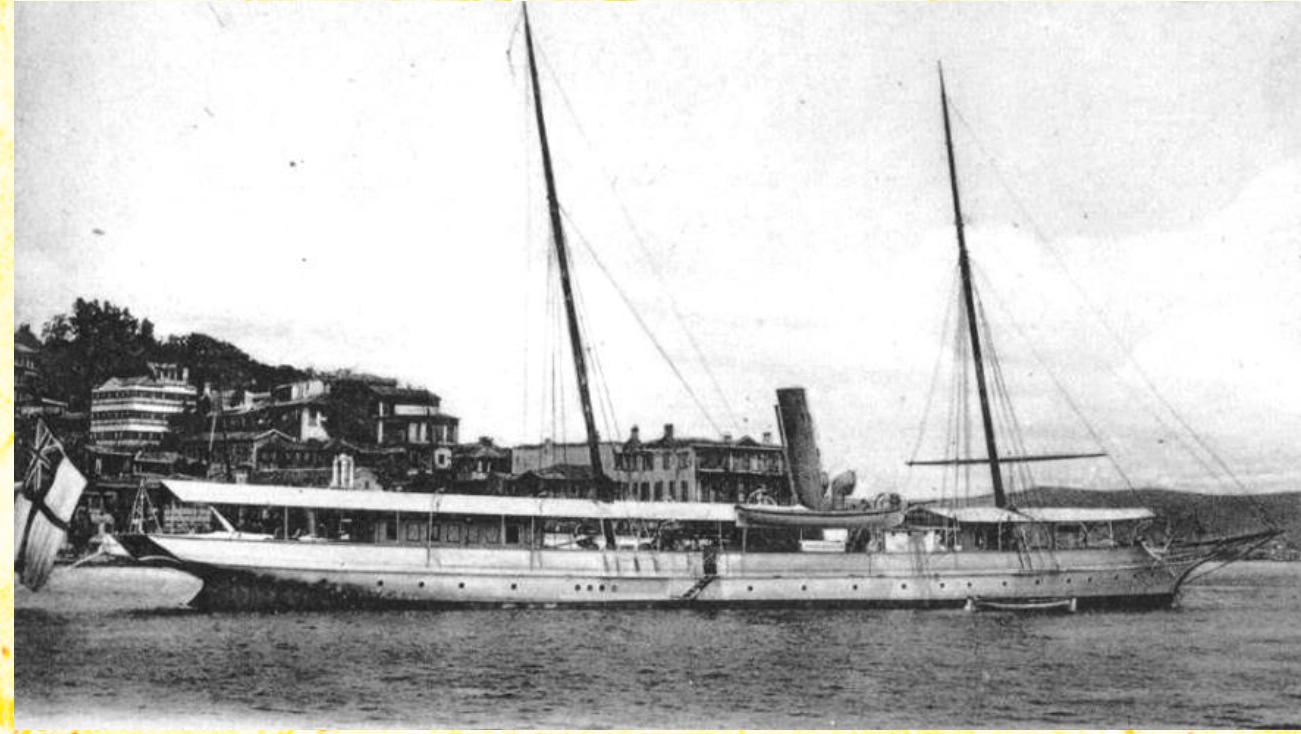
Tesis Tarihi: 1898 öncesi

Renkleri: Lacivert-Beyaz

Bilinen İlk Müsabakası: 15 Aralık 1898 tarihinde bir başka İngiliz gemisi H.M.S. Nympe'yi 1-0 mağlup ettiler.

Bilinen İlk Kadrosu: -

Futbol âleminde ilk defa 1898 senesinde rastladığım bu kulüp aslında Britanya Sefareti maiyet gemilerinin İstanbul'da olanlarının en ünlüsüdür. Geminin subay ve askerlerinden müteşekkil olarak kurulan bu kulüp İstanbul Futbol Ligi'nin ilk şampiyonudur.⁵ Imogene yatı oldukça uzun bir dönem İstanbul limanlarında ve koylarında demirledi. Asker ve subaylarından oluşan futbol takımı da ligin ilk senelerinde sürekli yarıştı. Onlu senelerde yurdu

Asker ve subaylarından mürekkekb takıma ismini veren İstanbul'un ilk şampiyonu İngiliz sefaret yatı H.M.S. Imogene Tarabya'da demirli...

terk ederken bütün spor malzemelerini Fenerbahçe'ye hediye etti.

10. Apollon Futbol Kulübü (İzmir)

Mevki: İzmir

Tesis Tarihi: 1898

Renkleri: Mavi-Beyaz

İzmir Apollon Futbol Takımı 1919-20 şampiyonluk kupası ile...

tiği maçlarda oldukça başarılı sonuçlar almıştı.

Apollon, kendisinden on altı sene sonra kurulan Altay'a yirmili senelerde mağlup olunca, şehirde -gerek Rumlar gerekse Türkler arasında- epey bir gürültü kopmuştu.

11. Boyacıköy Futbol Kulübü (İstanbul)

Balta Limanı'nda yerleşik Rumlar tarafından Robert Kolej ile aynı zamanda kurulmuş bir futbol kulübüdür.

Boyacıköy'ün futbol vâdimizde ilk boy gösterdiği sene 1900'dür. Mezkûr kulüp H.M.S. Salamander ile yaptığı müsabakalarla karşımıza çıkıyor. Kuruluş tarihi 1900'den birkaç yıl eski olabilir.

12. Robert Kolej Futbol Kulübü (İstanbul)

Robert Kolejli Rum, Ermeni, Musevi ve ecnebi öğrenciler tarafından 1900 yılında kurulmuştur. Yurdumuzda kurulan ilk mektep futbol takımı olan Robert Kolej,

1907-08 sezonu İstanbul Futbol Ligi'nde mücadele etmiştir.

The Levant Herald'da İstanbul futbolu hakkında çıkan bir makâlede bu konuya değinilmiş:

"...Burada belirtmek gerekir ki, çekişen kulüplerin sayısı aynıydı, ancak Imogene ve Baltalimanı ligden çekilirken onların yerini Robert Kolej ve Strugglers almıştı..."⁶

13. Moda Rum Futbol Kulübü (İstanbul)

Yani Vasilliadi tarafından Moda'da 1901 öncesinde kurulan bu kulüp, 1902 senesinde James La Fontaine'in reisliğini yaptığı Kadıköy Futbol Kulübü'ne katılmıştır. Kuruluş tarihi 1899-1902 yılları arasındadır. Black Stocking'in ilk ve son müsabakasını yaptığı kulüp de muhtemelen bu kulüptür. Bu durumda kuruluş tarihi 1901'den evveldir diyebilirim.

14. Pelops Futbol Kulübü (İzmir)

İzmir Göztepe'de yaşayan Rumların 1900 yılı civarında kurduğu bir kulüptür.

Robert Kolej futbol takımı 1900 senesi.

15. Vartanyan Futbol Kulübü (İzmir)

Kuruluş tarihi 1900'lerdir. İzmir'de yaşayan Ermeni azınlığın kurduğu bilinen ilk kulüptür. Gerek Pelops, gerekse Vartanyan kulüpleri ile ilgili erken dönem oynadıkları birkaç müsabaka dışında elimde pek bir bilgi maalesef yok.

16. Elpis Futbol Kulübü (İstanbul)

Mevki: Kadıköy, İstanbul

Tesis Tarihi: 1900 civarı

Renkleri: Mavi-Beyaz

Bilinen İlk Müsabakası: *Elpis*, İstanbul Ligi'nin ilk sezonuna (1904-05) iştirâk etmiştir. Bununla birlikte rastladığım ilk müsabakası 1906 güzünde Kadıköy'e büyük bir farkla mağlup oldukları lig maçıdır.

Bilinen İlk Kadrosu: Yorgo - Aleko Kaliya (Tahtaperde), Miha (Boya-cıköy'den) - Kiryako, Papazın oğlu Vasil, Boyacı Niko - İstefo Kurabi-yeci, Todori, Yorgo, Vasil, Yorgo La-gopolos. Kadıköylü Rumlar tarafından kurulan ve Yunan dilinde ümit anlamına gelen *Elpis*, İstanbul'un uzun

İstanbul 1905-06 sezonu şampiyonu Kadıköy Futbol Kulübü şampiyonluk şildi ile.

soluklu futbol kulüplerinden biridir. İlk İstanbul Ligi'ne de katılan *Elpis* bu ligde uzun yıllar mücadele etmiştir. En önemli oyuncular arasında Tahtaperde lakaplı Aleko Kaliya sayılabilir. *Elpis*, İstanbul Futbol Birliği'nin kurucu üyesidir. Dolayısıyla futbol tarihimiz bakımından büyük bir

hususiyet taşır. Forma renklerini Yunan Bayrağından alan bu kulüp, 1910 senesinde dağılıp atıl duruma geçtikten sonra Harb-i Umûmî'nin başladığı sene yeniden faaliyete geçmiştir. Bu dönemde pek büyük varlık göstere-meyen kulüp, İstanbul'un işgâli sırasında yeniden açılmış, Türk Ordusu'nun İstanbul'u teslim almasıyla birlikte bir daha gözükmemiştir.

17. Kadıköy Futbol Kulübü (İstanbul)

Mevki: Kadıköy, İstanbul

Tesis Tarihi: 1900

Renkleri: Beyaz-Mavi

Bilinen İlk Müsabakası: 25 Eylül 1902 Perşembe günü James La Fontaine'nin kaptanlığında H.M.S. Imogene İngiliz kulübü ile hususi bir maç yapılmıştır. Neticesi bilinmeyen bu müsabaka Kadıköy F.C.'nin kayıtlı ilk müsabakasıdır.

Bilinen İlk Kadrosu: Antoine Darmis - H.Gregoriades, Mose - Yani Vasilliades, S.Anastasiades, Thothoro (Thodori) - Horace Armitage, Fuad (Hüsnü) Bey, James La Fontaine (Kaptan), T.Anastasiades, Kimon.

1899 yılında kurulduğu yönünde

bazı hâtıralar olsa da 1900'de James La Fontaine ve Harry Pears tarafından kurulduğu kuvvetle muhtemel olan futbol kulübüdür. İstanbul Futbol Ligi'nde iki yıl üst üste şampiyon olmuştur. Kulüp üyeleri ve oyuncularının çoğunluğunu Rumların oluşturması nedeniyle bir Rum kulübü olarak anılabilir.

Kadıköy Futbol Kulübü, İstanbul Futbol Birliği Şild Şampiyonlu-

Elpis ile birlikte kadim zamanın kulüplerini bitirmiş oldum. Şimdi sıra ilk Müslüman-Türk futbol kulübü olan *Siyah Çoraplılar*'a geldi... Bu kulübün teessüsünü, kulübün müessislerinden olan Bahriyeli Fuad Hüsnü Bey fevkalâde bir surette anlatmış. *Black Stocking*'in kuruluşunu ve hikâyesini ilk Türk futbolcusu sayılan Fuad Hüsnü Bey'in kaleminden okuyalım.⁸

“Mâzi, hâl ve istikbâl”

“315 (1899) senesi Sonbaharı idi. O devrin; ictimâyı töhmet (toplantı yapmayı suç), kulübü fesad ocağı telakkî eylediği elemli günlerinde adedi mahdud (sınırlı) bazı gençler sporun câzibesine tutulmuş ve ayakları ilk defa futbol tesmiye olunan (ismi verilen) topa temas etmiş idi. Spor o devrede mergub (rağbet gören) değildi. Birkaç gencin çayirlarda baldırı çıplak top oynaması halkın nazar-ı hususiyetini celb eder, ihtiyarlar baldırı çıplak nâmıyla tevsim ettikleri (adlandırdıkları) ‘futbolist’lere fena nazarla bakar, hanımlar hüsn-ü hicap (utanma hissi) ile başlarını çevirir, hanım neneler ise oyuncuların yanından kâh nasihat kâh tekdir (azarlama) ile geçerlerdi...”

Fuad Hüsnü Bey bu muazzam makâlesinde devrin gençliğini ve içinde bulunduğu fena vaziyeti de anlatıyor:

“... Filhakika o devrin şebânında

ğu'na adını hakkettiren ilk kulüptür. Sadece bu hususiyeti bile onun futbol tarihimiz açısından ehemmiyetini göstermektedir. İlk nesil futbolcularımız; Fuad Hüsnü, Hasan Basri ve Dalaklı Hüseyin kulübün mavi-beyaz formasını giymiştir.

James La Fontaine'nin büyük torunundan edindiğim bir fotoğrafta kulübün kuruluş tarihi 1900 senesi olarak belirtilmiş ve fotoğra-

2- Siyah Çoraplılar

(gecelerinde) zevk-i hayat namına sefâhat, azamet namına da derin bir atalet hükümran idi. Meyl-i sefâhatla heder olan vücutlar, iddiâ-yi azamet (büyüklük iddiası) ve ârzû-yi debdebe ile tebâh (yok) olan servetler, nesli kurt gibi kemirmekte, gençliği çürütmekte idi.

Cehlin (cehaletin) fikre telkin eylediği muzır ve bîsûd (zararlı ve yararsız) düşüncelerle meşbû (dolu) olan halkı meyhanede kadeh kıran, çift atlı arabada, Fener'de (Fenerbahçe) tur yapan genci takdir, fakat sporu ve sporcuyu hakîr (değersiz) görür, tezyîf (alay) ederdi. Doğrudan doğruya hakikat-ı hâlde, bu sukût-i müelleme (elemli çöküşte) o zamanın gençliğine bir kabahat atf etmek biraz müşkildir (zordur). Zirâ efrâd-ı milleten, velev üç beş kişinin ictimâından husûle gelecek netaic ve... (okunmuyor) göğüs germek...”

Fuat Hüsnü Bey yirminci asrın başında Türkler meyanında spor nâmına herhangi bir eylem bulunmadığını belirtiyor ve spor yapanlara hoş gözle bakılmadığını söyledikten sonra da ekliyor: “... hele kulüp teşkili gibi mücib-i idbâr (beyhûde) bir işe teşebbüs etmek herkesin kârı değildi. Fakat her nasılsa ibtilânın (düşkün-lüğün) ruha verdiği kudret, kudsiyet ile birkaç genç bu mehâ-

fin üzerine daktilo ile “**The first association football club in Turkey - Kadikioi Association Football Club - Established 1900**”⁷ ibaresi yazılmıştır. *Moda Futbol Kulübü*'nde olduğu gibi *Club de Constantinople* bünyesinde Kadıköy namı ile tesis edilen kulüp, münhasıran 1902 senesinde faaliyete başladığından tesis tarihi bazı kaynaklarda 1902 olarak geçer.

like (tehlikeli yerlere) atıldı. 317 (1901) Sonbaharında *Black Stocking Futbol Kulübü* nâm-ı tahtında sırf Türk faslından mürekkebe bir kulüp teşkil olundu. İşte bugünkü futbolun meşgur (övuilmiş) faaliyeti o zamanın üzüntülü teşebbüsünün mesud netâicidir (sonuçlarıdır)...”

Devam ediyor Fuad Bey makâlesine... O zaman ile bu zamanı kıyasıya kıyaslayarak:

“... O zamanın sönük hatıralarını yokladıkça, bugünün futbolunda bariz bir tezâd nazara çarpıyor. Fakat bu tezâd umûmi değildir. Zirâ o devrin futbolunda şekl-i fenniyyâtın tecelliyatı o kadar vâsi olmadığı gibi vukûfsuzluk yüzünden ‘çarpmak’ bir cesaret ve topu bir grup hâlinde kovalamak bir meziyet telakki olunurdu. Bu nokta-i nazardan, bugünün fenne adem-i rağbetle (rağbetsizlikle), münferiden meziyet-i şahsiye göstermeye hasr-ı mesai edenlerle, ilk futbolcuların vukuf-suzluğu arasındaki fark pek çok değildir.

Ve o günün küme hâlinde top peşinden koşmak hususu, bugünün topu manasız, düşünce-siz sürmek veya bîsûd çalım yapmak şekline inkılâb eylemiştir ki; her iki şekilde de husûle gelecek netice de ancak hemen hemen yekdiğerine müsavidir (eşittir). Bu tezâd bazı müstesna şahsiyetlerde pek ayân (açık) olarak

Kadıköylü Rumlardan mürekkepe Elpis Kulübü 1905 senesinde.

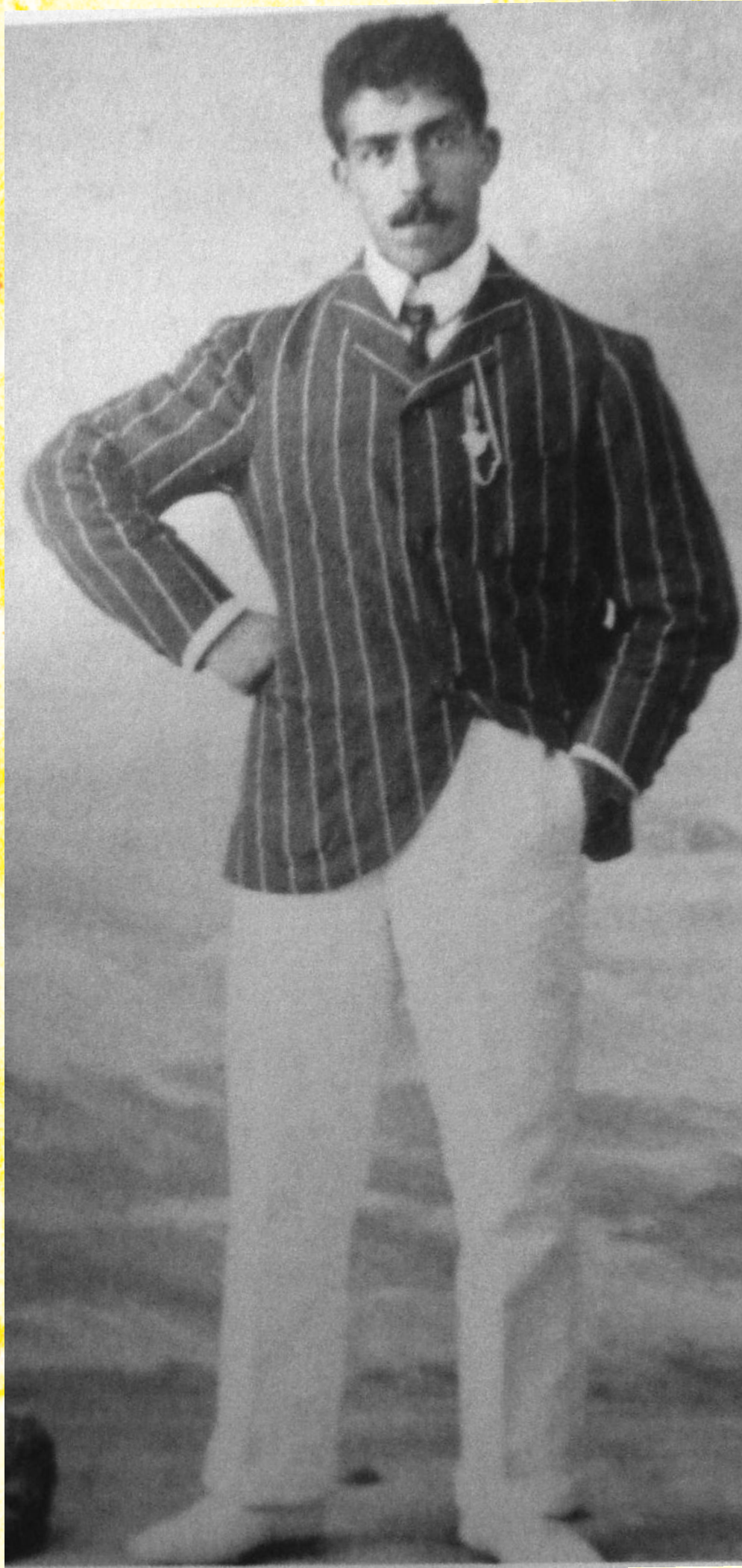
nazara çarpar ve o zamanın hattâ yakın bir mâzinin maruf futbolistleri, son zamanın müstesna şahıslarıyla mukayese edecek olursak arada azîm (büyük) bir fark görülür. Fakat bu fark o derece mahdud (sınırlı) ve adeden (sayıca) o kadar azdır ki; ne futbolun hâlihazırını ıslâh edebilecek bir kudret ve ne de istikbâlini parlatacak bir vesâit ve tekâmül izhârından pek uzaktır..."

Fuad Bey; kendi devri ile makâleyi kaleme aldığı devri yani 1920'lerin henüz başını mukayese ediyor. Kendi zamanında güçsüzlük ve cesaret ön plandayken, şimdi fenni ve ilmi bir oyunun göze çarptığını yazıyor. Yine de kendi zamanının futbolcularını yirmili senelerdeki futbolculara göre daha azimli ve fedakâr gördüğünü de eklemekten duramıyor. Futbolumuzun pek kıymetli siması, kurdukları kulüple ilgili hâtıralarını anlatmaya devam ediyor:

"...Black Stocking kulübünün hayat ve faaliyeti pek kısa ve sönük geçti. Mesken nâmına, mümârese (egzersiz) facialarında a'zâ, Hurşid Ağa'nın kahvesinde ârâm eder (yerleşir), levâzım nâmına elde mevcut bir topla Papazın Çayırı'nda bir fıkır-i taannüd (inat) ile mütemadi mümâreseler yaparlardı. Reis Reşad Danyal Bey elde düdük, bildiği kadarını telkine çalışır ve fazlasını da a'zâlara mefkûrenin ve mümâresenin verdiği kudret ile anlatmaya cehd ederdi. Kaputan Mehmet Ali Bey tannân (çınlayan) sesiyle 'çarp!', 'devir!' sözleriyle a'zâyı ikaz eder, çarpmanın devirmenin yolunu bilmeyen oyuncular itişe kakışa çamur içinde yuvarlanırlardı. Futbolun bu şekl-i ibtidâisi (ilkel şekli) hiç de câzip değildi. Gençliğin verdiği kudret ve cesaret ile mübtediliğin (acemiliğin) mizâcından husûle gelen çarpışmaların didişmelerin muhassalası (sonucu) bacakta, kolda hattâ kafada bir sürü cerâhelerden (yaralardan) ibaretti..."

Fuad Bey yaptıkları ilk müsabakayı da anlatmış yazısında ve karşı taraftaki rakiplerinden bir nebze de olsa bahsetmiş:

"... Zaman geçti, mütemadi mümâreseler yapıldı. Black Stocking a'zâları güya mazhar-ı tekâmûlat (olgunlaşma) oldu. Ve indî (kendince) faraziyyelerle futbolu azıcık anladı. Şimdi oldukça müşkilâtla

Siyah Çoraplılar'ın müessisi ve reisi Danyal Reşad Bey

geçen bu eyyâm-ı mümâresenin vâsıl olduğu tekâmülü anlamak ve bunun için de bir tim ile çarpışmak lâzım idi.

317 senesi Eylülünde (Fuad Bey başka zamanlarda ve başka yerlerde müsabaka tarihi olarak 26 Ekim 1317 tarihini vermiş) Türkiye'de futbol(un) bazı temel direklerini teşkil eden ilk kale sütûnları 'Papazın Çayırı' nâmıyla maruf şimdiki İttihad Spor Kulübü sahasına dikildi. Müsabaka futbolda o zamana göre mühim bir mevki sahibi olan Rumlarla icrâ olunacak idi. İstanbul muhitinde o devrede futbolun mümtaz üstadlarından madûd (addedilen) Darmi ve Paçko Biraderler, Mösyö Koko, (Yani) Vasilliadis, Talis muhasım timin serfirâzanı (elit üyeleri) idi.

Bizde ise mümâreselerde azıcık muvafakiyet gösteren birkaç zevâtтан başka oyuna vâkıf olan eşhâs (şahıslar) mefkûd (kayıp) idi. Black Stoc-king oyuncularının kırmızı beyaz fanilaları, yeknesak siyah çorapları nazara pek hoş görünüyor, müsabaka başlamanın evvel sanki çoktan beri futbol ile me'lûf etmiş (alışmış) gibi oyuncuların hemen mevki-lerini alması ümit ve cesaret uyandırıyor. Hakemin çaldığı düdükle oyuna başlanınca bir hercümerc (karışıklık) baş gösterdi. Herkes topun câzibesine tutulmuş gibi küme hâlinde topun

İlk Türk futbolcusu Fuad Hüsnü Bey bahriye zabiti üniforması ile.

peşinden koşmaya, rastgele çarpışmaya başladı. Zaman oldu ki hırs ve ârzû-yu galibiyet ile kulak, hakemin işaretini duymaz oldu. Vakt-i zaman geldiği, Black Stocking oyuncuları mütemadi ve bilûzum (lüzumsuz) koşmaktan bitâb ve tüvânsız (tâkatsiz) yerlere serildi. Hasmin bize nazaran azıcık futbolun gavâmızına (sırlarına) vukûfu bir dereceye kadar müthed (hiddetli) harekâtı neticesinde bire karşı beş gol ile Black Stocking ilk ve son müsabaka-sında mağlubiyetin acısını tattı."

18. Black Stocking (Siyah Çoraplılar) Futbol Kulübü (İstanbul)
Mevki: Kadıköy, İstanbul
Tesis Tarihi: 1901
Renkleri: Kırmızı-Beyaz-Siyah

Bilinen İlk Müsabakası: Moda Rum Kulübü ile 8 Kasım 1901 tarihinde Papazın Çayırında ilk ve tek müsabakasını icrâ etmiş ve maçtan 5-1 mağlup ayrılmıştır. Siyah Çoraplılar'ın ilk ve tek golünü Fuad Hüsnü Bey atmıştır.

Bilinen İlk Kadrosu: Reşat Danyal, Fahri, Hafız Mehmet, Ali, Mazhar, Şevki, Emcet, Fuat Hüsnü, Nuri (Sineke-mani) (Fuat Hüsnü Bey diğer iki oyuncuyu hatırlayamamış).

Danyal Reşad ve Fuad Hüsnü Beyler tarafından 1901'de kurulan ilk Türk futbol kulübü Siyah Çoraplılar yukarıdaki bölümde de anlatıldığı üzere kurulduktan birkaç ay sonra dağılmıştır.

(1.Kısmın Sonu)

Dip Notlar

1) Kulüpler ile alakalı metinler Osmanlı Melekleri namı kitabımdan alınmıştır. Kitabın neşriyatından sonra edindiğim malûmat doğrultusunda bazı metinler tashih edilmiştir.

2) The Constantinople Messenger; 5 Ocak 1881, Vol:1, No:35

3) Oral, Mehmet Ali, Türkiye Futbol Tarihi, Yani Vassiliadi başlığı.

4) Le Moniteur Oriental, 15 Kasım 1900, s. 2

5) 1904-05 sezonu İstanbul Ligi'ni birinci olarak birien Imogene'nin adı futbol tarihimize geçmiştir.

6) The Levant Herald; 07 Mart 1908, Association Football adlı makâle

7) "Türkiye'nin ilk futbol kulübü - Kadıköy Futbol Kulübü Kuruluşu 1900"

8) Spor Âlemi; 12 Eylül 1923, Sene 4, Sayı 48, Sayfa 6-7

Ampute Millî Takımı

Şimdi şampiyonluk zamanı

Eylül'de Varşova'da düzenlenecek Avrupa Ampute Futbol Şampiyonası'na katılacak Millî Takımımızın Teknik Direktörü İsmail Temiz ile oyuncular Ali Budak ve Rahmi Özcan, **TamSaha**'nın sorularını cevaplandırdı. Sporun en güzel rehabilitasyon olduğunun altını çizen Temiz, "Ampute futbol dünyada 1950'lerden beridir var. Ancak biz 2001'de başladık. Buna rağmen çok çalışıp zirveye çıktık. Kulüp bazında ülkemize kupalar getirdik. Şimdi Avrupa Şampiyonu olup, eksik parçayı tamamlamak istiyoruz" diyor.

Rasim Artagan

A

mpute futbolu Türkiye'de ne zaman başladı ve dünyada bu oyunun neresindeyiz?

İsmail Temiz: Ampute futbol ülkemizde 11-12 yıldır oynanan bir spor dalı. Dünyada ise 1950'lerden sonra başlıyor. 2. Dünya Savaşı gazilerini rehabilite edebilmek için organize edilmiş bir spor. Dünyanın birçok ülkesinde uzun yıllardır yapılıyor. Türkiye'de 2001'den sonra faaliyete geçti. Güneydoğu gazilerini rehabilite amaçlı kuruldu. O günden bugüne çok yol aldık. 1950'lerden beri dünyada yapılan bir spor dalını biz 12-13 yıldır tam anlamıyla yapıyoruz ve bu açığı inanılmaz ölçüde kapattık. 2007'de ülkemizde yapılan Dünya Şampiyonası'nda ilk üçüncülüğümüzü aldık. Ondan sonra da bu üçüncülükler devam etti. 2014 Dünya Şampiyonası'na kadar dört defa dünya üçüncülüğümüz bulunuyor. Bir defa Avrupa ikincisi olduk. Önümüzde Polonya'daki Avrupa Şampiyonası var. Burada şampiyonluğu hedefliyoruz.

Oyun kuralları nasıl hocam?

İsmail Temiz: Bir aksesuarımız var ve tek ayaklı olmak gerekiyor. Saha içerisindeki oyuncular halk arasında koltuk değneği denilen "canadian" kullanıyor. Taç atışları bizde de elle kullanıyor. Kalecilerimizin bir kolu engelli olmak zorunda ve ceza sahasını terk edemiyorlar. Aut atışlarımız orta sahayı geçemiyor. Geçerse endirekt vuruş kullanılıyor. Yani oyun kısa pasla başlıyor. Ofsayt kuralımız yok. Top "canadian"a temas ederse "elle oynama" gibi kabul ediliyor. Ampute futbol bir kaleci, altı oyuncuyla oynanıyor. Saha ölçüleri 60 metreye 40 metre. Ceza sahası 8 metreye 10 metre. Penaltı noktası 7 metre. Kale büyüklüğü 5 metreye 2.20 metre.

Türkiye'deki lige değinir misiniz?

İsmail Temiz: Ampute Futbol Ligi 2009-2010 sezonunda 14 takımla kuruldu. Ligin sonunda iki takım çekildi, 12 takım kaldı. 1. Lig'in kırmızı ve beyaz olmak üzere iki grubu var. 2016-2017 sezonunda 2. Lig kuruluyor. Ülkemizde ampute hızla

gelişen bir spor dalı. Dünyayla aramızdaki açığı çabuk kapattık. Bu liderliği devam ettireceğiz.

Henüz kazanılmış bir kupa yok değil mi hocam?

İsmail Temiz: Kulüp bazında var. Ankara Yıldızları Engelliler Spor Kulübü, Şampiyonlar Ligi Şampiyonu oldu. Daha önce yarı final oynamış ve elenmişti. Bir sonraki sezon final oynadı ve kaybetti. Daha sonraki sezon ise şampiyonluğu kazandı.

Ali Budak: Ülkemizin de 6 yıldır şampiyon tek takımı, hocam sayesinde...

Rahmi Özcan: Zaten lig de 6 yıldır var.

Kurulduğundan beri şampiyon oluyor yani AYBESK?

Ali Budak: Evet, biz kurulduğundan beri aynı takımdayız. Türkiye'deki turnuvalarda bir kez ikinci olduk. Geri kalan bütün kupaları aldık. Bir tane ikincilik var, o kadar.

Peki, Ali Budak kimdir?

Ali Budak: Ben Ampute Futbol Millî Takımı'nın kaptanıyım. 1981 Bursa doğumluyum. Askerliğimi Şırnak'ta yaparken mayına basma sonucu bir bacağımı kaybettim. Hocamla beraber Türk Silahlı Kuvvetleri Rehabilitasyon Merkezi'nde bu işe rehabilitate amaçlı başladım. Gelişen süreçte dünyada bu turnuvanın oynandığı ve bizim de bu turnuvaların içerisinde olmamız söylendi. Türkiye Bedensel Engelliler Federasyonu'na başvuruldu ve bu başvuru kabul edildi. İlk kez Türk Millî Takımı kuruldu. O gün biz vardık; hocamız vardı.

İsmail Temiz: Ali'nin lâfını burada balla kesiyorum. Ali, Millî Takım'ın en genç oyuncusuydu, şimdi ise kaptanı, ağabeyi...

Ali Budak: Bizim zamanımızda buralara ulaşmak çok zordu. Çünkü insanlara bir şeyler anlatmamız gerekiyordu. Şimdi 2015'teyiz. Biz küçüktük, büyüdü. Ampute futbolu da büyüdü. Bugün ligler büyüdü, hakemler, yöneticiler, antrenörler gelişti. Ama biz her zaman hocamız sayesinde en iyiyi yaptık. Bundan

İsmail Temiz

Teknik Direktör

“TFF, geçmişten bugüne; özellikle Sayın Demirören döneminde bize büyük destek oldu. Millî Takımların merkezi Riva'yı bize açtılar. Amputenin gelişimi için TRT'nin de çok büyük etkisi oldu. Federasyon Başkanımız Arif Ümit Uztürk ve Murat Kandazoğlu ile birlikte 81 ilde 81 ampute futbol takımının oluşumunu sağlamak için çalışmalarımız devam ediyor.

“Şu anda dünyanın en iyi ampute futbol kulübünde oynuyor Rahmi... Kim var akla gelen, Real Madrid, Barcelona, Chelsea... Rahmi şu an o düzeyde bir takımda zaten amputede. Tüm dünyadaki ampute futbol sporcuları bu kulübe transfer olmak istiyor.

sonra Millî Takım'da da en iyisini yapmak için uğraşıyoruz. Çünkü ay-yıldızın ne demek olduğunu çok iyi biliyoruz. Bu bayrağı en üste taşımamız gerekiyor. Üç-dört yıldır üçüncü oluyoruz ama hep direktan dönüyoruz. Allah nasip ederse bu sene Polonya'dan kupayla döneceğiz. Bunu Dünya Şampiyonası'yla da taçlandırmak istiyoruz. Gün gelecek, futbolu bırakacağız. Ama bırakırken hedef günlük ya da yıllık değil. Hocamın düşüncesi her zaman en üst seviyede kalıp, oraya yerleşmek. Çünkü Türkiye'nin gücünü artık dünya biliyor. Kimse bizimle eşleşmek istemiyor. Çünkü her zaman çeyrek finalden, yarı finalden ya da finalden döndük. Bunun neticesinde bugün dünyada futbolda söz sahibi olan ülkelerin ayakları, iş ampute futbola gelince geri geri gidiyor.

Rahmi seni tanıyabilir miyiz biraz?

Rahmi Özcan: 1990 Manisa doğumluyum. Ampute futbola 2005 yılında başladım. Ali abiler varken en küçük bendim. 15 yaşında Millî Takım'a seçildim. O gün bugündür devam ediyorum. Ampute futbol sayesinde Gazi Üniversitesi Beden Eğitimi Yüksek Okulu'ndan mezunum. Millî sporcu olarak Devlet Dairesi'ne atandım. Ampute futbolun engelli bireylere vermiş olduğu en büyük destek, onu iş sahibi yapmak ve sosyal hayatın içerisine sokmak. Bugünkü kariyerime ampute futbol sayesinde sahip oldum. 6 sezonda 3 defa gol kralı oldum. Geçen yılki Avrupa Şampiyonası'nda Avrupa'nın en iyi oyuncusu seçildim.

Ali Budak: Ampute futbolu bu dönem içerisinde çağ atlıyor. Bunun sebebi hocamız İsmail Temiz'in en üst seviyede olması. İkincisi de kaleci antrenörümüz aktif futbucuydu ve ikisini harmanlayıp, bizi

daha iyi bir yere getirdi. Ampute futbolla modern futbol birleştiği zaman saha içerisinde eğlence ve başarı en üst düzeyde oluyor. Fatih Hocamız burada ampute futbola kattıklarıyla paha biçilemez bir rol üstleniyor.

İsmail Temiz: Yapmak istediğimiz olay şu... Futbolun dili aynı. Ama amputenin farklılıkları var. Bu materyallerin üzerine gittiğimizde bazı farklılıklar ortaya çıkıyor. Normal futbolla ampute futbolu harmanlayıp, ortaya daha farklı bir oyun şekli konuyor. Kendi kulübümüzde bunu başardık. Oyun şeklini Millî Takım'a yansıtmak istiyoruz. Biz bu oyunla Avrupa Şampiyonu olduk. Şampiyonlar Ligi Şampiyonu olduk. Sonraki etapta da bunu Millî Takım'a yerleştirip, Dünya Şampiyonu olmak istiyoruz. İnşallah bunu da başaracağız.

Ampute futbol oynayan bir oyuncu,

yurtdışına transfer olabiliyor mu?

Rahmi Özcan: Yurtdışı transferi yok. Ama hocamın da dediği gibi ampute futbolunda elinizde bir done yok. Ampute futbolun akademik olarak ilk tezini yazan benim. İstedğim şey aslında şu; Avrupa'da eğitim almak ve Türkiye'ye uyarlamak. Çünkü amputede bir tez bile yok. Ayrıca dünyanın en iyi ligi de bizde. Normal futbola bakarsak Real Madrid ve Barcelona'da oynarken daha kötü bir yere gitmeyi kimse istemez. Dünyada doğru düzgün lig yapan ülke yok. Bunun sebebi de Başkanımız Yıldırım Demirören'in Bedensel Engelliler Spor Federasyonu'na verdiği çok büyük destek. Ayrıca Fatih Terim Hocamızın da çok büyük destekleri var. Meksika'ya gitmeden önce kendisini ziyaret etmiştik. Onun sayesinde Millî Takım'ın giydiği formları, eşofmanları da giymiş olduk. TFF'nin sayesinde en büyük organizasyonu da Türkiye yapıyor. Herhalde hocam bahsedecektir. Seneye bir sürpriz hazırlığı var.

Bahsedin hocam...

İsmail Temiz: Söylendi ama kesinleşmedi. Yanlış bilgi vermek de istemem. İnşallah önümüzdeki yıl ortaya çıkar bu olay. Ben şuraya gelecektim. Rahmi'ye bir şey sordunuz, "Nerede kariyer yapmak istersiniz?" dediniz. Şu anda dünyanın en iyi ampute futbol kulübünde oynuyor Rahmi... Kim var akla gelen, Real Madrid, Barcelona, Chelsea... Rahmi şu an o düzeyde bir takımda zaten amputede. Tüm dünyadaki ampute futbol sporcuları bu kulübe transfer olmak istiyor. Arayıp soruyorlar. Geçen sene Özbek asıllı iki en iyi oyuncu Kudret ve Haydar bize başvurdu. Gana Millî Takımı'nın kaptanı ve önemli bir oyuncusu bizde oynuyor. Yani gerçekten dünyanın kalburüstü sporcuları bizimle olmak istiyor. Zaten yerli oyuncularımız dünyanın kalburüstü sporcuları. Bu başarılar teknik heyetin olduğu kadar, kendi başarıları. Çünkü çok çalışıp buraya geldiler. Yani

en başta destek olmadan buralara geldiler... Parkta, bahçede çalıştılar. Geldikleri yerin kıymetini çok iyi biliyorlar. TFF, geçmişten bugüne; özellikle Sayın Demirören döneminde bize büyük destek oldu. Millî Takımların merkezi Riva'yı bize açtılar. Amputenin gelişimi için TRT'nin de çok büyük etkisi oldu. Canlı yayınlar yapıldı. TRT en ücra köşeye kadar yayın yapabilen bir kuruluş. Yine bizim bu tür müsabakalarımızı ve özetlerini İran'dan, Amerika'dan, Almanya'dan, Kanada'dan izlediklerini öğrendik. Ampute futbol kendi hayran kitlesini yarattı. Federasyon Başkanımız Arif Ümit Uztürk ve Murat Kandazoğlu ile birlikte 81 ilde 81 ampute futbol takımının oluşumunu sağlamak için çalışmalarımız devam ediyor. Yaklaşık 30 kulüp olduk.

Araştırmalarınız ne yönde oluyor? Sporculara nasıl ulaşabiliyorsunuz?

İsmail Temiz: Ülkemizin yüzde 12'si engelli. Yaklaşık 75 milyon nüfusun, 8.5 milyonu engelli. Birçok Avrupa ülkesinden çok engelli vatandaşıımız var. Engel gruplarına ayırdığımız zaman ampute futbol oynayacak 1 milyonluk hedef kitlemiz var. Bu hedef kitesinin de yarısı diyelim ki yaşlı ve bu işi yapamayacak düzeyde... Kalan 500 bin kişilik genç nüfus var. O kadar talep var ki; çok mutluyuz. Maçların canlı yayınlanması, basında yer bulması çok önemli bir etken. En fazla yayın yapılan, maçları canlı yayınlanan spor, ampute futbol. Bundan kaynaklı bize geri dönüşler çok oluyor. İnsanlar 7-8 yaşındaki çocuklarını bize göndermek istiyor. Ankara'daki spor kulübümüzde Türkiye'nin her yerinden engelli sporcularla görüşüyoruz. Bu çocukları imkânlarımız çerçevesinde yetiştirip, spor hayatına katıyoruz. Bu işe başladığımız dönemlerde bize karşı bir acıma duygusu vardı. Biz engelli değiliz, sporcuyuz. Biz aşmışız. Benim sadece ekstra bir materyalim var. Elimde canadian var. Ben de

Ali Budak

Kaptan – Güneydoğu Gazisi

“Normal futbolcu ne idman yapıyorsa biz daha fazlasını yapıyoruz. Bunu sporu ileriye götürecek en büyük etkenler TFF ve basın. İnsanlar TFF'nin sitesinde, dergisinde gördükçe, TFF'nin imkânlarından yararlandıkça bu sporu daha çok benimsiyor.

sporcuym. Ben de en iyisini yaparım. Ben de ülkemi temsil ederim. Diğer engelli olmayan kardeşlerim gibi ben de en iyisini yapabilirim. Ama tabii bunu azimle yapmamız gerekiyor. O çalışarak gelen kardeşlerim bugün Milli Takım'da.

Siz daha hırslı bir şekilde mücadele ediyorsunuz izlediğimiz kadarıyla...

Ali Budak: Kesinlikle öyle... Biz çok çok iyi hazırlanıyoruz. Profesyonel hocalarımız bize çok yardımcı oluyor. Normal futbolcu ne idman yapıyorsa biz daha fazlasını yapıyoruz. Daha ileri nasıl gidebiliriz diye odalarımıza notlar asıyoruz. Herkes bunu karıştırıyor, harmanlıyor. Milli Takım'da bu iş nasıl ileri gider? Bunu ileriye götürecek en büyük etkenler Türkiye Futbol Federasyonu ve basın... Çünkü insanlar TFF'nin sitesinde, dergilerinde gördükçe, TFF'nin imkânlarından yararlandıkça bu sporu daha çok benimsiyor. Sporcular da daha çok çaba

sarf ediyor. Bugün herkes biliyor ligin parasını TFF'nin verdiğini... Milli Takımlara çok değer verildiğini herkes biliyor. Bu işe artık zavallı gözüyle bakılmayıp; mücadelenin ne kadar üst düzeyde olduğunu herkes yavaş yavaş öğreniyor. Oyuncuların ne kadar hırslı olduklarını herkes görüyor. Kazanma hırsı çok üst düzeyde. Bizim alın teri döktüğümüzü ve acınacak durumda olmadığımızı; Türkiye'nin ne kadar büyük bir potansiyelinin olduğunu herkes biliyor, duyuyor. Ben futbola başladığım zaman rehabilitasyon merkezinde 15 kişi vardı. Bugün 700'le 1000 arası oyuncu var. Bunu biz bir yere kadar taşıyabiliriz. Bu yükü bizden alacak üç kurum var. Türkiye Bedensel Engelliler Federasyonu, Türkiye Futbol Federasyonu ve basın... Basın da sizlersiniz. Siz elinizi ne kadar taşın altına sokarsanız; o kadar insan bizi görür. Siz elinizi

taşın altından çekerseniz biz sadece burada kalırız. Sizin desteğinizle bir kişi, beş olur. Beş kişi, 10, 20, 50 olur. Böylece kitlelere yayılır. Kendi aramızda nasıl büyüyeceğimizi tartışıyoruz ama gücümüz sınırlı. Bir yere kadar bir şeyler yapabiliriz. Sonrasında basının desteğine ihtiyacımız var. Bakın basın ilgi gösterdikçe bugün 1000 sporcuya ulaştık. **İsmail Temiz:** Yaşadığımız bir olayı anlatayım ben size... Engellinin kendine güveniyle alâkalı durumunu anlatayım. 2007 Dünya Şampiyonası müsabakalarımız televizyonlardan yayınlandı. Sonrasında herkes oyuncularını sokakta görünce, “Bu Rahmi, bu Barış” demeye başladı. Bizim çocukların protezleri yoktu; canadianla yürüyorlardı. Sonra protez yapıldı arkadaşlara... Ancak protezi giymediler. Çünkü protezi giyseler insanlar tanımayacaktı. Bu olay, ampute futbolun en ucuz bir şekilde rehabilite yolunu gösteriyor. İnsanları en ucuz şekilde ancak sporla rehabilite edebilirsiniz. Hastanelerde veya psikologla insanları rehabilite etmek çok zor.

Ali Budak: Ankara'da çalışıyorum. İşyerinde herkes işini-gücünü yapar. Ama hocam geldiği zaman artık bir Milli Takım Antrenörü olarak saygı ve sevgi görüyor. Milli Takım'da oynadığımızı biliyorlar. Bizi takip ediyorlar. İşyerlerinde normal seviyeden yukardayız. Çünkü insanlar bize gıptayla bakıyor. “Keşke ben de sizin gibi azimli olsam” diyorlar. Haftanın üç günü idmana, bir günü maça gidiyoruz. Vaktimiz yok. Ailelerimiz var, çocuklarımız var. Onlar da bizi sabırla bekliyor. Çünkü biz çok uzun zamandır beraber çalışıyoruz. Lig bitiyor, Milli Takım başlıyor. Milli Takım bitiyor, Şampiyonlar Ligi başlıyor. Aşağı yukarı 10-12 yıldır bu tempoda yaşıyoruz. Yani çocuklarımızın büyüdüğünü bile tam olarak göremiyoruz. Sürekli kampta ya da maçtayız. İşten çıkıyoruz, direkt idmana gidiyoruz. **İsmail Temiz:** Profesyonel futbolda bu tempo var. Şampiyonlar Ligi,

Türkiye Kupası maçları vesaire... Para kazanıyor muyuz bu işten? Yok... Aynı tempo bizde de var ama para maalesef yok.

Hocam peki şampiyon olan takımlar kimler dünyada?

İsmail Temiz: Son dünya şampiyonu Rusya. Daha önce dört yıl üst üste Özbekistan şampiyon olmuştu. Ondan önce de Brezilya'nın şampiyonluğu var. Kısmet olursa bu sene biz olacağız. 2016 Dünya Şampiyonası kısmet olursa Türkiye'de yapılacak. Onu da söyleyelim. İnşallah bunun hazırlıkları yapılıyor. Ampute Federasyonu Avrupa Başkanı buradaydı. Onunla detaylar konuşuldu. İnşallah bir ay içerisinde netleşecek ve Türkiye Futbol Federasyonu'nun destekleri, Engelliler Federasyonu Koordinasyon Kurulu Başkanı Ömer Gürsoy'un çabalarıyla Türkiye'de yapılacak. Herhalde Antalya olur... Çünkü daha önce orada yapılmıştı. Dünyadan katılım 30-32 ülke civarında olacak. Seri

Rahmi Özcan

Gol Kralı

Avrupa'nın En iyi Oyuncusu

başlıyız. İyi oynarsak, akıllı oynarsak iyi yerlere geleceğiz. Biz daha önce de şampiyon olabilirdik. Ancak eksikler, yanlışlar vardı. Ama artık şampiyon olacağımızı düşünüyorum. Olursak da bir daha bırakmayız. Alttan çok iyi yetenekler çıkıyor. Önümüzde artık geçmişten gelen doneler de olacak. Ampute futbolun 60 yıllık mazisi var ama elimizde done yok. Çünkü bu süreçte kimse çalışmalarını bir yere kaydetmemiş. Bunlar yeni yeni yapılıyor. Zaman zaman idmanları kayda alıp Youtube'a atıyoruz. Başka ülkeler de faydalansın istiyoruz. Akademik anlamda çalışmalar olacak. Bugün normal futbolla ilgili birçok çalışma şekli çıkartılır internetten. Fakat amputede bu yok. Biz dünyaya örnek olacağız inşallah. İlerleyen süreçte Türkiye'nin ismi daha da çok anılacak.

Rahmi, Riva'yı nasıl buldun? Bu tesislerde kamp yaparken ne hissediyorsun?

“15 yaşında Millî Takım'a seçildim. Ampute futbol sayesinde Gazi Üniversitesi Beden Eğitimi Yüksek Okulu'ndan mezunum. Millî sporcu olarak Devlet Dairesi'ne atandım. Bugünkü kariyerime ampute futbol sayesinde sahip oldum.

diyorsun?

Rahmi Özcan: Bundan önceki yıllarda hiç bu kadar lüks bir ortam, çalışma zemini, profesyonel sporcular ve hocaları görmemiştik. Çalışma fırsatımız olmamıştı. Burada ilk defa kamp yaptık. Böyle profesyonel bir ortamda idman yapmış olmak, insanı sahaya çıkarken cezbediyor. Herhangi bir yerde idman yapmakla Riva'da yapmanın arasında çok fark var. Burada insana çok değer veriliyor. Yeni katılan arkadaşlar geçmişte sıkıntı çekmedikleri için Millî Takım'ın nasıl bir yer olduğunu daha iyi görebiliyor. Genç sporcu çocuklar, “Millî Takım çok iyi, çok lüks. Çok güzel yerlerde idman yapıyorlar” diye düşünmeye başlıyor. Bizim için burası bulunmaz bir nimet. “A Millî Takım da Ampute Millî Takımı da aynı seviyede. İkisi de bizim için eşdeğerdir” dendiğini çok iyi görüyoruz burada.

Ali Budak: Burada insanlara engelli gözüyle bakmıyorlar. İnsana değer veriyorlar. Burada havuza girebiliyor, sahaları kullanabiliyoruz. Bisesiklete binebiliyoruz. İşte insana verilen değer burada... Buranın beş yıldızlı olması değil, bakış açısı önemli. Benim arkadaşlarımdan hiçbir beklentisi yok. Sadece millî forma... Burada milyon dolarlar da dönmüyor. Burada sadece bayrak var. Biz diyoruz ki, söz konusu bayraksa gerisi teferruattır. Burada herkes, “En iyiyi nasıl yaparız?” diye düşünüyor. İnşallah Avrupa Kupası'nı buraya getirdiğimiz zaman oturup bir daha konuşuruz. Sağ olsun TFF içeriye bizim fotoğraflarımızı asmış. Bunu gördüğümüz zaman çok mutlu oluyoruz.

Rahmi Özcan: Sayın yöneticilerimizden şunu talep etmek isterim. Ampute futbolun tesis eksikliği var. TFF'nin saha yaptığını biliyorum. Küçük ölçeklerde de olsa en azından ampute futbol olan illere stat yapılabilir. Böylece stat sorunu da kalmamış olur. Bizim stadımız çok büyük olmadığı için küçük ölçeklerdeki bir yapı da yetebiliyor.

Bohemyalı maestronun vedası

1950'lerde ve 1960'larda Avrupa futbolunun en önemli orta saha oyuncularından birisiydi. Bir orkestra şefi edasıyla yönettiği Çekoslovakya Millî Takımı, onun önderliğinde Dünya Kupası finalinde Brezilya'ya kafa tutacak kadar büyük bir kudrete sahip olmuştu. Çeklerin son yarım asırdaki en büyük oyuncuları olarak gördükleri Josef Masopust, 29 Haziran'da son nefesini verdi. TamSaha olarak efsane ismin anısının önünde saygıyla eğiliyoruz.

Onur Erdem

1

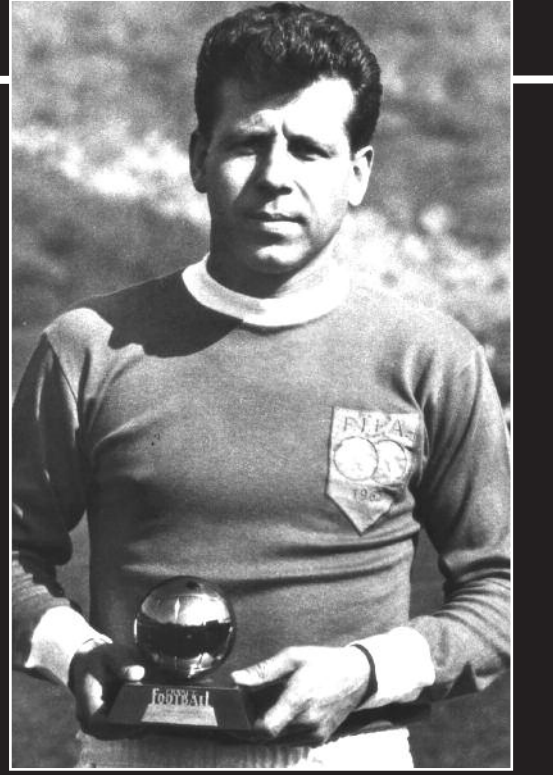
930'lu yıllar... İki Dünya Savaşı'nın ortasına denk gelen dönemdeyiz. Avrupa bir yandan I. Dünya Savaşı'nın yaralarını sarmakla uğraşıyor ama bir yandan da yaşanan siyasi gelişmeler, yakın gelecekteki diğer büyük savaşın zeminini hazırlıyordu. 1933'te Almanya'da Nazilerin iktidara gelmesi, özellikle Orta ve Doğu Avrupa'da tansiyonu yükseltmişti. Güneyde İtalya'da da 10 yılı aşkın süredir Mussolini liderliğindeki Faşist Parti iktidardaydı ve bu iki grubun baskıcı ve yayılcı zihniyetleri, yaşlı kıta üzerine yeni bir savaş kâbusu olarak çökmek üzereydi.

Siyaset dünyasından biraz uzaklaşıp futbol dünyasına baktığımızdaysa iki büyük savaş arasındaki dönem için, Avrupa futbolunda bilhassa Orta Avrupa ülkelerinin yükselişine sahne olan bir dönem diyebiliriz. Futbolun Britanya'dan Kıta Avrupası'na geçişinden sonra en hızlı geliştiği bölgelerin başında belki de Orta Avrupa ülkeleri geliyordu. Avusturya, Macaristan ve Çekoslovakya'dan oluşan bölge; Bican, Sindelar, Sarosi, Zsengeller, Planicka ve Nejedly gibi o yıllarda Avrupa'nın en iyi oyuncularını gösteren yıldızları çıkarmakla kalmamış, uluslararası turnuvalarda da takımlarını hep zirveye oynatmıştı.

Orta Avrupa'nın, özellikle de Çekoslovakya'nın gelecekteki en büyük futbol yıldızlarından biri de bu yıllarda, tam olarak 9 Şubat 1931'de Most kentine bağlı Strimice kasabasında dünyaya gelmişti. Madencilikle uğraşan Masopust ailesinin altı çocuğundan dördüncüsü olarak doğan bu bebeğeyse Josef ismi verilmişti. Küçük Josef henüz üç yaşındayken Çekoslovakya futbolu, tarihi bir başarıya imza atıyordu. İlk kez Avrupa'da düzenlenen ve İtalya'nın ev sahipliğini üstlendiği Dünya Kupası'nda Çekoslovaklar, sırasıyla Romanya, İsviçre ve Almanya'yı devirerek finale kadar gelmişti. Ne var ki final maçında, üstelik öne de geçmelerine rağmen, ev sahibi İtalya'ya 2-1 boyun eğmekten kurtulamamışlardı. Yine de elde edilen bu başarı, Çekoslovak futbolunun o dönemde gelmiş olduğu noktayı göstermesi açısından hayli yeterliydi.

Savaşın çaldığı çocukluk yılları

Futbolun böylesine ileri seviyede oynandığı bir ülkede doğmuş olmak, kuşkusuz Josef Masopust'un da küçük bir çocuk olarak futbola ilgi duymasını sağlayan bir etmendi. Ancak 1939'da II. Dünya Savaşı'nın patlak vermesi, onun çocukluk yıllarının ça-

lınmasına neden olacağı gibi, futbol yaşantısındaki gelişmelerin de epey gecikmesine yol açacaktı.

Masopust ve ailesinin yaşadığı Most şehri, bölgenin en önemli kömür madenlerini bünyesinde barındırıyordu. Dolayısıyla enerji politikaları göz önüne alındığında hayli stratejik bir konuma sahipti. Nitekim Almanya'nın Çekoslovakya'yı işgali sırasında ilk ele geçirdiği şehirlerden biri de Most olmuştu. Nazilerin sıkıyönetimi altında bırakın futbolu, sokakta oyun oynamak bile büyük bir sorundu. Hal böyle olunca da Masopust, normalde futbola ilgi duyan bir çocuğun bir kulüpte eğitim almaya başlayacağı yaşı gelmiş olmasına rağmen bundan mahrum kalıyordu.

7 Mayıs 1945'te Kızıl Ordu'nun Berlin'e girmesi, Nazi rejiminin sonunu getirmiş ve büyük savaşın Avrupa ayağını da bitirmişti. Nazi işgalinden kurtulan Çekoslovakya'da 1948'de komünistlerin iktidara gelmesiyle, özellikle sporda (elbette buna futbol da dâhil) çok sis-

tematik bir yeniden yapılanmayı beraberinde getirecekti. Bu değişiklikle, Masopust'un futbol hayatında savaş sırasında kaybolan yılların önemli ölçüde telafisini sağlayacaktı.

Kaybolan yılları telafi çabası

Savaşın hemen ardından yaşadığı kentin yerel takımı olan Baník Most'ta futbola başlayan Masopust, 19 yaşına geldiğinde Çekoslovak 1. Ligi takımlarından Teplice'ye transfer olacak ve yeteneklerinin yurt çapında fark edilmesini sağlayacaktı. Sol haf veya santrhif olarak oynayan genç oyuncu, kusursuz bir oyun görüşüne ve pas becerisine sahipti. Takımını savunmadan hü-

cuma taşıma anlamında da genç yaşına rağmen lider karakterini hep ortaya koymaktaydı. Takımı oyun kurmada pas trafiğinin merkezine hep Masopust'u yerleştiriyordu. Top rakibe geçtiğinde iyi yer tutması ve sezgileri sayesinde birçok kez rakipten topu çalarak takımını atağa kaldıran isim yine Masopust oluyordu. Çekoslovakya'da 1948'de komünistlerin iktidara gelmesinden sonra ATK Prag adında, orduya bağlı bir futbol kulübü de kurulmuştu. 1956'dan sonra tüm futbolseverlerin tanıdığı haliyle Dukla Prag adını alacak takımın, Çekoslovak futbolunu en iyi şekilde temsil edecek bir model olması planlanmıştı ve bu doğrultuda da ülkenin önde

gelen yetenekleri ATK çatısı altında toplanmaya başlamıştı. İki senedir ligin vasat takımlarından birinde oynamakta olan 21 yaşındaki Masopust da takımının durumuna karşın bireysel olarak fazlasıyla takdir toplamaktaydı ve bu sayede o da 1952 yılında ATK Prag'ın kadrosuna katılacaktı. Masopust'un transferinden kısa bir süre sonra adını UDA Prag olarak değiştiren takım, 1953'te tarihinin ilk lig şampiyonluğuna da ulaşacaktı. Bir yıl sonrasındaysa Masopust, Çekoslovakya Millî Takımı'na da çağrılacak ve kariyerinde yepyeni bir sayfa açacaktı. Artık Çekoslovakya sınırları içerisinde en önemli futbolculardan birisi haline gelen genç oyuncunun önündeki yeni imtihansa, şöhretini tüm Avrupa'ya, hatta dünyaya duyurabilmekti.

Uluslararası şöhretin peşinde

Avrupa futbolu, 1955-56 sezonu ile birlikte Şampiyon Kulüpler Kupası ile tanışıyordu. 1956'da liglerini bir kez daha şampiyonlukla tamamlayan ve aynı yıl Dukla Prag adını da alan Masopust ve arkadaşları, 1957-58 sezonu ile birlikte söz konusu turnuvada da ilk kez boy gösterecekti. Ancak ilk turda Manchester United'la eşleşen Dukla, Kırmızı Şeytanların talihsiz Münih uçak kazasından yaklaşık iki buçuk ay önce oynadığı karşılaşmalarda rakibine 3-0 ve 0-1'lik skorlarla elenecekti. 1958 yazında İsveç'te düzenlenen Dünya Kupası'ysa, Masopust'un Çekoslovakya formasıyla uluslararası arenada yaşayacağı ilk tecrübe olacaktı. Avrupa elemelerinde Galler ve Demokratik Almanya'yı geride bırakan

Çekoslovakya, turnuvadaysa ilk turda son şampiyon Federal Almanya'nın yanı sıra Arjantin ve Kuzey İrlanda ile birlikte aynı grupta yer alıyordu. İlk maçında Kuzey İrlanda'ya beklenmedik bir biçimde tek golle boyun eğen Çekoslovakya, ardından Federal Almanya önünde 2-0 öne geçmesine karşın sahadan 2-2'lik beraberlikle ayrılmıştı. Arjantin önündeysen Çekoslovaklar adeta fırtına gibi esiyor ve sahadan 6-1'lik muhteşem bir galibiyetle ayrılarak rakiplerine tarihlerinin en büyük hezimetlerinden birini yaşıyordu. Böylece grupta dört puanlı Federal Almanya'nın ardında Çekoslovakya ve Kuzey İrlanda üçer puanla sıralanıyordu. Eğer average bakılsaydı, ikinci sırayı alacak taraf, Çekoslovakya olacaktı. Fakat bunun yerine eşit puanlı iki

takım arasında bir play-off maçı oynanacaktı. İki takımı bir kez daha karşı karşıya getiren bu müsabakanın normal süresinde de 1-1'lik beraberlikle eşitlik bozulmazken uzatmalarda Kuzey İrlanda bir gol daha buluyor ve 2-1'lik galibiyetle gruptan çıkıp çeyrek finale adını yazdıran taraf oluyordu.

Başarılar peş peşe geliyor

1958 Dünya Kupası, Çekoslovakya için büyük hayal kırıklığı olsa da yakın zaman içinde bunu unutturacak birçok başarı gelecekti. Bunlardan ilki, o dönemlerde Avusturya, Macaristan, Çekoslovakya, İtalya, Yugoslavya ve İsviçre'nin katılımıyla düzenlenen Orta Avrupa Kupası'ydı (Dr. Gero Kupası olarak da adlandırılıyordu). 1955-1960 yılları ara-

sında çift devreli lig usulüne göre düzenlenen bu turnuva, Çekoslovakya'nın şampiyonluğuyla sona erecekti. Oynadığı 10 maçın yedisini kazanan ve sadece birini kaybeden Çekoslovakya, Macaristan'ın bir puan önünde zirveyi elde ederken, Masopust ise İsviçre'yi deplasmanda 6-1 mağlup ettikleri ve İtalya ile yine dış sahada 1-1 berabere kaldıkları maçlarda birer gol kaydedererek bu zafere katkıda bulunmuştu. 1960 yılına gelindiğindeyse tüm Avrupa'yı kapsayan bir uluslararası turnuva ihtiyacına nihayet cevap veriliyor ve Avrupa Şampiyonası start alıyordu. Elemelerde önce İrlanda'yı 4-0 ve 2-0, ardından Danimarka'yı 5-1 ve 2-2'lik skorlarla saf dışı bırakan Çekoslovakya, son olarak da Romanya'yı 2-0 ve 3-0'la geçerek dört takımdan oluşan bu ilk turnuvada boy gösterme hakkını elde etmişti. Ancak yarı finalde, daha sonradan turnuvayı da kazancak olan Sovyetler Birliği'ne 3-0'la teslim olan Çekoslovaklar, üçüncülük maçında ev sahibi Fransa'yı 2-0 mağlup ederek tescilli bulacaktı. Antrparantez, turnuvanın sonunda açıklanan "en iyi 11" listesinde Masopust'un da adı yer alıyordu. Masopust, millî takım kariyerinde bu başarıları elde ederken, Dukla Prag formasıyla da boş durmuyordu. 1958'de Dukla ile üçüncü kez lig şampiyonluğu yaşayan yıldız oyuncu, 1961-1964 yılları arasında üst üste dört lig şampiyonluğu daha yaşayacaktı. Dukla'nın, bu şampiyonluklara karşın Avrupa kupalarında beklenen dereceleri elde ettiğini söylemek zordu. Şampiyon Kulüpler Kupası'nda üç kez çeyrek final oynamışlar ve bunlarda da Tottenham, Benfica ve Dortmund'a elenmişlerdi.

Finale giden yol

Yeniden millî takım kariyerine dönecek olursak, Masopust'un futbol hayatındaki en önemli başarısının, 1962'de, Şili'de düzenlenen Dünya Kupası'nda geldiğini görmekteyiz. Çekoslovakya, kupanın elemelerinde İskoçya ve İrlanda'yı geride bırakarak Şili vizesi almıştı. Ancak turnuvada, "ölüm grubu" diye tâbir edilmesi hiç de ağır kaçmayacak bir grupta buluvermişti kendini. Rakipleri arasında son şampiyon Brezilya ve kadrosunda artık İspanyol tâbiyetine geçmiş Puşkaş'ı da bulunduran İspanya vardı. Son rakip Meksika, o dönemlerde henüz dünya futbolunda önemli bir güç değildi belki ama iki takımın üst tura çıkacağı bir grupta Brezilya ve İspanya'yı bulmuş olmak zaten Çekoslovakya adına yeterince büyük talihsizlikti. Çekoslovakya, gruptaki ilk maçında İspanya'yı tek golle devirmeyi başararak çeyrek final yolunda çok büyük bir adım atıyordu. Brezilya ile oynanan ikinci karşılaşmada da golsüz bir beraberlik elde eden Masopust ve arkadaşları, böylece son maç öncesinde gruptan çıkmayı da büyük ölçüde garantilemişti. Nitekim Meksika önündeki o son maçta güçlerini çeyrek final öncesinde fazla harcamamayı tercih ederek 3-1 mağlup olacaklar ama gruptan da Brezilya'nın ardından ikinci olarak çeyrek finale yükseleceklerdi. Çeyrek finalde Çekoslovakya'nın rakibi, bir diğer güçlü Orta Avrupa temsilcisi olan Macaristan'dı. Macarları ilk yarıda Scherer'in attığı tek golle geçmeyi başaran Çekoslovakya, yarı finalde de Yu-

goslavya'yı 3-1'lik net bir skorla mağlup ediyor ve 1934'ten sonra ikinci kez bir Dünya Kupası finalinde oynamaya hak kazanıyordu.

Masopust ismini tüm dünya ezberliyor

17 Haziran 1962'de Santiago'da oynanacak final öncesinde favori Brezilya'ydı. Pele turnuvanın başında sakatlanmıştı ve finalde de yer alamayacaktı belki ama Sambacıların Şili'de en çok parlayan ismi Garrincha'ydı. Sağ kattan bir sihirbazdan farksız

işler çıkaran Garrincha gününde olduğunda da Brezilya'yı durdurmak pek mümkün görünmüyordu. Çekoslovakya'nın planıysa her zamanki gibi Masopust organizatörlüğünde ayağa kısa paslarla kontrollü bir oyun oynamak ve Brezilya'nın savunmada vereceği muhtemel açıkları kollamaktı. Maçın henüz ilk çeyrek saati dolmak üzereyken bu strateji hiç de fena olmadığını gösterecekti. Çekoslovakya, oyunu rakip yarı sahaya taşıdığı bir anda, bu bölgenin ortalarında topla buluşan Scherer, sol taraftan ceza alanına doğru çok iyi bir şekilde hareket-

lenen Masopust'u görüyor ve onu görmesiyle birlikte de Brezilya savunmasının arasından sanki cetvelle çizmişçesine harika bir ara pası atıyordu. Top ve Masopust'un, penaltı noktası civarındaki tek dokunuşluk buluşmasında meşin yuvarlak Brezilya kalecisi Gilmar'ın altından yuvarlanarak fileleri havalandırıyordu. Kimsenin beklemediği bir skor vardı ortada, Çekoslovakya, Brezilya karşısında 1-0 öne geçmişti. Ne var ki bu üstünlük yalnızca iki dakika sürecekti. Kupada Pele'nin sakatlığı sonrası forma şansı bulan ve gösterdiği başarılı performans sonrasında da adı 'Pele'nin dublörü'ne çıkan Amarildo, 17. dakikada soldan ceza sahasına girmesi sonrası dar açıdan yaptığı vuruşla Çekoslovakya kalecisi Schroff'u gafil avlıyor ve skora dengeyi getiriyordu. 1-1'den sonraysa Çekoslovakya, Brezilya'nın hızını uzunca bir süre kesmeyi başarıyordu. Yine de son 20 dakikaya girilmek üzereyken bir kez daha sol kanattan ceza sahasına sokulan

Amarildo, Tichy'den güzel bir hareketle sıyrılıp altı pas üzerindeki Zito'nun kafasına topu adeta kondururcasına bir orta yapıyordu. Zito da bu servisi geri çevirmeyince Brezilya maçta üstünlüğü ele almıştı. Bu golden yaklaşık 10 dakika sonra Brezilya sağ beki Djalma Santos'un bir taç atışı sonrası sol ayağıyla ceza sahasına gelişigüzel doldurduğu topta Çekoslovakya kalecisi Schroff belki de kariyerinin en büyük hatasını yapıyor ve neredeyse tuttuğu topu son anda elinden kaçırarak Vava'nın atacağı üçüncü gol için inanılmaz bir ikramda bulunuyordu.

Böylelikle Çekoslovakya'nın da gardı tamamen düşecek ve Brezilya, üst üste ikinci kez dünya şampiyonluğuna ulaşacaktı. Çekoslovaklar ise tıpkı 28 yıl önce olduğu gibi, 1-0 öne geçtikleri bir Dünya Kupası finalini mağlubiyetle kapatmanın acısını yaşıyordu. Masopust için elde edilen dünya ikinciliğinin yanında bir diğer teselliyse Garrincha'dan sonra turnuvanın en iyi ikinci oyuncusu seçilmiş olmasıydı. Yılsonuna gelindiğindeyse Masopust, France Football dergisi tarafından "Avrupa'da yılın futbolcusu" seçilecek ve Altıp Top ödülünün sahibi olacaktı. Yıldız oyuncu, kariyerinin son baharında adını artık bütün dünyaya ezberletmiş ve bir anlamda tüm zamanların efsaneleri arasındaki yerini de almıştı.

Futbolculuktaki son yıllar ve teknik adamlık

Masopust, Çekoslovakya Millî Takımı formasını yaklaşık dört yıl daha taşıdı. Ancak bu periyotta takımı başarıların uzağında kaldı. 1962 Avrupa Şampiyonası elemelerinde ilk turda Demokratik Almanya'ya elenen Çekoslovakya, 1966 Dünya Kupası elemelerindeyse Eusebio'lu Portekiz'in gerisinde kalacaktı. Bunun ardından Masopust millî takım defterini kapatmıştı. Dukla Prag forması altındaysa Masopust'un yaşadığı en büyük başarı, kulüpte geçirdiği son yıllara denk gelecekti. 1965'te dört yıllık şampiyonluk serisi sona eren Dukla, bir yıl sonra yeniden ligi zirvede tamamlarken bu, Masopust'un gördüğü sekizinci lig şampiyonluğu oluyordu. Ertesi sezonsa Dukla, tarihindeki en başarılı Avrupa Kupaları macerasını yaşayacaktı. Şampiyon Kulüpler Kupası'nda sırasıyla

Esbjerg, Anderlecht ve Ajax'ı ele-yerek yarı finale yükselen Dukla, sadece Ajax ile Amsterdam'da oynadığı maçta 1-1 berabere kalmış, diğer beş maçta da rakiplerine üstünlük sağlamıştı. Dukla Prag'ın yarı finaldeki rakibiye İskoç şampiyonu Celtic'ti. Glasgow'daki ilk maçta bir ara 1-1'lik dengeyi yakalasa da rakibine 3-1 mağlup olmaktan kurtulamayan Dukla, Prag'daki rövanştaysa golsüz eşitliği boz-mıyor ve finalin kıyısından dönüyordu. Dukla'yı eleyen Celtic ise daha sonra finalde Inter'i devirecek ve bu kupayı Britanya'ya götüren ilk takım olacaktı. Dukla Prag formasını son olarak 1967-68 sezonunda giyen Masopust, bundan sonraysa kariyerinde yeni bir sayfa açma niyetiyle Belçika'nın Molenbeek takımına oyuncu-teknik direktör olarak gitti. İki sene boyunca görev yaptığı Molenbeek'te takımını ikinci ligden birinci lige taşımayı başaran Masopust daha sonrasındaysa full-time teknik direktörlüğe başlayacaktı. Fakat bu alanda, futbolculuğundaki kadar büyük başarılar yaşayamadı. En iyi yılları, Brno takımını çalıştırdığı 1976-1980 periyodu-uydu. Brno ile Çekoslovak liginde bir şampiyonluk, bir ikincilik, bir de üçüncülük elde etti. Masopust, 1979-80 sezonunda Brno'yu UEFA Kupası'nda da çeyrek finale taşıdı ama bu turda, daha sonradan kupayı da kazanacak olan Eintracht Frankfurt'a elendiler. Teknik direktörlüğünün ilerleyen yıllarında 1984-87 arasında Çekoslovakya Millî Takımı'nı da çalıştıran ancak ülkesini Dünya Kupası'na ve Avrupa Şampiyonası'na taşımayı başaramayan Masopust, 1996'ya geldiğindeyse tercihini artık emeklilikten yana kullanacaktı.

Çeklerin millî kahramanı

Tarihler 1 Ocak 1993'ü gösterdiğinde, Berlin Duvarı'nın çöküşü sonrasında Doğu Bloğunda yaşanan çözülme sürecinden Çekoslovakya da nasibini almış ve Çek Cumhuriyeti ile Slovakya olmak üzere ikiye ayrılmıştı. Yalnızca üç sene sonra, çiçeği burnundaki Çek Cumhuriyeti Millî Takımı, Avrupa Şampiyonası'nda final oynayacak fakat Almanya'ya altın golle kaybedecekti. Tabii bunun 20 yıl evvelinde de Çekoslovakya'nın, o meşhur Panenka penaltısıyla kazandığı bir Avrupa şampiyonluğu mevcuttu. Bir bakıma Çek futbolu, Masopust'un futbolu bırakması veya Çekoslovakya'nın dağılması sonrasında bile Avrupa'nın en iyileri arasında kendisine yer bulmayı bilmişti. Bu dönemde Nehoda, Masny, Panenka, Viktor, Ondrus, Patrik Berger, Poborsky ve tabii ki Nedved gibi çok önemli oyuncular da yetiştirmişlerdi. Ancak 2005 yılında UEFA'nın 50. yılı dolayısıyla üye ülkelerin federasyonlarının son 50 yıldaki en iyi oyuncularını seçtiği organizasyonda Josef Masopust tüm bu değerli isimleri de geride bırakmayı başardı ve Çek Cumhuriyeti Futbol Federasyonu tarafından ülkesinde son 50 yılın en önemli futbolcusu seçildi. Kendisine verilen bir başka büyük paye ise 2004 yılında Pele tarafından "yaşayan en iyi 125 futbolcu" arasında gösterildiği "FIFA 100" ödülüydü. Son olarak 2011 yılında, Dukla Prag'ın kullandığı Juliska Stadi'nin önüne bir de heykeli dikilen Masopust, geçtiğimiz 29 Haziran'a gelindiğindeyse Prag'da hayatını kaybetti. Ancak ardında öyle bir futbol geçmişi bıraktı ki adının futbol oyunu var olduğu müddetçe yaşamaya devam edeceği su götürmez bir gerçek olsa gerek.

TFF Kurulları

Tahkim Kurulu

Başkan
Av. Engin Tuzcuoğlu

Üyeler
Av. Can Yalçinkaya
Av. Sait Yalazay
Doç. Dr. Murat Balcı
Av. İsmail Esin
Av. Fuat Göktaş
Prof. Dr. Emine Yazıcıoğlu

Yedek Üyeler
Av. Uğur Mutlu
Av. Mürteza Zengin
Av. Yalçın Güdül
Av. Selahattin Kalkan
Av. Muhammed Yusuf Dünder
Yard. Doç. Dr. Aslan Delice

MHK

Başkan
Kuddusi Müftüoğlu

Üyeler
Bünyamin Gezer
Hakan Özkan
İsmet Cengiz
Erdal Güleç

Üyeler
Zafer Demir
Yıldıray Arslan
Hikmet Öksüzoğlu
Sadettin Güler

MHK'nın görev dağılımı
As Başkan
Bünyamin Gezer
Hakem Atama Kurulu
Kuddusi Müftüoğlu,
Bünyamin Gezer
Gözlemci Atama
Erdal Güleç, Sadettin Güler
Mentörlerden Sorumlu
Üye
İsmet Cengiz, Hakan
Özkan
BAL Sorumlusu
Zafer Demir
Futsal-Plaj Futbolu
Hakemliğinden Sorumlu
Üye
Yıldıray Arslan
Kadın Hakemlerden
Sorumlu Üye
İsmet Cengiz
Eğitimden Sorumlu Üye
Hakan Özkan

PFDK

Başkan
Av. Hüseyin
Karaahmetoğlu

Üyeler
Av. Serdar Ölmez
Av. Fatih Erdöl
Av. Enver Polat Yılmaz
Av. Ali Kemal Atçeken
Av. Ahmet Gürel
Av. Ufuk Uysal

Yedek Üyeler
Av. Ahmet Eren Başkurt
Av. Anıl Soğancıoğlu
Av. Uğur Osman Zincir
Av. Abdülkadir Kocatepe
Arda Erdem
Av. Oğuzhan İlyas

Kulüp Lisans Kurulu

Başkan
Doç. Dr. Naim
Demirel

Üyeler
Nejdet Hüddam
Av. Cihan Önal
Av. Aydın Güngör
Av. Selçuk Akgün

Yedek Üyeler
Suat Ekici
Ahmet Hakan
Arıkan
Ali Yazlı
Tolga Tatari

Temsilciler Kurulu

Başkan
Abdurrahman Arıcı
Üyeler
Hasan Üsküplü
Doğan Durgun
Şener Aydın
Musa Çağlar
Servet Sarıkaya
Neslihan Kaya

Etik Kurulu

Başkan
Prof. Dr. Oğuz Atalay
Üyeler
Av. Başbuğ Pınarbaşı
Yard. Doç. Dr. Burak Oder
Av. Mertay Kugay
Av. Kadir Er
Yedek Üyeler
Av. Gülçin Aru Cantürk
Av. Deniz Saraman Göçük
Av. Ruhat Erbaş
Av. Kenan Aykan

Uyuşmazlık Çözüm Kurulu Başkanlar Kurulu

Üyeler
Av. Engin Kart
Av. Erkan Kırarç
Av. Ahmet Yavaşçı
Av. Şafak Mahmut
Yazıcıoğlu
Av. Harun Tüfekçi
Yedekler
Av. Cem Çetin
Av. İsmail Damat
Av. Şükran Özhan Er
Av. Turan Öksüz
Av. Hakan Karaoğlu

İşte üst klasman hakem ve gözlemciler

Üst Klasman Hakem Kadrosu

Caner Ak	Adana
Bülent Yıldırım	Ankara
Ali Palabıyık	Ankara
Mustafa İlker Coşkun	Ankara
Serkan Tokat	Ankara
Özgüç Türkalp	Ankara
Yaşar Kemal Ugurlu	Ankara
Mehmet Emre Atasoy	Ankara
Mustafa Öğretmenoğlu	Antalya
Sarper Barış Saka	Antalya
İlker Meral	Balıkesir
Özkan Çeliker	Denizli
Ümit Öztürk	Denizli
Özgür Yankaya	Edirne
Suat Arslanboğa	Eskişehir
Fırat Aydınus	İstanbul
Cüneyt Çakır	İstanbul
Mete Kalkavan	İstanbul
Hüseyin Göçek	İstanbul
Süleyman Abay	İstanbul
Deniz Ateş Bitnel	İstanbul
Serkan Çınar	İstanbul
Volkan Bayarslan	İstanbul
Onur Karabaş	İstanbul
Murat Özcan	İstanbul
Tolga Özkalfa	İzmir
Alper Ulusoy	İzmir
Hakan Ceylan	İzmir
Kutluhan Bilgiç	İzmir
Halil Umut Meler	İzmir
Abdulkadir Bitigen	Kayseri
Deniz Çoban	Konya
Çağatay Şahan	Manisa
Koray Gençerler	Manisa
Erkan Engin	Sakarya
Barış Şimşek	Trabzon
Abdullah Yılmaz	Trabzon
Bülent Birincioglu	Trabzon
Halis Özkahya	Yalova

Üst Klasman Yardımcı Hakem Kadrosu

Murat Temel	Adana	Seyfettin Ünal	İstanbul
Mehmet Cem Satman	Ankara	Mehmet Kapluhan	İstanbul
Serkan Çimen	Ankara	Baki Tuncay Akkın	İzmir
Serkan Olguncan	Ankara	Adil Sinem	İzmir
Mustafa Sönmez	Ankara	Cevdet Kömürcüoğlu	İzmir
Erdoğan Sezertam	Ankara	Serkan Gençerler	İzmir
Fevzi Demirhan	Ankara	Ekrem Kan	İzmir
Özgür Ertem	Ankara	İbrahim Bozbey	İzmir
Engin Erdem	Ankara	İlker Takpak	İzmir
Önder Yılmaz	Ankara	Ahmet Şimşek	İzmir
Baki Yiğit	Antalya	Hüsnü Emre Çelimli	İzmir
Ahmet Ayaz	Balıkesir	Baran Eraslan	İzmir
Hakan Yemişken	Bursa	Emre Suna	İzmir
Ali Saygın Ögel	Bursa	Asım Yusuf Öz	K.Maraş
İsmail Şencan	Eskişehir	Oğuz Terzi	Kastamonu
Mehmet Cem Hanoğlu	Hatay	Nihat Samuk	Kocaeli
Serkan Ok	İstanbul	Serhan Malkoç	Kocaeli
Kemal Yılmaz	İstanbul	Ata Yıldırım	Malatya
Bahattin Duran	İstanbul	Volkan Narinç	Manisa
Erdem Bayık	İstanbul	Cumhur Altay	Manisa
Ceyhan Sesigüzel	İstanbul	İbrahim Çağlar Uyarcan	Manisa
Orkun Aktaş	İstanbul	Nurettin Çiçek	Mardin
Aleks Taşçıoğlu	İstanbul	Gökhan Memişoğlu	Muğla
Mustafa Emre Eyisoy	İstanbul	Samet Çavuş	Ordu
Tarık Ongun	İstanbul	Uygur Bebek	Ordu
Süleyman Özay	İstanbul	Mehmet Kısıl	Rize
Kerem Ersoy	İstanbul	Ömer Faruk Yeşil	Sakarya
Alpaslan Dedek	İstanbul	Samet Çiçek	Samsun
Bülent Gökçü	İstanbul	Muhittin Gürses	Şanlıurfa
Gökmen Olgaç	İstanbul	Mehmet Şahan Yılmaz	Şanlıurfa
Arkin Akgöl	İstanbul	Serdar Diyadin	Trabzon
Cemal Bingöl	İstanbul	Mehmet Metin	Trabzon
Erkan Akbulut	İstanbul	Bahtiyar Birinci	Trabzon
Esat Sancaktar	İstanbul	Muhammet Yumak	Trabzon
Mehmet Salih Mazlum	İstanbul	Deniz Turgut	Uşak

Kadın Klasman Hakem Kadrosu

Sevgi Günel	Adana	Cansun Kanca	Edirne
Duygu Arslan	Amasya	Gülden Rençber	Gaziantep
Betül Baykan	Ankara	D. Deniz Gökcek İşcan	İstanbul
Leman Bozacıoğlu	Antalya	Tuğba Güneş Atay	K.Maraş
Şirin Burhan	Bursa	İlknur Ülker	Kırıkkale
İpek Emiroğlu	Bursa	Merve Göktaş	Kütahya
Habibe Yorgun	Bursa	Semra Çoban	Siirt
Dilek Koçbay	Çanakkale	Neslihan Muratdağı	Tekirdağ
Ayşe Yaman	Düzce	Sibel Kolçak	Zonguldak

Üst Klasman Gözlemci Kadrosu

Turgut Sığıç	Ankara	Serdar Çakır	İstanbul
Murat Ilgaz	Ankara	Şahin Taşkınsoy	İstanbul
Sürhat Müniroğlu	Ankara	Mustafa Arslan	İzmir
Metin Tokat	Ankara	Engin Kurt	İzmir
Adnan Şeker	Antalya	A.Somer Karakaş	İzmir
Mustafa Kamil Abitoğlu	Antalya	Sebahattin Şahin	İzmir
İlhami Kaplan	Antalya	Necdet Erdilek	İzmir
Hamza Işın	Antalya	Ünsal Çimen	İzmir
Selami Şimşek	Aydın	Erol Ersoy	İzmir
Aytemkin Durmaz	Balıkesir	Galip Bitigen	Kayseri
Nedim Gökli	Balıkesir	Hasan Başdemir	Kırklareli
A.Oğuz Arıkal	Bursa	Yunus Yıldırım	Manisa
Ahmet İbanoğlu	Denizli	İbrahim Aksoy	Manisa
Taner Gizlenci	Denizli	Kadir Tozlu	Mersin
Hakan Sivriservi	Eskişehir	Yusuf Yaylı	Trabzon
Mürvet Sezer	Giresun	Sefer Altuntaş	Trabzon
Metin Aydoğan	İstanbul	Turgay Güdü	Trabzon
Sabri Çelik	İstanbul	Alican Lakot	Trabzon

Kadın Klasman Yardımcı Hakem Kadrosu

Duygu Toptaş	Adıyaman	Saim Akar	Hakkari
Belgin Kumru	Ağrı	Sibel Yamaç Tamkafa	İstanbul
Elif Yalçın	Ankara	Nimet Altunkıran	İstanbul
Sevda Çayan	Ankara	Betül Nur Yılmaz	İstanbul
Deybet Gök	Antalya	Yeliz Topaloğlu	İstanbul
Yeliz Yalçın	Antalya	Nebahat Maktur	İstanbul
Buket Selin Bayram	Antalya	Fatma Özlem Tursun	İzmir
Bendeğül Ercan	Bolu	Emine Gökmen	Kars
Nazlı Buket Atalay	Bolu	Neslihan Koç	Kırklareli
Ayça Soyutürk	Bursa	Derya Şanlıtürk	Kocaeli
Ayşe Sağırkaya	Bursa	Nihal Bereket	Kütahya
Duygu Kabataş	Bursa	Emine Akgüneş	Malatya
Sedef Aktan	Denizli	Mesude Kip	Mardin
Ayşe Özsoy	Gaziantep	Nurten Kaymak Turan	Sakarya
Ayşe Pakdil	Gaziantep	Esmay Aydın	Samsun
Mürvet Yavuztürk	Giresun	Ebru Çetinkaya	Şanlıurfa

'Sahanın mutlak hâkimi hakemdir'

Türkiye Futbol Federasyonu Merkez Hakem Kurulu'nun, sezon öncesinde üst klasman, üst klasman yardımcı, ilâve yardımcı, FIFA kadın ile FIFA kadın yardımcı hakemlere yönelik Yaz Semineri İstanbul'da yapıldı. Seminerde konuşan TFF 1. Başkanvekili Servet Yardımcı, "Sahanın mutlak hâkimi, hakemdir. Hakemlerimize maçtan 2 saat önce maçı tehir etme yetkisi vereceğiz. Yani artık stada geldiğiniz andan itibaren maçın kaderi sizin elinizde olacak. İşte Türkiye Futbol Federasyonu olarak size güvenimiz bu kadar büyük" dedi.

Türkiye Futbol Federasyonu Merkez Hakem Kurulu'nun, 2015-2016 sezonu öncesinde üst klasman, üst klasman yardımcı, ilâve yardımcı, FIFA kadın ile FIFA kadın yardımcı hakemlere yönelik Yaz Semineri İstanbul'da yapıldı. Limak Eurasia Luxury Hotel'de 28-31 Temmuz tarihleri arasında düzenlenen seminere, Merkez Hakem Kurulu Başkanı Kuddusi Müftüoğlu ve MHK üyeleri katıldı. Yaz Semineri'nde UEFA ile MHK'den eğitimciler görevli olarak yer aldı. İlk gün katılımcılar 2015-2016 Sezonu MHK Yaklaşımları ve Bilgilendirme, Hedef Konulara Giriş, Ça-

alışma Grubu - 1, UEFA U20 Sakatlık Önleme Testleri, İlâve Yardımcı Hakemlik Felsefesi, İlâve Yardımcı Hakem Hatırlatmalar ve Çalışma Grubu Geri Bildirimi - 1 seanslarını tamamladı. Seminerin ikinci günü sabah seansında Üst Klasman Hakemlerinin FIFA Fitness testi; İlâve Yardımcı Hakemlerin saha uygulamaları yapıldı. Öğleden sonra ise Üst Klasman Hakemler ve İlâve Yardımcı Hakemler seçilmiş kliplerden oluşan önemli konuların analizini gerçekleştirirken, Üst Klasman Yardımcı Hakemler gruplar halinde UEFA U20 Sakatlık Önleme Testleri, Video

Test ve Ofsayt Pozisyon Analizleri konulu çalışmalarda bulundu. Gün boyu gruplara ayrılan hakemler bu testler ve analizleri işledikten sonra Videotest Geri bildirim, Ofsayt Uygulamaları, Oyun Kuralları Değişiklikleri, MHK Talimatları konularını işledi ve seminerde ikinci gün tamamlandı. Seminerin üçüncü gün sabah seansında ilk olarak hakemlere vücut ölçümü yapıldı. Ardından tüm hakemlerin katılımıyla hakemlerin saha içerisindeki iş birliği konusu videolu konferans şeklinde Çalışma Grubu'nda işlendi. Daha sonra Çalışma Grubu Geribildi-

rimi düzenlenerek konu detaylandırıldı. Sonrasında 4. Hakemlik Görevleri katılımcılara aktarıldı. Öğle yemeği arasından sonra ise Sezon Açılış Töreni düzenlendi ve "Önemli Konular ile Sezon Talimatları", görüntülü sunum eşliğinde basın yoluyla tüm Türkiye'ye duyuruldu. Basın röportajlarının ardından konular detaylı bir şekilde incelendi ve Sezon İçin İlâve Talimatlar; Üst Klasman Hakemlerle paylaşıldı. "Toparlanma ve Beslenme Bilgilendirmesi"nden sonra "İlâve Ofsayt Analizleri", Üst Klasman Yardımcı Hakemler ile detaylı bir şekilde incelendi.

Seminerin açılış törenine TFF Onursal Başkanı Şenes Erzik, TFF Başkanvekilleri Servet Yardımcı,

Nihat Özdemir ve Ali Dürüst, Yönetim Kurulu üyeleri Ali Düşmez ve Yaşar Aşçıoğlu, TFF Genel Sekreteri Kadir Kardaş, PFDK Başkanı Hüseyin Karaahmetoğlu, Temsilciler Kurulu Üyesi Servet Sarıkaya, MHK üyeleri, UEFA Eğitimcileri, hakemler, davetliler ve basın mensupları katıldı. Yapılan konuşmaların ardından bu sezon hakemliği bırakan Yunus Yıldırım, Mustafa Kamil Abitoğlu, Hüseyin Sabancı, Nihat Mızrak ve Seçim Demirel'e törende teşekkür plaketleri de takdim edildi.

Müftüoğlu'na kutlama

Türkiye Futbol Federasyonu 1. Başkanvekili Servet Yardımcı semi-

nerde yaptığı konuşmada şunları söyledi: "Bildığınız gibi, Türk futbolunun en önemli tartışma konularından birisi, hatta birincisi, hakemlik müessesesi olmuştur. Hakem atamaları, hakem notları, hakem kararları hep eleştiri konusu yapılmıştır. Her yönetim kendine göre en doğrusunu yapmaya çalışmış, iyi niyetle çözüm yolları aramıştır. Ama bu mesele bir türlü tam çözüme ulaşmamıştır. Bir meseleyi çözmek istiyorsanız, işe en üst noktadan başlamanız gerekir. İşte biz tam da bunu yaptık. Federasyon seçimlerinden sonra yeni bir MHK göreve getirdik, yeni bir başkan atadık. Sayın Kuddusi Müftüoğlu, gelmiş geçmiş en genç

Merkez Hakem Kurulu Başkanı olarak aranızda oturuyor. Kendisini canı gönülden tebrik ediyoruz. Kuddusi Müftüoğlu uzun yıllar üst düzey hakemlik yapmış, hepinizin sevdiği, sorunlarınızı yakından bilen, vizyon sahibi, çok kıymetli bir arkadaşımızdır. Yönetim Kurulumuzla sizlerin arasında köprü vazifesini de en iyi şekilde yapacağından hiç kuşumuz yok. Göreceksiniz, kısa sürede Türk hakemliği genç ve yetenekleri isimlerin ağırlıkta olduğu bir seviyeye gelecek. Bizim asıl hedefimiz Türk hakemlerinin dünya futboluna damga vurmasını sağlamaktır. İnanıyoruz ki, yakın gelecekte bu hedefe de ulaşmış olacağız.

9 profesyonel hakem

Bir başka önemli konu, profesyonel hakemlik konusudur. Profesyonel hakemlik artık bir hayal olmaktan çıkmış, Yıldırım Demirören Federasyonu döneminde hayata geçmiştir. Geçen sezon pilot uygulamasını yaptığımız profesyonel hakemlik güçlenerek ve yayılarak devam edecek. 6 hakemle başladığımız bu uygulama bu sezon 9 ha-

keme çıkıyor. İki sezon içinde 20'lere varacak. Profesyonel hakemlik, adı üstünde, önce profesyonellik demektir. Nasıl ki bir şirkette profesyoneller başarıyla ödüllendiriliyorsa, başarısızlık durumunda da gereği yapılır. Herkes hata yapar. Hakemler insandır. Hata insana mahsustur. Hata yapan hakemimizin her zaman arkasında duracak, sonuna kadar ona sahip çıkacağız. Ama kasıtlı hata ya da performans düşüklüğü görürsek, işte o zaman profesyonelliğin kurallarını uygulamak durumundayız.

Hakeme güvenimiz tam

Son dönemde talimatlarda yaptığımız değişiklikler hepinizin malumdur. Tüm bu değişiklikler siz hakemlerimize güvenimizin kanıtıdır. Çünkü sahanın mutlak hakimi, hakemdir. Bu düşünceyle, bir değişiklik daha yapmak üzereyiz. Hakemlerimize maçtan 2 saat önce maçı tehir etme yetkisi vereceğiz. Yani artık stada geldiğiniz andan itibaren maçın kaderi sizin elinizde olacak. İşte Türkiye Futbol Federasyonu olarak size güvenimiz bu

kadar büyük. Bunları yapmak bizim görevimiz. Bir de siz değerli hakemlerimize ve hakem hocalarımıza düşen görevler var. Bize göre, sizlere düşen en önemli görev yeni Merkez Hakem Kurulu Başkanımıza ve kurul üyelerimize destek olmaktır. Onlara çalışmalarında

yardımcı olmanız, başarılarına katkı sunmak için yarışmanızdır. Çünkü bir ülke futbolunda Merkez Hakem Kurulu başarılı oluyorsa, hakemler de başarılı olur. Bu konuda hepinizin özenini ve desteğini bekliyoruz.

Namoğlu ve ekibine teşekkür

Bu vesileyle, eski Merkez Hakem Kurulu Başkanımız Sayın Yusuf Namoglu'na ve kurul üyelerimize, görevleri süresince yaptıkları çalışmalar için teşekkürlerimizi sunuyoruz. Söz konusu Türk futbolu olunca, hepimizin aynı hayali kurduğuna şüphe yok. Hepimiz, herkesin birlik ve beraberlik içinde hareket ettiği, hatalarımızdan ders aldığımız, doğruları alkışladığımız, her gün biraz daha iyisini yapmak için mücadele ettiğimiz bir Türk futbolu hayal ediyoruz. Hakemlerimizin dünyada söz sahibi olduğu bir Türk futbolu arzu ediyoruz. Buna artık hiç olmadığı kadar yakınız. Federasyon olarak, sizin katkılarınızla en kısa sürede bu hayali gerçekleştireceğimize inancımız tam. Seminerin ve yeni sezonun başa-

rıyla geçmesini temenni eder, hepinizi, sevgi ve saygıyla selamlarım."

Müftüoğlu "Hakemleri iyi tanıyoruz"

Merkez Hakem Kurulu'nun yeni başkanı Kuddusi Müftüoğlu da seminerin açılışında bir konuşma yaptı. Sözlerine katılımcıları selamlayarak başlayan Müftüoğlu, şunları söyledi: "Sayın Başkanımız Yıldırım Demirören burada olmayı çok istedi ama çok önemli bir toplantısı olduğu için katılamadı. Bize bu makamı layık gören Başkanımız Yıldırım Demirören ve Türkiye Futbol Federasyonu Yönetim Kurulu'na çok teşekkürlerimi sunuyorum. Layık olmaya çalışacağız. Sizlerin merak ettiği bazı konulara değinmek istiyorum. Merkez Hakem Kurulu'nda yer alan yönetici arkadaşlarımızın en az 20 yıllık hakem kariyeri var. Ancak buna rağmen bize 'Genç MHK' diyen herkese çok teşekkür ediyorum. Kurul üyesi arkadaşlarım daha önce benzeri görevlerde bulundu. İl düzeyinde, bölgesel düzeyde kurullarda görevler yürüttüler. Ha-

kemleri yakından tanıyorlar. Vitrindeki hakemleri zaten hepimiz tanıyoruz. Altan yukarıya doğru gelecek hakemleri de tanıdığımız için hakemliğin geleceği için önemli bir avantaja sahip olduğumuzu düşünüyoruz. Ben son iki dönemdir Türkiye Faal

Futbol Hakemleri Gözlemcileri Derneği Başkanvekilliği görevini yürütüyorum. İstanbul'dan Artvin'e, Edirne'den Antep'e kadar tüm hakemlerin hem sosyal hem idari ihtiyaçlarını, taleplerini biliyorum. Dernekte birlikte görev yaptığım arkadaşlarımla burada da beraberim. Bu detaylara sahip olmanın da önemli bir avantaj olacağına inanıyorum. Şu anda üst düzeyde hakemlik yapan ve Türk hakemliğinin lokomotifini olan arkadaşlarımla yıllarca birlikte görev yaptık. Biliyorum ki bu görevde kendileri de benim en büyük yardımcım olacak. Süper Lig kadrosundaki tüm hakem ve yardımcı hakem arkadaşlarımı yakından tanıyorum. Pek çoğuyla birlikte görev yaptım. Gayretlerini, beklentilerini, özelliklerini iyi biliyorum. Dün neyin eksik olduğunu düşünüyorsam, bugün bunları düzeltebilecek konuma geldiğimi biliyorum. Bunun da bizim için önemli bir avantaj olduğunu düşünüyorum.

Yaş sınırları genişledi

Kamuoyunda yaratılmış olan genç algısını da lehimize iyi kullanacağız. Gençliğin dinamizminden ve

deneyimli hakemlerin tecrübesinden faydalanacağız. Tabanı ve tavanı dengeli kuracağız. Çok çalışan, emek veren herkes ister genç ister tecrübeli olsun, kadrolarımızda kendisine yer bulacak. Bu konuda önemli bir değişiklik yapıyoruz. Süper Lig'e çıkma yaşını 22'ye indiriyoruz. Genç ve yetenekli isimleri kısa sürede en üst klasmanlara taşıyacağız ve uluslararası arenada boy göstermesini sağlayacağız. Hakemliği bırakma yaşını 45'ten 47'ye çıkaracağız. Tecrübeli isimler de bizim için önemli. Gerekli fiziksel yeterlilikleri olan arkadaşlarımızdan faydalanmaya devam edeceğiz. Süper Lig sezon hazırlık kampımıza başladık. Eğitimlerimiz ve atletik testimiz vardı. Testler yapıldı. Hakem arkadaşlarımız seminer bitiminde lig için hazırlıklarını tamamlamış olacaklar. Yazın hepsinin çok iyi çalıştığını gözlemledik. Bu bizleri sevindirdi. Eğitim içeriklerini özenle seçtik. Sayın Jaap Uilenberg'e bu konudaki desteği için teşekkür ediyorum. Dün sabah hakemlerimizin gözünde gördüğüm ışık beni yarınlar için çok umutlandırdı. Saha içinde ve dışında bizi başarıyla temsil edeceklerine inanıyorum.

Önemli projelerimiz var

Önemli projelerimiz var. Bunları hayata geçirmek için heyecanlıyız. Profesyonel hakemliğin kapsamını genişleteceğiz. Profesyonel hakemlik, gelecek için çok önemli.

Bu sezon 9 tane profesyonel hakemimiz olacak. Geçtiğimiz üç aylık deneme süresinde bizimle birlikte olan Sayın Cüneyt Çakır, Hüseyin Göçek, Mete Kalkavan, Barış Şimşek, Ali Palabıyık, Fırat Aydınus arkadaşlarıma bu yıl Halis Özkahya, Tolga Özkalfa ve Bülent Yıldırım eklenecek. Profesyonel hakemlerimizi hem lig müsabakaları için hazırlayacağız hem de kendilerinin engin deneyimlerinden faydalanacağız. Türkiye'nin her yerindeki tüm hakemlerin gelişiminde bize en büyük destek olacaklar.

Profesyonel Hakem Koordinatörlüğü

Profesyonel Hakem Koordinatörlüğünü hayata geçiriyoruz. Önemli bir proje. Allah kısmet ederse, 4 yıllık görev süremizin sonunda Süper Lig ve PTT 1. Lig'deki tüm hakemlerimizin profesyonel hakem kadrosunda olmasını hedefliyoruz. Tam zamanlı veya yarı

zamanlı sözleşmeler düşünüyoruz. Türk hakemliğinin Avrupa vizyonunu çok önemsiyoruz. Sevgili Cüneyt Çakır'ın açtığı yolda yürüyecek başka arkadaşlarımızın da olmasını istiyoruz. Cüneyt Çakır ve ekibi bizlerin sırtına büyük bir yük yükledi. Artık Şampiyonlar Ligi Finali yönetebilecek düzeyde hakemleri yetiştirmek zorundayız. 14 ayrı bölgede üst düzey eğitimcilerden oluşan eğitimci kadrolarını kuracağız. Her ilde en az bir eğitimci olacak. Kişiye özel eğitimler planlıyoruz.

Her hakeme dokunacağız

Tabandaki hakemlerin yukarıya sağlıklı şekilde çıkmasının en önemli konulardan birisi olduğunu biliyoruz. Riva tesislerinden faydalanarak daha alt kategori hakemlerimiz için de gelişim kampları düzenleyeceğiz. Türkiye'nin her yerindeki tüm hakemlerimize dokunmaya çalışacağız. Onlara kendilerini göstermeleri için fırsatlar yaratmaya çalışacağız. Hakemlerimizi yakından takip edecek scout ekipleri kuracağız. Profesyonel lig-

lerde görev yapan tüm hakemlerimizle ilgili tüm verileri toplayacağız, adeta MR çekeceğiz. Gelişimleriyle yakından ilgileneceğiz. Hakemlerin görünen yüzü kadar görülmeyen yüzüyle de ilgileneceğiz. En alttan en üste kadar gördüğümüz sorunları çözmeye çalışacağız. Bunu yaparken siz yöneticileri de çözümün bir parçası olmaya davet edeceğiz. Hakemliğin Süper Lig'de yanlış ya da doğru çalınan bir faul düdüğü hakkında saatlerce konuşmaktan ibaret olmadığını, bu işin altyapısında insanların nasıl emeklerle yetiştirildiğini sizlerin de görmesini sağlayacağız.

Gözlemci raporlarında değişiklik

Gözlemcilerimiz bizim için çok önemli. Gözlemcilerimizin eğitime önem vereceğiz. Bizlere müsabakadaki hakem kardeşlerimizi doğru şekilde yansıtıp yansıtmadığıyla ilgileneceğiz. İçerik ön plana çıkacak. 2. Lig, 3. Lig ve bölgesel liglerde gözlemci raporlarında değişiklikler yapmayı düşünüyoruz. Gözlemci eğitimlerinde bireysel gelişime, daha iyi gözlem teknikleri

kullanılmasına yardımcı olacak ilâve eğitimler vereceğiz. İl gözlemci raporlarında not hanesini kaldırmayı düşünüyoruz. Hakemlerimizin ve gözlemcilerimizin not kaygısıyla yetişmelerine sıcak bakmıyoruz. Doğru ilkeler, notlardan çok daha önemli. Gözlemcilerimize, raporlarına yazdıkları her satırın bir hakemin geleceği, Türk hakemliğinin geleceği olduğunu, yaptıkları işin ne kadar önemli olduğunu hissettireceğiz.

Her eleştiriye açığız

Değerli büyüklerim; bizleri iyiye ve doğruya götürecek her eleştiriye açığız. Bizi eleştirin ki görevimizi daha iyi yapalım. Tek ricam eleştirilerinizin teknik boyutla sınırlı kalması ve kişiliklere saygı göstermeniz. Bu kurullarda görev yapmış hocalarımızın deneyimlerinden mutlaka faydalanacağız. Basında görev yapan hakem yorumcusu ağabeylerimizin deneyimlerinden faydalanacağız. Hakemlerimizin sosyal ve özlük haklarında iyileştirmeler sağlayabilmek için hakem derneğini destekleyeceğiz. Hep birlikte daha iyisini yapacağız.

Türk halkının ve sizlerin hoşgörüsünü çok iyi biliyorum. Bunu bizden esirgemeyeceğinize inanıyorum. İnşallah en kısa zamanda kendi sistematiğimizi oluşturacağız ve projelerimizi bir bir hayata geçireceğiz. Futbolcunun hakkını sahada teri kurumadan verecek şekilde tüm hazırlıklarımızı yapıyoruz. İnsanın olduğu her yerde var olan hataları inşallah minimize edeceğiz. Bu olumlu enerjinin başarıyı getireceğine inanıyorum. Niyetimiz hayır, akıbetimiz de hayır olur inşallah."

Erzik "Futbolda değişim esastır"

Seminerin açılışında kürsüye çıkan Türkiye Futbol Federasyonu Onursal Başkanı Şenes Erzik de bir konuşma yaptı. "Öncelikle değerli futbol ailesine, bütün arkadaşlarıma, iyi bir sezon diliyorum. Başarılar diliyorum" diyerek sözlerine başlayan Erzik özetle şunları söyledi:

"Zaman çok çabuk geçiyor. 1.5 yıl oldu sanıyorum... Son katıldığım hakem camiasıyla kış semineriydi... Kuddusi Müftüoğlu sizlerden biri olarak orada bulunuyordu. Hepimizi duygulandıran bir veda konuşması yaptı. Çok çabuk geçmiş zaman. Kuddusi Müftüoğlu 40'lı yaşlarda... Ben de okuyorum çıkan yazıları... Genç olmanın adeta bir yanlışlık olduğunu vurgulamaya çalışan bir kesim var. Hepimiz gençtik... 24 Mart 1989 yılında rahmetli Sayın Turgut Özal beni TFF Başkanlığı'na atadığında ben de 40'lı yaşlardaydım. Futbolda değişim esastır. Eskiler gider, görevlerini tamamlar; yeniler gelir. Ben o zaman FIFA hakemliğinden gelmeyen Ahmet Güvener'i, MHK Başkanı yaptım. O da 40'lı yaşlardaydı. Çok da başarılı oldu. Biraz da kendi hatasından bırakmak zorunda kaldı. Ama bildiğiniz gibi genel sekreterlik dahil her konuda Türk futbolunun içinde oldu. Bilimselliği

ön plana alan bir arkadaşımız olarak çok da başarılar gösterdi. Tecrübem ve emeğimle gençlerin başarıya ulaşmak için çalışacaklarını düşünerek kendilerini destekliyorum. Benim bırakmam da bununla çok orantılı. Göğsümü gere gere söyleyebilirim ki, 2001 yılında Prag'da yapılan UEFA Genel Kurulu'nda o zamanki başkanımız eşinin yanına gitmek zorunda kalmıştı. Ertesi gün de UEFA statüsünde değişikliğe gittiğimiz bir konu vardı. Yaş limiti... O gidince 1. Başkanvekili olarak toplantıya ben başkanlık etmek durumunda kaldım. Tabii benim için onur vesilesi... Hukuki konuda statülerde değişiklik yaptık ve yaş limitini UEFA'da 70'e çıkardık. Sonradan bu bütün komitelerde uygulandı. Orada birkaç Federasyon Başkanı genç arkadaş geldi. Bana şöyle dediler... 'Herkes geçeri yalnızca sizler hariç... Mevcut yönetim kurulu üyeleri bu kurala tâbi değil...' Ben de dedim ki 'Sizlere söz veriyorum, zamanı gelince kendime uygulamayacağım...' Platini'ye de 2008'de bunu söylemişim. Ve bıraktım.

Şunun için söylüyorum. Fırsat vermek lâzım... Fırsat verirken de doğruları söyleyip, sonra gelecek gençleri sadece pohpohlayıp değil; onlara yaptıkları hataları gösterip, bir şeyler aktarmak lâzım. Hakemlikteki yaşa gelince... Bu konuda mücadele verenlerden birisi de benim. FIFA Hakem Komitesi Başkanlığı'nı 1998-2002 yıllarında yaptım. Orada bu senenin konusu yaş limitinin FIFA'da uygulanması şeklindeydi... Hakemlere de bu şekilde geldi. Her şey iyi güzel de sorulacak bir soru var. Madem 45 yaş limiti var... Hatta bunun fiziki nedenlerle daha da indirilmesi düşünülürse; birden bire daha üst bir yaşa koyulmasının ne faydası olacak, ne zararı olacak? Orada belirlenmesi gereken bazı olmazsa olmazlar vardı. O da şuydu... Fiziki ve diğer testlerin mutlaka yapılması şartıyla yaş limiti uygulanabilir... Bir diğer konu da 2007'de Platini göreve geldiği andan itibaren ben UEFA Hakem Komitesi'nin Asbaşkanıyım... Çeşitli haberler okudum. Bu görevi de yeni bıraktım. Orada

da şu devrim yapıldı. UEFA Hakem Konvansiyonu olmadan öncesi ve sonrası olarak ikiye ayrıldı. UEFA Hakem Konvansiyonu tüm yapılması gerekenleri içeren sadece bir doküman değil, stratejik plandır. Bu plan sayesinde hakemlik çok gelişmiştir. Bilimsel çalışmanın getirilmesinin çok büyük yararları olmuştur. Bu kuralların iddiayla, istekle, güçlü bir şekilde uygulanmasına devam etmek gerekir görüşündeyim. Önümüzdeki sezon MHK başta olmak üzere herkese başarılar diliyorum. Bireysel çalıştığınız takdirde; öngörüsüz fakat ilkeli çalıştığınız takdirde başaramayacağınız hiçbir iş olmadığına inanıyorum. Çünkü 1989 yılında bunların hiçbirisi yoktu. O zaman yapılan yorumlarda, 'Sizden neden bir hakemimiz yok' deniliyordu. Ahmet Çakar'la başladı, Cüneyt Çakır'la devam etti. Herkesi tek tek saymam mümkün değil, ama herkesi takip ediyorum. Ne mutlu bana ki, bugünleri gördüm. İnşallah daha iyilerini görürüz. Kalın sağlıklı. Allah yardımcınız olsun."

1. Hafta

Giresunspor-K. Karabükspor
Göztepe-Elazığspor
Denizlispor-Alanyaspor
K. Erciyesspor-Boluspor
Altınordu-Samsunspor
Adana Demir-Karşıyaka
Şanlıurfaspor-Adanaspor
Balıkesirspor-Gaziantep BB
Y. Malatyaspor-1461 Trabzon

2. Hafta

Gaziantep BB-Y. Malatyaspor
Adanaspor-Göztepe
Elazığspor-Giresunspor
Samsunspor-Adana Demir
Boluspor-Altınordu
Alanyaspor-Balıkesirspor
1461 Trabzon-K. Erciyesspor
K. Karabükspor-Denizlispor
Karşıyaka-Şanlıurfaspor

3. Hafta

Balıkesirspor-K. Karabükspor
Y. Malatyaspor-Alanyaspor
Denizlispor-Elazığspor
Giresunspor-Adanaspor
Karşıyaka-Samsunspor
Adana Demir-Boluspor
K. Erciyesspor-Gaziantep BB
Şanlıurfaspor-Göztepe
Altınordu-1461 Trabzon

4. Hafta

K. Karabükspor-Y. Malatyaspor
Göztepe-Giresunspor
1461 Trabzon-Adana Demir
Boluspor-Karşıyaka
Alanyaspor-K. Erciyesspor
Samsunspor-Şanlıurfaspor
Adanaspor-Denizlispor
Gaziantep BB-Altınordu
Elazığspor-Balıkesirspor

5. Hafta

K. Erciyesspor-K. Karabükspor
Altınordu-Alanyaspor
Y. Malatyaspor-Elazığspor
Samsunspor-Boluspor
Şanlıurfaspor-Giresunspor
Balıkesirspor-Adanaspor
Adana Demir-Gaziantep BB
Denizlispor-Göztepe
Karşıyaka-1461 Trabzon

PTT 1. Lig Fikstürü

2015-2016 Sezonu PTT 1. Lig Fikstürü TFF'nin Beykoz-Riva'da yer alan idari merkezindeki Orhan Saka Salonu'nda çekildi. Kura çekimine TFF Yönetim Kurulu Üyeleri Arif Koşar, Yaşar Aşcıoğlu ve Mustafa Çağlar, Genel Sekreter Kadir Kardaş ile kulüplerin temsilcileri katıldı. Ligin birinci devresi 14-15-16 Ağustos 2015'te başlayacak ve 25-26-27 Aralık'ta tamamlanacak. İkinci devre ise 15-16-17-18 Ocak'ta başlayıp 13-14-15 Mayıs 2016'da sona erecek.

6. Hafta

Adanaspor-Y. Malatyaspor
1461 Trabzon-Samsunspor
Gaziantep BB-Karşıyaka
Alanyaspor-Adana Demir
Boluspor-Şanlıurfaspor
Göztepe-Balıkesirspor
K. Karabükspor-Altınordu
Giresunspor-Denizlispor
Elazığspor-K. Erciyesspor

7. Hafta

Şanlıurfaspor-Denizlispor
Adana Demir-K. Karabükspor
Altınordu-Elazığspor
Karşıyaka-Alanyaspor
K. Erciyesspor-Adanaspor
Y. Malatyaspor-Göztepe
Samsunspor-Gaziantep BB
Balıkesirspor-Giresunspor
Boluspor-1461 Trabzon

8. Hafta

Giresunspor-Y. Malatyaspor
Elazığspor-Adana Demir
K. Karabükspor-Karşıyaka
Gaziantep BB-Boluspor
Alanyaspor-Samsunspor
1461 Trabzon-Şanlıurfaspor
Göztepe-K. Erciyesspor
Denizlispor-Balıkesirspor
Adanaspor-Altınordu

9. Hafta

Şanlıurfaspor-Balıkesirspor
Y. Malatyaspor-Denizlispor
Samsunspor-K. Karabükspor
Boluspor-Alanyaspor
Karşıyaka-Elazığspor
Altınordu-Göztepe
1461 Trabzon-Gaziantep BB
Adana Demir-Adanaspor
K. Erciyesspor-Giresunspor

10. Hafta

Elazığspor-Samsunspor
Göztepe-Adana Demir
Adanaspor-Karşıyaka
Denizlispor-K. Erciyesspor
Gaziantep BB-Şanlıurfaspor
Giresunspor-Altınordu
K. Karabükspor-Boluspor
Balıkesirspor-Y. Malatyaspor
Alanyaspor-1461 Trabzon

11. Hafta

K. Erciyesspor-Balıkesirspor
Altınordu-Denizlispor
1461 Trabzon-K. Karabükspor
Gaziantep BB-Alanyaspor
Boluspor-Elazığspor
Samsunspor-Adanaspor
Adana Demir-Giresunspor
Karşıyaka-Göztepe
Şanlıurfaspor-Y. Malatyaspor

12. Hafta

K. Karabükspor-Gaziantep BB
Denizlispor-Adana Demir
Adanaspor-Boluspor
Giresunspor-Karşıyaka
Göztepe-Samsunspor
Alanyaspor-Şanlıurfaspor
Y. Malatyaspor-K. Erciyesspor
Balıkesirspor-Altınordu
Elazığspor-1461 Trabzon

13. Hafta

Altınordu-Y. Malatyaspor
Adana Demir-Balıkesirspor
Karşıyaka-Denizlispor
Alanyaspor-K. Karabükspor
Gaziantep BB-Elazığspor
Şanlıurfaspor-K. Erciyesspor
Samsunspor-Giresunspor
1461 Trabzon-Adanaspor
Boluspor-Göztepe

14. Hafta

Adanaspor-Gaziantep BB
Denizlispor-Samsunspor
Y. Malatyaspor-Adana Demir
Balıkesirspor-Karşıyaka
Elazığspor-Alanyaspor
K. Karabükspor-Şanlıurfaspor
K. Erciyesspor-Altınordu
Giresunspor-Boluspor
Göztepe-1461 Trabzon

15. Hafta

Karşıyaka-Y. Malatyaspor
Samsunspor-Balıkesirspor
Boluspor-Denizlispor
Adana Demir-K. Erciyesspor
Elazığspor-K. Karabükspor
Altınordu-Şanlıurfaspor
1461 Trabzon-Giresunspor
Alanyaspor-Adanaspor
Gaziantep BB-Göztepe

16. Hafta

Giresunspor-Gaziantep BB
Altınordu-Adana Demir
Balıkesirspor-Boluspor
Y. Malatyaspor-Samsunspor
K. Erciyesspor-Karşıyaka
Adanaspor-K. Karabükspor
Şanlıurfaspor-Elazığspor
Göztepe-Alanyaspor
Denizlispor-1461 Trabzon

17. Hafta

Boluspor-Y. Malatyaspor
Adana Demir-Şanlıurfaspor
Samsunspor-K. Erciyesspor
Gaziantep BB-Denizlispor
1461 Trabzon-Balıkesirspor
Karşıyaka-Altınordu
Elazığspor-Adanaspor
Alanyaspor-Giresunspor
K. Karabükspor-Göztepe

18. Hafta

Elazığspor-Göztepe
K. Karabükspor-Giresunspor
Karşıyaka-Adana Demir
Samsunspor-Altınordu
Gaziantep BB-Balıkesirspor
Alanyaspor-Denizlispor
Boluspor-K. Erciyesspor
Adanaspor-Şanlıurfaspor
1461 Trabzon-Y. Malatyaspor

19. Hafta

K. Erciyesspor-1461 Trabzon
Denizlispor-K. Karabükspor
Balıkesirspor-Alanyaspor
Giresunspor-Elazığspor
Göztepe-Adanaspor
Şanlıurfaspor-Karşıyaka
Adana Demir-Samsunspor
Altınordu-Boluspor
Y. Malatyaspor-Gaziantep BB

20. Hafta

Alanyaspor-Y. Malatyaspor
Adanaspor-Giresunspor
Boluspor-Adana Demir
Samsunspor-Karşıyaka
Göztepe-Şanlıurfaspor
Gaziantep BB-K. Erciyesspor
Elazığspor-Denizlispor
1461 Trabzon-Altınordu
K. Karabükspor-Balıkesirspor

21. Hafta

Y. Malatyaspor-K. Karabükspor
K. Erciyesspor-Alanyaspor
Balıkesirspor-Elazığspor
Denizlispor-Adanaspor
Karşıyaka-Boluspor
Şanlıurfaspor-Samsunspor
Altınordu-Gaziantep BB
Giresunspor-Göztepe
Adana Demir-1461 Trabzon

22. Hafta

Elazığspor-Y. Malatyaspor
Boluspor-Samsunspor
Gaziantep BB-Adana Demir
1461 Trabzon-Karşıyaka
K. Karabükspor-K. Erciyesspor
Giresunspor-Şanlıurfaspor
Adanaspor-Balıkesirspor
Göztepe-Denizlispor
Alanyaspor-Altınordu

23. Hafta

Şanlıurfaspor-Boluspor
Altınordu-K. Karabükspor
Adana Demir-Alanyaspor
K. Erciyesspor-Elazığspor
Y. Malatyaspor-Adanaspor
Balıkesirspor-Göztepe
Karşıyaka-Gaziantep BB
Denizlispor-Giresunspor
Samsunspor-1461 Trabzon

24. Hafta

Göztepe-Y. Malatyaspor
K. Karabükspor-Adana Demir
Alanyaspor-Karşıyaka
Gaziantep BB-Samsunspor
1461 Trabzon-Boluspor
Denizlispor-Şanlıurfaspor
Giresunspor-Balıkesirspor
Elazığspor-Altınordu
Adanaspor-K. Erciyesspor

25. Hafta

Balıkesirspor-Denizlispor
Karşıyaka-K. Karabükspor
Adana Demir-Elazığspor
Samsunspor-Alanyaspor
Altınordu-Adanaspor
Y. Malatyaspor-Giresunspor
Boluspor-Gaziantep BB
K. Erciyesspor-Göztepe
Şanlıurfaspor-1461 Trabzon

26. Hafta

Gaziantep BB-1461 Trabzon
Denizlispor-Y. Malatyaspor
K. Karabükspor-Samsunspor
Elazığspor-Karşıyaka
Adanaspor-Adana Demir
Balıkesirspor-Şanlıurfaspor
Giresunspor-K. Erciyesspor
Göztepe-Altınordu
Alanyaspor-Boluspor

27. Hafta

Y. Malatyaspor-Balıkesirspor
K. Erciyesspor-Denizlispor
Boluspor-K. Karabükspor
1461 Trabzon-Alanyaspor
Samsunspor-Elazığspor
Adana Demir-Göztepe
Altınordu-Giresunspor
Şanlıurfaspor-Gaziantep BB
Karşıyaka-Adanaspor

28. Hafta

Alanyaspor-Gaziantep BB
Giresunspor-Adana Demir
Göztepe-Karşıyaka
Adanaspor-Samsunspor
Y. Malatyaspor-Şanlıurfaspor
Balıkesirspor-K. Erciyesspor
Denizlispor-Altınordu
Elazığspor-Boluspor
K. Karabükspor-1461 Trabzon

29. Hafta

Altınordu-Balıkesirspor
Adana Demir-Denizlispor
Gaziantep BB-K. Karabükspor
1461 Trabzon-Elazığspor
Şanlıurfaspor-Alanyaspor
Samsunspor-Göztepe
K. Erciyesspor-Y. Malatyaspor
Boluspor-Adanaspor
Karşıyaka-Giresunspor

30. Hafta

Elazığspor-Gaziantep BB
Denizlispor-Karşıyaka
Göztepe-Boluspor
Giresunspor-Samsunspor
Balıkesirspor-Adana Demir
K. Karabükspor-Alanyaspor
K. Erciyesspor-Şanlıurfaspor
Y. Malatyaspor-Altınordu
Adanaspor-1461 Trabzon

31. Hafta

Adana Demir-Y. Malatyaspor
Karşıyaka-Balıkesirspor
Samsunspor-Denizlispor
Şanlıurfaspor-K. Karabükspor
Alanyaspor-Elazığspor
Altınordu-K. Erciyesspor
Gaziantep BB-Adanaspor
Boluspor-Giresunspor
1461 Trabzon-Göztepe

32. Hafta

Göztepe-Gaziantep BB
K. Erciyesspor-Adana Demir
Y. Malatyaspor-Karşıyaka
Balıkesirspor-Samsunspor
Adanaspor-Alanyaspor
K. Karabükspor-Elazığspor
Şanlıurfaspor-Altınordu
Denizlispor-Boluspor
Giresunspor-1461 Trabzon

33. Hafta

Samsunspor-Y. Malatyaspor
Boluspor-Balıkesirspor
Adana Demir-Altınordu
1461 Trabzon-Denizlispor
Karşıyaka-K. Erciyesspor
Elazığspor-Şanlıurfaspor
K. Karabükspor-Adanaspor
Gaziantep BB-Giresunspor
Alanyaspor-Göztepe

34. Hafta

Denizlispor-Gaziantep BB
Şanlıurfaspor-Adana Demir
Altınordu-Karşıyaka
K. Erciyesspor-Samsunspor
Y. Malatyaspor-Boluspor
Göztepe-K. Karabükspor
Giresunspor-Alanyaspor
Adanaspor-Elazığspor
Balıkesirspor-1461 Trabzon

Spor Toto 2. Lig Beyaz Grup Fikstürü

1. Hafta
Bandırmaspor-Kırklarelispor
K.A. Selçukspor-Fethiyespor
Hacettepe-Hatayspor
Pendikspor-Menemen Belediye
A. Üsküdar 1908-Sarıyer
Orduspor-İstanbulspor
Nazilli Belediye-Ümraniyespor
Bayrampaşa-Pazarspor
K. Maraşspor-Bugsaş

2. Hafta
Pazarspor-Orduspor
Sarıyer-Pendikspor
Ümraniyespor-Hacettepe
Fethiyespor-Bandırmaspor
Kırklarelispor-Nazilli Belediye
Hatayspor-K. Maraşspor
Menemen B-Bayrampaşa
Bugsaş-A. Üsküdar 1908
İstanbulspor-K. A. Selçukspor

3. Hafta
Orduspor-K. A. Selçukspor
Hacettepe-Kırklarelispor
Nazilli Belediye-Fethiyespor
Pazarspor-Menemen Belediye
A. Üsküdar 1908-Hatayspor
Bayrampaşa-Sarıyer
Bandırmaspor-İstanbulspor
K. Maraşspor-Ümraniyespor
Pendikspor-Bugsaş

4. Hafta
Ümraniyespor-A. Üsküdar 1908
Sarıyer-Pazarspor
Menemen Belediye-Orduspor
Hatayspor-Pendikspor
İstanbulspor-Nazilli Belediye
Fethiyespor-Hacettepe
K.A. Selçukspor-Bandırmaspor
Bugsaş-Bayrampaşa
Kırklarelispor-K. Maraşspor

5. Hafta
A. Üsküdar 1908-Kırklarelispor
K. Maraşspor-Fethiyespor
Orduspor-Bandırmaspor
Bayrampaşa-Hatayspor
Hacettepe-İstanbulspor
Menemen Belediye-Sarıyer
Pendikspor-Ümraniyespor
Pazarspor-Bugsaş
Nazilli Belediye-K. A. Selçukspor

6. Hafta
Hatayspor-Pazarspor
Fethiyespor-A. Üsküdar 1908
Sarıyer-Orduspor
K.A. Selçukspor-Hacettepe
Kırklarelispor-Pendikspor
Bandırmaspor-Nazilli Belediye
Bugsaş-Menemen Belediye
İstanbulspor-K. Maraşspor
Ümraniyespor-Bayrampaşa

7. Hafta
Bayrampaşa-Kırklarelispor
Pendikspor-Fethiyespor
Hacettepe-Bandırmaspor
Orduspor-Nazilli Belediye
Menemen Belediye-Hatayspor
A. Üsküdar 1908-İstanbulspor
Pazarspor-Ümraniyespor
Sarıyer-Bugsaş
K. Maraşspor-K. A. Selçukspor

8. Hafta
K.A. Selçukspor-A. Üsküdar 1908
Kırklarelispor-Pazarspor
Bugsaş-Orduspor
İstanbulspor-Pendikspor
Ümraniyespor-Menemen B.
Hatayspor-Sarıyer
Nazilli Belediye-Hacettepe
Fethiyespor-Bayrampaşa
Bandırmaspor-K. Maraşspor

9. Hafta
K. Maraşspor-Nazilli Belediye
Pazarspor-Fethiyespor
Menemen B-Kırklarelispor
A. Üsküdar 1908-Bandırmaspor
Bugsaş-Hatayspor
Bayrampaşa-İstanbulspor
Orduspor-Hacettepe
Sarıyer-Ümraniyespor
Pendikspor-K. A. Selçukspor

10. Hafta
Hatayspor-Orduspor
Nazilli Belediye-A. Üsküdar 1908
Ümraniyespor-Bugsaş
İstanbulspor-Pazarspor
Kırklarelispor-Sarıyer
Bandırmaspor-Pendikspor
Fethiyespor-Menemen Belediye
Hacettepe-K. Maraşspor
K.A. Selçukspor-Bayrampaşa

11. Hafta
Orduspor-K. Maraşspor
Sarıyer-Fethiyespor
Bugsaş-Kırklarelispor
Bayrampaşa-Bandırmaspor
Pendikspor-Nazilli Belediye
Menemen Belediye-İstanbulspor
A. Üsküdar 1908-Hacettepe
Hatayspor-Ümraniyespor
Pazarspor-K. A. Selçukspor

12. Hafta
Ümraniyespor-Orduspor
Bandırmaspor-Pazarspor
Fethiyespor-Bugsaş
K. Maraşspor-A. Üsküdar 1908
İstanbulspor-Sarıyer
Hacettepe-Pendikspor
Kırklarelispor-Hatayspor
K.A. Selçukspor-Menemen B.
Nazilli Belediye-Bayrampaşa

13. Hafta
Pendikspor-K. Maraşspor
Ümraniyespor-Kırklarelispor
Hatayspor-Fethiyespor
Bayrampaşa-Hacettepe
Menemen B-Bandırmaspor
Pazarspor-Nazilli Belediye
Bugsaş-İstanbulspor
Orduspor-A. Üsküdar 1908
Sarıyer-K. A. Selçukspor

14. Hafta
K.A. Selçukspor-Bugsaş
Hacettepe-Pazarspor
Fethiyespor-Ümraniyespor
Kırklarelispor-Orduspor
A. Üsküdar 1908-Pendikspor
Bandırmaspor-Sarıyer
İstanbulspor-Hatayspor
Nazilli Belediye-Menemen B.
K. Maraşspor-Bayrampaşa

15. Hafta
Fethiyespor-Kırklarelispor
Pazarspor-K. Maraşspor
Bugsaş-Bandırmaspor
Sarıyer-Nazilli Belediye
Menemen Belediye-Hacettepe
Ümraniyespor-İstanbulspor
Pendikspor-Orduspor
Bayrampaşa-A. Üsküdar 1908
Hatayspor-K. A. Selçukspor

16. Hafta
Nazilli Belediye-Bugsaş
K.A. Selçukspor-Ümraniyespor
A. Üsküdar 1908-Pazarspor
Hacettepe-Sarıyer
Bandırmaspor-Hatayspor
K. Maraşspor-Menemen B.
İstanbulspor-Kırklarelispor
Pendikspor-Bayrampaşa
Orduspor-Fethiyespor

17. Hafta
Sarıyer-K. Maraşspor
Ümraniyespor-Bandırmaspor
Hatayspor-Nazilli Belediye
Bugsaş-Hacettepe
Fethiyespor-İstanbulspor
Pazarspor-Pendikspor
Bayrampaşa-Orduspor
Kırklarelispor-K. A. Selçukspor
Menemen B-A. Üsküdar 1908

2015-2016 Sezonu Spor Toto 2. ve 3. Lig Fikstürü TFF'nin Beykoz-Riva'da yer alan idari merkezindeki Orhan Saka Salonu'nda çekildi. Kura çekimine Türkiye Futbol Federasyonu Yönetim Kurulu Üyeleri Arif Koşar, Ali Düşmez ve Mustafa Çağlar, TFF Genel Sekreteri Kadir Kardaş ile Spor Toto 2. ve 3. Lig'de mücadele edecek kulüplerin temsilcileri katıldı. Spor Toto 2. Lig'de birinci devre 6 Eylül 2015'te başlayıp 20 Aralık'ta sona erecek. İkinci devre ise 17 Ocak 2016'da başlayacak ve 30 Nisan'da sona erecek. Spor Toto 3. Lig'de ise birinci devre 23 Ağustos 2015'te başlayacak ve 13 Aralık'ta sona erecek. 10 Ocak 2016'da başlayacak ikinci devre ise 30 Nisan'da sona erecek.

18. Hafta
Sarıyer-A. Üsküdar 1908
Fethiyespor-K. A. Selçukspor
Menemen B-Pendikspor
İstanbulspor-Orduspor
Ümraniyespor-Nazilli Belediye
Kırklarelispor-Bandırmaspor
Hatayspor-Hacettepe
Bugsaş-K. Maraşspor
Pazarspor-Bayrampaşa

19. Hafta
Nazilli Belediye-Kırklarelispor
Bandırmaspor-Fethiyespor
Bayrampaşa-Menemen B.
K. Maraşspor-Hatayspor
Orduspor-Pazarspor
A. Üsküdar 1908-Bugsaş
Hacettepe-Ümraniyespor
K.A. Selçukspor-İstanbulspor
Pendikspor-Sarıyer

20. Hafta
Bugsaş-Pendikspor
Menemen Belediye-Pazarspor
Hatayspor-A. Üsküdar 1908
K.A. Selçukspor-Orduspor
Kırklarelispor-Hacettepe
İstanbulspor-Bandırmaspor
Fethiyespor-Nazilli Belediye
Sarıyer-Bayrampaşa
Ümraniyespor-K. Maraşspor

21. Hafta
K. Maraşspor-Kırklarelispor
Orduspor-Menemen Belediye
Hacettepe-Fethiyespor
Pendikspor-Hatayspor
A. Üsküdar 1908-Ümraniyespor
Bayrampaşa-Bugsaş
Nazilli Belediye-İstanbulspor
Pazarspor-Sarıyer
Bandırmaspor-K. A. Selçukspor

22. Hafta
İstanbulspor-Hacettepe
Ümraniyespor-Pendikspor
Bugsaş-Pazarspor
Kırklarelispor-A. Üsküdar 1908
Bandırmaspor-Orduspor
K.A. Selçukspor-Nazilli Belediye
Sarıyer-Menemen Belediye
Fethiyespor-K. Maraşspor
Hatayspor-Bayrampaşa

23. Hafta
Pendikspor-Kırklarelispor
A. Üsküdar 1908-Fethiyespor
Nazilli Belediye-Bandırmaspor
Pazarspor-Hatayspor
Bayrampaşa-Ümraniyespor
Menemen Belediye-Bugsaş
Orduspor-Sarıyer
K. Maraşspor-İstanbulspor
Hacettepe-K. A. Selçukspor

24. Hafta
İstanbulspor-A. Üsküdar 1908
Bugsaş-Sarıyer
Bandırmaspor-Hacettepe
Nazilli Belediye-Orduspor
Fethiyespor-Pendikspor
Ümraniyespor-Pazarspor
Hatayspor-Menemen Belediye
K.A. Selçukspor-K. Maraşspor
Kırklarelispor-Bayrampaşa

25. Hafta
Bayrampaşa-Fethiyespor
Pazarspor-Kırklarelispor
K. Maraşspor-Bandırmaspor
Sarıyer-Hatayspor
Hacettepe-Nazilli Belediye
Menemen B-Ümraniyespor
Orduspor-Bugsaş
Pendikspor-İstanbulspor
A. Üsküdar 1908-K. A. Selçuk

26. Hafta
Bandırmaspor-A. Üsküdar 1908
K.A. Selçukspor-Pendikspor
Ümraniyespor-Sarıyer
Hatayspor-Bugsaş
Fethiyespor-Pazarspor
Hacettepe-Orduspor
Kırklarelispor-Menemen B.
İstanbulspor-Bayrampaşa
Nazilli Belediye-K. Maraşspor

27. Hafta
Sarıyer-Kırklarelispor
Menemen Belediye-Fethiyespor
Pendikspor-Bandırmaspor
K. Maraşspor-Hacettepe
A. Üsküdar 1908-Nazilli Belediye
Orduspor-Hatayspor
Bugsaş-Ümraniyespor
Pazarspor-İstanbulspor
Bayrampaşa-K. A. Selçukspor

28. Hafta
Hacettepe-A. Üsküdar 1908
Nazilli Belediye-Pendikspor
K. Maraşspor-Orduspor
Fethiyespor-Sarıyer
K.A. Selçukspor-Pazarspor
Kırklarelispor-Bugsaş
Ümraniyespor-Hatayspor
İstanbulspor-Menemen B.
Bandırmaspor-Bayrampaşa

29. Hafta
A. Üsküdar 1908-K. Maraşspor
Hatayspor-Kırklarelispor
Bugsaş-Fethiyespor
Bayrampaşa-Nazilli Belediye
Pazarspor-Bandırmaspor
Orduspor-Ümraniyespor
Pendikspor-Hacettepe
Sarıyer-İstanbulspor
Menemen B-K. A. Selçukspor

30. Hafta
K. Maraşspor-Pendikspor
K.A. Selçukspor-Sarıyer
Kırklarelispor-Ümraniyespor
A. Üsküdar 1908-Orduspor
Nazilli Belediye-Pazarspor
İstanbulspor-Bugsaş
Bandırmaspor-Menemen B.
Fethiyespor-Hatayspor
Hacettepe-Bayrampaşa

31. Hafta
Bayrampaşa-K. Maraşspor
Orduspor-Kırklarelispor
Ümraniyespor-Fethiyespor
Menemen Belediye-Nazilli B.
Sarıyer-Bandırmaspor
Pazarspor-Hacettepe
Hatayspor-İstanbulspor
Pendikspor-A. Üsküdar 1908
Bugsaş-K. A. Selçukspor

32. Hafta
Orduspor-Pendikspor
Nazilli Belediye-Sarıyer
Bandırmaspor-Bugsaş
K. Maraşspor-Pazarspor
İstanbulspor-Ümraniyespor
Hacettepe-Menemen B.
K.A. Selçukspor-Hatayspor
Kırklarelispor-Fethiyespor
A. Üsküdar 1908-Bayrampaşa

33. Hafta
Menemen B-K. Maraşspor
Bugsaş-Nazilli Belediye
Hatayspor-Bandırmaspor
Pazarspor-A. Üsküdar 1908
Sarıyer-Hacettepe
Kırklarelispor-İstanbulspor
Fethiyespor-Orduspor
Bayrampaşa-Pendikspor
Ümraniyespor-K. A. Selçuk

34. Hafta
K. Maraşspor-Sarıyer
Hacettepe-Bugsaş
Pendikspor-Pazarspor
Bandırmaspor-Ümraniyespor
A. Üsküdar 1908-Menemen B.
Nazilli Belediye-Hatayspor
İstanbulspor-Fethiyespor
Orduspor-Bayrampaşa
K.A. Selçukspor-Kırklarelispor

Spor Toto 2. Lig

Kırmızı Grup Fikstürü

1. Hafta
F. Karagümrük-Keçiörengücü
Diyarbakır BB-Bucaspor
Tarsus İY-İnegölspor
Tuzlaspor-Aydın 1923
Kocaeli Birlik-Gümüşhan-
Tokatspor-Ankaragücü
Tepecikspor-Eyüpspor
Manisaspor-Kartalspor
Ankara Demir-Sivas Belediye

2. Hafta
Sivas Belediye-Kocaeli Birlik
Keçiörengücü-Tepecikspor
Ankaragücü-F. Karagümrük
Bucaspor-Tuzlaspor
Eyüpspor-Tarsus İY
İnegölspor-Manisaspor
Aydın 1923-Tokatspor
Kartalspor-Ankara Demir
Gümüşhane-Diyarbakır BB

3. Hafta
Tokatspor-Bucaspor
Tepecikspor-Tarsus İY
Ankara Demir-İnegölspor
F. Karagümrük-Aydın 1923
Tuzlaspor-Gümüşhanespor
Keçiörengücü-Ankaragücü
Manisaspor-Eyüpspor
Kocaeli Birlik-Kartalspor
Diyarbakır BB-Sivas Belediye

4. Hafta
İnegölspor-Kocaeli Birlik
Ankaragücü-Tepecikspor
Bucaspor-F. Karagümrük
Sivas Belediye-Tuzlaspor
Tarsus İY-Manisaspor
Gümüşhanespor-Tokatspor
Eyüpspor-Ankara Demir
Kartalspor-Diyarbakır BB
Aydın 1923-Keçiörengücü

5. Hafta
Keçiörengücü-Bucaspor
Ankara Demir-Tarsus İY
Tepecikspor-Manisaspor
Ankaragücü-Aydın 1923
Diyarbakır BB-İnegölspor
F. Karagümrük-Gümüşhanespor
Kocaeli Birlik-Eyüpspor
Tokatspor-Sivas Belediye
Tuzlaspor-Kartalspor

6. Hafta
Sivas Belediye-F. Karagümrük
Tarsus İY-Kocaeli Birlik
Aydın 1923-Tepecikspor
İnegölspor-Tuzlaspor
Bucaspor-Ankaragücü
Kartalspor-Tokatspor
Manisaspor-Ankara Demir
Gümüşhanespor-Keçiörengücü
Eyüpspor-Diyarbakır BB

7. Hafta
Tepecikspor-Ankara Demir
Tokatspor-İnegölspor
Kocaeli Birlik-Manisaspor
Diyarbakır BB-Tarsus İY
Aydın 1923-Bucaspor
Ankaragücü-Gümüşhanespor
Tuzlaspor-Eyüpspor
Keçiörengücü-Sivas Belediye
F. Karagümrük-Kartalspor

8. Hafta
İnegölspor-F. Karagümrük
Bucaspor-Tepecikspor
Ankara Demir-Kocaeli Birlik
Sivas Belediye-Ankaragücü
Tarsus İY-Tuzlaspor
Gümüşhanespor-Aydın 1923
Eyüpspor-Tokatspor
Manisaspor-Diyarbakır BB
Kartalspor-Keçiörengücü

9. Hafta
Diyarbakır BB-Ankara Demir
Keçiörengücü-İnegölspor
Tuzlaspor-Manisaspor
Tokatspor-Tarsus İY
Bucaspor-Gümüşhanespor
F. Karagümrük-Eyüpspor
Tepecikspor-Kocaeli Birlik
Ankaragücü-Kartalspor
Aydın 1923-Sivas Belediye

10. Hafta
Tarsus İY-F. Karagümrük
Gümüşhanespor-Tepecikspor
İnegölspor-Ankaragücü
Ankara Demir-Tuzlaspor
Sivas Belediye-Bucaspor
Eyüpspor-Keçiörengücü
Kartalspor-Aydın 1923
Kocaeli Birlik-Diyarbakır BB
Manisaspor-Tokatspor

11. Hafta
Tepecikspor-Diyarbakır BB
Tokatspor-Ankara Demir
Aydın 1923-İnegölspor
F. Karagümrük-Manisaspor
Keçiörengücü-Tarsus İY
Ankaragücü-Eyüpspor
Tuzlaspor-Kocaeli Birlik
Bucaspor-Kartalspor
Gümüşhane-Sivas Belediye

12. Hafta
Sivas Belediye-Tepecikspor
Ankara Demir-F. Karagümrük
Tarsus İY-Ankaragücü
Diyarbakır BB-Tuzlaspor
Kartalspor-Gümüşhanespor
İnegölspor-Bucaspor
Eyüpspor-Aydın 1923
Manisaspor-Keçiörengücü
Kocaeli Birlik-Tokatspor

13. Hafta
Keçiörengücü-Ankara Demir
Tokatspor-Diyarbakır BB
Gümüşhanespor-İnegölspor
Aydın 1923-Tarsus İY
Ankaragücü-Manisaspor
Tepecikspor-Tuzlaspor
Bucaspor-Eyüpspor
F. Karagümrük-Kocaeli Birlik
Sivas Belediye-Kartalspor

14. Hafta
Kartalspor-Tepecikspor
Diyarbakır BB-F. Karagümrük
Ankara Demir-Ankaragücü
Eyüpspor-Gümüşhanespor
Manisaspor-Aydın 1923
Kocaeli Birlik-Keçiörengücü
Tarsus İY-Bucaspor
Tuzlaspor-Tokatspor
İnegölspor-Sivas Belediye

15. Hafta
Aydın 1923-Ankara Demir
Keçiörengücü-Diyarbakır BB
Gümüşhanespor-Tarsus İY
Bucaspor-Manisaspor
F. Karagümrük-Tuzlaspor
Sivas Belediye-Eyüpspor
Ankaragücü-Kocaeli Birlik
Tokatspor-Tepecikspor
İnegölspor-Kartalspor

16. Hafta
Eyüpspor-Kartalspor
Tokatspor-F. Karagümrük
Diyarbakır BB-Ankaragücü
Manisaspor-Gümüşhanespor
Tepecikspor-İnegölspor
Kocaeli Birlik-Aydın 1923
Tuzlaspor-Keçiörengücü
Ankara Demir-Bucaspor
Tarsus İY-Sivas Belediye

17. Hafta
Gümüşhanespor-Ankara Demir
Keçiörengücü-Tokatspor
Aydın 1923-Diyarbakır BB
Sivas Belediye-Manisaspor
Kartalspor-Tarsus İY
Ankaragücü-Tuzlaspor
İnegölspor-Eyüpspor
F. Karagümrük-Tepecikspor
Bucaspor-Kocaeli Birlik

18. Hafta
Gümüşhanespor-Kocaeli Birlik
Eyüpspor-Tepecikspor
Keçiörengücü-F. Karagümrük
Aydın 1923-Tuzlaspor
İnegölspor-Tarsus İY
Kartalspor-Manisaspor
Bucaspor-Diyarbakır BB
Sivas Belediye-Ankara Demir
Ankaragücü-Tokatspor

19. Hafta
Tepecikspor-Keçiörengücü
Tuzlaspor-Bucaspor
Tokatspor-Aydın 1923
Diyarbakır BB-Gümüşhanespor
Manisaspor-İnegölspor
F. Karagümrük-Ankaragücü
Tarsus İY-Eyüpspor
Ankara Demir-Kartalspor
Kocaeli Birlik-Sivas Belediye

20. Hafta
Aydın 1923-F. Karagümrük
Kartalspor-Kocaeli Birlik
Tarsus İY-Tepecikspor
Gümüşhanespor-Tuzlaspor
Eyüpspor-Manisaspor
Ankaragücü-Keçiörengücü
Sivas Belediye-Diyarbakır BB
Bucaspor-Tokatspor
İnegölspor-Ankara Demir

21. Hafta
F. Karagümrük-Bucaspor
Manisaspor-Tarsus İY
Kocaeli Birlik-İnegölspor
Tokatspor-Gümüşhanespor
Keçiörengücü-Aydın 1923
Ankara Demir-Eyüpspor
Tepecikspor-Ankaragücü
Diyarbakır BB-Kartalspor
Tuzlaspor-Sivas Belediye

22. Hafta
Gümüşhanespor-F. Karagümrük
Manisaspor-Tepecikspor
Eyüpspor-Kocaeli Birlik
Aydın 1923-Ankaragücü
Kartalspor-Tuzlaspor
Sivas Belediye-Tokatspor
Tarsus İY-Ankara Demir
İnegölspor-Diyarbakır BB
Bucaspor-Keçiörengücü

23. Hafta
Tepecikspor-Aydın 1923
Keçiörengücü-Gümüşhanespor
Tuzlaspor-İnegölspor
Kocaeli Birlik-Tarsus İY
Ankaragücü-Bucaspor
Ankara Demir-Manisaspor
Diyarbakır BB-Eyüpspor
F. Karagümrük-Sivas Belediye
Tokatspor-Kartalspor

24. Hafta
Ankara Demir-Tepecikspor
Kartalspor-F. Karagümrük
Manisaspor-Kocaeli Birlik
Gümüşhanespor-Ankaragücü
Eyüpspor-Tuzlaspor
Bucaspor-Aydın 1923
Sivas Belediye-Keçiörengücü
Tarsus İY-Diyarbakır BB
İnegölspor-Tokatspor

25. Hafta
Kocaeli Birlik-Ankara Demir
F. Karagümrük-İnegölspor
Tuzlaspor-Tarsus İY
Diyarbakır BB-Manisaspor
Tepecikspor-Bucaspor
Aydın 1923-Gümüşhanespor
Tokatspor-Eyüpspor
Keçiörengücü-Kartalspor
Ankaragücü-Sivas Belediye

26. Hafta
Kocaeli Birlik-Tepecikspor
Eyüpspor-F. Karagümrük
Manisaspor-Tuzlaspor
Kartalspor-Ankaragücü
Gümüşhanespor-Bucaspor
Sivas Belediye-Aydın 1923
Tarsus İY-Tokatspor
Ankara Demir-Diyarbakır BB
İnegölspor-Keçiörengücü

27. Hafta
Tuzlaspor-Ankara Demir
Ankaragücü-İnegölspor
Tokatspor-Manisaspor
F. Karagümrük-Tarsus İY
Tepecikspor-Gümüşhanespor
Keçiörengücü-Eyüpspor
Diyarbakır BB-Kocaeli Birlik
Bucaspor-Sivas Belediye
Aydın 1923-Kartalspor

28. Hafta
Diyarbakır BB-Tepecikspor
Eyüpspor-Ankaragücü
Manisaspor-F. Karagümrük
Sivas Belediye-Gümüşhanespor
Kocaeli Birlik-Tuzlaspor
İnegölspor-Aydın 1923
Ankara Demir-Tokatspor
Kartalspor-Bucaspor
Tarsus İY-Keçiörengücü

29. Hafta
Tuzlaspor-Diyarbakır BB
F. Karagümrük-Ankara Demir
Ankaragücü-Tarsus İY
Bucaspor-İnegölspor
Keçiörengücü-Manisaspor
Aydın 1923-Eyüpspor
Gümüşhanespor-Kartalspor
Tokatspor-Kocaeli Birlik
Tepecikspor-Sivas Belediye

30. Hafta
Tuzlaspor-Tepecikspor
Kartalspor-Sivas Belediye
Kocaeli Birlik-F. Karagümrük
Manisaspor-Ankaragücü
İnegölspor-Gümüşhanespor
Eyüpspor-Bucaspor
Tarsus İY-Aydın 1923
Diyarbakır BB-Tokatspor
Ankara Demir-Keçiörengücü

31. Hafta
F. Karagümrük-Diyarbakır BB
Ankaragücü-Ankara Demir
Sivas Belediye-İnegölspor
Bucaspor-Tarsus İY
Aydın 1923-Manisaspor
Tokatspor-Tuzlaspor
Gümüşhanespor-Eyüpspor
Tepecikspor-Kartalspor
Keçiörengücü-Kocaeli Birlik

32. Hafta
Eyüpspor-Sivas Belediye
Tuzlaspor-F. Karagümrük
Kocaeli Birlik-Ankaragücü
Tarsus İY-Gümüşhanespor
Kartalspor-İnegölspor
Ankara Demir-Aydın 1923
Manisaspor-Bucaspor
Tepecikspor-Tokatspor
Diyarbakır BB-Keçiörengücü

33. Hafta
Ankaragücü-Diyarbakır BB
Bucaspor-Ankara Demir
F. Karagümrük-Tokatspor
Gümüşhanespor-Manisaspor
Sivas Belediye-Tarsus İY
Keçiörengücü-Tuzlaspor
Kartalspor-Eyüpspor
Aydın 1923-Kocaeli Birlik
İnegölspor-Tepecikspor

34. Hafta
Manisaspor-Sivas Belediye
Tepecikspor-F. Karagümrük
Tarsus İY-Kartalspor
Tuzlaspor-Ankaragücü
Kocaeli Birlik-Bucaspor
Ankara Demir-Gümüşhane
Eyüpspor-İnegölspor
Diyarbakır BB-Aydın 1923
Tokatspor-Keçiörengücü

Spor Toto 3. Lig

1. Grup Fikstürü

1. Hafta
Kızılcaölük-Tekirdağspor
B.N. Düzyurt-Turgutluspor
Bursa Nilüfer-Kozan Belediye
Düzcespor-Zonguldak Kömür
Silivrispor-Alтай
BB Erzurum-Yeşil Bursa
Arsinspor-Tire 1922
Erzin Belediye-Gölbaşıspor
Kırkhanspor-Cizrespor

2. Hafta
Altay-Maltepespor
Z.Kömür-Kızılcaölükspor
Kozan Belediye-BB Erzurum
Yeşil Bursa-B.N. Düzyurt
Cizrespor-Bursa Nilüfer
Tekirdağspor-Kırkhanspor
Turgutluspor-Arsinspor
Gölbaşıspor-Düzcespor
Tire 1922-Silivrispor

3. Hafta
Bursa Nilüfer-Tekirdağspor
Silivrispor-Turgutluspor
B.N. Düzyurt-Kozan Belediye
Kırkhanspor-Zonguldak Kömür
Düzcespor-Erzin Belediye
Arsinspor-Yeşil Bursa
BB Erzurum-Cizrespor
Kızılcaölük-Gölbaşıspor
Maltepespor-Tire 1922

4. Hafta
Erzin Belediye-Kızılcaölükspor
Tekirdağspor-BB Erzurumspor
Z.Kömür-Bursa Nilüfer
Tire 1922-Alтай
Turgutluspor-Maltepespor
Gölbaşıspor-Kırkhanspor
Kozan Belediye-Arsinspor
Cizrespor-B.N. Düzyurt
Yeşil Bursa-Silivrispor

5. Hafta
B.N. Düzyurt-Tekirdağspor
Altay-Turgutluspor
Kızılcaölük-Düzcespor
Silivrispor-Kozan Belediye
BB Erzurum-Z. Kömür
Maltepespor-Yeşil Bursa
Kırkhanspor-Erzin Belediye
Bursa Nilüfer-Gölbaşıspor
Arsinspor-Cizrespor

6. Hafta
Turgutluspor-Tire 1922
Gölbaşıspor-BB Erzurumspor
Z. Kömür-B.N. Düzyurt
Erzin Belediye-Bursa Nilüfer
Kozan Belediye-Maltepespor
Yeşil Bursa-Alтай
Düzcespor-Kırkhanspor
Tekirdağspor-Arsinspor
Cizrespor-Silivrispor

7. Hafta
Silivrispor-Tekirdağspor
Bursa Nilüfer-Düzcespor
Altay-Kozan Belediye
Arsinspor-Zonguldak Kömür
BB Erzurum-Erzin Belediye
Tire 1922-Yeşil Bursa
Kırkhanspor-Kızılcaölük
B.N. Düzyurt-Gölbaşıspor
Maltepespor-Cizrespor

8. Hafta
Kozan Belediye-Tire 1922
Düzcespor-BB Erzurumspor
Kızılcaölük-Bursa Nilüfer
Cizrespor-Alтай
Tekirdağspor-Maltepespor
Yeşil Bursa-Turgutluspor
Gölbaşıspor-Arsinspor
Erzin Belediye-B.N. Düzyurt
Zonguldak Kömür-Silivrispor

9. Hafta
Altay-Tekirdağspor
B.N. Düzyurt-Düzcespor
Turgutluspor-Kozan Belediye
Bursa Nilüfer-Kırkhanspor
Maltepespor-Zonguldak Kömür
Arsinspor-Erzin Belediye
BB Erzurum-Kızılcaölükspor
Silivrispor-Gölbaşıspor
Tire 1922-Cizrespor

10. Hafta
Tekirdağspor-Tire 1922
Kozan Belediye-Yeşil Bursa
Kırkhanspor-BB Erzurumspor
Gölbaşıspor-Maltepespor
Zonguldak Kömür-Alтай
Cizrespor-Turgutluspor
Kızılcaölük-B.N. Düzyurt
Düzcespor-Arsinspor
Erzin Belediye-Silivrispor

11. Hafta
Turgutluspor-Tekirdağspor
Silivrispor-Düzcespor
B.N. Düzyurt-Kırkhanspor
BB Erzurum-Bursa Nilüfer
Tire 1922-Zonguldak Kömür
Maltepespor-Erzin Belediye
Arsinspor-Kızılcaölükspor
Altay-Gölbaşıspor
Yeşil Bursa-Cizrespor

12. Hafta
Gölbaşıspor-Tire 1922
Tekirdağspor-Yeşil Bursa
Bursa Nilüfer-B.N. Düzyurt
Erzin Belediye-Alтай
Düzcespor-Maltepespor
Kırkhanspor-Arsinspor
Cizrespor-Kozan Belediye
Zonguldak Kömür-Turgutluspor
Kızılcaölük-Silivrispor

13. Hafta
Kozan Belediye-Tekirdağspor
Altay-Düzcespor
Silivrispor-Kırkhanspor
Arsinspor-Bursa Nilüfer
Yeşil Bursa-Zonguldak Kömür
Tire 1922-Erzin Belediye
Maltepespor-Kızılcaölükspor
B.N. Düzyurt-BB Erzurumspor
Turgutluspor-Gölbaşıspor

14. Hafta
Düzcespor-Tire 1922
Tekirdağspor-Cizrespor
Gölbaşıspor-Yeşil Bursa
Kırkhanspor-Maltepespor
Kızılcaölük-Alтай
BB Erzurum-Arsinspor
Z. Kömür-Kozan Belediye
Erzin Belediye-Turgutluspor
Bursa Nilüfer-Silivrispor

15. Hafta
Turgutluspor-Düzcespor
Altay-Kırkhanspor
Arsinspor-B.N. Düzyurt
Maltepespor-Bursa Nilüfer
Cizrespor-Zonguldak Kömür
Tire 1922-Kızılcaölükspor
Silivrispor-BB Erzurumspor
Yeşil Bursa-Erzin Belediye
Kozan Belediye-Gölbaşıspor

16. Hafta
Kırkhanspor-Tire 1922
Gölbaşıspor-Cizrespor
Düzcespor-Yeşil Bursa
Bursa Nilüfer-Alтай
BB Erzurum-Maltepespor
Erzin Belediye-Kozan Belediye
Kızılcaölük-Turgutluspor
B.N. Düzyurt-Silivrispor
Z. Kömür-Tekirdağspor

17. Hafta
Kozan Belediye-Düzcespor
Turgutluspor-Kırkhanspor
Silivrispor-Arsinspor
Maltepespor-B.N. Düzyurt
Tire 1922-Bursa Nilüfer
Yeşil Bursa-Kızılcaölükspor
Cizrespor-Erzin Belediye
Altay-BB Erzurumspor
Tekirdağspor-Gölbaşıspor

18. Hafta
BB Erzurum-Tire 1922
Düzcespor-Cizrespor
Kırkhanspor-Yeşil Bursa
Gölbaşıspor-Zonguldak Kömür
Arsinspor-Maltepespor
B.N. Düzyurt-Alтай
Kızılcaölük-Kozan Belediye
Bursa Nilüfer-Turgutluspor
Erzin Belediye-Tekirdağspor

19. Hafta
Maltepespor-Silivrispor
Tekirdağspor-Düzcespor
Kozan Belediye-Kırkhanspor
Altay-Arsinspor
Tire 1922-B.N. Düzyurt
Yeşil Bursa-Bursa Nilüfer
Cizrespor-Kızılcaölükspor
Turgutluspor-BB Erzurumspor
Z. Kömür-Erzin Belediye

20. Hafta
Yeşil Bursa-BB Erzurumspor
Gölbaşıspor-Erzin Belediye
Tekirdağspor-Kızılcaölükspor
Kozan Belediye-Bursa Nilüfer
Turgutluspor-B.N. Düzyurt
Tire 1922-Arsinspor
Cizrespor-Kırkhanspor
Zonguldak Kömür-Düzcespor
Altay-Silivrispor

21. Hafta
Kırkhanspor-Tekirdağspor
Arsinspor-Turgutluspor
BB Erzurum-Kozan Belediye
Kızılcaölük-Zonguldak Kömür
Maltepespor-Alтай
B.N. Düzyurt-Yeşil Bursa
Silivrispor-Tire 1922
Düzcespor-Gölbaşıspor
Bursa Nilüfer-Cizrespor

22. Hafta
Gölbaşıspor-Kızılcaölükspor
Cizrespor-BB Erzurumspor
Tire 1922-Maltepespor
Tekirdağspor-Bursa Nilüfer
Kozan Belediye-B.N. Düzyurt
Yeşil Bursa-Arsinspor
Zonguldak Kömür-Kırkhanspor
Erzin Belediye-Düzcespor
Turgutluspor-Silivrispor

23. Hafta
BB Erzurum-Tekirdağspor
Maltepespor-Turgutluspor
Arsinspor-Kozan Belediye
Bursa Nilüfer-Zonguldak Kömür
Kızılcaölük-Erzin Belediye
Silivrispor-Yeşil Bursa
B.N. Düzyurt-Cizrespor
Kırkhanspor-Gölbaşıspor
Altay-Tire 1922

24. Hafta
Yeşil Bursa-Maltepespor
Düzcespor-Kızılcaölükspor
Z. Kömür-BB Erzurumspor
Gölbaşıspor-Bursa Nilüfer
Turgutluspor-Alтай
Erzin Belediye-Kırkhanspor
Cizrespor-Arsinspor
Tekirdağspor-B.N. Düzyurt
Kozan Belediye-Silivrispor

25. Hafta
Tire 1922-Turgutluspor
Arsinspor-Tekirdağspor
Kırkhanspor-Düzcespor
Maltepespor-Kozan Belediye
B.N. Düzyurt-Zonguldak Kömür
Bursa Nilüfer-Erzin Belediye
Altay-Yeşil Bursa
BB Erzurum-Gölbaşıspor
Silivrispor-Cizrespor

26. Hafta
Yeşil Bursa-Tire 1922
Erzin Belediye-BB Erzurumspor
Düzcespor-Bursa Nilüfer
Kozan Belediye-Alтай
Cizrespor-Maltepespor
Kızılcaölük-Kırkhanspor
Zonguldak Kömür-Arsinspor
Gölbaşıspor-B.N. Düzyurt
Tekirdağspor-Silivrispor

27. Hafta
Maltepespor-Tekirdağspor
BB Erzurum-Düzcespor
Tire 1922-Kozan Belediye
Silivrispor-Zonguldak Kömür
B.N. Düzyurt-Erzin Belediye
Turgutluspor-Yeşil Bursa
Bursa Nilüfer-Kızılcaölükspor
Arsinspor-Gölbaşıspor
Altay-Cizrespor

28. Hafta
Cizrespor-Tire 1922
Kızılcaölük-BB Erzurumspor
Kırkhanspor-Bursa Nilüfer
Zonguldak Kömür-Maltepespor
Tekirdağspor-Alтай
Düzcespor-B.N. Düzyurt
Erzin Belediye-Arsinspor
Kozan Belediye-Turgutluspor
Gölbaşıspor-Silivrispor

29. Hafta
Tire 1922-Tekirdağspor
Arsinspor-Düzcespor
Yeşil Bursa-Kozan Belediye
BB Erzurum-Kırkhanspor
Altay-Zonguldak Kömür
Silivrispor-Erzin Belediye
B.N. Düzyurt-Kızılcaölükspor
Maltepespor-Gölbaşıspor
Turgutluspor-Cizrespor

30. Hafta
Zonguldak Kömür-Tire 1922
Cizrespor-Yeşil Bursa
Bursa Nilüfer-BB Erzurumspor
Gölbaşıspor-Alтай
Erzin Belediye-Maltepespor
Kızılcaölük-Arsinspor
Kırkhanspor-B.N. Düzyurt
Tekirdağspor-Turgutluspor
Düzcespor-Silivrispor

31. Hafta
Yeşil Bursa-Tekirdağspor
Maltepespor-Düzcespor
Arsinspor-Kırkhanspor
B.N. Düzyurt-Bursa Nilüfer
Turgutluspor-Zonguldak Kömür
Altay-Erzin Belediye
Silivrispor-Kızılcaölükspor
Tire 1922-Gölbaşıspor
Kozan Belediye-Cizrespor

32. Hafta
Erzin Belediye-Tire 1922
Zonguldak Kömür-Yeşil Bursa
Kızılcaölük-Maltepespor
Düzcespor-Alтай
Tekirdağspor-Kozan Belediye
BB Erzurum-B.N. Düzyurt
Bursa Nilüfer-Arsinspor
Gölbaşıspor-Turgutluspor
Kırkhanspor-Silivrispor

33. Hafta
Cizrespor-Tekirdağspor
Tire 1922-Düzcespor
Maltepespor-Kırkhanspor
Kozan Belediye-Z. Kömür
Silivrispor-Bursa Nilüfer
Altay-Kızılcaölükspor
Turgutluspor-Erzin Belediye
Arsinspor-BB Erzurumspor
Yeşil Bursa-Gölbaşıspor

34. Hafta
Kızılcaölük-Tire 1922
Zonguldak Kömür-Cizrespor
Erzin Belediye-Yeşil Bursa
Kırkhanspor-Alтай
Bursa Nilüfer-Maltepespor
Gölbaşıspor-Kozan Belediye
B.N. Düzyurt-Arsinspor
Düzcespor-Turgutluspor
BB Erzurum-Silivrispor

35. Hafta
Yeşil Bursa-Düzcespor
Silivrispor-B.N. Düzyurt
Tire 1922-Kırkhanspor
Altay-Bursa Nilüfer
Tekirdağspor-Z. Kömür
Turgutluspor-Kızılcaölükspor
Maltepespor-BB Erzurumspor
Kozan Belediye-Erzin Belediye
Cizrespor-Gölbaşıspor

36. Hafta
Bursa Nilüfer-Tire 1922
Erzin Belediye-Cizrespor
Kızılcaölük-Yeşil Bursa
B.N. Düzyurt-Maltepespor
BB Erzurum-Alтай
Düzcespor-Kozan Belediye
Kırkhanspor-Turgutluspor
Arsinspor-Silivrispor
Gölbaşıspor-Tekirdağspor

37. Hafta
Cizrespor-Düzcespor
Yeşil Bursa-Kırkhanspor
Maltepespor-Arsinspor
Altay-B.N. Düzyurt
Turgutluspor-Bursa Nilüfer
Kozan Belediye-Kızılcaölükspor
Tire 1922-BB Erzurumspor
Tekirdağspor-Erzin Belediye
Zonguldak Kömür-Gölbaşıspor

38. Hafta
Kızılcaölük-Cizrespor
B.N. Düzyurt-Tire 1922
Bursa Nilüfer-Yeşil Bursa
Erzin Belediye-Zonguldak Kömür
Arsinspor-Alтай
Silivrispor-Maltepespor
Kırkhanspor-Kozan Belediye
BB Erzurum-Turgutluspor
Düzcespor-Tekirdağspor

Spor Toto 3. Lig

2. Grup Fikstürü

1. Hafta

K. Tekirova-Gaziosmanpaşa
Sultanbeyli B-Ayvalıkgücü B.
BB Bodrum-Derincespor
Manisa BB-Sancaktepe B.
Sakaryaspor-Yomraspor
Adliyespor-K. Maraş BB
Etimesgut B-Diyarbakirspor
Orhangazispor-Denizli BB
Zara Belediye-Ofspor

2. Hafta

Sancaktepe B-K. Tekirova
Ayvalıkgücü B-Orhangazispor
Ofspor-Sakaryaspor
Yomraspor-Manisa BB
Denizli BB-Adliyespor
Gaziosmanpaşa-Sultanbeyli B.
Derincespor-Zara Belediye
K. Maraş BB-Etimesgut B.
Diyarbakirspor-Payas B. 1975

3. Hafta

Zara Belediye-BB Bodrum
Sakaryaspor-Derincespor
Adliyespor-Ayvalıkgücü B.
Orhangazispor-Gaziosmanpaşa
Sultanbeyli B-Sancaktepe B.
K. Tekirova-Yomraspor
Payas B. 1975-K. Maraş BB
Etimesgut B-Denizli BB
Manisa BB-Ofspor

4. Hafta

Ofspor-K. Tekirova
Sancaktepe B-Orhangazispor
Derincespor-Manisa BB
BB Bodrum-Sakaryaspor
K. Maraş BB-Diyarbakirspor
Gaziosmanpaşa-Adliyespor
Yomraspor-Sultanbeyli B.
Denizli BB-Payas B. 1975
Ayvalıkgücü B-Etimesgut B.

5. Hafta

Manisa BB-BB Bodrum
Adliyespor-Sancaktepe B.
Orhangazispor-Yomraspor
Etimesgut B-Gaziosmanpaşa
Payas B. 1975-Ayvalıkgücü B.
K. Tekirova-Derincespor
Sakaryaspor-Zara Belediye
Sultanbeyli B-Ofspor
Diyarbakirspor-Denizli BB

6. Hafta

Ofspor-Orhangazispor
BB Bodrum-K. Tekirova
Ayvalıkgücü B-Diyarbakirspor
Denizli BB-K. Maraş BB
Zara Belediye-Manisa BB
Yomraspor-Adliyespor
Derincespor-Sultanbeyli B.
Sancaktepe B-Etimesgut B.
Gaziosmanpaşa-Payas B. 1975

7. Hafta

Sultanbeyli B-BB Bodrum
Payas B. 1975-Sancaktepe B.
Etimesgut B-Yomraspor
K. Tekirova-Zara Belediye
Orhangazispor-Derincespor
K. Maraş BB-Ayvalıkgücü B.
Diyarbakirspor-Gaziosmanpaşa
Manisa BB-Sakaryaspor
Adliyespor-Ofspor

8. Hafta

Sakaryaspor-K. Tekirova
BB Bodrum-Orhangazispor
Ayvalıkgücü B-Denizli BB
Sancaktepe B-Diyarbakirspor
Gaziosmanpaşa-K. Maraş BB
Derincespor-Adliyespor
Zara Belediye-Sultanbeyli B.
Yomraspor-Payas B. 1975
Ofspor-Etimesgut B.

9. Hafta

Adliyespor-BB Bodrum
K. Maraş BB-Sancaktepe B.
Diyarbakirspor-Yomraspor
Denizli BB-Gaziosmanpaşa
Etimesgut B-Derincespor
Orhangazispor-Zara Belediye
Sultanbeyli B-Sakaryaspor
K. Tekirova-Manisa BB
Payas B. 1975-Ofspor

10. Hafta

Sancaktepe B-Denizli BB
Sakaryaspor-Orhangazispor
Yomraspor-K. Maraş BB
Ofspor-Diyarbakirspor
Gaziosmanpaşa-Ayvalıkgücü B.
Zara Belediye-Adliyespor
Manisa BB-Sultanbeyli B.
BB Bodrum-Etimesgut B.
Derincespor-Payas B. 1975

11. Hafta

Payas B. 1975-BB Bodrum
Ayvalıkgücü B-Sancaktepe B.
Diyarbakirspor-Derincespor
Denizli BB-Yomraspor
Etimesgut B-Zara Belediye
Adliyespor-Sakaryaspor
Orhangazispor-Manisa BB
Sultanbeyli B-K. Tekirova
K. Maraş BB-Ofspor

12. Hafta

Ofspor-Denizli BB
K. Tekirova-Orhangazispor
Derincespor-K. Maraş BB
BB Bodrum-Diyarbakirspor
Yomraspor-Ayvalıkgücü B.
Sancaktepe B-Gaziosmanpaşa
Manisa BB-Adliyespor
Zara Belediye-Payas B. 1975
Sakaryaspor-Etimesgut B.

13. Hafta

K. Maraş BB-BB Bodrum
Gaziosmanpaşa-Yomraspor
Orhangazispor-Sultanbeyli B.
Diyarbakirspor-Zara Belediye
Denizli BB-Derincespor
Payas B. 1975-Sakaryaspor
Etimesgut B-Manisa BB
Adliyespor-K. Tekirova
Ayvalıkgücü B-Ofspor

14. Hafta

BB Bodrum-Denizli BB
Zara Belediye-K. Maraş BB
Sakaryaspor-Diyarbakirspor
Ofspor-Gaziosmanpaşa
Derincespor-Ayvalıkgücü B.
Yomraspor-Sancaktepe B.
Sultanbeyli B-Adliyespor
K. Tekirova-Etimesgut B.
Manisa BB-Payas B. 1975

15. Hafta

Ayvalıkgücü B-BB Bodrum
Etimesgut B-Sultanbeyli B.
Gaziosmanpaşa-Derincespor
Denizli BB-Zara Belediye
K. Maraş BB-Sakaryaspor
Diyarbakirspor-Manisa BB
Sancaktepe B-Ofspor
Payas B. 1975-K. Tekirova
Adliyespor-Orhangazispor

16. Hafta

Sakaryaspor-Denizli BB
Manisa BB-K. Maraş BB
K. Tekirova-Diyarbakirspor
Zara Belediye-Ayvalıkgücü B.
BB Bodrum-Gaziosmanpaşa
Derincespor-Sancaktepe B.
Ofspor-Yomraspor
Sultanbeyli B-Payas B. 1975
Orhangazispor-Etimesgut B.

17. Hafta

Sancaktepe B-BB Bodrum
Etimesgut B-Adliyespor
Diyarbakirspor-Sultanbeyli B.
Gaziosmanpaşa-Zara Belediye
Yomraspor-Derincespor
Ayvalıkgücü B-Sakaryaspor
Denizli BB-Manisa BB
Payas B. 1975-Orhangazispor
K. Maraş BB-K. Tekirova

18. Hafta

Derincespor-Ofspor
K. Tekirova-Denizli BB
Sultanbeyli B-K. Maraş BB
Orhangazispor-Diyarbakirspor
Sakaryaspor-Gaziosmanpaşa
Manisa BB-Ayvalıkgücü B.
Zara Belediye-Sancaktepe B.
BB Bodrum-Yomraspor
Adliyespor-Payas B. 1975

19. Hafta

Payas B. 1975-Etimesgut B.
Ofspor-BB Bodrum
Diyarbakirspor-Adliyespor
Denizli BB-Sultanbeyli B.
Yomraspor-Zara Belediye
Gaziosmanpaşa-Manisa BB
Sancaktepe B-Sakaryaspor
Ayvalıkgücü B-K. Tekirova
K. Maraş BB-Orhangazispor

24. Hafta

Derincespor-K. Tekirova
Gaziosmanpaşa-Etimesgut B.
Yomraspor-Orhangazispor
Zara Belediye-Sakaryaspor
Denizli BB-Diyarbakirspor
BB Bodrum-Manisa BB
Ofspor-Sultanbeyli B.
Sancaktepe B-Adliyespor
Ayvalıkgücü B-Payas B. 1975

25. Hafta

K. Tekirova-BB Bodrum
Adliyespor-Yomraspor
Etimesgut B-Sancaktepe B.
Diyarbakirspor-Ayvalıkgücü B.
Payas B. 1975-Gaziosmanpaşa
Sultanbeyli B-Derincespor
Manisa BB-Zara Belediye
Orhangazispor-Ofspor
K. Maraş BB-Denizli BB

26. Hafta

Zara Belediye-K. Tekirova
Derincespor-Orhangazispor
Gaziosmanpaşa-Diyarbakirspor
Sakaryaspor-Manisa BB
BB Bodrum-Sultanbeyli B.
Ofspor-Adliyespor
Ayvalıkgücü B-K. Maraş BB
Sancaktepe B-Payas B. 1975
Yomraspor-Etimesgut B.

27. Hafta

Orhangazispor-BB Bodrum
Payas B. 1975-Yomraspor
Diyarbakirspor-Sancaktepe B.
Sultanbeyli B-Zara Belediye
Denizli BB-Ayvalıkgücü B.
Adliyespor-Derincespor
K. Maraş BB-Gaziosmanpaşa
K. Tekirova-Sakaryaspor
Etimesgut B-Ofspor

28. Hafta

Zara Belediye-Orhangazispor
Manisa BB-K. Tekirova
Gaziosmanpaşa-Denizli BB
Yomraspor-Diyarbakirspor
BB Bodrum-Adliyespor
Sancaktepe B-K. Maraş BB
Sakaryaspor-Sultanbeyli B.
Derincespor-Etimesgut B.
Ofspor-Payas B. 1975

29. Hafta

Etimesgut B-BB Bodrum
Denizli BB-Sancaktepe B.
K. Maraş BB-Yomraspor
Ayvalıkgücü B-Gaziosmanpaşa
Payas B. 1975-Derincespor
Adliyespor-Zara Belediye
Sultanbeyli B-Manisa BB
Orhangazispor-Sakaryaspor
Diyarbakirspor-Ofspor

30. Hafta

Yomraspor-Denizli BB
Manisa BB-Orhangazispor
Derincespor-Diyarbakirspor
Ofspor-K. Maraş BB
Sancaktepe B-Ayvalıkgücü B.
Sakaryaspor-Adliyespor
K. Tekirova-Sultanbeyli B.
BB Bodrum-Payas B. 1975
Zara Belediye-Etimesgut B.

31. Hafta

Diyarbakirspor-BB Bodrum
Ayvalıkgücü B-Yomraspor
Payas B. 1975-Zara Belediye
K. Maraş BB-Derincespor
Gaziosmanpaşa-Sancaktepe B.
Adliyespor-Manisa BB
Etimesgut B-Sakaryaspor
Orhangazispor-K. Tekirova
Denizli BB-Ofspor

32. Hafta

Derincespor-Denizli BB
Sultanbeyli B-Orhangazispor
Zara Belediye-Diyarbakirspor
BB Bodrum-K. Maraş BB
Ofspor-Ayvalıkgücü B.
Yomraspor-Gaziosmanpaşa
K. Tekirova-Adliyespor
Manisa BB-Etimesgut B.
Sakaryaspor-Payas B. 1975

33. Hafta

Denizli BB-BB Bodrum
Sancaktepe B-Yomraspor
Adliyespor-Sultanbeyli B.
Ayvalıkgücü B-Derincespor
K. Maraş BB-Zara Belediye
Payas B. 1975-Manisa BB
Diyarbakirspor-Sakaryaspor
Etimesgut B-K. Tekirova
Gaziosmanpaşa-Ofspor

34. Hafta

Zara Belediye-Denizli BB
Manisa BB-Diyarbakirspor
Sakaryaspor-K. Maraş BB
Derincespor-Gaziosmanpaşa
BB Bodrum-Ayvalıkgücü B.
Ofspor-Sancaktepe B.
Orhangazispor-Adliyespor
K. Tekirova-Payas B. 1975
Sultanbeyli B-Etimesgut B.

35. Hafta

Gaziosmanpaşa-BB Bodrum
Payas B. 1975-Sultanbeyli B.
Ayvalıkgücü B-Zara Belediye
Sancaktepe B-Derincespor
K. Maraş BB-Manisa BB
Denizli BB-Sakaryaspor
Yomraspor-Ofspor
Diyarbakirspor-K. Tekirova
Etimesgut B-Orhangazispor

36. Hafta

Manisa BB-Denizli BB
Sultanbeyli B-Diyarbakirspor
K. Tekirova-K. Maraş BB
Sakaryaspor-Ayvalıkgücü B.
Zara Belediye-Gaziosmanpaşa
BB Bodrum-Sancaktepe B.
Derincespor-Yomraspor
Orhangazispor-Payas B. 1975
Adliyespor-Etimesgut B.

37. Hafta

Yomraspor-BB Bodrum
Payas B. 1975-Adliyespor
K. Maraş BB-Sultanbeyli B.
Ofspor-Derincespor
Sancaktepe B-Zara Belediye
Ayvalıkgücü B-Manisa BB
Gaziosmanpaşa-Sakaryaspor
Diyarbakirspor-Orhangazispor
Denizli BB-K. Tekirova

38. Hafta

Sultanbeyli B-Denizli BB
BB Bodrum-Ofspor
Adliyespor-Diyarbakirspor
Orhangazispor-K. Maraş BB
Manisa BB-Gaziosmanpaşa
K. Tekirova-Ayvalıkgücü B.
Sakaryaspor-Sancaktepe B.
Zara Belediye-Yomraspor
Etimesgut B-Payas B. 1975

Spor Toto 3. Lig

3. Grup Fikstürü

1. Hafta
Batman Petrol-Sandıklıspor
Bergama B-Dardanelspor
Van BB-Tavşanlı Linyit
Kastamonu 1966-Manavgatspor
Bayburt GÖİ-Beylerbeyispor
Gölcükspor-Darıca GB
E. Refahiye-K. İskenderun
Çine Madran-Çatalcaspor
Çorum Belediye-Dersimspor

2. Hafta
Darıca GB-Niğde Belediye
Tavşanlı Linyit-Kastamonu 1966
Beylerbeyispor-Gölcükspor
Manavgatspor-Çorum Belediye
Dersimspor-E. Refahiye
Dardanelspor-Van BB
K. İskenderun-Bayburt GÖİ
Çatalcaspor-Batman Petrol
Sandıklıspor-Bergama B.

3. Hafta
Van BB-Sandıklıspor
Kastamonu 1966-Dardanelspor
Batman Petrol-Çine Madran
Çorum Belediye-Tavşanlı Linyit
E. Refahiye-Manavgatspor
Niğde Belediye-Beylerbeyispor
Gölcükspor-K. İskenderun
Bergama B-Çatalcaspor
Bayburt GÖİ-Dersimspor

4. Hafta
K. İskenderun-Niğde Belediye
Sandıklıspor-Kastamonu 1966
Beylerbeyispor-Darıca GB
Dersimspor-Gölcükspor
Dardanelspor-Çorum Belediye
Çatalcaspor-Van BB
Tavşanlı Linyit-E. Refahiye
Manavgatspor-Bayburt GÖİ
Çine Madran-Bergama B.

5. Hafta
Çorum Belediye-Sandıklıspor
Bergama B-Batman Petrol
E. Refahiye-Dardanelspor
Bayburt GÖİ-Tavşanlı Linyit
Gölcükspor-Manavgatspor
Van BB-Çine Madran
Darıca GB-K. İskenderun
Kastamonu 1966-Çatalcaspor
Niğde Belediye-Dersimspor

6. Hafta
Manavgatspor-Niğde Belediye
Çine Madran-Kastamonu 1966
Dersimspor-Darıca GB
Tavşanlı Linyit-Gölcükspor
Sandıklıspor-E. Refahiye
Çatalcaspor-Çorum Belediye
K. İskenderun-Beylerbeyispor
Batman Petrol-Van BB
Dardanelspor-Bayburt GÖİ

7. Hafta
Niğde Belediye-Tavşanlı Linyit
Çorum Belediye-Çine Madran
Kastamonu 1966-Batman Petrol
Bayburt GÖİ-Sandıklıspor
Van BB-Bergama B.
Gölcükspor-Dardanelspor
Darıca GB-Manavgatspor
E. Refahiye-Çatalcaspor
Beylerbeyispor-Dersimspor

8. Hafta
Dardanelspor-Niğde Belediye
Batman Petrol-Çorum Belediye
Çine Madran-E. Refahiye
Manavgatspor-Beylerbeyispor
Tavşanlı Linyit-Darıca GB
Sandıklıspor-Gölcükspor
Dersimspor-K. İskenderun
Bergama B-Kastamonu 1966
Çatalcaspor-Bayburt GÖİ

9. Hafta
Beylerbeyispor-Tavşanlı Linyit
Bayburt GÖİ-Çine Madran
K. İskenderun-Manavgatspor
Darıca GB-Dardanelspor
Çorum Belediye-Bergama B.
Niğde Belediye-Sandıklıspor
E. Refahiye-Batman Petrol
Kastamonu 1966-Van BB
Gölcükspor-Çatalcaspor

10. Hafta
Çatalcaspor-Niğde Belediye
Manavgatspor-Dersimspor
Bergama B-E. Refahiye
Sandıklıspor-Darıca GB
Van BB-Çorum Belediye
Dardanelspor-Beylerbeyispor
Tavşanlı Linyit-K. İskenderun
Çine Madran-Gölcükspor
Batman Petrol-Bayburt GÖİ

11. Hafta
Dersimspor-Tavşanlı Linyit
Niğde Belediye-Çine Madran
Gölcükspor-Batman Petrol
Beylerbeyispor-Sandıklıspor
Bayburt GÖİ-Bergama B.
K. İskenderun-Dardanelspor
Çorum B-Kastamonu 1966
E. Refahiye-Van BB
Darıca GB-Çatalcaspor

12. Hafta
Batman Petrol-Niğde Belediye
Dardanelspor-Dersimspor
Kastamonu 1966-E. Refahiye
Sandıklıspor-K. İskenderun
Bergama B-Gölcükspor
Çine Madran-Darıca GB
Çatalcaspor-Beylerbeyispor
Tavşanlı Linyit-Manavgatspor
Van BB-Bayburt GÖİ

13. Hafta
Beylerbeyispor-Çine Madran
Manavgatspor-Dardanelspor
Dersimspor-Sandıklıspor
Niğde Belediye-Bergama B.
Darıca GB-Batman Petrol
Bayburt GÖİ-Kastamonu 1966
Gölcükspor-Van BB
E. Refahiye-Çorum Belediye
K. İskenderun-Çatalcaspor

14. Hafta
Van BB-Niğde Belediye
Çatalcaspor-Dersimspor
Batman Petrol-Beylerbeyispor
Bergama B-Darıca GB
Çine Madran-K. İskenderun
Kastamonu 1966-Gölcükspor
Sandıklıspor-Manavgatspor
Çorum Belediye-Bayburt GÖİ
Dardanelspor-Tavşanlı Linyit

15. Hafta
Dersimspor-Çine Madran
Tavşanlı Linyit-Sandıklıspor
K. İskenderun-Batman Petrol
Beylerbeyispor-Bergama B.
Niğde Belediye-Kastamonu 1966
Gölcükspor-Çorum Belediye
Darıca GB-Van BB
Bayburt GÖİ-E. Refahiye
Manavgatspor-Çatalcaspor

16. Hafta
Çorum Belediye-Niğde Belediye
Batman Petrol-Dersimspor
Kastamonu 1966-Darıca GB
Van BB-Beylerbeyispor
Bergama B-K. İskenderun
E. Refahiye-Gölcükspor
Sandıklıspor-Dardanelspor
Çine Madran-Manavgatspor
Çatalcaspor-Tavşanlı Linyit

17. Hafta
Gölcükspor-Bayburt GÖİ
Tavşanlı Linyit-Çine Madran
Manavgatspor-Batman Petrol
Dersimspor-Bergama B.
Beylerbeyispor-Kastamonu 1966
Dardanelspor-Çatalcaspor
Darıca GB-Çorum Belediye
K. İskenderun-Van BB
Niğde Belediye-E. Refahiye

18. Hafta
Çorum Belediye-Beylerbeyispor
Kastamonu 1966-K. İskenderun
E. Refahiye-Darıca GB
Çatalcaspor-Sandıklıspor
Batman Petrol-Tavşanlı Linyit
Çine Madran-Dardanelspor
Bergama B-Manavgatspor
Bayburt GÖİ-Niğde Belediye
Van BB-Dersimspor

19. Hafta
Darıca GB-Bayburt GÖİ
Sandıklıspor-Çine Madran
Tavşanlı Linyit-Bergama B.
Dardanelspor-Batman Petrol
Niğde Belediye-Gölcükspor
Dersimspor-Kastamonu 1966
K. İskenderun-Çorum Belediye
Beylerbeyispor-E. Refahiye
Manavgatspor-Van BB

20. Hafta
Darıca GB-Bayburt GÖİ
Sandıklıspor-Çine Madran
Tavşanlı Linyit-Bergama B.
Dardanelspor-Batman Petrol
Niğde Belediye-Gölcükspor
Dersimspor-Kastamonu 1966
K. İskenderun-Çorum Belediye
Beylerbeyispor-E. Refahiye
Manavgatspor-Van BB

21. Hafta
Çorum Belediye-Manavgatspor
Kastamonu 1966-Tavşanlı Linyit
Van BB-Dardanelspor
Bergama B-Sandıklıspor
Niğde Belediye-Darıca GB
Batman Petrol-Çatalcaspor
Bayburt GÖİ-K. İskenderun
Gölcükspor-Beylerbeyispor
E. Refahiye-Dersimspor

22. Hafta
Beylerbeyispor-Niğde Belediye
Tavşanlı Linyit-Çorum Belediye
Manavgatspor-E. Refahiye
Dardanelspor-Kastamonu 1966
K. İskenderun-Gölcükspor
Çine Madran-Batman Petrol
Çatalcaspor-Bergama B.
Sandıklıspor-Van BB
Dersimspor-Bayburt GÖİ

23. Hafta
Bayburt GÖİ-Manavgatspor
Çorum Belediye-Dardanelspor
E. Refahiye-Tavşanlı Linyit
Bergama B-Çine Madran
Kastamonu 1966-Sandıklıspor
Niğde Belediye-K. İskenderun
Darıca GB-Beylerbeyispor
Gölcükspor-Dersimspor
Van BB-Çatalcaspor

24. Hafta
Dersimspor-Niğde Belediye
K. İskenderun-Darıca GB
Sandıklıspor-Çorum Belediye
Çine Madran-Van BB
Dardanelspor-E. Refahiye
Manavgatspor-Gölcükspor
Çatalcaspor-Kastamonu 1966
Batman Petrol-Bergama B.
Tavşanlı Linyit-Bayburt GÖİ

25. Hafta
Gölcükspor-Tavşanlı Linyit
Kastamonu 1966-Çine Madran
Niğde Belediye-Manavgatspor
Bayburt GÖİ-Dardanelspor
E. Refahiye-Sandıklıspor
Van BB-Batman Petrol
Beylerbeyispor-K. İskenderun
Darıca GB-Dersimspor
Çorum Belediye-Çatalcaspor

26. Hafta
Tavşanlı Linyit-Niğde Belediye
Batman Petrol-Kastamonu 1966
Dardanelspor-Gölcükspor
Manavgatspor-Darıca GB
Çatalcaspor-E. Refahiye
Dersimspor-Beylerbeyispor
Çine Madran-Çorum Belediye
Bergama B-Van BB
Sandıklıspor-Bayburt GÖİ

27. Hafta
Darıca GB-Tavşanlı Linyit
Beylerbeyispor-Manavgatspor
E. Refahiye-Çine Madran
Çorum Belediye-Batman Petrol
Kastamonu 1966-Bergama B.
Gölcükspor-Sandıklıspor
Niğde Belediye-Dardanelspor
Bayburt GÖİ-Çatalcaspor
K. İskenderun-Dersimspor

28. Hafta
Sandıklıspor-Niğde Belediye
Van BB-Kastamonu 1966
Manavgatspor-K. İskenderun
Çatalcaspor-Gölcükspor
Tavşanlı Linyit-Beylerbeyispor
Dardanelspor-Darıca GB
Bergama B-Çorum Belediye
Batman Petrol-E. Refahiye
Çine Madran-Bayburt GÖİ

29. Hafta
K. İskenderun-Tavşanlı Linyit
Beylerbeyispor-Dardanelspor
Dersimspor-Manavgatspor
Gölcükspor-Çine Madran
E. Refahiye-Bergama B.
Darıca GB-Sandıklıspor
Bayburt GÖİ-Batman Petrol
Çorum Belediye-Van BB
Niğde Belediye-Çatalcaspor

30. Hafta
Tavşanlı Linyit-Dersimspor
Çine Madran-Niğde Belediye
Kastamonu 1966-Çorum B.
Van BB-E. Refahiye
Çatalcaspor-Darıca GB
Sandıklıspor-Beylerbeyispor
Batman Petrol-Gölcükspor
Dardanelspor-K. İskenderun
Bergama B-Bayburt GÖİ

31. Hafta
Manavgatspor-Tavşanlı Linyit
Darıca GB-Çine Madran
Bayburt GÖİ-Van BB
Niğde Belediye-Batman Petrol
K. İskenderun-Sandıklıspor
Gölcükspor-Bergama B.
Dersimspor-Dardanelspor
E. Refahiye-Kastamonu 1966
Beylerbeyispor-Çatalcaspor

32. Hafta
Bergama B-Niğde Belediye
Sandıklıspor-Dersimspor
Van BB-Gölcükspor
Çatalcaspor-K. İskenderun
Çine Madran-Beylerbeyispor
Batman Petrol-Darıca GB
Çorum Belediye-E. Refahiye
Dardanelspor-Manavgatspor
Kastamonu 1966-Bayburt GÖİ

33. Hafta
K. İskenderun-Çine Madran
Tavşanlı Linyit-Dardanelspor
Darıca GB-Bergama B.
Manavgatspor-Sandıklıspor
Beylerbeyispor-Batman Petrol
Niğde Belediye-Van BB
Bayburt GÖİ-Çorum Belediye
Gölcükspor-Kastamonu 1966
Dersimspor-Çatalcaspor

34. Hafta
Kastamonu 1966-Niğde Belediye
Çine Madran-Dersimspor
Batman Petrol-K. İskenderun
Çorum Belediye-Gölcükspor
Van BB-Darıca GB
Bergama B-Beylerbeyispor
Sandıklıspor-Tavşanlı Linyit
Çatalcaspor-Manavgatspor
E. Refahiye-Bayburt GÖİ

35. Hafta
Manavgatspor-Çine Madran
K. İskenderun-Bergama B.
Dardanelspor-Sandıklıspor
Dersimspor-Batman Petrol
Beylerbeyispor-Van BB
Gölcükspor-E. Refahiye
Niğde Belediye-Çorum Belediye
Tavşanlı Linyit-Çatalcaspor
Darıca GB-Kastamonu 1966

36. Hafta
Van BB-K. İskenderun
Çorum Belediye-Darıca GB
Bayburt GÖİ-Gölcükspor
Kastamonu 1966-Beylerbeyispor
Çatalcaspor-Dardanelspor
Batman Petrol-Manavgatspor
Çine Madran-Tavşanlı Linyit
E. Refahiye-Niğde Belediye
Bergama B-Dersimspor

37. Hafta
Dardanelspor-Çine Madran
Niğde Belediye-Bayburt GÖİ
Manavgatspor-Bergama B.
Tavşanlı Linyit-Batman Petrol
Beylerbeyispor-Çorum Belediye
Darıca GB-E. Refahiye
Dersimspor-Van BB
Sandıklıspor-Çatalcaspor
K. İskenderun-Kastamonu 1966

38. Hafta
Çorum Belediye-K. İskenderun
E. Refahiye-Beylerbeyispor
Bayburt GÖİ-Darıca GB
Çine Madran-Sandıklıspor
Batman Petrol-Dardanelspor
Bergama B-Tavşanlı Linyit
Van BB-Manavgatspor
Kastamonu 1966-Dersimspor
Gölcükspor-Niğde Belediye

ŞAŞIRTMAK DOĞASINDA VAR

YENİ
HYPERVENOM

Futbol Buluşmaları Avrupa'ya taşıyor

Türkiye Futbol Direktörü Fatih Terim'in futbolun tüm unsurlarından temsilcilerle bir araya gelerek görüş alışverişinde bulunduğu ve projelerini paylaştığı Futbol Buluşmaları'nın bir sonraki durağı Avrupa. Türkiye Cumhuriyeti Dışişleri Bakanlığı'nın da desteğiyle gerçekleşecek organizasyon kapsamında Paris, Anvers, Köln ve Stuttgart'ta düzenlenecek toplantılarda Türkiye Futbol Direktörü Fatih Terim, Avrupa'da yaşayan ve futbolun içinde yer alan vatandaşlarımızın sorunlarını ve önerilerini dinleyecek. 1-7 Ağustos 2015 tarihleri arasında yapılacak Avrupa'daki Futbol Buluşmaları'nda ayrıca orta ve uzun vadede Millî Takımlar için kalıcı ve objektif bir oyuncu izleme sistemi oluşturulması

konusu ele alınacak. Avrupa'da yaşayıp toplantıya katılmak isteyen UEFA Pro Lisans, UEFA A Lisans ve UEFA B Lisans belgelerine sahip antrenörler besteozyoy@tff.org adresine elektronik posta ile ad, soyad, yaşadığı şehir, varsa çalıştığı kulüp ve antrenörlük belgesi seviyesi bilgilerini bildirerek akreditasyon için başvurabilecek. Fatih Terim'in Avrupa'daki "Futbol Buluşmaları" programı şöyle:
Paris, Hyatt Regency Paris Etoile -1 Ağustos 2015 Cumartesi 17.00
Anvers, Hilton Anvers-2 Ağustos 2015 Pazar 16.00
Köln, Hilton Köln-4 Ağustos 2015 Salı 19.00
Stuttgart, Le Meridien Stuttgart-6 Ağustos 2015 Perşembe 19.00

Terim, Tutor İç Eğitim Kursu'nu ziyaret etti

Türkiye Futbol Direktörü Fatih Terim, Türkiye Futbol Federasyonu Futbol Gelişim Direktörlüğü tarafından Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri'nde düzenlenen Tutor İç Eğitim

Kursunu ziyaret etti. TFF tarafından düzenlenen antrenör lisans kurslarında yapılan değişikliklerin anlatıldığı bölümü izleyen Terim kursiyerlere, dünya futbolundaki tüm gelişmeleri yakından takip et-

tiklerini, yenilikleri dikkatle incelediklerini ifade ederek, bu yeniliklerin tutorlar aracılığıyla ülke çapında eğitim alacak antrenörlere aktarılması için bu kursun düzenlendiğini belirtti.

Maç ve Performans Analizi Sertifikasyon Programı'nın ilk etabı sona erdi

Türkiye Futbol Federasyonu Futbol Gelişim Direktörlüğü tarafından Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri'nde düzenlenen Maç ve Performans Analizi Sertifikasyon Programı'nın ilk etabı tamamlandı. 29 Haziran-1 Temmuz 2015 tarihleri arasında gerçekleştirilen eğitime 45 kişi katıldı. Sertifikasyon programında; Millî Takımlar Maç ve Performans Analiz Departmanı Sorumlusu Dr. Metin Çakıroğlu, Amisco & Prozone firmasından Jamie Dos Anjos ve Michael Holinski, Aston Villa kulübünden David Swanick, Espanyol kulübünden Kiko Espinar, Monilabb firmasından Dr. Anıl Işık ve Sentio Teknoloji firmasından Sermetcan Baysal eğitim verdi.

6.FIFA Kadın Futbolu Sempozyumu Kanada'da yapıldı

2015 FIFA Kadınlar Dünya Kupası'na ev sahipliği yapan Kanada'da aynı zamanda 6. FIFA Kadın Futbolu Sempozyumu gerçekleştirildi. FIFA'ya üye 209 federasyondan katılımcıların yer aldığı organizasyonda Türkiye Futbol Federasyonu'nu Kızlar U17 Millî Takımı Teknik Direktör Necla

Güngör temsil etti. Sempozyumun ana başlıklarını kadın futbolunda yönetim ve tanıtım ile çalışma alanı olarak kadın futbolu konuları oluşturdu. Çeşitli panellerin düzenlendiği sempozyumda kadın futbolu idari ve teknik yapılanmalarında kadınların yer almasının önemine dikkat çekildi.

Ayrıca tanıtım çalışmalarında sosyal medyanın etkili kullanılmasına vurgu yapıldı. 3-5 Temmuz 2015 tarihleri arasında gerçekleştirilen organizasyonda grup çalışmaları yapıldı ve sempozyumun son gününde bu çalışmaların sonuçları katılımcılarla paylaşıldı.

TFF-Ülker Futbol Okulları'nda genç oyuncular sahaya çıkıyor

Türkiye Futbol Federasyonu ile Ülker işbirliğinde yeni bir proje start aldı. 6 Temmuz-15 Eylül 2015 tarihleri arasında toplam 14 şehirde 3 ay süresince gerçekleştirilecek olan TFF-Ülker Futbol Okulları'na her ay 60 çocuk katılacak. 6-12 yaş arası çocukların ücretsiz olarak katılabilecekleri antrenmanlarda bir çocuk, resmi tatillere bağlı olarak haftada 3 ya da 4 haftada toplam 12 futbol antrenmanına katılmış olacak. Katılım şartları şöyle:

- TFF-ÜLKER Futbol Okulları'na sağlık raporu ve muvafakatnamesi ile TFF Bölge Merkezlerine başvuran herkes katılabilir.
- Başvurular kontenjanla sınırlıdır. Her dönemde her yaş grubunda en fazla 20 sporcu çalışmalara katılabilir.
- Futbol Okullarına aynı sporcu sadece bir defa katılabilir.
- Çalışmalar; 6-8 yaş kız ve erkek karma, 9-10 yaş kız ve erkek karma, 11-12 yaş erkek olmak üzere

yapılacaktır.

- Saha uygunluğuna ve hava şartlarına bağlı olarak çalışma programlarında değişiklik yapılabilir.
- Başvurular geliş sırasına göre öncelik verilerek değerlendirilecektir. Kontenjan nedeniyle futbol okulları çalışmalarına katılamayan sporcular bir sonraki dönem katılma şansına sahip olabilecektir.
- Değerlendirme süreci tamamen Türkiye Futbol Federasyonu'nun sorumluluğundadır.

TFF-Ülker Futbol Köyleri'nde eğitim başladı

İlki 2007 yılında Van'da gerçekleştirilen, ilerleyen senelerde birçok merkezde uygulamaya koyulan TFF-Ülker Futbol Köyleri projesinde 9. eğitim dönemi başladı. TFF-Ülker Futbol Köyleri projesine bugüne kadar 5.400 çocuk katıldı. TFF-Ülker Futbol Köyleri projesinde bu yıl erkeklerde 2003 doğumlu, kızlarda 2002 ve 2003 doğumlu yetenekli sporcular yer alacak. Köylerde katılımcılara

uzman eğitimciler tarafından nitelikli futbol eğitiminin yanı sıra beslenme, oyun kuralları, futsal, ilk yardım, çevre bilinci, satranç ve yaratıcı drama eğitimleri verilecek. 2015 yılında TFF-Ülker Futbol Köyleri'nin gerçekleştirileceği merkezler ve tarihleri şöyle:
29 Temmuz - 7 Ağustos 2015 Kuşadası/Aydın (Erkek)
29 Temmuz - 7 Ağustos 2015 Erzurum (Erkek)

29 Temmuz - 7 Ağustos 2015 Avanos/Nevşehir (Kız)
8 - 17 Ağustos 2015 Sinop (Erkek)
8 - 17 Ağustos 2015 Isparta (Erkek)
12 - 21 Ağustos 2015 Kırkpınar/Sakarya (Erkek)
12 - 21 Ağustos 2015 Nevşehir (Erkek)
12 - 21 Ağustos 2015 Riva/İstanbul (Kız)
12 - 21 Ağustos 2015 Erzurum (Kız)
15 - 24 Ağustos 2015 Elazığ (Erkek)

U13 Türkiye Şampiyonu Galatasaray

2014-2015 sezonu U13 Türkiye Şampiyonası, Bursa'da oynanan final müsabakaları ile sona erdi. Final maçında Trabzonspor'u 3-0 yenen Galatasaray şampiyon olurken, Denizli Büyükşehir Belediyespor'u 5-0 mağlup eden Mersin Akdeniz Belediye Spor üçüncü oldu. Final maçının ardından dereceye giren takımlara kupa ve madalyalarını TFF Genel Sekreter Yardımcısı Adnan Ersan, Bursa ASKF Başkanı Cemal Vardar, TFF Bursa Futbol İl Temsilcisi Osman Kılıç ve Bursa Bölge Müdürü Atilla Dönmez törenle verdi.

Ankara Bölge Karması Regions Cup'ta üçüncü oldu

Ankara Bölge Karması, İrlanda Cumhuriyeti'nde düzenlenen UEFA Bölge Kupası Finalleri (UEFA Regions' Cup) A Grubu'ndaki son maçında Çek Cumhuriyeti temsilcisi South Moravia'yı 4-2 mağlup ederek, finalleri üçüncü sırada tamamladı. Dublin şehrindeki Carlisle Grounds Stadyumu'nda oynanan karşılaşmada Ankara Bölge Karması'nın gollerini 22 ve 32. dakikalarda Salim Uzun, 26. dakikada Volkan Solak ve 74. dakikada Muzaffer İlhan kaydederken, South Moravia'nın gollerini 28 ve 62. dakikalarda Ullmann attı. A Grubu'ndaki ilk maçında İrlanda

Cumhuriyet temsilcisi Eastern Region'a 2-0 yenilen, ikinci maçında ise Bosna-Hersek temsilcisi Tuzla'yı 2-1 mağlup eden Ankara Bölge Karması, South Moravia galibiyetinin ardından grubu 6 puanla Eastern Region'ın ardından ikinci sırada tamamladı ve Avrupa üçüncülüğünü elde etmiş oldu. Ankara Bölge Karması, karşılaşma sonrası düzenlenen törenle üçüncülük plaketi ve bronz madalyalarını UEFA Gençler ve Amatör Futbol Komitesi Başkanı Jim Boyce'un elinden aldı. Teknik sorumlusu Mustafa Özer yönetimindeki Ankara Bölge Karması aday kadro-

sunda şu oyuncular yer aldı: Ali Bilgin, Ali Öztürk, Volkan Solak (Ankara DSİ), Gökhan Köksal, Muzaffer İlhan (Karaman Belediye), Faruk Öcal, Salim Uzun (Kastamonu 1966), Taner Ay (Karapınar Belediye), Fatih Ekşioğlu (Ankara TKİ), Burak Gençbay (Pursaklar Belediye), Nuri Erdem Kunduz, Barış Küçük, Gökay Öztürk (Yeni Altındağ Belediye), Gökhan Uysal, Oğuz Erdem (Keçiören Bağlumspor), Hüsnü Sürücü, Mustafa Baştın (Sarayönü Belediyespor), Gökhan Demircan, Muhammet Ali Kızılkaya (MKE Kırıkkalespor), Erhan Baydar (Yeni Yolspor).

Futsal Millî Takımı'nın rakipleri belli oldu

Futsal Millî Takımımızın 2016 FIFA Futsal Dünya Kupası Avrupa Elemeleri'ndeki rakipleri belli oldu. Ülke sıralamasındaki yeri itibariyle Ön Eleme Turu'nu bay geçen ve Avrupa Elemeleri'ne Ana Eleme Turu'ndan itibaren katılan Futsal Millî Takımı, bu turda 3. Grup'ta Rusya, Sırbistan ve Ön Eleme Turu F Grubu'nu lider bitirecek takım ile mücadele edecek. Ön Eleme Turu F Grubu'nda ise Finlandiya, Bulgaristan ve İsviçre yer alacak ve bu grubu birinci bitiren takım Ana Eleme Turu'na yüksele-

rek Futsal Millî Takımımızın bulunduğu grupta yer alacak. Tek devreli lig usulüne göre 10-13 Aralık 2015 tarihleri arasında oynanacak 2016 FIFA Futsal Dünya Kupası Avrupa Elemeleri Ana Eleme Turu 3. Grup maçlarına İzmir, ev sahipliği yapacak. 2016 FIFA Futsal Dünya Kupası Avrupa Elemeleri Ön Eleme Turu'na 23 takım katılacak ve bu ekipler 4'erli 5, 3'erli 1 grup olmak üzere toplam 6 gruba ayrılacak. 22-25 Ekim 2015 tarihleri arasında oynanacak Ön Eleme Turu'nda gruplarını lider ta-

mamlayan 6 takım Ana Eleme Turu'na yükselecek. Ana Eleme Turu'nda ise Futsal Millî Takımımız dâhil 22 ekip ile bir önceki turdan yükselen 6 takım mücadele edecek. 28 takımın 4'erli 7 gruba ayrılacağı ve tek devreli lig usulüne göre oynanacak Ana Eleme Turu'nda gruplarını birinci olarak tamamlayan 7 takım, 10 Eylül-2 Ekim 2016 tarihleri arasında Kolombiya'da düzenlenecek ve toplamda 24 ülkenin katılacağı FIFA Futsal Dünya Kupası Finalleri'nde mücadele etmeye hak kazanacak.

Yeni Diyarbakırspor'dan tebrik ziyareti

Yeni Diyarbakırspor A.Ş. Başkanı İhsan Yapıcı ve beraberindeki heyet, TFF Başkanı Yıldırım Demirören'i makamında ziyaret etti. TFF Yöne-

tim Kurulu üyeleri Nihat Özdemir, Arif Koşar ile TFF Genel Sekreteri Kadir Kardeş'in de hazır bulunduğu ziyarette, Başkan Yapıcı, başkanlığa

bir dönem daha seçilen Başkan Demirören ve Yönetim Kurulu üyelerini tebrik edip görevlerinde başarılar diledi.

Ziraat Türkiye Kupası Finali, Antalya'da oynanacak

Türkiye Futbol Federasyonu, geçtiğimiz sezon başlattığı Ziraat Türkiye Kupası Finali'ne ev sahipliği yapacak şehrin sezon öncesi açıklanması uygulamasına 2015-2016 sezonunda da devam ediyor. Bu çerçevede TFF Yönetim Kurulu, İstanbul'da yaptığı toplantıda Hasan Doğan Sezonu Ziraat Türkiye Kupası Finali'nin Antalya'da oynanmasını kararlaştırdı. Ziraat Türkiye Kupası

Finali, 25 Mayıs 2016 Çarşamba günü Antalya'nın yeni inşa edilen stadyumunda oynanacak. Gençlik Hizmetleri ve Spor İl Müdürlüğüne tahsis edilmiş Muratpaşa ilçesi Meltem Mahallesi'ndeki 96 dönümlük arazide yer alan stat, antik kentlerdeki arenalara benzetiliyor. Stat, 360 derece tam daire olarak inşa edildi. 16 bin metrekarelik çatının 5 bin metrekarelik bö-

lümü çimlerin güneş alabilmesi için şeffaf yapıldı. Statta 44 loca bulunuyor. 8 bin metrekarelik ticari alan ile bin 200 araçlık otopark da yer alıyor. Karşılıklı iki skorboardun yer aldığı stadın giriş ve çıkışlarında en üst düzeyde güvenlik önlemleri olacak ve yüz tanıma kameraları bulunacak. Stadın son aşamasında koltukların yerleştirilmesi ve çim ekimi yapılacaktır.

TFF Gündemi

Yıldız Kızlar Türkiye Şampiyonu Fomget Gençlik

Nevşehir'de düzenlenen Yıldız Kızlar Türkiye Şampiyonası'nda mutlu sona ulaşan takım Fomget Gençlik ve Spor oldu. Final ma-

çında Denizli PAÜ Gençlik Spor'u 3-0'lık skorla geçen Ankara temsilcisi şampiyonluk ipini göğüsledi. Denizli PAÜ Gençlik Spor

şampiyonada ikinciliği elde eden, Maraşgücü Gençlik Spor üçüncü, Gülizar Hasan Yılmaz Gençlik ve Spor dördüncü oldu.

UEFA Futsal Kupası kuraları çekildi

2015-2016 sezonu UEFA Futsal Kupası kuraları İsviçre'nin Nyon kentinde çekildi. Kupada ülkeyi temsil eden İstanbul Üniversitesi, ön eleme grubunda Fransa'nın Kremlin Bicetre Uni-

ted, Avusturya'nın Stella Rossa Wien ve Litvanya'nın FC Inkaras Kaunas takımlarıyla eşleşti. Avusturya'nın Stella Rossa Wien takımının ev sahipliği yapacağı maçlar 25-30 Ağustos tarihleri

arasında oynanacak. UEFA Futsal Kupası'nda 5'i dört, 3'ü ise üçer takımdan oluşan 8 ön eleme grubunu ilk sırada bitiren takımlar ana eleme turunda oynamaya hak kazanacak.

Bu yol yıldızların yolu...

Ay Yıldızlılar ile yolculuğumuz 1996 yılında başladı. O günden bugüne tam 19 yıldır, Millilerimiz ile her mücadeleye birlikte çıktık. Bundan sonra da Millilerimiz'in yanında olmaya devam edeceğiz.

 /MercedesMilliTakımlar
 /MBMilliTakımlar

Türk Millî Futbol Takımları Ana Sponsoru

Mercedes-Benz

Üst üste 3. kez Avrupa'nın en iyi havayolu seçildik. Bu gurur Türkiye'nin.

Dünyanın en saygın sivil havacılık değerlendirme programı Skytrax, milyonlarca yolcuya
"Avrupa'nın en iyi havayolu hangisi" diye sordu.

Cevap bu sene de değişmedi.

Türk Hava Yolları 3 senedir Avrupa'nın en iyi havayolu. Türkiye'nin dünyadaki gururu.
Yolcularımıza sonsuz teşekkürler. Çalışanlarımıza gönülden tebrikler.

Globally Yours | **TURKISH
AIRLINES**

